สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการภาพยนตร์

เรื่อง

" ให้ "

นายสุชีวิน แนวสูง

ปพ.
ส763ค
เลขหมู่ 2538-2539
เลขทะเบียน 26781
วัน, เดือน, ปี 17 ม.ค. 2540

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2538-2539

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

.....กรรมการ

.....กรรมการ

.....กรรมการและเลขานุการ

.....

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ให้นักศึกษาเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา และปรึกษาวัตถุประสงค์กับอาจารย์ในขั้นแรกเริ่มก่อน แล้วจึงมอบ Outline วัตถุประสงค์นั้นให้อาจารย์ตรวจสอบ เมื่ออาจารย์เห็นชอบจะเซ็นใบรับรองนี้ เพื่อให้นักศึกษายื่นต่อคณะกรรมการตรวจโครงการในวันแรกของวิชา Special Project

..... 12 พ.ย 38

(นาย/~~นางสาว~~ สุจิวัน ทนาสูง.) (วันที่)

..... 11 พ.ย 39

(อาจารย์ที่ปรึกษา) (วันที่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์ (ไทย) โครงการดัดแปลงเรื่องสั้นให้เป็นบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

(ENGLISH) To Change Short Story into Short Script for a movie

ชื่อ นายสุชีวิน แนวสูง

สาขาวิชา ภาพยนตร์

ภาควิชา นิเทศศิลป์

คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ รักศานติ์ วิวัฒน์สินอุดม

บทคัดย่อ

ระยะเวลาที่ผ่านมาของการผลิตภาพยนตร์ ภาพยนตร์ขนาดสั้นนับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง นับตั้งแต่เริ่มแรกของการผลิตภาพยนตร์ ภาพยนตร์ขนาดสั้นถูกผลิตขึ้นก่อนที่จะมี ภาพยนตร์ขนาดยาว นอกจากเป็นจุดเริ่มต้นของภาพยนตร์ ภาพยนตร์ขนาดสั้น เปรียบเสมือนเป็นแบบฝึกหัดและการทดสอบของคนทำหนังรุ่นใหม่ ก่อนที่จะก้าวต่อไปทำภาพยนตร์ขนาดยาวในการทำภาพยนตร์บทภาพยนตร์เป็นส่วนสำคัญของภาพยนตร์ทั้งขนาดสั้นและขนาดยาว ดังที่มีคนเคยกล่าวไว้ว่า คุณไม่สามารถทำภาพยนตร์ที่ดีจากบทที่เลวได้ แต่คุณสามารถทำภาพยนตร์ที่เลวจากบทที่ดีได้ ฉะนั้นการเริ่มต้นในการทำภาพยนตร์ควรเริ่มจากบทที่ดี ในปัจจุบันหลักเกณฑ์การศึกษาและเรียนรู้การเขียนบทภาพยนตร์ถูกศึกค้น และผลิตสู่สาธารณะชนมากมายแต่ส่วนใหญ่จะเป็นรูปแบบสำหรับภาพยนตร์ขนาดยาว ซึ่งไม่เหมาะสมกับภาพยนตร์ขนาดสั้น ซึ่งต่างกันด้วยปัจจัยหลายชนิด ฉะนั้นการวางรูปแบบและแบบแผนของภาพยนตร์ขนาดสั้นยังคงต้องวิเคราะห์และหาแนวทางในการทำงานที่เหมาะสมที่นำมาเผยแพร่เป็นสาธารณะประโยชน์ต่อสาธารณะชนผู้สนใจ ต่อไป จากการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ของภาพยนตร์ขนาดสั้น และงานเขียนหลายประเภทเพื่อค้นคว้าจึงพบว่าการเขียนเรื่องสั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกันหลายประการ เหมาะแก่การปรับมาใช้ร่วมกัน เพื่อค้นคว้าแนวทางอีกรูปแบบเหมาะสมกับภาพยนตร์ขนาดสั้นต่อไป แม้ภาพยนตร์ขนาดสั้นและเรื่องสั้นจะมีส่วนคล้ายคลึงกันมากก็ตามแต่ก็ย่อมมีส่วนที่แตกต่างและนั่นก็คือจุดที่เราต้องปรับเพื่อนำมาใช้งานร่วมกัน เรื่องสั้นคืองานด้านวรรณกรรมใช้การเล่าเรื่องโดยผ่านตัวอักษร ภาพยนตร์คือการเล่าเรื่องโดยภาพ การตีความหมายของตัวอักษรให้เป็นภาพคือสิ่งที่ต้องวิเคราะห์อย่างละเอียดอ่อน โดยอาศัยปัจจัยหลายอย่างที่มีความคล้ายคลึงกันของงานทั้งสองชนิดมาช่วยเป็นส่วนประกอบในการวิเคราะห์เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการทำงานต้องมีการปรับบางส่วนเพื่อความเหมาะสมระหว่างบทประพันธ์กับบทภาพยนตร์ตลอดเวลา แต่ถึงกระนั้นก็ดี การนำงานเขียนเรื่องสั้นมาประยุกต์เป็นบทภาพยนตร์ขนาดสั้น ก็ยังคงความเหมาะสมและง่ายต่อการดัดแปลงมากกว่างานเขียนชนิดต่างๆ เนื่องจากความเหมือนกันของส่วนประกอบหลักๆ เช่น โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา และช่วงเวลา ของงานสองชนิดช่วยให้งานสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว แต่ข้อสำคัญก็คือ ผู้ทำควรจับประเด็นให้ได้ว่าเรื่องจะนำเสนออะไรและจะออกมาในรูปแบบใด เพื่อความไม่สับสนและคงลักษณะแนวทางเอาไว้ เพื่องานจะได้สำเร็จลุล่วงตามจุดประสงค์ของผู้ทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวเราย่อมมีประโยชน์แก่ตัวเราทั้งสิ้น ซึ่งอยู่ที่ ว่าใครแต่ละคนจะจับประโยชน์ของแต่ละสิ่งรอบตัวนั้นได้แค่ไหน ภาพยนตร์ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่อยู่รอบตัวเราและเราก็สามารถจับมันมาเป็นประโยชน์แก่ตัวเราได้เช่นกัน

สุชีวิน แนวสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

		หน้า
บทคัดย่อ		ก
คำนำ		ข
สารบัญ		ค
กิตติกรรมประกาศ		ง
บทที่		
1	ความสำคัญและวัตถุประสงค์	1
	ข้อมูลและการวิเคราะห์	
	ความรู้เกี่ยวกับเรื่องสั้นและภาพยนตร์ขนาดสั้น	3
	ความแตกต่างระหว่างภาพยนตร์ขนาดสั้นและขนาดยาว	8
2	PRE-PRODUCTION	
	เนื้อเรื่องเดิม	22
	THEME	39
	รายละเอียดการวิเคราะห์และดัดแปลง	40
	โครงเรื่องขยาย	43
	บทแสดงครั้ง ที่ 1	45
	การพัฒนาและแก้ไข	56
	บทแสดง ครั้งที่ 2	57
	บทภาพยนตร์ ครั้งที่ 1	77
	การพัฒนาและแก้ไข	99
	บทภาพยนตร์ ครั้งที่ 2	100
	การพัฒนาและแก้ไข	118
	บทภาพยนตร์ ครั้งที่ 3	119
	การพัฒนาและแก้ไข	133
	บทภาพยนตร์ ครั้งที่ 4	134
	การพัฒนาและแก้ไข	149
	บทภาพยนตร์ ครั้งที่ 5	150
	SETTING	170
	CASTING	176
	COSTUME	179

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHOOTING 182
3 PRODUCTION 228
- เบื้องหลังการถ่ายทำ 229
4 POST-PRODUCTION 232
ปัญหาและข้อเสนอแนะ 233
สรุป 234
บรรณานุกรม 235

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง "ให้" ข้าพเจ้าได้รับความอนุเคราะห์และให้การสนับสนุนจากหลายบุคคล ข้าพเจ้าจึงขอขอบคุณทุกๆ ท่าน ณ ที่นี้

- พ่อและแม่ ที่ให้การสนับสนุนทั้งทางด้านวัตถุและด้านจิตใจ คอยอบรมเลี้ยงดู สั่งสอนข้าพเจ้ามา จนทุกวันนี้ และต่อๆ ไป
- ญาติๆ และพี่น้อง ที่คอยเป็นกำลังใจมาโดยตลอด นับแต่ข้าพเจ้าโตขึ้นมา พี่น้อง, ต่าย, คุณยาย, น้าตั้ง, น้าโต้ง
- พลทหารสมคิด ที่คอยให้คำปรึกษาด้านภาษา
- เพื่อนๆ ทั้งสถาบันการศึกษา ชั้นมัธยม และอุดมศึกษา
- บอล, ต้น, ป็อป, ก้อ, ต๋อง ความบันเทิงใจและความเป็นเพื่อน
- เจี๊ยบ, เก่, องุ่น, แคท, โศก, อั๋น ช่วยงาน
- หมี, จัน, ป็อป ปากิณกะ
- คุณแม่ประกอบ (แม่ต้น) คอยห่วงใย
- เพื่อน สน.4 อ้ม, เชอรี่, ตุ้ย สต.4 พจน์
- มด (นศ.3) เอ้ด (นศ.3) และน้องคนที่คอยช่วยเหลือ
- จ.ส.อ. สถาพร พลชัย
- อาจารย์ สอนให้รู้จักชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการ การดัดแปลงเรื่องสั้นให้เป็นบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

<u>เบื้องหลังความเป็นมา</u> ปัจจุบันภาพยนตร์ขนาดสั้นในต่างประเทศ มีความแพร่หลายและได้รับการสนับสนุนให้มีการทดลองศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจัง แต่ในประเทศไทยภาพยนตร์ขนาดสั้นยังไม่เป็นที่แพร่หลายและยังไม่ได้รับการศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจัง ยังไม่มีรูปแบบที่แน่นอนเป็นแบบแผนในการศึกษาด้านต่างๆโดยเฉพาะการ เขียนบทซึ่งเป็นส่วนสำคัญของภาพยนตร์ยังไม่มีรูปแบบการเขียนที่แน่นอนคล้ายกับภาพยนตร์ขนาดยาว ดังนั้นการนำเรื่องสั้นที่มีความคล้ายคลึงกับภาพยนตร์ขนาดสั้นในด้านช่วงเวลานำเสนอที่มีเวลาสั้น โครงสร้างและโครงเรื่องที่ไม่ซับซ้อน และจำนวนตัวละครที่มีจำนวนจำกัดจึงมีความเหมาะสมที่จะนำเรื่องสั้นมาดัดแปลงเป็นภาพยนตร์ขนาดสั้นเพื่อที่จะนำเสนอในระยะเวลาอันสั้น เนื่องจากเรื่องสั้นมีผู้ประพันธ์และมีแนวเขียนอยู่เป็นจำนวนมากจึงต้องมีการเลือกสรรเรื่องสั้นที่มีความเหมาะสมในการดัดแปลงมากที่สุด เรื่องสั้นไทยมีความเหมาะสมง่ายต่อการดัดแปลงเป็นภาพยนตร์ขนาดสั้นอันเนื่องมาจากการมี พื้นฐานความเชื่อ ทางวัฒนธรรม ศาสนา และความเป็นอยู่ใกล้เคียงกันง่ายต่อการทำความเข้าใจ ซึ่งการดัดแปลงนี้จะมีความสำคัญในด้านการศึกษาและรู้การพัฒนาด้านการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้นที่ดัดแปลงมาจากเรื่องสั้น และเป็นการหารูปแบบการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้นที่มีแบบแผนต่อไป

ปัญหาที่มีอยู่ขณะนี้สืบเนื่องมาจาก ภาพยนตร์ขนาดสั้นยังไม่เป็นที่แพร่หลาย ขาดผู้ที่สนใจยังไม่มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภาพยนตร์ขนาดสั้นในประเทศไทย ทำให้ข้อมูลค้นคว้าวิจัยมีน้อย สำหรับประโยชน์ของโครงการ จะเป็นการกระตุ้นให้ผู้ที่มีความสนใจโดยเฉพาะนักศึกษาหันมาศึกษาค้นคว้าและสนใจการทำภาพยนตร์ขนาดสั้นซึ่งเป็นพื้นฐานการทำภาพยนตร์ขนาดยาวต่อไป

<u>ลักษณะแนวของโครงการ</u>

เป็นโครงการศึกษาเฉพาะกรณี ในลักษณะการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้นที่ดัดแปลงมาจากเรื่องสั้นแนวเหมือนจริงให้เป็นภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวเดียวกัน

<u>คำจำกัดความของโครงการ</u>

การดัดแปลงเรื่องสั้นแนวเหมือนจริงให้เป็นภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวเดียวกัน

<u>ขอบเขตของโครงการ</u>

ภาพยนตร์ขนาดสั้น (short film) เวลาการนำเสนอประมาณ 15-30 นาที ถ่ายทำโดยฟิลม์ขนาด 16 มิลลิเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป้าหมายหลักของโครงการ

ศึกษาโครงสร้างอันได้แก่ ช่วงเวลา ตอนเปิดเรื่อง ตอนกลางเรื่อง และตอนปิดเรื่อง ตัวละครและความคิด จากเรื่องสั้นแนวเหมือนจริง

ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภาพยนตร์ขนาดสั้น

ศึกษาขั้นตอนและวิธีการดัดแปลงเรื่องสั้นแนวเหมือนจริงให้เป็นบทภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวเดียวกัน

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

ด้าน ก่อนการถ่ายทำ ศึกษาโครงสร้างวิธีการเขียน การดำเนินเรื่อง ของเรื่องสั้นแนวเหมือนจริงเพื่อเป็นแนวทางในการดัดแปลงเป็นบทภาพยนตร์ขนาดสั้น และศึกษาถึงรูปแบบและสไตล์ของภาพยนตร์แนวเหมือนจริงเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกันในการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

ด้าน การถ่ายทำ เตรียมการ หา สร้าง หรือ ดัดแปลง สถานที่เพื่อใช้ถ่ายทำ

ด้าน หลังการถ่ายทำ การลำดับภาพและบันทึกเสียง

แหล่งข้อมูล

อ.เจตนา นาควัชระ , วิจารณ์วรรณกรรม , หน้า 5-59 , 93-119

เจือ สตะเวทิน , ศิลปะการประพันธ์ , หน้า 48-67

เจือ สตะเวทิน , เรื่องสั้นตัวอย่าง , หน้า 238-239

เปลื้อง ณ นคร , วิชาการประพันธ์และหนังสือพิมพ์ , หน้า 71-72

โกชัย สาริกบุตร , วิธีการเขียนร้อยแก้วแบบต่าง ๆ , หน้า 17-18

วอสเลส และแมรี่ สเต็กเนอร์ , วรรณกรรมชิ้นเอกของอเมริกา , หน้า 5

อ. ประภัสสร เสิศอนันต์ , ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ในยุโรป

ประวิทย์ แต่งอักษร , ฟิลม์วิว ฉบับที่ 18 ปีที่ 2 , 108-112

สิ่งสนับสนุนอื่น ๆ

คุณชนินทร ประเสริฐประสาท ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการดัดแปลงบทภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องสั้น

เรื่องสั้น คือ แขนงหนึ่งของวรรณคดีบรรยาย* หรือ เรื่องเล่าที่มีความยาวจำกัดการเล่าเรื่องคือสิ่งที่มนุษย์กระทำกันมาแต่ดึกดำบรรพ์ก่อนเกิด สมัยมีหนังสือ คนในสมัยโบราณเล่าเรื่องสู่กันฟังมากมาย และมีเวลาว่างมากพอจะใช้ในการเล่า เพราะจังหวะของชีวิตไม่รวดเร็ว และเรื่องที่เล่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของตัวเองและครอบครัว เป็นเบื้องต้น ต่อมาจึงมี ผู้สันทัดจัดเจน หรือเรียกว่า ผู้มีศิลปะในการเล่าได้รับมอบหมายให้เล่าเรื่องต่าง ๆ ให้คนอื่นในเผ่าฟัง จึงมีความจำเป็นต้องขยายวงเรื่องที่เล่าออกไปถึงเรื่อง อิทธิฤทธิ์ของเทวดาหรือภูตผีปีศาจที่เป็นความเชื่อถือ หรืออาจเป็นนิทานเปรียบเทียบ ที่มีคติสอนใจ นิทานหรือนิยามเหล่านี้ ตอนแรกมักเป็นเรื่องสั้นจบในตัว เพราะถ้ายืดยาวก็ไม่ทันอกทันใจผู้ฟัง นิทานหรือนิยามเหล่านี้ อาจจะถือเป็นเรื่อนสั้นได้ทั้งนั้น แต่คำว่า "SHORT STORY" สมัยนี้มีความหมายเฉพาะมิได้หมายความว่าเรื่องเล่าขนาดสั้นเท่านั้น หากหมายถึงวรรณคดีที่มีความยาวจำกัด อันมีลักษณะพิเศษเฉพาะตัว โดยนัยนี้ นิยายขนาดสั้นจึงมิได้เป็นเรื่องสั้นไปทั้งหมดทุกเรื่อง เรื่องสั้น ตามความหมายที่เข้าใจในปัจจุบัน เกิดขึ้นในคริสตวรรษที่ 19 นี้เอง ถ้าจะถามว่าเรื่องสั้นสมัยนี้จะให้บทนิยามอย่างไร และที่ว่ามีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวนั้น คือลักษณะอย่างไรก็ไม่มีผู้ใดสามารถ ให้คำตอบที่ดูจะกว้างขวางเป็นที่น่าพอใจแก่ทุกฝ่ายได้ ทั้งนี้เพราะเรื่องสั้นในสมัยปัจจุบัน มีลักษณะยืดหยุ่นไม่ตายตัวแล้ว แต่ทัศนะ และฝีมือของศิลปินเป็นราย ๆ ไป ขอให้ลองพิจารณาเรื่องความยาวก่อน เพียงในเรื่องความยาวเท่านั้น ก็ไม่มีใครวางหลักว่าเรื่องสั้น มีความยาวแค่ไหน เอช จี เวลส์ เคยกล่าวไว้ว่า เรื่องสั้นควรยาวไม่เกินหมื่นคำ และไม่ควรยาวเกินที่จะอ่านจบได้ภายในครึ่งชั่วโมง แต่ก็ยังมีเรื่องสั้นอีกมากมายที่ยาวหรือสั้นกว่านี้มาก อีกประการหนึ่ง การกำหนดความยาวจะไม่เป็นสิ่งสำคัญมาก เมื่อได้พิจารณาเปรียบเทียบเรื่องสั้นของ เอดะทัคคะในด้านนี้ ที่ยกมากล่าวในข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่าเรื่องสั้นเหล่านี้ มีลักษณะรวมกันอยู่อย่างหนึ่ง คือ ความสมบูรณ์ในตัวมันเอง อันจะหมายความว่า เรื่องสั้นจะต้องมีลักษณะเสร็จสิ้นกระแสความในตัว ไม่ทิ้งให้ผู้อ่านเกิดความกังขาใด ๆ ในปัญหาทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังหมายความว่าต้องมีเอกภาพเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งทั้งเนื้อเรื่องและความรู้สึกนึกคิด และในด้านเนื้อเรื่องจะต้องมีแนวเรื่องแนวเดียว จะแตกแยกเป็นสองสามแนวไม่ได้ จุดเร้าความสนใจผู้อ่านต้องมีจุดเดียวจะมีหลายจุดไม่ได้ จะทำให้ความสนใจพร่าไป และเพื่อความสำเร็จของความมุ่งหมายนี้ เรื่องสั้นจึงมักเป็นเรื่องที่บรรยายหรือพรรณาจากทัศนะเดียวตลอดเรื่อง เมื่อเปรียบเทียบกับนวนิยาย อาจพูดได้ว่าเรื่องสั้นมุ่งเอกภาพ และความเข้มข้น ส่วนนวนิยายมุ่งความหลากหลายและซับซ้อนหลายชั้น หลายเชิง เรื่องสั้นจะใช้เป็นเครื่องแสดงความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ทัศนะ แง่คิดหลายอย่างหลายประการไม่ได้

วรรณคดีบรรยาย : วรรณกรรมประเภทร้อยแก้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากเหตุนี้ ตัวละครในเรื่องสั้นจึงมีจำนวนจำกัดด้วย ที่ต้องจำกัดมิได้เกรงเพราะเรื่องจะยาวไป หากเพราะมีตัวละครมากจะเกิดพฤติการณ์และทัศนะสับสน ทำให้จุดสำคัญของเรื่องพร่าไป ซึ่งความแตกต่างระหว่างเรื่องสั้นและนวนิยายมิใช่อยู่ที่ความสั้นยาว หากจะอยู่ที่โครงสร้างและความมุ่งหมาย ซึ่งจะไม่เหมือนกัน

เมื่อชี้ให้เห็นถึงลักษณะร่วมกันเช่นนี้แล้ว จึงควรกล่าวต่อไปว่า เรื่องสั้นที่นักประพันธ์เขียนออกมานั้น แตกต่างกันมาก บางคนก็มุ่งแต่จะเล่าเรื่องให้สนุกเพลิดเพลินเฉย ๆ บางคนก็ถนัดสร้างสถานการณ์ บางคนมุ่งไปด้านโลดโผนตื่นเต้น บางคนมุ่งให้ผู้อ่านเห็นฉากหนึ่งในชีวิตธรรมดาสามัญ แต่มีความหมายพิเศษสำหรับผู้แต่ง ไม่มีพฤติกรรมอันใดที่เป็นโครงเรื่องเลย ด้วยเหตุนี้ เราจึงพูดไม่ได้ว่า เรื่องสั้นจะต้องมีโครงเรื่องการวาดนิสัยใจคอตัวละคร ฉาก หรือบรรยายกาศ ปรัชญาแห่งชีวิตและบทสนทนาซึ่งเป็นลักษณะนวนิยาย เพราะผู้แต่งเรื่องสั้นคนหนึ่งอาจเน้นในลักษณะหนึ่งแต่อย่างเดียวเท่านั้น

การเขียนเรื่องสั้น

เรื่องสั้น คือ นิยาย อันประกอบไปด้วยศิลปะ ลักษณะแสดงเรื่อง ของตัวละครอันตกอยู่ในสภาพแห่งความยากลำบาก แล้วต่อสู้หรือแก้ไขสถานการณ์อันนั้น จบบรรลุผลที่สุดอย่างใดอย่างหนึ่ง

เจ.แบร์ก เอเชเวน ได้ให้ความเห็นว่าเรื่องสั้นที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

1. ต้องมีพฤติการณ์อันสำคัญ อันเป็นต้นเรื่องแต่เพียงอย่างเดียว
2. ต้องมีตัวละคร ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในท้องเรื่องแต่เพียงผู้เดียว
3. ต้องมีจินตนาการ หรือมโนภาพ ให้ผู้อ่านเห็นคล้อยตามไปด้วย
4. ต้องมีพล็อตหรือการผูกเรื่อง ให้ผู้อ่านฉงนสงสัย
5. ต้องมีความเน้นหรือเขียนอย่างรัดกุม
6. ต้องมีการจัดรูป ลำดับพฤติกรรม ให้มีชั้นเชิงชวนอ่าน
7. ให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ ความรู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่ง

อาจารย์เจือ สตะเวทิน ให้คำชี้แจงว่า เรื่องสั้นที่สมบูรณ์ ควรจะประกอบด้วย

1. มีโครงเรื่อง หมายถึง เป็นนิยายที่มีการเปิดเรื่อง โดยมีข้อขัดแย้งกันในระหว่างตัวละคร และมีการปิดเรื่องอย่างครบครัน ทั้งเรื่องนำความสนุกสนานแก่ผู้อ่านซึ่งนับได้ว่าเป็นเรื่องที่มีโครงเรื่อง

2. มีจุดมุ่งหมายอย่างเดียว และมีผลอย่างเดียว จุดมุ่งหมายของเรื่อง อยู่ที่ "ความไม่แน่นอนของชีวิตมนุษย์"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ใช้เวลาน้อย เหตุการณ์คลี่คลายให้รู้เรื่องและตัวละครได้รวดเร็ว

4. ใช้ตัวละครน้อย แต่มีการกำหนดตายตัวว่า กี่คน การแสดงบทบาทของตัวละครต้องทำให้ผู้อ่านตื่นเต้น และรวบรัดไปสู่จุดมุ่งหมายโดยเร็ว

5. มีขนาดสั้น คือ มีขนาดที่พอเหมาะ

วิธีการเขียนเรื่องสั้น

วิธีการเขียนเรื่องสั้นให้น่าอ่านชวนให้สนใจ ควรรู้จักวิธีวางโครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนา การเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการปิดเรื่อง ดังนี้

1. โครงเรื่อง คือ เหตุการณ์ชุดหนึ่ง ซึ่งรวมกันก่อให้เกิดผลอย่างหนึ่ง ซึ่งมีการเริ่มเรื่อง และจบเรื่อง หัวใจของโครงเรื่อง คือการต่อสู้ ความขัดแย้ง และอุปสรรควิธีการสร้างโครงเรื่อง ควรคิดถึงหลักสามอย่าง

1.1 โครงเรื่องต้องมีความสับสนยุ่งเหยิง พัวพันกัน มีปัญหาให้แก้ และมีการต่อสู้ในระหว่างสองฝ่ายเป็นการผูกปมได้สลับซับซ้อน

1.2 ในการดำเนินเรื่อง ควรจะให้เรื่องเปลี่ยนทิศทางใหม่ คือ ควรจะให้มีอุปสรรคมาขัดขวางเสียบ้าง ทำให้เรื่องสนุก หน่วงเรื่องให้ผู้อ่านรอคอยด้วยความกระหาย

1.3 ค่อย ๆ แก้ปมเรื่อง ให้คลี่คลายออก จนถึงจุดสุดยอดของเรื่อง หรือให้เป็นการปิดเรื่องนั้นเอง

2. ตัวละคร ควรคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

2.1 สร้างตัวละครให้เหมือนกับคนจริง ๆ หรือ มีความสมจริง

2.2 การแสดงอุปนิสัยของตัวละคร อาจใช้การบรรยายหรือให้ตัวละครพูดเอ

2.3 การแสดงอุปนิสัยของตัวละคร คงเส้นคงวา หรือ เสมอต้นเสมอปลายตั้งแต่ต้นจนจบ

2.4 อย่าให้มีตัวละครมากเกินไป

3. ฉาก หมายถึงสถานที่และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งบรรยากาศต่าง ๆ ที่ตัวละครแสดงบทบาทการสร้างฉาก ควรคำนึงถึง

3.1 เลือกฉากเหมาะสมแก่เรื่อง เพื่อให้เรื่องดำเนินไป ด้วยบรรยากาศอันถูกต้อง

3.2 ต้องเขียนฉากที่ตนรู้จักดีที่สุด

4. บทสนทนา ต้องยึดหลักที่ว่า

4.1 ประหยัดไม่พูดนอกเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ง่าย และเป็นไปตามธรรมชาติ เหมาะสมแก่ฐานะตัวละคร

4.3 รู้จักใช้ถ้อยคำหลากหลาย

5. การเปิดเรื่อง เป็นสิ่งสำคัญมาก ผู้อ่านจะติดตามเรื่องราวของเรา หรือไม่ก็อยู่ที่วิธีการเปิดเรื่องของเรานี่แหละ การเปิดเรื่องมีหลายวิธีคือ

5.1 สร้างให้มีนาฏกรรมหรือการกระทำ ที่ก่อให้เกิดความสนใจ คือมุ่งตรงไปสู่จุดโดยเร็ว มีกิริยาอาการอันไม่ธรรมดาเปิดเผยออกมา ก่อความสนใจแก่ผู้อ่านแต่ต้น เช่น ยิงปืน โดดน้ำม่าตัวตาย รถชนกัน ซึ่งเป็นการกระทำที่น่าตื่นเต้น

5.2 เปิดเรื่อง โดยการใช้บทสนทนา คือ เริ่มต้นด้วย บทสนทนาที่มีถ้อยคำแปลก ทั้งความหมายและประหลาดในเนื้อเรื่อง ทำให้ผู้อ่านก่อความอยากรู้อยากเห็น

5.3 เปิดเรื่อง โดยการพรรณนา ต้องรู้จักวิธีการพรรณนา ที่ดึงดูดความสนใจ โดยการพรรณนาฉากและบรรยากาศที่ทำให้ผู้อ่านทึ่ง

6. การดำเนินเรื่อง ควรจะคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้

6.1 ระมัดระวัง อย่านำอะไรที่ไม่เป็นผลต่อเนื่องเข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อมุ่งดำเนินเรื่องไปสู่จุดหมายทันที

6.2 ต้องผูกปมไว้อย่างน้อย 1 แห่ง ให้มีข้อขัดแย้งกัน แล้วค่อย ๆ คลายปมนั้นออกให้ผู้อ่านรอ

7. การปิดเรื่อง เป็นตอนที่สำคัญที่สุด ซึ่งผู้อ่านต้องการทราบว่า เรื่องจะลงเอยอย่างไร ตอนปิดเรื่องนี้ เป็นจุดสุดยอดของเรื่องนั้นเอง ซึ่งอาจทำได้ สองแบบคือ

7.1 จุดสุดยอด ที่ทำให้ผู้อ่านแปลกใจ หรือ เกิดความสนเท่ห์

7.2 จุดสุดยอดธรรมดา คือ จบลงด้วยความสำเร็จหรือ ล้มเหลวอย่างใดอย่างหนึ่ง

ประวัติภาพยนตร์ขนาดสั้น

เมื่อแรกเริ่มมีภาพยนตร์ที่ประชาชนยอมรับว่าเป็นศิลปะแขนงหนึ่ง ทั้งขนาดของภาพยนตร์ในยุคนั้น เป็นภาพยนตร์ขนาดสั้นจนกระทั่งปี 1993 ภาพยนตร์ทั้งหมดจะประมาณ 15 นาทีถึงน้อกว่า ต่อมาจนกระทั่งหนังของ D.W. griffith เรื่อง Indith of Bethnlia สร้างขึ้น ภาพยนตร์ขนาดยาวจึงเป็นเรื่องปกติ

ภาพยนตร์ขนาดสั้น คงดำเนินต่อไป มีทั้งในทางผสมระหว่างแบบแผนการเล่าเรื่องแบบดราม่า กับแนวทดลอง เช่น ภาพยนตร์ที่เป็นความร่วมมือกันระหว่าง ซัลวาดอร์ดาลีกับหลุย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมอร์เนจ ส่วนในแบบสารคดีก็มีการสร้าง เช่นเดียวกัน แต่ยังมีประเด็นความมุ่งหวังในการสนับสนุนรัฐบาลอย่างเช่น การโปรโมทประโยชน์ของนโยบายของรัฐบาลในอังกฤษ เป็นต้น ส่วนในด้าน แอนนิเมชั่น เป็นการนำเสนอ ในรูปแบบการ์ตูน มีตัวพระเอก,ผู้ร้าย แบบหนังคราม่าของบริษัท วอลท์ ดิสนีย์ ซึ่งถือว่าเป็นการนำแบบแผนการละครมาใช้ ซึ่งในเวลาต่อมาเป็นผลให้ภาพยนตร์ขนาดสั้นได้รับความนิยมมากขึ้น

ในปี 1960 ยุโรปเริ่มที่จะสนใจภาพยนตร์ขนาดสั้น ในฐานะที่จะเป็นหนทางไปสู่ภาพยนตร์ขนาดยาว แม้กระทั่งผู้กำกับอย่าง โรมัน โปรลันกี้, ลินเซย์ แอนเดอร์สัน, ฌอง ลุค โกดาร์ และฟรานซิส ทรุฟโฟ ก็ทำหนังสั้นมาก่อน เพราะถือว่าการเปลี่ยนจากการทำภาพยนตร์ขนาดสั้น ไปทำภาพยนตร์ขนาดยาว ก็เหมือนเป็นแบบแผน และแนวทางไม่ใช่แต่เฉพาะในยุโรป แม้แต่ในอเมริกาเอง ก็ยึดถือเอาความคิดนี้ด้วย ไม่ว่าจะเป็น มาร์ติน สตอร์เชซี, โอลิเวอร์ สโตน ก็ผ่านการทำภาพยนตร์ขนาดสั้นมาแล้วทั้งสิ้น

ปัจจุบันในอเมริกาเหนือ ภาพยนตร์ขนาดสั้น จึงเปรียบเสมือนการฝึกหัดในการทำภาพยนตร์ แต่ยังคงมีนักทำหนัง ที่ทำหนังสั้นทดลอง และสารคดี ต่อไป แต่คนทำหนังจำนวนมาก ก็เปลี่ยนไปทำภาพยนตร์ขนาดยาวเช่นกัน การขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจในอเมริกาเหนือ มีผลต่อผู้ทำหนังขนาดสั้น ซึ่งเป็นนักศึกษาและมือใหม่ ทำให้ภาพยนตร์ขนาดสั้นยังคงอยู่ในส่วนของการศึกษาและความร่วมมือขององค์กรต่าง ๆ เท่านั้น แต่เมื่อเปรียบเทียบกับที่ผ่านมาในอดีต ถือว่าพัฒนาขึ้นในยุโรป ภาพยนตร์ขนาดสั้นก็ยังคงสามารถยืนหยัดอยู่ได้ โดยการสนับสนุนของกระทรวงวัฒนะธรรม และได้มีการมอบรางวัลเพื่อเป็นกำลังใจจากนิตยสารต่าง ๆ ทำให้ภาพยนตร์ขนาดสั้นในยุโรป เจริญเติบโตต่อไปซึ่งในปัจจุบันนี้ โรงเรียนสอนภาพยนตร์จากนานาชาติ ได้ร่วมมือกันสนับสนุนการทำหนังขนาดสั้น THE INTERNATIONAL ORGANIZATION OF FILM, CILECT ได้มีการจัดงานภาพยนตร์ของนักศึกษาทุก ๆ 2 ปี และในการจัดงานทุก ๆ ครั้งจะมีผู้สนับสนุนคือ HOCHSCHULE งานที่จัดขึ้นนี้มีชื่อเรียกว่า TEL AVIV FILM FESTIVAL นอกจากงานนี้แล้วยังมีงาน THE OBERHAUSEN FESTIVAL ในเยอรมันและ THE CEMENT FERRAND FESTIVAL ในฝรั่งเศส ที่จัดขึ้นเพื่อมอบรางวัลแก่ ภาพยนตร์ขนาดสั้นทุกแนวไม่ว่าจะเป็นดราม่า สารคดี ทดลอง หรือ แอนนิเมชั่น เพื่อเป็นกำลังใจต่อคนทำงาน เพื่อสร้างสรรค์งานที่ดีต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความแตกต่างระหว่างภาพยนตร์ขนาดสั้นและภาพยนตร์ขนาดยาว

1. ความแตกต่างทางด้านกายภาพ อันได้แก่ ระยะเวลาในการนำเสนอ คือ ภาพยนตร์ขนาดยาวจะใช้เวลาในการนำเสนอ 30 นาทีขึ้นไป ขณะที่ภาพยนตร์ขนาดสั้นใช้เวลาประมาณ 30 นาที หรือน้อยกว่านั้น และรูปแบบการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ขนาดสั้นมีหลายแบบ เช่น แนวดราม่า แนวสารคดี แนวหนังทดลอง รวมทั้งแอนนิเมชั่น

2. ความแตกต่างในด้านโครงเรื่อง และตัวละคร

ภาพยนตร์ขนาดยาว	ภาพยนตร์ขนาดสั้น
1. จุดมุ่งหมายหลัก และจุดมุ่งหมายรอง	1. จุดมุ่งหมายหลัก
2. โครงเรื่องหลัก และโครงเรื่องรอง	2. โครงเรื่องหลัก
3. เหตุการณ์กระตุ้นหลายเหตุการณ์	3. เหตุการณ์กระตุ้น 1 เหตุการณ์
4. ตัวละครหลายตัว	4. ตัวละครน้อย

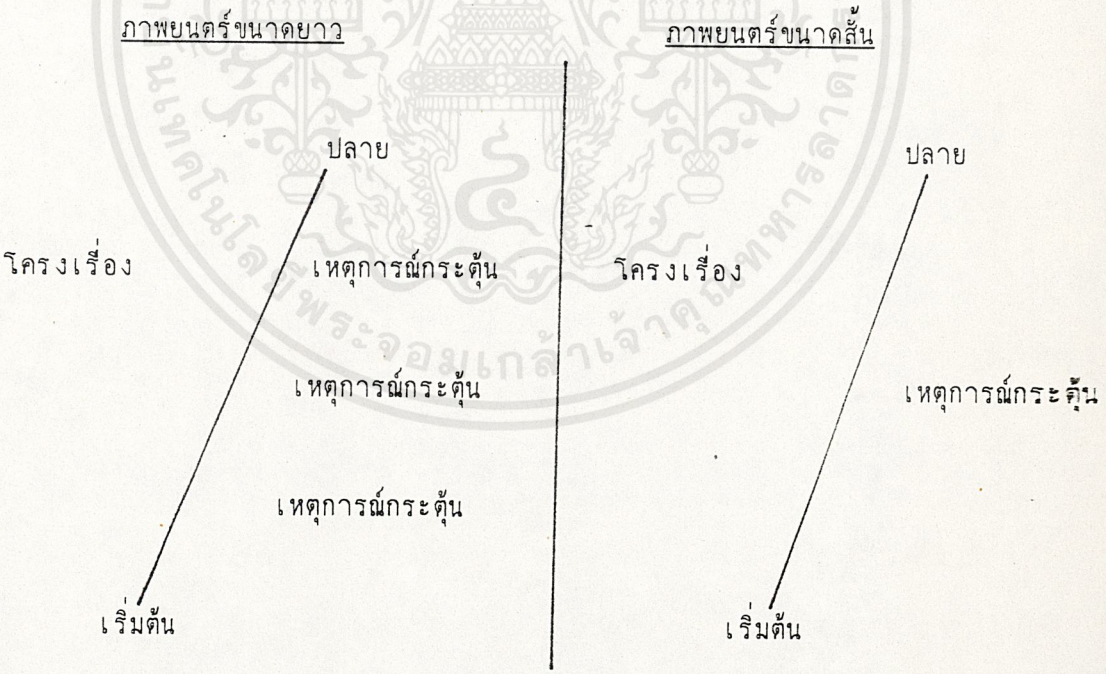

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความแตกต่างระหว่างการแบ่งโครงเรื่อง

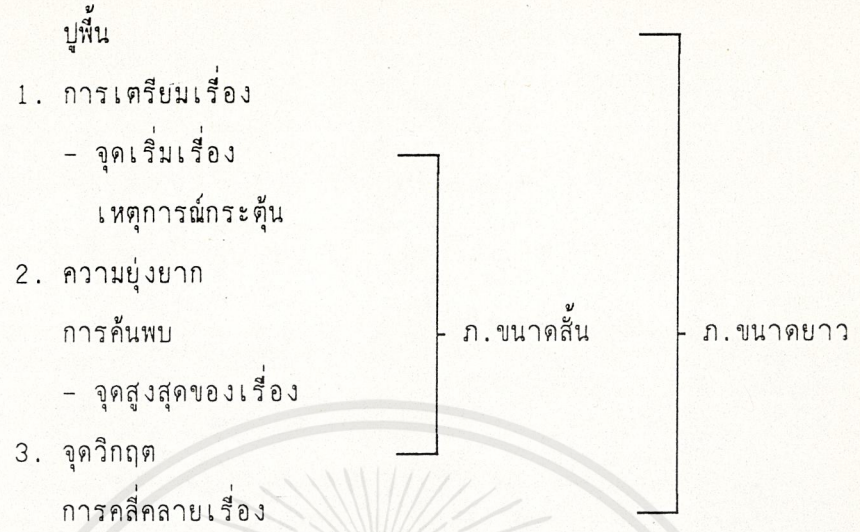

การปูพื้น คือ เมื่อหนังเริ่มต้น ผู้ชมยังไม่มีความรู้เลยว่า หนังเกี่ยวกับอะไรตัวละคร ตัวละครเป็นใคร มีความสัมพันธ์ระหว่างกันและกันแค่ไหน อย่างไร ตัวละครตกอยู่ในสภาพแวดล้อม แบบไหน มีความคิดอ่านอย่างไรต้องการอะไร มีอะไรเป็นแรงผลักดัน สิ่งเหล่านี้ จำเป็นต้องบอกให้ผู้ชมรู้ในตอนต้นเรื่อง

การเตรียมเรื่อง คือ นอกจากต้องให้ข้อมูล ภูมิหลังแก่ผู้ชม เพื่อเป็นการปูพื้นเรื่องแล้วนักเขียนยัง ต้องทำให้คนดูพร้อม สำหรับการพัฒนาเรื่องต่อไป และทำให้เรื่องราวน่าเชื่อถือ ด้วยการเตรียมเรื่องซึ่งในการเตรียมเรื่องนี้ใช้ประโยชน์ ได้ในหลายกรณี เช่น สำหรับทำให้เหตุการณ์ดูน่าเชื่อถือ และไม่กระทันหันจนเกินไป มีการสร้างปมชวน ให้ติดตามและช่วยทำให้เรื่องดูตึงเครียด ซึ่งเผยให้เห็นลักษณะนิสัยตัวละคร ช่วยนำไปสู่ความยุ่งยาก จุดวิกฤตสูงสุดของเรื่อง และช่วยสร้างบรรยากาศที่เหมาะสม

จุดเริ่มเรื่อง คือ ช่วงเวลา ที่จับเอาเหตุการณ์ในชีวิตตัวละคร มาเป็นตอนเริ่มเรื่อง

เหตุการณ์กระตุ้น คือ สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นแรงผลักดันหันเห หรือรบกวนสถานการณ์ที่ได้เป็นมาใน ตอนต้นเรื่องอันเป็นผล ให้เกิดความปั่นป่วนและตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละครได้ประสบปัญหาที่ต้องแก้

ความยุ่งยาก คือ แรงผลักดันแรงใหม่ ต่อจากเหตุการณ์กระตุ้น ซึ่งก็คือความยุ่งยากจุดแรกความยุ่งยากที่นำมาในเรื่อง มีผลต่อทิศทางในการดำเนินเรื่องซึ่งสามารถ จะสร้างโครงเรื่องให้ชวนติดตาม โดยใช้ความยุ่งยาก เริ่มทะยอยเข้ามาเรื่อย ๆ เพื่อให้มีการดำเนินเรื่องที่เข้มข้นขึ้น

การค้นพบ คือ ในการเขียนบทภาพยนตร์ จะต้องแสดงถึง การกระทำของตัวละครมีเหตุผลในเบื้องหลังการกระทำหรือเหตุจูงใจ จุดมุ่งหมายตัวละคร ความรู้สึกของตัวละคร และความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครในระหว่างที่เหตุการณ์กำลังดำเนินไปนั้น ตัวละครจะต้องประสบกับภาวะที่เรียกว่า "การค้นพบ" ซึ่งจะหมายความว่า มีสิ่งใหม่ ๆ เปิดเผยให้ตัวละครรู้ และการค้นพบนี้ มักจะมีผลบังคับให้ตัวละครต้องตัดสินใจที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้เรื่องดำเนินต่อไป ซึ่งแยกเป็นการค้นพบสิ่งของ ค้นพบบุคคล การค้นพบความจริงการค้นพบค่านิยม การค้นพบตัวเอง

จุดสูงสุดของเรื่อง คือ ช่วงขณะที่มีความตึงเครียดมากที่สุดในภาพยนตร์ ซึ่งบทภาพยนตร์ส่วนมาก มักมีการดำเนินเรื่องที่มีความตึงเครียดมากขึ้นเรื่อยๆ จนถึงจุดสูงสุดของความตึงเครียดในเรื่องหรือมักใช้ทับศัพท์ว่า "ไคลแม็กซ์"

จุดวิกฤต คือ จุดสูงสุด และจุดวิกฤตมักถูกใช้ปะปนสับสนกันอยู่เสมอ เนื่องจากบางครั้งเรามักแยกได้ยาก และบางทีเกิดในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม จุดวิกฤตมักใช้ในความหมายว่า เป็นช่วงที่ตัวละครต้องตัดสินใจเพราะฉะนั้นก็มักจะมีการเกิดความเปลี่ยนแปลงในช่วงนี้ด้วย ตัวเอกของเรื่องจะต้องเผชิญกับทางสองแพร่งที่ต้องเลือก และจะมีผลต่อชีวิตของเขา

การคลี่คลายเรื่อง คือ ตอนลงท้ายของเรื่อง เป็นผลที่ได้จากปมปัญหาที่ผูกไว้ตั้งแต่ตอนต้นเรื่อง เพื่อให้สถานการณ์ในหนังกลับสู่สภาพปกติอีกครั้ง เพื่อเชื่อมโยง เรื่องราวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์และเพื่อลงเอยเรื่องให้จบอย่างสมเหตุสมผลทำให้ผู้ชมพอใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การแบ่งองค์ในภาพยนตร์

ในภาพยนตร์ขนาดยาวจะมีการแบ่งองค์ทั้งหมด 7 องค์ คือ 1,2,3 ในอัตราส่วน 1:2:1 (30 M:60 M:30:) แต่ในภาพยนตร์ขนาดสั้นอาจแบ่งได้ 2-3 องค์ก็ได้ ถ้าแบ่ง 3 องค์ องค์ที่ 1 และ 3 จะดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ไม่มีการปูพื้นเรื่องและลักษณะตัวละคร ไม่เป็นไปตามอัตราส่วน แต่ถ้าแบ่ง 2 องค์ องค์ที่หนึ่งของหนังขนาดสั้น จะเปรียบเหมือนองค์ที่ 2 ของภาพยนตร์ขนาดยาว และองค์ที่สองก็จะเปรียบได้กับองค์ที่ สาม เพราะในตอนเริ่มเรื่องมักจะมีเหตุการณ์ตื่นเต้นเลย ซึ่งโดยปกติมักจะเกิดในองค์ที่ 2 ในภาพยนตร์ขนาดยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ขนาดสั้น

ในการจัดทำบทภาพยนตร์ เราต้องกำหนดการเล่าเรื่องราวและเหตุการณ์ให้มีความเกี่ยวเนื่อง กับบางสิ่งที่เกิดขึ้นกับบางคนก่อน และบางคนในที่นั้น จะหมายถึงตัวละครหลัก และถ้าจะบอกว่า จะมีอะไรเกิดขึ้น และเกิดอย่างไรกับตัวละครหลักต่อไปเรียกว่าโครงเรื่องโดยทั่ว ๆ ไป บทภาพยนตร์ขนาดสั้นจะคล้ายกับเรื่องสั้น

ความสัมพันธ์ระหว่างภาพยนตร์ขนาดสั้นและเรื่องสั้น

เรื่องสั้น		ภาพยนตร์ขนาดสั้น
โครงเรื่อง	= มีจุดมุ่งหมายเดียวหรือโครงเรื่องหลักอันเดียว	= โครงเรื่อง
ตัวละคร	= น้อย 1-4 ตัว	= ตัวละคร
บทสนทนา	= สั้นกระชับ มีผลต่อการดำเนินเรื่องเท่านั้น	= บทสนทนา
ช่วงเวลา	= ช่วงเวลาสั้น ๆ	= ช่วงเวลา

ข้อกำหนดในการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

1. เรื่องทุกเรื่อง ควรต้องผูกมัด และดึงดูด ความอยากรู้อยากเห็นของผู้ชมกระตุ้นให้ผู้ชมรู้สึกว่าได้เข้ามาอยู่ในเหตุการณ์และสถานการณ์ในเรื่อง

2. เรื่องราวที่มีคุณภาพจะมีส่วนประกอบ 2 กลุ่ม คือ ตัวละคร และโครงเรื่อง

2.1 ตัวละคร

คนเขียนต้องรู้ว่า ตัวละครเป็นใคร อะไรเป็นจุดมุ่งหมาย เป็นคนอย่างไร เพศอะไร อายุเท่าไร ชอบและเกลียดอะไร และเพื่อให้เรื่องราวเกิดความสนุก ตื่นตาตื่นใจ ก็ควรมีคู่ปรับ หรือควรมีตัวอุปสรรคซึ่งอาจเป็นคน (ตัวโกง) ซึ่งอาจเป็นมนุษย์หรือ ถ้าไม่เป็นก็อาจเป็นพวกเหตุการณ์ธรรม-ชาติ พวกพายุ ภูเขา แม่น้ำ หรือเป็นความรู้สึก โกรธ กลัว โลภ ถ้าเป็นคน อาจแบ่งเป็นผู้ช่วยตัวเอกและผู้ร้าย ซึ่งเป้นตัวละครรอง ตัวละครรองพวกนี้ ก็จะมีบทบาทไม่เด่นนัก (สำหรับผู้ช่วยตัวเอก) แต่ก็จะมีจุดมุ่งหมายหลักคล้ายตัวละครหลักหรือ มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่ถ้าเป็นฝ่ายตรงกันข้าม จะมีจุดมุ่งหมายต่างกัน กับตัวละครหลัก แต่จงจำไว้ว่าที่สำคัญตัวละครในเรื่องอย่างมากสุดจะไม่เกิน 4 ตัว นอกจากนี้ การแสดงการกระทำของตัวละครมีแผนภูมิ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงจูงใจ———————เจตนา———————เป้าหมาย (การกระทำ)

2.2 โครงเรื่อง

ควรเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง และมีอุปสรรคในระหว่างหนทางสู่จุดมุ่งหมายของตัวละครหลัก เพราะถ้าไม่มีความขัดแย้ง ก็ไม่ถือว่าเป็นเรื่องน่าสนุกได้ หรือถ้าตัวละครไม่มีจุดมุ่งหมาย มันก็จะเป็นปัญหา ในการพัฒนาความขัดแย้งในตัวโครงเรื่องอย่างเดียวเรื่องก็ไม่สามารถสมบูรณ์ได้ ในเรื่องหรือโครงเรื่องควรจะมีความหมายในแต่ละเหตุการณ์ ซึ่งแต่ละเหตุการณ์ เมื่อรวมกันเป็นชุดในหนึ่งเรื่องจะต้องนำพาตัวละครไปสู่ความต้องการ ถ้าเป็นกราฟจะได้กราฟเป็นเส้นตรงที่มีความชันมุ่งสู่จุดสูงสุด

3. ฉาก ฉากถูกสร้างขึ้นมา โดยมีจุดประสงค์ในการเล่าเรื่อง ฉะนั้นควรจะสื่อความหมายโดยตรงกับเรื่องอย่างชัดเจน ฉากแต่ละฉาก ควรมีผลในการพัฒนาทำให้โครงเรื่องดำเนินต่อไปข้างหน้าซึ่งในแต่ละฉากนั้นจะมีจุดมุ่งหมายของตัวละครต่างกันไปถ้ามีตัวละคร 2 ตัวในฉาก ตัวที่ 1 ที่จุดมุ่งหมายอย่างหนึ่ง ตัวที่ 2 มีจุดมุ่งหมายอีกอย่างหนึ่ง ฉากจะดำเนินต่อไปจนถึงตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง บรรลุเป้าหมายในฉากนั้นและในการพิจารณาว่าควรใส่ฉากใด ๆ ลงในภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้น ควรจะตั้งคำถามเสียก่อนว่า ฉาก มีผลต่อการพัฒนาเรื่องหรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไร และถ้าไม่มีก็ไม่ควรถูกใส่ลงไป

4. คำพูด หรือ บทสนทนา

4.1 คำพูดต้องได้ใจความชัดเจน กระชับ ไม่ยืดยาว

4.2 ใช้คำให้เหมาะสมกับบุคลิกลักษณะตัวละคร

4.3 คำพูดในการสนทนา ต้องมีผลต่อการดำเนินเรื่อง

4.4 ไม่พูดในสิ่งที่ภาพแสดงอยู่แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ของข้อมูลที่ใช้กับโครงการ การดัดแปลงเรื่องสั้นให้เป็นบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

เกี่ยวกับเรื่องสั้น ทำให้เราสามารถทำความเข้าใจเรื่องสั้นได้ดี ทั้งในด้านโครงสร้างและรายละเอียดต่างๆ เช่น โครงเรื่อง และ ตัวละคร การใส่เหตุการณ์กระตุ้น เพื่อที่จะได้รู้พื้นฐานสิ่งที่จะนำมาดัดแปลงให้ละเอียดลึกซึ้ง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการดัดแปลง ส่วนในด้านข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์ขนาดสั้น ทำให้เราทราบรายละเอียด เพื่อเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ และเปรียบเทียบความเหมือนกันของเรื่องสั้น และภาพยนตร์ขนาดสั้น เพื่อเป็นแนวคิดว่า ควรจะดัดแปลงอย่างไร ด้านบทภาพยนตร์ ทำให้รู้ถึงขั้นตอนในการพัฒนาบทภาพยนตร์ ว่ามีกี่ขั้นตอน และแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดอย่างไร และเมื่อนำเรื่องสั้นมาดัดแปลงจะอยู่ในขั้นตอนใด และควรทำอย่างไรเมื่อถึงขั้นตอนแต่ละขั้นตอน จนเป็นบทภาพยนตร์ขนาดสั้นที่มีคุณภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิการถ่ายทำภาพยนตร์

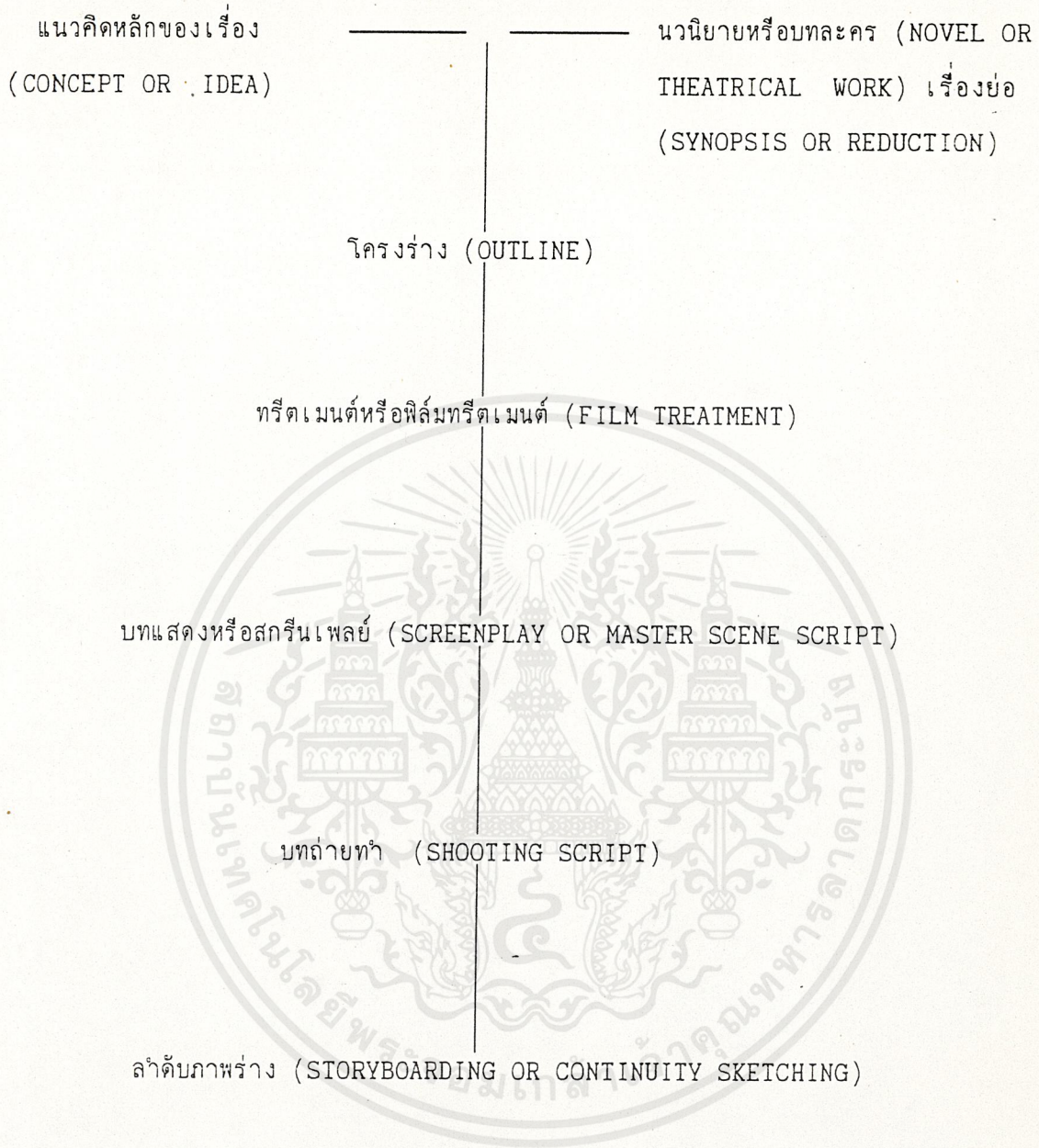

ขั้นตอนตามแผนภูมิดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นพื้นฐาน เพราะนักเขียนบทอีกหลายคนก็ให้ขั้นตอนในการเขียนบทภาพยนตร์ไว้คล้ายคลึงกันเช่นนี้ เพียงแต่ว่ากล่าวไว้ในรูปของการเขียนความเรียงมิใช่แผนภูมิเท่านั้น เมื่อมองดูรายละเอียดของแผนภูมิจะเห็นได้ว่าจุดเริ่มต้นของการเขียนบทอยู่ที่ความคิดหลักหรือไอเดีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเขียนบท

การเขียนบท คือ การมองเห็นล่วงหน้า ดังนั้นการเขียนบทภาพยนตร์ ผู้เขียนต้องสามารถวาดภาพหรือจินตนาการล่วงหน้าว่า ภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ จะเป็นอย่างไรความสำคัญของบทภาพยนตร์จึงมิได้จำกัดอยู่ที่วิธีการดำเนินเรื่อง ที่สนุกสนานชวนติดตามและคำบรรยายที่งานเพื่อที่จะทำให้ภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ดำเนินไปอย่างราบรื่น และได้ผลงานที่น่าสนใจและประทับใจสำหรับผู้ชมมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ บทภาพยนตร์ก็มีด้วยกันหลายชนิด ในบทภาพยนตร์จะประกอบด้วย ข้อความที่ทำให้เรารู้ว่าจะจัดฉากอย่างไร มีการแสดงอย่างไร กล้องภาพยนตร์จะทำหน้าที่อย่างไร รวมทั้งบทเจรจาหรือบทบรรยาย ดนตรี และเสียงประกอบต่าง ๆ มากน้อยแล้วแต่ประเภทของบทนั้น ๆ

องค์ประกอบของสคริปต์

1. ส่วนนำ

   1.1 เลขลำดับช็อต (SHORT NUMBER)

   1.2 สถานที่และเวลา เป็นฉากใด สถานที่ใด ภายนอก/ภายใน เวลาในท้องเรื่องเป็นเวลาใด

2. ส่วนภาพ

   2.1 มุมกล้อง (CAMERA ANGEL) การกำหนดกล้องตั้งอยู่มุมไหนจึงสามารถเก็บภาพในลักษณะมุมที่สื่อความหมายได้ดีที่สุด

   2.2 ขนาดภาพ (IMAGE SIZE) หรือ (TYPE OF SHOT) การกำหนดขนาดของวัตถุที่จะถ่าย ว่าอยู่ไกลหรือใกล้เพียงใด เพราะในขนาดที่มีความแตกต่างกัน ก็สื่อความหมายได้ต่างกัน

   2.3 คำอธิบายภาพ การเขียนบรรยายภาพเหตุการณ์ ตลอดจน ACTION ตัวละคร

   2.4 การเคลื่อนกล้องภาพยนตร์ (CAMERA MOVEMENT) ในกรณีที่มีการถ่ายทำบางช็อตสามารถเปลี่ยนขนาดภาพหรือมุมกล้องได้อย่างต่อเนื่อง

   2.5 การเชื่อมต่อภาพ (CONTINUITY) การถ่ายทำภาพยนตร์ เมื่อต้องการจบช็อตที่ถ่ายอยู่ และไปขึ้นช็อตใหม่ ต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องของภาพ

3. ส่วนเสียง

   3.1 เสียงบรรยาย หรือเสียงสนทนา (NARRTION OF DIALOQUE) ถ้าเป็นภาพยนตร์บันเทิง หรือการสัมภาษณ์ก็ได้แก่ การใช้ถ้อยคำโต้ตอบแต่ถ้าหากเป็นภาพยนตร์ประเภทอื่น ก็อาจเป็นเสียงบรรยาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

3.2 เสียงประกอบ (SOUND EFFECT) เสียงประกอบในภาพยนตร์เพื่อสร้างอารมณ์ร่วม หรือความรู้สึกคล้อยตาม

3.3 ดนตรีประกอบ (MUSIC) เสียงเพลงหรือเสียงดนตรีที่ประกอบเรื่องราว

ความแตกต่างระหว่างบทภาพยนตร์กับวรรณกรรม

1. วรรณกรรมสามารถ บอกเล่าความคิดเห็น ความรู้สึก และ สิ่งที่อยู่ภายในตัวละครได้ดียิ่งด้วยภาษาอักษร ในขณะที่บทภาพยนตร์ เป็นการเล่าเรื่องด้วยภาพเคลื่อนไหว จึงสามารถบอกเล่าถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมได้ดี ฉะนั้น การนำวรรณกรรมสักเรื่องมาสร้างเป็นภาพยนตร์ต้องมีการดัดแปลงและปรับปรุงเพื่อจะได้ภาพยนตร์ที่ไม่หยาบ

2. เวลาการนำเสนอของวรรณกรรมจะมีมากกว่าภาพยนตร์

3. การสร้างความรู้สึกตึงเครียด ทั้งวรรณกรรมและภาพยนตร์มีความสามารถสร้างด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น พล็อต บุคลิกตัวละคร บทสนทนา แต่ภาพยนตร์จะเหนือกว่า ด้วยการสร้างความตึงเครียด โดยใช้องค์ประกอบในด้านภาพได้อีก

การนำเอางานเขียนในรูปแบบต่าง ๆ มาใช้ในบทภาพยนตร์ เช่น นวนิยายบทละคร เรื่องสั้นหรือบทความ มาทำเป็นบทภาพยนตร์ ปัญหาในเรื่องของแนวความคิดหลัก และเรื่องย่อ พล็อตเรื่อง หรือบุคลิกของตัวละคร แทบจะไม่เป็นปัญหา แต่เป็นเพียงการปรับเรื่องราวดังกล่าวให้ออกมาเป็นบทภาพยนตร์ และในการดัดแปลงให้เป็นบทภาพยนตร์ควรจะมีคำถาม 7 ข้อเป็นหลักเพื่อที่จะเข้าใจในตัวเรื่อง เพื่อประโยชน์ในการดัดแปลง ดังนี้

1. ใครคือตัวละครหลัก
2. เราจะเริ่มเรื่องที่สถานการณ์ใดของตัวละคร
3. ใครหรืออะไร คืออุปสรรค
4. เหตุการณ์หรือโอกาสใด จะเข้ามากระตุ้นให้เรื่องดำเนินไป
5. ความมุ่งหวังของตัวละครหลัก
6. ความมุ่งหวังของตัวละครรอง หรือคู่ปรับ
7. มีความคิดเกี่ยวกับจุดสูงสุดของเรื่อง น่าจะเป็นอย่างไร และตอนจบควรจะเป็นอย่างไรและหมายความว่าอย่างไร

ในขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์อันได้แก่

แนวความคิดหลักของเรื่อง (CONCEPT OR IDEA)

โครงร่าง (OUT LINE)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

26781

ทรีตเมนท์หรือฟิล์มทรีตเมนท์ (FILM TREATMENT)

บทแสดง (SCREEN PLAY OR MASTER SCENCE SCRIPT)

บทถ่ายทำ (SHOOTING SCRIPT)

การนำเอาเรื่องสั้นมาดัดแปลงเป็นบทภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้น เรื่องสั้นที่นำมาจัดอยู่ในระดับเดียวกับแนวความคิดหลับของเรื่อง ฉะนั้น ขั้นตอนในการพัฒนา ให้บรรลุสู่บทภาพยนตร์ขนาดสั้น จะมีดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากเรื่องสั้นถึงโครงร่าง

การนำเรื่องสั้นมาดัดแปลง เป็นบทภาพยนตร์ ต้องผ่านขั้นตอนแรกก่อน คือ การทำโครงร่าง

โครงร่างมีส่วนสำคัญคือ

1. แกนหลักของเรื่องราวของภาพยนตร์
2. มีการแบ่งเรื่องราวออกเป็น 3 ส่วน ทำนองเดียวกับเรียงความคือ มี
   2.1 ส่วนนำ
   2.2 เนื้อเรื่อง
   2.3 ลงท้าย
3. ดูว่าเรื่องที่จะนำมาดัดแปลง ควรตัดต่อหรือเพิ่มเติมส่วนใด ซึ่งหมายถึง ขอบเขตการดัดแปลง พยายามหาคำตอบ 7 ข้อ
4. ศึกษารายละเอียดตัวละครที่มี นอกเหนือจากที่เรื่องสั้นได้กล่าวมาให้ละเอียดชัดเจน

จากโครงร่างถึงทรีตเมนต์ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นบูรณาการ (INTEGRATION) การเรียบเรียงข้อต่าง ๆ จากโครงร่างเป็นความเรียง

ในขั้นที่ 2 และ 3 คือ ขั้นตีความ และขั้นทำให้สมบูรณ์ อาจจะเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่าบทแบบซีนนาริโอ ซึ่งพัฒนาจากขั้นที่ 1 คือ

- สร้างบรรยากาศและรูปลักษณ์โดยบรรยายสถานที่และฉากต่าง ๆ
- บรรยายแอ็คชั่นของตัวละครให้ละเอียดลึกซึ้งขึ้น
- เพิ่มเติมรายละเอียดทั้งหมดของพล็อต
- ระบุประเด็นการเจรจา แต่ยังไม่มีบทสนทนา

จากทรีตเมนต์ถึงสกรีนเพลย์

1. แยกยกเอาแต่ละตอน แยกเป็นฉากชัดเจน
2. เขียนบทสนทนาหรือบทบรรยาย ให้สมบูรณ์
3. มีการระบุแาก และเวลา รวมทั้งเลขลำดับช็อต
4. อธิบายภาพ และบอกแอ็คชั่น และการเชื่อมต่อระหว่างช็อตคร่าว ๆ
5. เสียง เป็นการเขียนเฉพาะบทสนทนาหรือบรรยาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อคิดที่สามารถนำมาช่วยในขั้นตอนการเขียนสกรีนเพลย์ คือ

1. ในการเขียนแอ็คชั่นตัวละคร

1.1 เขียนแอ็คชั่นตัวละครให้ทั่วถึง

1.2 เขียนอธิบายแอ็คชั่นอย่างชัดเจนและรัดกุม

2. การเขียนบทสนทนา

2.1 สอดคล้องกับบุคลิกตัวละคร

2.2 ความสมจริงของคำพูด

2.3 ทำบทสนทนาให้น่าสนใจ

จากสกรีนเพลย์ถึงสคริปต์

1. มีการระบุมุมกล้อง ขนาดภาพ และ การเคลื่อนกล้อง การเชื่อมต่อภาพอย่างชัดเจน

2. มีการเขียนบอกเสียงประกอบอย่างชัดเจนและมีดนตรีประกอบ

องค์ประกอบของสคริปต์		สกรีนเพลย์	สคริปต์
ส่วนนำ	เลขลำดับช็อต	/	/
	สถานที่ เวลา	/	/
ส่วนภาพ	มุมกล้อง		/
	ขนาดภาพ	/	/
	คำอธิบายภาพ	/	/
	การเคลื่อนกล้อง		/
	การเชื่อมต่อภาพ	/	/
ส่วนเสียง	เสียงบรรยาย,สนทนา	/	/
	เสียงประกอบ		/
	ดนตรีประกอบ		/

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

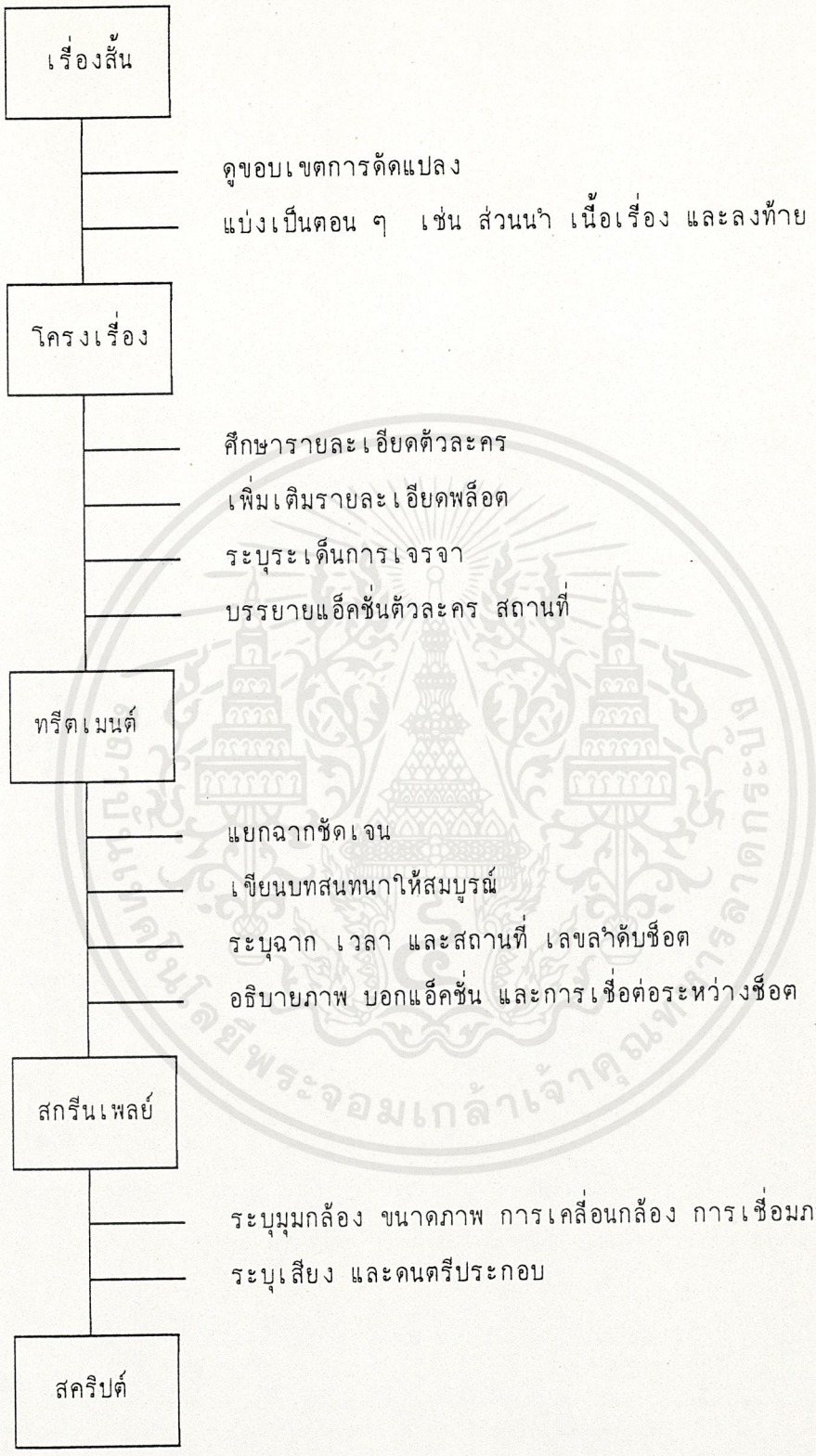

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความฝันของแม่เฒ่าริบเล่ย์

แปลจากเรื่อง Mrs.RIPLEY'S TRIP

โดย HAMLIN GARLAND

คืนนั้นเป็นคืนที่ลมพัดในเดือนพฤศจิกายน ลมพาที่กำลังขู่คำรามส่งเสียงหวีดหวิวรอบกระท่อมเล็ก ๆ โกโรโกโสของ "ลุงริบเล่ย์" ดูราวกับกรงดักเป็ดไก่อยู่กลางทุ่งไอโอวาอันเวิ้งว้างกว้างใหญ่

ลุงเอธานกำลังซ่อมไวโอลิน สบถด้วยคำที่ชาวยอร์คชอบใช้ ลืมสนิทว่าภรรยาปผู้ชราซึ่งไม่รู้จักคำว่าเหน็ดเหนื่อยได้ล้างจานอาหารมื้อเย็นเสร็จแล้วและกำลังนั่งถักถุงเท้าซึ่งเห็นได้ชัดว่าจะให้แก่หลานชายคนเล็ก ซึ่งกำลังนอนเหมือนแมวอยู่หน้าเตาผิง ผู้เฒ่าทั้งสองไม่ได้สวมแว่น แสงสว่างที่ได้รับอยู่เกิดจากเทียนไข เพราะแกยากจนเกินจะมีเงินซื้อตะเกียงตามสมัย ห้องนั้นมีขนาดเล็ก เก้าอี้ทำด้วยไม้ ฝาห้องโล่ง ปราศจากเครื่องประดับ เป็นบ้านซึ่งความยากจนได้เป็นแขกเข้ามากพักอยู่เป็นประจำโดยไม่เคยจากไป สุภาพสตรีชราร่างเล็กน่าสงสาร สวมเสื้อผ้าที่ไม่เหมาะกับตัวดูห่อเหี่ยว และสิ้นหวัง (เสื้อผ้าของนางนั้นสีเดิมของมันตกชีดไปนานแล้ว) นางตั้งใจถักถุงเท้าด้วยนิ้วมือซึ่งแข็งเป็นปุ่มปมด้วยขอดเอ็น แต่นัยน์ตาเล็ก ๆ สีดำของนางมีประกายอันแปลกประหลาด ริมฝีปากซึ่งเหี่ยวย่นปราศจากรูปร่างนั้นเป็นเส้นตรงซึ่งแสดงความตั้งใจเด็ดเดี่ยวผิดธรรมดา

ทันใดนั้น นางหยุดเอาเข็มถักเสียบไว้กับมวยผมทางด้านท้ายทอยซึ่งไม่ค่อยมีผมมากนัก นางมองดูริบเลย์ และพูดอย่างตัดสินใจแล้วว่า

"เอธาน ริบเล่ย์ ตั้งแต่นี้จนถึงวันขึ้นปีใหม่ แกจะต้องหุงข้าวกินเองแล้วนะ ข้าจะกลับไปนิวยอร์คเสตท"

ใบหน้าสีน้ำตาลราวกับหนัง ของชายชราแข็งที่อด้วยความประหลาดใจแกมสงสัยอยู่ครู่หนึ่ง แล้วแกก็ทำเสียงล้อเลียนอย่างไม่เชื่อถือว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"อ้อ! ย่ะ ย่ะแกน่าจะไปตอนนี้เสียเลย ข้าอยากดูนัก"

"เออ แล้วแกจะได้เห็นเอง"

"ออกเดินทางพรุ่งนี้หรือยะ แม่เฒ่า"

"ยังหรอกย่ะ วันพฤหัสข้าจึงจะไป ข้าอยากจะไปถึงบ้านแซลลี่ทันควันอาทิตย์และไปถึงบ้านไซลาสในวันขอบคุณพระเจ้า"

ความหนักแน่นในน้ำเสียงของหญิงชรา นำความงุนงงมาสู่ใบหน้าลุงริบเล่ย์อีกครั้ง แน่นอนทีเดียวในเรื่องนี้ เช่นเดียวกับเรื่องอื่น ๆ เงินเป็นสิ่งสำคัญอเหนือสิ่งอื่น

"แกนึกว่าจะได้เงินมาจากไหนล่ะ แม่เฒ่า มีใครตาย และทิ้งเงินกองโตไว้ให้แกรึ"

"ไม่ต้องสนใจหรอกว่าข้าจะได้เงินมาจากไหน แกไม่ใช่คนออกเงินก็แล้วกัน แม่พระธรณีรู้ดีว่า ถ้าฉันรอคอยให้แกออกเงินให้ฉันเป็นค่ารถล่ะก้อ..."

"แกไม่ต้องมาเยาะเย้ยว่าข้าจนนะ ยายแก่" ริบเล่ย์กล่าว ชักโมโหแบบเดียวกับคนสูงอายุปูนนี้โดยมาก

"ข้าได้ทำหน้าที่ของข้าเพื่อให้มีชีวิตอยู่ได้ ข้าทำงานทั้งกลางวันกลางคืน"

" อ้อ! แล้วข้าไม่ได้ทำอะไรเลย งั้นรึยะ" แม่เฒ่าย้อน วางถุงเท้าลง และเอาเข็มถักชี้หน้าเขา เน้นคำว่า "ข้า" อย่างหนักแน่นน่ากลัว

"ข้าไม่ได้พูดว่าแกไม่ได้ทำงาน"

"แกพูด"

"ข้าไม่ได้พูด ข้าพูดว่า..."

"ข้ารู้หรอกนะว่าแกพูดว่าอะไร"

"ข้าพูดว่าข้าได้ทำหน้าที่ของข้าแล้ว"

พ่อเฒ่าสามีร้องตะโกนข่มแม่เฒ่าเช่นเคย อำนาจแห่งปอดชิ้งเหนือกว่า

"ข้าไม่ได้กล่าวว่าแกไม่ได้ทำหน้าที่ของแก"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แกพูดต่อด้วยการเน้นเสียงอย่างเกรี้ยวกราดสักหน่อยลงที่คำว่า "กล่าว"

"ข้ารู้ว่าแกไม่ได้ "กล่าว" แต่แกหมายความว่าอย่างงั้น ข้าไม่รู้ว่าไอ้ที่แกว่าทำหน้าที่ของแกนะ คืออย่างไร เอธาน ริบเล่ย์ แต่ถ้าหากว่า... การหุงข้าวให้พวกลูกนาตั้งกลุ่มที่มาเก็บเกี่ยวและนวดข้างได้กิน การเก็บไข่ การปั่นเนย ขุดหัวมันฝรั่ง รีดนมวัว ถ้าการทำงานพวกนี้ไม่ใช่หน้าที่ของข้าละก็ ข้าไม่คิดอย่ากจะทำหน้าที่ของข้าเหมือนกัน นี่แน่ะ ข้าจะบอกให้แกรู้ไว้เป็นหนแรกและหนสุดท้ายว่า ข้ามีอายุ 60 ปีแล้วนะ"

แม่เฒ่ากล่าวต่อไป หยุดเสียงแหบแห้งของแกชั่วระยะสั้น ๆ คราวนี้ข่มสามีของแกสิ้นด้วยเหตุผลของผู้หญิง

"และข้าไม่เคยมีวันหยุดเลยสักวัน แม้วันชาติ วันที่ 4 กรกฎาคม ข้าก็ไม่ได้หยุดกับเขา ถ้าวันไหนข้าไปเยี่ยมเพื่อนฝูง หรือไปปิคนิคบ้าง ข้าก็ต้องกลับบ้านมารีดนมวัว มาทำอาหารเย็นให้พวกผู้ชายกินตั้งแต่อยู่บ้านนี้มายี่สิบสามปีเข้านี่แล้วข้าไม่เคยไปค้างคืนที่ไหนสักคืนเดียวเมื่อครั้งที่เราอยู่ที่เควิสเคานท์ตี้ สิบปีก่อนโน้นก็เหมือนกัน ฟังนะ....เอธาน ริลเล่ย์ ตลอดเวลายี่สิบสามปีข้าติดต้งอยู่กับเตาไฟ และถังปั่นเนย โดยไม่ได้พักผ่อนเลยสักคืน " เสียงของนางสะดุดอีก แต่นางก็รวมกำลังพูดต่อไปอย่างหนักแน่น "ถึงตอนนี้ข้าจะกลับไปนิวยอร์สเตทละ"

เอธาน พ่ายแพ้ราบคาบ เขาจ้องดูหน้าอย่างตกตะลึง พูดไม่ออกอ้าปากค้าง ไม่น่าเชื่อเลยจริง ๆ

"เป็นเวลาถึงยี่สิบสามปีเชียวนะ" นางพูดต่อไปอย่างใคร่ครวญ

"ข้าได้สัญญากับตัวเองทุกปีว่าจะกลับไปเยี่ยมญาติของข้า"

เห็นได้ชัดว่าแม่เฒ่ากำลังพูดกับตนเอง ในตอนนี้เสียงมีจังหวะละห้อยอย่างตื้นตันใจ

"ข้าอยากมานานหนักหนาแล้วที่จะกลับไปเยี่ยมพี่น้องของข้า กลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปที่เนินเขาที่เราเคยวิ่งเล่น ไปกินแอปเปิ้ลจากต้นแอปเปิ้ลต้นเดิมข้างข่อน้ำเก่าแก่ ข้านึกถึงต้นไม้และเนินเขาอยู่ในใจ ทั้งวันทั้งคืน นึกถึงเพื่อผู้หญิงที่ข้าเคยรู้จัก นึกถึงญาติพี่น้องของข้า..."

นางหยุดพูด เริ่มใช้ความคิดอย่างเงียบ ๆ เวลานั้นนานเสียเหลือเกินจนเสียงเดินของนาฬิกาฟังดูราวกับเสียงม้องดังลั่นอยู่ในหูคน ลมที่พัดอยู่ข้างนอกดูพัดจัดส่งเสียงแห้งแล้งกว่าเช่นเคย พ่อเฒ่ากลับไปพูดเรื่องเงินอีก แต่คราวนี้น้ำเสียงมีความกรุณา

"แต่แกจะได้เงินมาจากไหนล่ะ คราวนี้ข้าไม่มีเงินสดเหลืออยู่เสียด้วย ข้าให้หนี้เอกินโรชไปแล้ว อ้อ! เสียดอกเบี้ยค่าจำนองนาไกปด้วย เงินของเรามีเหลือไม่ถึงร้อยเหรียญเลยนะ เจน ไม่มีจริง ๆ "

"เอาเถอะ แกไม่ต้องถึงกับนอนไม่หลับเพื่อคิดดูว่าข้าจะไปได้เงินมาจากไหนหรอก"

หญิงชรากล่าว รู้สึกยินดีที่ทำให้เขาพิศวงสงสัยได้ เขาอยู่ในมือนางแล้ว จะหนีไปไหนไม่ได้ อย่างไรก็ดี เขาพยายามทำว่าไม่แยแสโดยแสร้งทำเป็นสีไวโอลิน

"ลุกขึ้น ตุกี้ ไปขึ้นไปห้องนอนได้แล้ว" ในเวลาอีกครึ่งชั่วโมงต่อมา นางริบเล่ย์ บอกแก่หนูน้อยที่นอนอยู่บนพื้น เมื่อได้ฟังเสียงไวโอลินของปู่ พ่อหนูชักจะง่วง

"พ่อเฒ่า วันนี้แกควรจะใส่สายนาฬิกาเสียที สายตุ้มลูกข้างที่มีกริ่งปลุกน่ะขาดแล้ว " แม่เฒ่าพูดหลังจากที่ออกมาจากห้องนอนของหลานชายแล้ว

"พรุ่งนี้ ข้าจะต้องตื่นแต่มืดกว่าเคย ต้องเย็บผ้าบางชิ้นให้เสร็จ แม่ธรณีรู้ดี ข้าทำไม่ได้มากนักหรอก แต่ก็พอเย็บได้บ้าง ข้าอยากจะแต่งตัวให้เรียบร้อย"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนนี้พ่อเฒ่า แม่เฒ่าอยู่ด้วยกันตามลำพัง ต่างก็นั่งคอยให้อีกฝ่ายหนึ่งพูด

"แม่เฒ่า ดูท่าทางแกจะคิดว่าข้าขัดขวางไม่ให้แกไป"

"ก็ไม่เชิง ดูเหมือนว่าแกไม่ได้ใส่ใจจะช่วยข้าได้ไปเลยนี่"

เขาเดือดร้อนเพราะรู้สึกว่าถูกกล่าวร้าย

"โธ่ ข่าอยากจะให้แกไปพอ ๆ กับที่จะให้ตัวเองไปนั่นแหละ แต่ข้าไม่มีเงิน ข้านึกไม่ออกว่าข้าจะส่ง...."

"ข้าไม่ต้องการให้แกส่ง ไม่มีใครขอร้องให้แกส่งเลยนะ เอธาน ริบเล่ย์ ข้าคิดว่า ถ้าข้าได้เงินเท่าที่ข้าหาได้ตั้งแต่เราทำนาที่นี่ ข้าจะไปได้ถึงสุดมุมโลกเชียวนะ"

"แกก็ได้ใช้มันมากเท่า ๆ กับข้าละ แกพูดถึงการกลับไปบ้านของแกแล้วข้าล่ะ ข้าไม่อยากกลับไปบ้านของข้าบ้างหรือกหรือ ข้าก็ไม่ปริปาก ไม่ใช่เพราะการที่ข้าเห็นว่าพูดไปก็ไม่ได้ประโยชน์หรอกหรือ ข้าคิดว่าข้าได้ทำงานมานานและทำงานหนักพอ ๆ กับแก ไม่ว่าพายุจะมาลมจะพัด หรือแดดจะออก ถ้าจะเอากันยังงั้นละก้อ"

ฝ่ายแม่เฒ่าชักจะโซเซ แต่ก็ไม่ยอมแพ้ นางต้องกระหน้ำซ้ำเติมอีกยกหนึ่ง

"ย่ะ ถ้าแกรู้จักเก็บหอมรอมริบเหมือนกับข้าเก็บ แกก็คงจะมีเงินติดตัวบ้าง"

แล้วนางก็ลุกขึ้นเดินไปผสมแป้งทำขนมปัง เสร็จแล้วก็ทิ้งไว้ให้ " แป้งขึ้น " พ่อเฒ่านั่งลงข้างเตาไฟ ดีดสายไวโอลินเบา ๆ เห็นได้ชัดว่า แกถูกเหวี่ยงเข้าไปให้อยู่ในห้วงคำนึงถึงความหลังที่หดหู่ สิ่งนี้ผิดปรกติวิสัยของแก แต่พอนิ้วของแกกระทบเสียงเพลงที่คุ้นเคย แกก็ยิ้มออกและตวัดคันชักไปตามสายเสียง แกลืมการตัดสินใจของภรรยา ลืมความทุกข์ยากของตนเองสิ้นเชิง โดยปกติความลำเค็ญต่าง ๆ ก็มักจะหลุดพ้นจากบ่าของแกโดยฉับพลัน และง่ายดายเหมือนเหวี่ยงฟ่อนหญ้าลงจากหลังฉะนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภรรยาพ่อเฒ่าลับกายเข้าไปในห้องนอนเล็ก ๆ ที่อบอ้าวอยู่หลังครัวแล้ว ชายชราก็ยังคงนั่งสีไวโอลินเบา ๆ อยู่ดังเดิม ศีรษะที่มีผมรุงรังของแกต่ำลงไปใกล้ไวโอลิน แกได้ยินเสียงรองเท้าหล่นลงกระทบพื้น-หนึ่ง-สอง สักครู่หนึ่ง แม่เฒ่าก็ร้องเรียก

"เลิกสีซอเก่า ๆ เสียงแตกนั่นเสียทีชียะ เข้านอนได้แล้ว แกน่าจะมีสติพอที่จะไม่นั่งคอยทำให้คนอื่นตื่นหมดทั้งบ้าน"

"หุบปากเสียทีเถอะ" พ่อเฒ่าย้อน

"เมื่อไหร่ข้าพร้อมที่จะนอน ข้าก็จะเข้านอนแกไปเสียทีแล้วข้าก็ดีใจ"

"อ๋อแน่ รับรองได้"

เมื่อกล่าวคำราตรีสวัสดิ์อย่างหวานชื่นเช่นนี้แล้วต่างก็นอนหลับไป หรืออย่างน้อยแม่เฒ่าก็หลับ แต่พ่อเฒ่าหาได้หลับไม่ แกนอนคิดทบทวนอยู่ตลอดเวลาว่า ยายเฒ่าแกจะไปขุดเงินได้มากจากที่ไหนหนอ

เช้าวันรุ่งขึ้น แม่เฒ่าตื่นนอนแต่เช้าด้วยความแจ่มใส นางเริ่มทำงานของนาง ไม่แยแสกับสามีเลยแม้แต่น้อยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว ยังคงปรากฏให้เห็นชัดบนใบหน้าเหี่ยวย่นของนาง แม่เฒ่าฆ่าไก่ตัวหนึ่ง ถอนขนทำความสะอาดแล้วอบ นางทอดขนมโดนัทกะทะหนึ่ง ทำขนมเค้กอีกก้อนหนึ่งขณะที่นางกำลังทอดโดนัท เพื่อนบ้านคนหนึ่งแวะมาเป็นสตรีนางหนึ่งในบรรดาสตรีซึ่งจะรู้สึกว่าถูกสบประมาท ถ้าผู้หนึ่ง ผู้ใดในบ้านใกล้เรือนเคียงทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยไม่ขอคำแนะนำจากตนก่อน สตรีนางนี้รูปร่างอ้วนป้อม และสามารถเจรจาให้ผู้ชายตามิดไปได้ภายในสามนาทีนับเวลาตามนาฬิกาด้วย

"ไอ้ที่ฉันได้ยินนี่นะ เป็นยังไงกันยะหล่อน"

"ไม่รู้นี่ ฉันคิดว่าหล่อนได้ยินหมดทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นในละแวกนี้"

นางริบเล่ย์ตอบอย่างขวานผ่าซากแม่แม่คนปากมากก็ไม่สะดุ้งสะเทือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"คือยังงี้นะยะ เซทเทินเน่อร์บอกฉันว่าผัวเขาบอกเขาว่าตา ริบเล่ย์บอกกะเขาว่า หล่อนจะไปเยี่ยมบ้านที่ทางตะวันออก"

"อ้อ แล้วจะเป็นอะไรไปล่ะ"

"อ้าว ก็จริงไหมล่ะยะ"

"พระเจ้าทรงโปรด และอากาสอำนวย ฉันก็จะไป"

"แม่เจ้าโว้ย! ฉันอยากจะรู้นักแม่คุณเอ๋ย ฉันแปลกใจนักเชียว เกิดมาไม่เคยแปลกใจเท่านี้ ฉันพูดว่า-ฉันพูดจริง ๆ นะ ว่าเป็นไปไม่ได้หรอก น่าเขาว่า ได้ชีน่า ยายเขาว่ายังงั้นจริง ๆ เขาว่ายังงี้ล่ะ ฉันก็เลยว่า นี่ ยาย ริลเล่ย์น่ะเป็นผู้หญิงคนสุดท้ายในโลกที่จะวิ่งอ้าวไปทางตะวันออก ฉันว่ายังงี้จริง ๆ ฉันว่า "เออ ถ้ายังงั้นก็คงจะใช่แน่" ฉันว่ายังงี้จริง ๆ แต่ว่า นี่แน่ะ หล่อน หล่อนเล่าให้ฉันฟังหน่อยสินะ เล่าให้หมดนะ ยังไงหล่อนถึงได้ตัดสินใจทำอย่างนี้ล่ะ หลายปีแล้วที่หล่อนพูดเรื่องนี้ แล้วอยู่ ๆ หล่อนก็จะไปเอาจริง ๆ แน่ะ เฮ้อ- คิดไม่ถึง 'นี่ตาริบเล่ย์เขาออกเงินให้รึยังไง' ฉันถามเขาว่ายังงี้ล่ะ เขาว่า 'เปล่า ตาริบเล่ย์บอกว่า สาบานได้ว่าไม่รู้จริง ๆ ว่าหล่อนเอาเงินมาจากไหน' จริง ๆ นะ เขาว่ายังงั้น ฉันก็เลยว่า ยายริบเล่ย์คงจะล้อเล่นกระมัง ฉันว่ายังงั้น" ไม่ล้อเล่นน่ะ เขาว่ายายนั่นว่า "ริบเล่ย์เชื่อว่าแกคงจะไปแน่ ๆ เขาก็ร้อนใจอยากรู้เรื่องเหมือนพวกเรา"

พูดมาถึงตรงนี้ นางดู๊ดนีย์ก็หยุดหายใจ นางได้เดินมาโดยเร็วและได้พักผ่อนเพียงเล็กน้อย ดังนั้นคำพูดคำจา "ฉันว่ายังงี้ เขาว่ายังงั้น" ที่ปะปนกันยุ่งไปก็ต้องหยุดลงด้วยความจำเป็นนอกจากนี้ นางยังได้กล่าวไปถึงจุดสนใจที่สำคัญที่สุดแล้วด้วย-สิ่งนั้นคือเงิน

"แล้วหล่อนก็จะได้รู้พร้อม ๆ กับเขารู้นั่นแหละ" คำตอบอย่างมะนาวไม่มีน้ำ มาจากบุคคลที่กำลังก้มลงเหนือเตาไฟ ถึงจะใช้เล่ห์เพทุบายอย่างไร นางก็ได้คำตอบเพียงเท่านี้

วันนั้นตลอดทั้งวัน ริบเล่ย์ทำงานโดยใช้ความคิดใคร่ครวญอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนักสำหรับเขา อากาศเย็นจัดทำท่าจะมีพายุ ลมพัดกระโชกไปตามต้นข้าวโพด ส่งเสียงคร่างกระหึ่ม ฝูงห่านและวิ่งแตกซ่านไปตามลม ขนม้าตั้งชันและหลังของม้นโก่งขึ้น

ชายชรากำลังเก็บฝักข้าวโพดอยู่ตามลำพังในไร่ ร่างผอมของแกห่อหุ้มด้วยเสื้อเก่า ๆ ขาด ๆ สองสามตัว มือสอดใส่ในถุงมือซึ่งเกือบจะไม่มีนิ้วมือเหลืออยู่แล้ว ตรงนิ้วหัวแม่มือมีผ้าหนา ๆ พันไว้เป็นปลอก เท้าของแกสวมรองเท้าหุ้มข้อเย็บหยาบ ๆ คู่ใหญ่ ในระหว่างตอนเที่ยงวันหิมะซึ่งคลุมดินอยู่ก็ละลาย โคลนก็ยึดรองเท้าของแกไว้ ฝักข้าวโพดที่เรี่ยดิน เปียกโชก ได้บาดมือของแกซึ่งอ่อนเปลี้ยได้ง่าย ๆ อยู่แล้ว พอย่างเข้าค่ำอากาศก็หนาวจัดยิ่งขึ้น หิมะทำท่าจะตก ทั้งที่มีการโจมตีจากดินฟ้าอากาศเช่นนี้ พ่อเฒ่ากำยังคงทำใจให้แช่มชื่น แม้ว่าจะเหน็ดเหนื่อยเหมือนใจจะขาด อารมณ์ของแกก็ยังเย็นอยู่

เมื่อมีเวลามากพอที่จะคิดทบทวนเรื่องราวหลายตลบ แกก็มาสรุปเอาว่า ยายเฒ่าจำเป็นต้องได้สนุกบ้าง อยู่ไปถึงปีหน้า เราก็ไม่รวยขึ้น กว่าปีนี้ ถ้าเราคอยให้มีเงินพอจะส่งแกไป แกก็จะเห็นจะไม่มีวันได้ไปแน่ คิดว่าคงจะได้เงินจากลูกหมูพวกนั้นมากพอที่จะส่งยายแกไปได้นะ เราอยากจะกินไส้กรอกเนื้อหมูจริง ๆ แต่ถ้ายายเฒ่าแกจะไปทางตะวันออก ไอ้หนูตุ๊กี้กับเราก็คงจะอยู่ไปได้โดยไม่ต้องกินหมู เราก็คงจะได้กินไก่งวงในวันขอบคุณพระเจ้า และนาน ๆ ก็กินไก่สักตัวหนึ่ง พระเจ้าช่วยคราวนี้อดน้ำเกรวี่ราดขนมแพนเค้กแน่สาธุ (แกแลบลิ้นเลียปากในขณะที่นึกถึงอาหารโอชะซึ่งจะต้องอด) แต่ก็ช่างเถอะน่าพอทนได้หรอก แล้วก็มีเสื้อหนังควายอีกตัวหนึ่ง เราอยากได้เสื้อหนังควายมานานแล้ว แต่เสื้อก็ลอยตามลมไปพร้อม ๆ กับไส้กรอกเหมือนกัน

เมื่อได้ตัดสินใจที่จะเสียสละอย่างอาจหาญเยี่ยงวีรบุรุษแล้ว พ่อเฒ่าก็ดำเนินการตามนั้นโดยฉับพลัน

พ่อเฒ่าจะดำเนินการตามที่คิดได้โดยไม่ยาก เพราะว่าไร่ข้าวโพด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของแกอยู่ติดถนนซึ่งตรงไปสู่ซีดาวิลล์ มีเพื่อนบ้านเรือนเคียงเดินผ่านไร่ของแกเกือบทุกชั่วโมงในแต่ละวัน

ใจของเจน ริบเล่ย์ จะอ่อนลงเป็นแน่แท้ ถ้านางได้เห็นท่าโก้งโค้งและแข็งที่อของสามีของนางในขณะที่แกทำงานอยู่ระหว่างแปลงข้าวโพดลมหนาวเยือกเย็นทิ่มแทงเข้าไปในกระดูกผ่านเสื้อซึ่งกร่อนเส้นด้าย ซึ่งไม่ให้ความอบอุ่นเพียงพอ ลมที่พัดจัดขึ้นทุกทีส่งหิมะเข้าไปกระทบลำต้นข้าวโพด ซึ่งส่งเสียงครวญครางเป็นคราว ๆ ความหนาวทำให้น้ำตาไหลคลอตาฝ้าฟางของแก แกต้องหยุดทำงาน เหวี่ยงแขนไปกอดเป็นพัก ๆ เพื่อให้หน้าอกอกอุ่นเสียงแหบเครือเพราะการร้องตะโกนบอกเพื่อนร่วมงานที่หนาวจนสั่น

คืนนั้นระหว่างที่แม่เฒ่าริบเล่ย์ยกจานอาหารไปจากโต๊ะ นางเริ่มคิดถึงการเดินในวันรุ่งขึ้นแต่ใจของแม่เฒ่าชักจะอ่อนลง น้ำตาของนางไหลพรากเมื่อหนูน้อยทิวคสเบอรี่ กิลคริสต์ หลานชายมายืนข้าง ๆ

"ยายจ๋า ยายไม่ได้ไปเลยใช่ไหมจ๊ะ"

"เปล่า ไอ้หนู ทำไมเอ็งถึงได้คิดว่ายายจะไปเลย"

"ก็ยายไม่ได้บอกเราเลยนี่จ๊ะ แล้วยายทำท่าเหมือนโกรธเรายังงั้นละ"

"โธ่ ไอ้หนู ยายไม่ได้โกรธหรอกหลาน ยายเพียงแต่คิดนิดหน่อยเท่านั้นเอง ยายจะบลอกให้ฟังนะ ยายมาจากที่ภูเขาโน่นตั้งแต่ยายยังเล็ก ๆ ก่อนที่ยายจะแต่งงานกับตาของเจ้า ตลอดเวลาที่มาอยู่ที่นี่ เราก็ยากจนมากจนยายมองไม่เห็นว่าจะไปได้อย่างไร ตอนนี้ยายก็พอจะเดินทางไปได้แล้ว แต่ยายกลับรู้สึกชอบกลเหมือนจะร้องไห้ยังงั้นแหละ"

แล้วยายก็ร้องไห้จริง ๆ หนูน้อยทิวทสเบอรี่ลูบมืออันสั่นเทาของนาง พอนางได้ยินเสียงฝีเท้าริบเล่ย์ มาทางเฉลียง นางก็รีบลุกขึ้นเช็ดหน้าตาและลงมือทำงานต่อไป ริบเล่ย์หอบฟืนมาเต็มอ้อมแขน เขาปล่อยมันลงไปในลังเก็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟืนด้วยเสียงอันดัง พ่อเฒ่าดึงถุงมือออก เอาฟาดเข้าด้วยกันเพื่อให้น้ำแข็งและหิมะซึ่งจับอยู่ร่วงลงไป เสร็จแล้วก็วางเรียงกันไว้ใต้เตา แล้วแกก็ถอดหมวก เสื้อนอก เสื้อตัวในและรองเท้า สิ่งสุดท้ายที่เขาวางลงบนลังฟืน หันส้นเท้าไปทางปล่องเตาไฟ

ขณะที่แกนั่งลงโดยไม่ปริปาก พ่อเฒ่าเปิดประตูเตาไฟด้านนอกออก ยกมือที่หนาวจนแข็งขึ้นอังเปลวไปแสงสว่าง เผยให้เห็นถึงความคิดบนใบหน้ากว้างใหญ่เทอะทะแต่ก็มีความกรุณาของแก ชีวิตได้ฝากรอยของงานหนักลงบนผิวหนังสีน้ำตาลของแก แต่หาได้ทำลายความเมตตาคากรุณาที่มีมาแต่กำเนิดและความเป็นไปอย่างง่าย ๆ ของแกไม่ มันทำให้แกเป็นคนตระหนี่ถี่เหนียวคิดช้าและร่างกายกำยำ ทำให้อุปนิสัยอันอ่อนโยนละมุนละม่อมของแกแข็งกระด้างแต่กระนั้น ภายในหัวใจของแกก็ยังมีความเมตตาปราณีแฝงอยู่

"หิมะตกยังกะจะเทให้หมดฟ้า" ในที่สุดแกเอ่ยขึ้น

"ข้าคิดว่าพรุ่งนี้ เราเห็นจะต้องขับเลื่อนกันละ ข้าจะขับรถไปส่งแกอย่างโอ่อ่าเทียวละ ถ้าแกจะไปจริง ๆ เราจะโห่ฮิ้วร้องส่งยายกันละนะตุ๊กี้

"แม่เฒ่า ข้าคิดทบทวนเรื่องต่าง ๆ ดูแล้วและข้าคิดว่าเราออกจะใจร้ายกะยายอยู่สักหน่อย ไม่ได้ตั้งใจเลยนะแม่เฒ่า ข้าออกจะเอาแต่สบายไม่คิดหน้าคิดหลัง อีกทั้งตุ๊กี้มันก็ยังเด็กอยู่ เราไม่ค่อยได้คิดว่าแกจะรู้สึกอย่างไรบ้าง"

แม่เฒ่าทำท่าเหมือนไม่ได้ฟัง แต่ความจริงนางกำลังฟังอยู่ ส่วนพ่อเฒ่านั้นเล่าก็ทำท่าเหมือนไม่ได้พูดกับนาง แกพยายามทำเสียงให้ขึงขังและแห้งแล้งเท่าที่จะทำได้

"วันนี้ ข้าก็ได้บอกตุ๊กี้มันว่า น่าขายหน้าที่ไร่ของเราไม่ให้ผลดีขึ้นบ้างเลย พอข้าได้เห็นแฮคฟิลด์เดินผ่านปข้าก็ร้องเรียกเขา และถามเขาว่าลูกหมูสองตัวนั้น เขาจะให้เท่าไร แล้วทีนี้ข้าก็สั่งให้เขาไปซื้อหาของบางอย่างที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิดว่าแกจะต้องใช้ เอ้า นี่แน่ะ ตั๋วไปยอร์ชเทาน์ แล้วนี่เงินอีกสิบเหรียญ อ้าว นี่เป็นอะไรไปละแม่"

แม่เฒ่าริบเล่ย์อดกลั้นไว้ไม่อยู่เสียแล้ว นางยกมือปิดหน้าทั้ง ๆ ที่มือเปียกเปื้อนน้ำล้างชามแล้วก็สะอื้นออกมาดัง ๆ นางรู้สึกอยากจะจูบเขาสักทีหนึ่ง แต่ก็หาได้จูบไม่ ทิวสเบอรี่เริ่มร้องไห้บ้างเหมือนกัน แต่ชายชราตกตลึงงัน ภรรยาของแกไม่ได้ร้องไห้ (ต่อหน้าแก) มาเป็นเวลาหลายปีแล้ว แกลุกขึ้นและเดินเก้ ๆ กัง ๆ ไปหานาง ลูบผมนางอย่างกระดาก ๆ

"นิ่งเสีย แม่เฒ่า เรื่องอะไรกันละนี่ คราวนี้ข้าทำอะไรแกเข้าล่ะ ถึงยังไง ๆ ข้าก็คิดจะขายหมูพวกนั้นอยู่แล้วละ แฮตฟิลด์ได้วางเงินไว้ล่วงหน้าแล้ว"

นางขยับตัวและผลุนผลันเข้าไปในห้องนอนสักอึดใจหนึ่ง แม่เฒ่าก็กลับออกมาพร้อมด้วย ถุงมือ ไหมพรม มีเชือกผูกตรงที่เป็นข้อมือ นางวางมันลงบนโต๊ะด้วยเสียงดัง พลางพูดว่า

"ข้าไม่ต้องการเงินของแกหรอก เงินนี่มากมายก่ายกอง พอที่จะพาข้าไปไหน ๆ ได้ตามที่อยากไป"

"แม้เจ้าโว้ย! แกเอามาจากไหนกันล่ะนี่ ขุดขึ้นมาจากรูหรือแม่เฒ่า"

"เปล่าหรอกย่ะ ข้าเก็บมันไว้สิ ข้าเก็บทีละสิบเซ็นต์ เห็นหรือยังล่ะ"

กล่าวจบนางก็เทเงินออกจากถุงมือมีธนบัตรสองสามใบ แต่ส่วนมากเป็นเหรียญสลึงและสิบเซ็นต์

"แม้เจ้าโว้ย ตั้งสองสามร้อยเหรียญเข้าไปละนี่" พ่อเฒ่าจ้องตาโต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"เจ็ดสิบห้าเหรียญกิบสามสิบเซ็นต์เท่านั้นแหละ พอสำหรับเดินทางค่ารถสองเที่ยวไปกลับ ห้าสิบห้าเหรียญเหลือยี่สิบเหรียญสำหรับค่าใช้จ่ายอย่างอื่น ไม่นับรวมกับที่ข้าจ่ายไปแล้วเบ็ดเสร็จรวมหกสิบห้าเหรียญ" แม่เฒ่าพูดรวบรวมจิตใจของนางให้มั่นคงตามเดิม

"พอเหลือหลาย"

"แต่ แกยังไม่ได้คิดถึงรถนอน และค่าเช่าโรงแรมเลยนะ"

"อ๋อ ข้าไม่ไปรถนอนหรอกย่ะ แม่ดูดนี่ย์ว่ามันไม่งาม บนรถนอนนั่นน่ะ ข้าไปรถโบราณคร่ำครึดีกว่าไม่มีผู้ชายเปลืองเที่ยวเดินเพ่นพ่านเต็มรถ"

"โธ่ แม่เฒ่า อายุแกปานนี้แล้ว ไม่น่าจะกล้วคนพวกนี้"

"หยุดนะ แกจะเอาเรื่องอายุของข้ามาปนกับเรื่องในบ้านอย่างนี้ไม่ได้นะ เอธาน ริบเล่ย์ ถ้าข้าไม่ต้องทำงานเป็นขี้ข้าของแกมานานเท่านี้ ข้าก็คงจะไม่เปลี่ยนไปจากตอนที่ข้าแต่งงานกับแกใหม่ ๆ หรอกนะ"

ริบเล่ย์ยอมแพ้อย่างหมดทางสู้ แกไม่เข้าใจแจ่มแจ้งนักว่าการเดินทางที่กำหนดไว้นี้ได้ทำให้จิตใจของภรรยาของแกระส่ำระสายเพียงใด แม่เฒ่าเองก็ไม่รู้ตัวของแกเหมือนกัน

"ส่วนค่าที่พักโรงแรมน่ะ ก็จะไม่มีเสียล่ะ ไม่มีวันที่ข้าจะยอมให้ได้หัวขโมยพวกนั้นปล้นเงินไปจากข้าหรอก ค่าเช่าห้องของมันวันหนึ่งเท่ากับรถที่เราเรียกสำหรับอาทิตย์หนึ่งทีเดียว แถมยังให้กินแต่ชามเปล่าเสียอีก ข้าจะเอาไก่กับไข่ต้มติดตัวไป และตรงไปนิวยอร์ชทาวน์เลยทีเดียว

"งั้นก็ตามใจแก เอ้าตั๋วนี่ไงล่ะ"

"ข้าไม่อยากได้ตั๋วของแก"

"แต่แกต้องเอา"

"ไม่เอา"

"ต้องเอา ข้าซื้อมันมาแล้ว เขาไม่รับคืน"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"จริงหรือ" แม่เฒ่าเสียท่าอีก

"จริงนะสิ ข้าถามแล้ว ตั๋วที่ขายไปแล้วขายขาด"

" ถ้าเขาไม่...."

"พนันได้ เขาไม่รับคืน"

"ถ้างั้น ข้าก็ต้องใช้มัน" และเรื่องก็ลงเอยได้

ภาพคนทั้งสองนั่งเกวียนไปในเมืองด้วยกันในวันรุ่งขึ้นนั้นเป็นภาพที่คุ้นสายตา แม่เฒ่าริบเล่ย์นั่งหลังตรง และตัวแข็งง่อ ราวกับลิ่มที่ตอกลงไปครึ่งหนึ่งบนท่อนไม้โอ๊คสีขาว วันนั้นอากาศหนาวจัด และรุนแรง บนพื้นดินมีหิมะตกอยู่แต่ไม่มากพอถึงกับต้องใช้เลื่อน แต่ไม่น้อยพอที่จะใช้ล้อ ผู้ชราทั้งคู่นั่งบนไม้กระดานาพาดบนลัง มีผ้าห่มผืนเก่า ๆ ผืนสองผืนคลุมที่ห้วเข่าทิวคสเบอรี่นอนในตอนหลังของลัง ซึ่งมีหญ้าแห้งอยู่เต็มและกระดอนขึ้นลงไม่ได้หยุด ข้างตัวหนุ่มน้อยมีหีบเสื้อผ้าเก่าคร่ำคร่ารูปร่างแปลกประหลาด กับกระเป๋าถือหนังเทียมใบใหม่เอี่ยม การเดินทางเกวียนในวันที่หนาวเหน็บในฤดูใบไม้ร่วงเช่นนี้ลำบากยากเย็นและอ้างว้างยิ่งนัก ดินก็มีน้ำแข็งจับ ความหนาวเยือกเย็นแทรกซึมเข้ามาใต้ที่นั่งตรงโคนขา ตอนล่างของลังที่นั่งใต้ฝ่าเท้าก็กระดอนขึ้นลงไม่ได้หยุด น่ากลัวมาก

ระหว่างที่เดินทางไปนั้น ไม่มีการสนทนามากนัก คำพูดซึ่งไม่มากนักนั้นส่วนใหญ่ก็เป็นเรื่องระเบียบในบ้าน ซึ่งจะต้องทำตามอย่างเคร่งครัดมีเรื่องปั่นน้ำนมให้เป็นเนย ดอกผัก ทำแพนเค้ก ฯลฯ แม่เฒ่าริบเล่ย์เอาผ้าคลุมศีรษะและถือหมวกใบเล็ก ๆ มีสีดำรูปร่างแปลกประหลาดไว้ ทิวคสเบอรี่มีผ้าห่มตัวอยู่เหมือนกัน เมื่อไปถึงซีดาวิลล์ ฟันของพ่อหนุกระทบกันดังกึก ๆ เหมือนเสียงเขย่าคาสตาเนท กล้ามเนื้อทุกมัดปวดเหมื่อเพราะถูกเขย่า หลังจากซื้อของเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้ว ผู้ชราทั้งสองก็ขับเกวียนไปยังสถานีรถไฟ ซึ่งเป็นโรงทึมเล็ก ๆ น่ากลัว สถานีนี้ถ้าไม่ร้อนเกินไปก็เย็นจัดเกินไป เผอิญตอนนี้สถานีกำลังร้อน...ซึ่งเป็นที่ถูกใจของทิวคสเบอรี่เป็นอันมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"เอาหีบเสื้อของข้าไปตอกตรา หรือทำอะไรอย่างที่เขาว่าให้ด้วยนะ"

แม่เฒ่าบอกแก่ริบเล่ย์ด้วยน้ำเสียงบังคับ ทำให้ประดาคนขี้เกียจสันหลังยาวที่ชอบเดินเตร็ดเตร่อยู่แถวนั้น เร่เข้ามามุงดูอย่างชอบอกชอบใจ

"ตุ๊กี้จำไว้นะ ต้องให้ตาของเจ้าฆ่าไก่งวงตัวใหญ่ที่สุดเสียก่อนวันขอบคุณพระเจ้านะ แล้วแกวิ่งไปบ้านแม่ดูดนี่ย์เขานะ ยายดู๊ด สควีอช นี่เขาปากร้ายแต่ อบไก่ได้นุ่มดีนัก แล้วเขายังทำขนมพายฟักทองให้แกด้วยนะ หลานเอาขนมพายไว้ผลไม้แห้งออกมาอุ่นเสียหน่อยนะ แหมยายอยากให้หลานไปด้วยเหลือเกินแต่ก็เอาไปด้วยไม่ได้ เข้าต้องทำดีที่สุดเชียวนะหลาน"

ตอนนี้ ริบเล่ย์กลับมาแล้ว นางจึงพูดว่า

"เอาละนะ อะไร ๆ ข้าก็ทำไว้ให้เรียบร้อยดีที่สุดแล้ว ขนมปังก็ได้ทำไว้ให้กินไปได้สักอาทิตย์หนึ่ง และแม่ดูดนี่ย์สัญญาว่าจะทำให้แกอีกด้วย"

"ข้าไม่ชอบขนมปังของเขาเลย"

"จะชอบหรือไม่ชอบ แกก็ต้องทนจนกว่าข้าจะกลับมาละนะ ส่วนผักดองหวาน และซอสแอปเปิ้ลนะอยู่ในห้องใต้ถุนนะ แกควรจะเอาน้ำตาลแดงมาทำน้ำเชื่อมไว้บ้าง แล้วอย่ากินขนมพายไส้แห้งเสียจนหมดในอาทิตย์แรกละแล้วก็ช่วยดูด้วยนะ อย่าให้ตุ๊กี้ต้องหนาวจนตัวแข็งตอนที่ไปโรงเรียน เอาละ-แกกลับบ้านได้แล้ว ไปละนะ อย่างลืมขนมพายนะ"

ขณะที่สองตาหลานพากันกลับบ้าน ริบเล่ย์เอ่ยขึ้นหลังจากที่นั่งเงียบอยู่เป็นเวลานาน

"ตุ๊กี้..ยายเขา...เอ่อ..จูบลา แกหรือเปล่า"

"เปล่าครับตา" ทิวคสเบอรี่ครางๆ

"แล้วกันไม่ยักได้จูบลา" เงียบไปพักหนึ่ง "เขาไม่ได้จูบตาเหมือนกันแหละ ตาคิดว่าเขาคงจะลืม มัวแต่ตื่นเต้น แกก็รู้อยู่"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในวันที่ลมพัดจัดและหนาวจัด วันหนึ่ง นางสเตซี่ผู้ซึ่งมีบ้านอยู่ห่างจากซีดาวิลล์ราวสองไมล์ มองออกไปนอกหน้าต่างและเห็นร่างเล็ก ๆ รูปร่างประหลาดกำลังลากกายมาตามถนนอย่างลำบาก เพราะถนนนั้นมีกองหิมะกองขวางทางระเกะระกะไปตลอด ร่างนั้นเป็นร่างหญิงชราหอบหิ้วห่อของประมาณาครึ่งโหล แต่ละห่อดูจะเป็นภาระซึ่งลมตั้งใจจะแย่งเอาไปจากมือเสียให้ได้ นางแต่งกายสีดำ กระโปรงพองบาน เสื้อคลุมตัวสั้นกระพือไปสู่หิมะกองสูงนอกทางเป็นครั้งคราว แต่นางก็ต่อสู้อย่างกล้าหาญ จนกระทั่งมาถึงประตูรั้ว พอนางเลี้ยวเข้าไป นางสเตทซี่ก็ร้องอุทานว่า

"อุ๊ยตาย คุณยายริบเล่ย์ กลับมาแล้ว เป็นไงบ้างละคะ เข้ามาข้างในเถอะค่ะ แหม...นี่คุณยายเกือบจะกลายเป็นน้ำแข็งไปแล้วซิคะ ฉันจะช่วยถอดหมวกและคลุมหน้าให้นะคะ"

"ไม่ได้หรอกแม่คุณ ยายจะหยุดไม่ได้ ต้องรีบกลับไปให้ถึงริบเล่ย์เร็ว ๆ ในอาทิตย์นี้ พ่อคนนั้นคงจะปล่อยบ้านช่องให้เละเทะไปหมด"

"นั่งสักพัก และผิงไฟให้อบอุ่นเสียหน่อยก่อนเถอะค่ะ"

"จ้ะ ยายจะนั่งพักสักครู่ แต่ต้องรีบกลับถึงบ้านก่อนตะวันตกดิน น่ากลัวที่บ้านจะไม่มีอะไรกินเลย"

"แหม นี่ถ้าสเตซี่อยู่บ้านก็จะดีหรอก จะได้ขับรถไปส่ง นี่พวกเด็ก ๆ ก็ไปโรงเรียนกันหมด"

"ไม่ต้องหรอกจ้ะ ข้างของพวกนี้เท่านั้นที่ทำให้ลำบากน่ากลัวจะต้องฝากไว้ที่นี่บ้างนะจ้ะ เอาแอปเปิ้ลนี่ไปลูกหนึ่งซิจ้ะ ยายเอามาจากไร่ของลิซีเจนที่ยอร์คสเตต"

"แอปเปิ้ลแถวนั้นอร่อยจริง ๆ คุณยายคงจะสนุกมากนะคะ"

"ก็ไม่เลวนักหรอก แต่ยายคิดถึงริบเล่ย์กับตุ๊กกี้ตลอดเวลา หวังว่าตาหลานคงจะสนุกสนานกันดีอยู่" (ความจริงยายหมายความตรงกันข้าม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"ยายบอกลิชี่เจนเขาว่ายายสบายใจแล้ว เห็นจะต้องกลับไปทำงานของยายเสียที สำหรับคนอย่างเรา ไม่มีการพักผ่อนยายบอกลิชี่เจนว่า คนที่อยู่บ้านใหญ่น่ะ กินอาหารแบบที่เรากินในวันขอบคุณพระเจ้าอยู่เป็นประจำตลอดชีวิต มีหญิงชายแต่งตัวสวยคอยรับใช้ สำหรับคนเหล่านี้ วันขอบคุณพระเจ้าไม่มีความหมายอะไรเลย แต่สำหรับคนยากจนอย่างเราในปีหนึ่งถ้าเราได้มีอาหารดี ๆ สักมื้อหนึ่ง เราก็ดีใจแทบตายได้เห็นโลกมามากแล้ว แม่สเตซี่เห็นมาหนักหนาแล้ว ยายคิดว่า ไม่มีทางที่ไหนจะมีบ้านใหญ่ ๆ มากมายในโลกเท่ากับบ้านที่ตั้งอยู่ระหว่างที่นี่กับชิคาโก เอาละยายเห็นจะนั่งคุยต่อไปไม่ได้แล้ว ต้องกลับบ้านไปหาริบเล่ย์เสียที ช่วยเก็บห่อพวกนี้ให้ยายด้วยนะจ๊ะ ยายจะเอาติดตัวไปสองห่อ ฝากไว้ที่นี่สาม ลาก่อนนะจ๊ะ ต้องรีบกลับไปหาริบเล่ย์เสียที เขาต้องการให้อาหารเย็นของเขาเสร็จทันเวลา" ว่าแล้วนางก็ออกไปสู่ถนนร่างเล็กซึ่งไม่ยอมพ่ายแพ้ย่ำต่อไปอย่างทรหด ศีรษะก้มต่ำเพื่อหลบลมที่พัดมาปะทะ ดูเหมือนตัวแมลงเป็นจุดเล็ก ๆ อยู่ท่ามกลางพื้นหิมะอันกว้างใหญ่นางก้าวไปอย่างลำบาก แต่ละก้าวต้องหายใจอย่างเจ็บปวด เดินลื่นและเซออกข้างทางบ่อย ๆ ไปบ้านเพื่อจะได้พบริบเล่ย์และไอ้หนู

ตอนที่แม่เฒ่าเข้าไปในบริเวณบ้านนั้น พ่อเฒ่าริบเล่ย์กำลังอยู่ในโรงนา ทิวคสเบอรี่กำลังติดไปในเตาหุงข้าวคร่ำคร่า เด็กชายกระโดดลุกขึ้นส่งเสียงตะโกนด้วยความดีใจ พร้อมกับตรงเข้าไปหา แม่เฒ่ารวบรวมหลานเข้าไว้ในวงแขนและจูบ จูบแล้วรู้สึกสบายใจขึ้นมากจึงโอบกอดเข้ามาชิดตัว และจูบแล้วจูบอีกหลายครั้ง ร้องไห้สะอึกสะอื้น

"ยายจ๋ายาย ดีใจจังที่ได้เห็นยายอีกตั้งแต่ยายไปแล้วเราแย่จริง ๆ "

นางปล่อยเด็กชายออกจากอ้อมแขน และเหลียวมองรอบตัวบนโต๊ะมีจานสกปรกกองโต ผ้าปูโต๊ะ

"ดูไม่ได้เลยจริง ๆ เตาไฟก็เช่นเดียวกัน ผ้าปูโต๊ะ มีรอยก้านกาน้ำติดเป็นวง ๆ แป้งแผ่นเค้กหยดเป็นดวง ๆ ทั่วไปหมด"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"นั่นซิ ยายก็ว่างั้นเหมือนกัน" นางยอมรับอย่างไม่สู้แปลกใจนัก พลางคลายสายผูกหมวกออก

เมื่อริบเล่ย์เข้ามาในบ้าน นางได้จัดระเบียบบ้านเรียบร้อยแล้ว เตาไฟได้รับการเช็ดถู ห้องกวาดเรียบร้อยและนางกำลังล้างชามกองโต

"ไง แม่ กลับมาแล้วรึยะ"

"ย่ะ กลับมาทันเวลาพอดี" นางตอบสั้น ๆ โดยไม่เงยหน้า และไม่ยอมหยุดทำงาน

"พ่อเฒ่ายังไม่แห้งเกราะรึยะ" คำทักทายของนางมีเท่านี้เอง

การเดินทางของนางได้เป็นจริงแล้ว ไม่มีโอกาสใดที่จะปล้นสิ่งนี้ไปจากนางได้ นางได้รอคอยการเดินทางนี้เป็นเวลาถึงยี่สิบสามปี และบัดนี้นางก็อาจหวนรำลึกถึงมันได้ว่า นางทำได้สำเร็จแล้ว นางได้กลับมารับภาระของนางอีกแล้ว และไม่คิดว่าจะละทิ้งมันไปอีกเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THEME ความรักคือการเสียสละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนำเอางานเขียนในรูปแบบต่าง ๆ มาใช้ในบทภาพยนตร์ควรมีคำถาม 7 ข้อ เพื่อประโยชน์ในการง่ายในการดัดแปลงและมุ่งสู่จุดมุ่งหมายของผู้ดัดแปลง

1. ใครคือตัวละครหลัก

   ตาอิน

2. เราเริ่มเรื่องที่สถานการณ์ใดของตัวละคร

   ยายสร้อยกำลังนับเงินที่ตัวเองเก็บรวมเอาไว้

3. ใคร หรือ อะไรคืออุปสรรค

   ยายสร้อย

4. เหตุการณ์หรือโอกาสใด จะเข้ามากระตุ้นให้ดำเนินไป

   เหตุการณ์ที่ตาอินกับยายสร้อยเถียงกันเรื่องการไปเยี่ยมน้องสาว

5. ความมุ่งหวังของตัวละครหลัก

   ขัดขวางยายสร้อยไม่ให้ไปเยี่ยมน้องสาว

6. ความมุ่งหวังของอุปสรรคหรือคู่ปรับ

   ต้องการไปเยี่ยมน้องสาว

7. มีความคิดเกี่ยวกับจุดสูงสุดของเรื่องและตอนจบควรเป็นอย่างไร

   จุดสูงสุดในเรื่องในหนังสือไม่สามารถจะมองเห็นได้ชัดเจนในงานด้านภาพยนตร์แต่เหมาะสมที่ตาสามารถคิดได้ขณะอยู่คนเดียว เหมือนการตัดสินใจด้วยตัวเอง แต่การทำเป็นภาพยนตร์ควรทำให้ชัดเจนเพื่อสื่อสารกับคนดูได้ชัดเจน คือทำเป็นภาพความคิดออกมาให้เห็น ตอนจบควรมีการดัดแปลงให้กระชับ และได้ใจความชัดเจน เช่นการจบที่บ้านเพื่อนบ้านขณะยายสร้อยเข้ามาคุยหลังจากกลับมาจากเยี่ยมน้องสาว แค่นี้ก็สามารถสร้างความเข้าใจในตัวยายสร้อยได้ ไม่จำเป็นต้องมีฉากตอนทำงานบ้านในตอนจบ

<u>การเปลี่ยนแปลง</u>

1. หนังสือที่อยู่ถิ่นฐานเดิมแถบ ตะวันตกของอเมริกาในเขตที่มีความแห้งแล้งเกษตรกรมีฐานะยากจนแต่ในตัวเรื่องเปลี่ยนเป็นภาคอีสานของไทยเพราะมีความเหมาะสม

2. จุดสูงสุดและจุดวิฤกตซึ่งยังไม่เห็นชัดในหนังสือ หนักไปทาง การใช้ภาษาบรรยายแต่ในการนำไปเป็นภาพยนตร์ จะมีการนำเสนอได้ชัดขึ้นโดยสื่อเป็นภาพในความคิดความฝันของตัวละครหรือปรับเป็นการกระทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. มุมมองจากเดิมเหมือนเป็นมุมมองของยาย ทำให้รู้สึกถึงความกล้าในการตัดสินใจที่จะทำและเปลี่ยนมุมมองใหม่ให้เป็นของตา ทำให้รู้สึกถึงความรักการเสียสละ

4. ตัดหลานออก เพราะไม่จำเป็น อยากให้เป็นความผูกพันและความรักของ คน 2 คน มากกว่า ดูมีน้ำหนักมากขึ้นในความรักและความผูกพัน

5. เพิ่มการปูพื้นเรื่องจากเดิมที่ไม่มี ให้กล่าวถึงความสัมพันธ์ กับน้องสาวของยายสร้อย

BACK STORY

ตาอินกับยายสร้อยแต่งงานกันมา 23 ปี ย้ายจากถิ่นฐานบ้านเดิม ยายสร้อยมาไกลมาก ตั้งแต่ยายสร้อยแต่งงานแกไม่มีโอกาสได้กลับไปเยี่ยมญาติเลย เพราะด้วยความกลัวและความเป็นห่วงสามีซึ่งในชีวิตสมรส พฤติกรรมของตาอินมักพยายามทำตัวเป็นเจ้านาย เป็นช้างเท้าหน้า บงการชีวิตของยายสร้อยตลอดเวลา ทั้งที่ในตอนแรกก็อยู่กันด้วยความรัก ถ้อยทีถ้อยอาศัย แต่เมื่อกาลเวลาเปลี่ยนไปนานวันเข้า ด้วยความที่เป็นผู้นำครอบครัว ต้องมีความแข็งแกร่ง อดทนอีกทั้ง ฐานะก็ยากจน ต้องมุ่งมั่นทำมาหากิน ทำให้แกดูภายนอกกลายเป็นคนแข็งกระด้าง และไม่ค่อยได้แสดงความรักฉันสามีภรรยาให้ได้เห็น ทำให้ชีวิตครอบครัวดูจืดชืดลง ทำให้ควาเป็นภรรยาตามแบบช้างเท้าหลังที่คอยเชื่อฟังและเคารพสามีเริ่มไม่มั่นใจในความรักที่สามีมีให้ แก่เริ่มคิดที่จะต่อต้าน และพยายามเป็นตัวของตัวเองยังไม่มีความกล้าที่จะแสดงออกมา

รายละเอียดต่างๆ ของเรื่อง

1. THEME จงพร้อมที่จะยอมรับข้อผิดพลาดของตัวเองและปรับปรุงเพื่อชีวิตคู่ที่มีความสุข -
2. PLOT POINT การพูดเรื่องการไปเยี่ยมน้องสาวของยายสร้อยและโต้เถียงกับตาอิน
3. CONFLICT การขัดแย้งระหว่างตาอินกับยายสร้อย
4. การแบ่ง ACT มี 3 ACT
5. ฉากใน ACT 1 มี 4 ฉาก
   ACT 2 มี 9 ฉาก
   ACT 3 มี 2 ฉาก
6. CHARACTER ตัวละครมีทั้งหมด 3 ตัว คือ ตาอิน ย้ายสร้อย ยายตุ่ม

ยายสร้อย เพศหญิง อายุ 65 ปี สูง 160 ซม. ผิวสีค่อนข้างขาว รูปร่างผอมบาง ไว้ผมซอยสั้น ฐานะยากจน จบการศึกษาชั้นประถม 6 สถานะภาพ แต่งงานแล้ว เป็นลูกสาวคนโต มีน้องสาว 1 คน พ่อแม่ตายหมดแล้วแต่งงานมา 23 ปี เมื่อแต่งงานกับตาอินก็ย้ายถิ่นฐานจากบ้านเกิดเมืองนอน มาตั้งถิ่นฐานใหม่กับตากิน เป็นคนไม่ค่อยพูดจา ขยันทำงานบ้าน เป็นแม่บ้านที่ดีเชื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟังสามีรัก และตามใจสามีตลอด พยายามประณีประนอมเวลาทะเลาะกัน ชีวิตครอบครัวระยะหลัง ระยะหลัง ไม่ค่อยมีความเข้าใจกันเท่าที่ควร อุปนิสัยชอบ ซ่อมแซมเสื้อผ้า

ตาอิน เพศชาย อายุ 67 ปี สูงประมาณ 166 ซม. ผิวสีดำแดง รูปร่าง สันทัด ยังดูแข็งแรง ไว้ผมสั้นฐานะยากจน จบการศึกษาชั้นประถม 4 สถานภาพแต่งงานแล้วอาชีพ เกษตรกรเพาะปลูกพืชใช้หาเลี้ยงครอบครัวเป็นคนชอบเก็บและปิดบังความรู้สึกอยู่กับการงาน ทำงานหนักมานานทำให้ดูเหมือนเป็นคนแข็งกระด้าง ชอบเอะอะโวยวายพูดจากระทบกระแทก เวลาไม่พอใจ พยายามทำตัวเป็นช้างเท้าหน้า ชอบให้ภรรยากระทำตามแต่ก็รับภรรยามาก ชีวิตสมรส ค่อนข้างที่พอใจในสายตา ตาอิน อุปนิสัย ชอบลับมีด และซ่อมอุปกรณ์ต่าง ๆ

ยายตุ่ม เพศหญิง อายุ 63 ปี สูง 155 ซม. ผิวสีดำแดง รูปร่างอ้วน ไว้ผมสั้นประมาณไหล่ ฐานะยากจนสถานะภาพ ม้าย สามีหนีไป อยู่กับลูกสองคน อาชีพทำไร่เพาะปลูก ชอบสอดรู้สอดเห็นเรื่องชาวบ้าน เวลาว่างชอบไปคุยตามบ้านต่าง ๆ และกินอาหารจุกจิก อยู่บ้านใกล้กับยายสร้อย

7. SETTING ฉากบ้านตาอิน เป็นบ้านไม้ใต้ถุนสูงการแบ่งห้องไม่เป็นสัดส่วน ชัดเจน มีห้องโถงใหญ่สำหรับทำกิจกรรมต่าง ๆ ในบ้างเป็นหลัก

8. LOCATION ไร่มันสัมปะหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TREATMENT

(ทรีต เม้นต์)

องค์ 1.

- ฉากที่บ้านน้อง ตอนก่อนยายสร้อยจะย้ายถิ่นฐานมากับตาอิน ยายสร้อย คุยกับน้อง น้องวานสร้อยพูดเกี่ยวกับว่า ถ้ามีปัญหาอะไรก็กลับมาปรึกษาหารือได้

- ฉากในห้องนอนยายสร้อย ยายสร้อยกำลังนั่งเอาเงินใส่ห่อและ ซ่อนห่อไว้ใต้เตียง

- ฉากในห้องโถง (ความคิดของยายสร้อย) ยายสร้อยทะเลาะกับตาอิน (รวมกันหลายครั้ง)

- ฉากในห้องโถงในบ้านยายสร้อย ตาอินกำลังนั่งลับมีดอย่างขมักขเม้นส่วนยายสร้อยกำลังนั่งเย็บผ้าอยู่ยายสร้อยพูดถึงเรื่องการกลับไปหาน้อง และเริ่มโต้เถียงกับตาอิน ยายเดินไปเก็บผ้าที่กำลังเย็บและเดินออกไป

องค์ 2.

- ฉากในห้องโถงตาอิน ลับมีดต่อไป และบ่นถึงเรื่องยายสร้อยจะไปเยี่ยมน้องสาวคนเดียว บ่นไปบ่นมาจนทำมีดบาดมือ

- ฉากในห้องนอน เห็นสองคนกำลังนอน ตาอินนอนหงายหน้าเอามือก่ายหน้าผาก นอนไม่หลับ แต่ยายสร้อยนอนหลับไปแล้ว

- ฉากในห้องครัว ยายสร้อยกำลังทำอาหารอยู่ ตาอินเดินมาแอบดู สักพักยายสร้อยลุกออกไป

- ฉากในห้องโถง ตาอินกำลังหาเชือก แต่หาไม่พบ เพราะยายสร้อยเป็นคนเก็บและคอยเอามาให้เสมอ

- ฉาก OUT DOOR ไร่มันสัมปะหลัง ตาอินกำลังเก็บมันสัมปะหลังอย่างช้า ๆ เหมือนกำลังครุ่นคิดอะไรอยู่ สักพักเดินไปนั่งและหลับไป

- ฉากในบ้านตาอินตื่นมา อยู่คนเดียวตามหายายสร้อยทั้งบ้าน หาไม่เจอแกวิ่งไปรอบได้ยินแต่เสียงหัวเราะของยายสร้อย การพยายามหาต่อแต่เดินไปสะดุด หินลับมีดของแกเองโดยมีดแทง เมื่อเงยหน้าขึ้นก็พบยายสร้อยเดินมาอยู่ตรงหน้า ฉีกผ้าที่กำลังประเป็นชิ้น ๆ และหัวเราะ

- ฉาก OUT DOOR ตาอินตื่นจากความฝันนึ่งคิดอะไรสักแป๊ปเดียว ด้วยใบหน้า ครุ่นคิดและรีบเดินไป

- ฉากในห้องโถง ตาอินกำลังกินข้าว กับยายสร้อย ระหว่างกินไม่พูดอะไรกัน ตาอินเงยหน้ามองยายสร้อยอยู่ตลอด เหมือนมีอะไรจะพูดแต่ยังไม่กล้าพูด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ฉากในห้องโถง ตอนนึ่งอยู่ยายสร้อยเดินผ่านตาอินเรียกยายสร้อยมานั่งคุย เรื่องการเดินทางพร้อมทั้งบอกว่าตัวเองได้เตรียมตั๋วและสตางค์ให้แล้ว ยายสร้อยน้ำตาไหลพยายามบอกปฏิเสธและบอกตัวเองเตรียมเงินไว้ซื้อตั๋วอยู่แล้ว แต่ตาอินบอกว่า ตั๋วเปลี่ยนไม่ได้แล้วทุกอย่างทำก็เพื่อยายสร้อย จนยายสร้อยต้องรับ

องค์ 3.

- ฉากบ้านยายตุ่มในห้องโถง ยายตุ่มนั่งกินข้าวอยู่ ยายสร้อยเดินเข้ามายายตุ่มพูดคุยเรื่องการเดินทางเป็นอย่างไร ยายสร้อยเล่าให้ฟังและบอกว่าไปก็ต้องรีบกลับเพราะเป็นห่วงบ้านพร้อมทั้งซื้อของมาฝากยายตุ่มเสร็จแล้วรีบลากลับเพราะเป็นห่วงบ้าน

- ฉาก OUT DOOR ยายสร้อยกำลังเดินกลับบ้านตามทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สกรีนเพลย์

องค์ที่ 1

ซีเควนต์ที่ 1

ฉาก ภายใน/ห้องครัวบ้านตาอิน เย็น

แสงยามเย็นเป็นสีส้มอ่อนสาดส่องทะลุผนังไม้ไผ่เป็นลำๆ บวกกับควันที่ลอยขึ้นกระทบแสงจากการติดเตาไฟแลดูสวยงาม บ้านหลังนี้ถูกสร้างขึ้นมาหลังจากทั้งคู่แต่งงานกัน และย้ายมาอยู่ด้วยกันที่นี้ แม้บ้านจะดูเก่าจวนเจียนพังแต่ของทุกอย่างก็ถูกจัดวางอย่างเป็นระเบียบ ราวกับว่ามันมิได้ถูกใช้งานแต่มันอยู่ตรงนั้นมาตลอดเวลาที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะภรรยาซึ่งเป็นคนดูแล และรับผิดชอบคอยเอาใจใส่ดูแลของทุกอย่างตลอดมา ด้วยความรักและการเอาใจใส่ดูแลนี้เองที่ทำให้บ้านที่ดูเก่าแก่ ใกล้พังกลับดูมีเสน่ห์อบอุ่นและน่าอยู่อาศัยยิ่งนัก ขณะนี้เป็นเวลาเย็นยายสร้อยผู้เป็นภรรยากำลังขมักเขม้นกับการทำกับข้าวสำหรับมื้อเย็นรอตาอินผู้เป็นสามีกลับบ้านของทุกอย่าง หวย,มวย,หม้อ,กะทะ,ทัพพี รวมทั้งกระทอเกลือ,กระทอพริกฯลฯถูกจัดวางอย่างเป็นระเบียบรวมทั้งปลาสร้อยตัวเล็กและข้าวคั่วสำหรับทำปลาจ่อมของโปรดของตาอิน พร้อมที่จะถูกนำมาเป็นอาหารสำหรับสามี เพียงแต่การติดเตาไฟใช้ทอด ซึ่งยายสร้อยกำลังทำมันอยู่ยายสร้อยกำลังปาดเหงื่อที่ไหลย้อยลงมาเข้าตา ก่อนที่จะลงมือพัดให้ไฟติดถ่าน ที่ถูกวางไว้ในเตาให้เป็นถ่านแดงๆสำหรับใช้งานในการทำอาหาร สักพักหูแกก็ได้ยินเสียงว่ามีคนเดินเข้ามาแต่แกคิดว่าเป็นตาอินจึงไม่ได้สนใจ

ตัดไป

-มี

ลูกชายผู้ใหญ่บ้านเดินมาด้วนอาการรีบร้อน ในมือถือจดหมายใบหน้าบ่งบอกถึงการเหนื่อยหน่ายจากการเร่งรีบเพื่อมาให้ถึงที่หมาย

มี

“ แม่ใหญ่ๆ”

ตัดไป

-เห็นทั้งคู่อยู่ในห้องครัว ยายสร้อยวางมือจากการติดเตาไฟ หันมามองด้วยสีหน้าแปลกใจกับอาการเหนื่อยหอบของ มีที่อยู่ตรงหน้า

ตัดไป

-หน้ามียังคงแสดงอาการเหนี่ยหอบ ทั้งยังรีบพูดออกมาจนเหมือนจะสำรักชะมากกว่า

มี

“แม่ใหญ่มีจดหมายเจ้ามา พ่อข่อยไปเอามาจากอำเภอ พูดจบก็ยื่นจดหมายให้ยายสร้อย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยายสร้อย

“ ขอบใจหลายๆเด้อ ผู้ใดเขียนมา”

มี ส่ายหน้าและตอบยายสร้อยไป

มี

“ บ่ฮู้ “

ตัดไป

-ยายสร้อยรับจดหมายมาพลิกดูก่อนที่จะยิ้มเพราะความดีใจรีบแกะซองจดหมายส่งให้มี

ยายสร้อย

“ บักมี ซอยอ่านให้แนของน้องมันเขียนมา”

ตัดไป

-เห็นทั้งคู่กำลังนั่งอยู่ด้วยกันข้างเตาไพ มีรับจดหมายมาแล้วแกะออกเพื่อจะอ่าน ยายสร้อยเตรียมนั่งฟังอย่างใจจดใจจ่อสายตามองไปยังมี ด้วยประกายแห่งความสุขที่จะได้ฟังเรื่องราวในจดหมาย

ตัดไป

ฉาก ภายใน/ห้องนอนบ้านตาอิน เย็น

-ผนังไม้ไผ่ที่ทับกันไม่สนิทปล่อยให้แสงลอดมาตามช่องแลดูสวยงาม ภายในห้องแลดูว่างเปล่ามีเพียงแค่กองผ้าปูที่นอนหมอนที่ถูกทับไว้รวมกับมุ้ง ที่อีกด้านหนึ่งของมุมห้องมีกองผ้าอยู่สองสามกอง ยายสร้อยกำลังเดินเข้ามาในห้องอย่างช้าๆ แกเดินไปยังริมฝาข้างเสาเอื้อมมือไปหยิบห่อกระดาษที่ซ่อนไว้ด้านในหลังคาออกมา และคลี่มันออก

ตัดไป

-หน้ายายสร้อยกำลังทำปากขมุบขมิบ เหมือนกำลังนับอะไรอยู่สายตามองของสิ่งนั้นอย่างตั้งใจ

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 2

ฉาก ภายใน/ห้องโถงบ้านตาอิน กลางคืน

-ในห้องโถงทุกอย่างดูว่างเปล่า มีเพียงแหและหมวกกับสวิงและของกระจุกกระจิกเล็กน้อยถูกแขวนไว้ที่ผนัง บรรยายกาศช่างดูเยือกเย็น มีแต่เพียงเสียงผิวปากของตาอิน นอกนั้นปราศจากเสียงอื่นใด ตาอินกำลังง่วนอยู่กับการลับมีดเช่นเดียวกับยายสร้อยที่กำลังเย็บผ้าที่ขาดอยู่ วันนี้ทั้งคู่ดูเงียบไม่ได้พูดคุยกันเหมือนทุกวัน ราวกับกำลังสนใจงานที่ตัวเองทำเสียจนไม่มีเวลาจะคุยกัน

ตัดไป

-ยายสร้อยกำลังเย็บผ้าสายตาแสดงความมุ่งมั่นตั้งใจอย่างจริงจัง พร้อมทั้งเม้มริมฝีปากเหมือนกำลังรวบรวมความกล้าที่จะทำอะไรซักอย่าง

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ตาอินกำลังรับมีดอย่างสบายใจพลางผิวปากไปอย่างมีความสุขกับงานอดิเรกที่ตัวเองถนัดชักพักใหญ่มีเสียงยายสร้อยพูดขึ้นมาเบาๆ

ยายสร้อย

"เฒ่า"

ตัดไป

-ยายสร้อยมากันที่ตาอินด้วยท่าทีเด็ดเดี่ยว ริมฝีปากเม้มสนิทเหมือนกำลังรอที่จะพูดอะไรที่สำคัญออกมา

ยายสร้อย

"เฒ่า อาทิตย์หน้า ข่อยสิจะกลับไปยามบ้าน ข่อยสิจะไปงานสารทเดือนสิบจะกลับไปทำบุญให้แม่ข่อย"

ตัดไป

-ตาอินทำสีหน้าตกใจ หยุดชะงักจากการลับมีด ราวกับไม่เชื่อกับสิ่งที่ตนเองได้ยินมา สักครู่หนึ่งจึงหันไปทางยายสร้อยพร้อมทั้งตะหวาดด้วยเสียงอันดังด้วยความโมโห

ตาอิน

"อ้อ(ตะโกนเสียงดัง) เจ้าสิกลับบ้าน ทำไมซิไปเดี๋ยวนี้เลย อยู่ทำหยังฮึ อยากไปนักใช่บ่เจ้าบ่ต้องอ้างทำบุญ อยู่มาตั้งนานบ่เคยพูดถึงเป็นจังใดละ(เงียบไปสักพัก) หือเป็นจังใด งานบุญที่บ้านเฮาบ่มีละ เจ้าก็รู้เดือนสิบงานบุญข้าวสากก็มี เจ้าสิบ่เห็นต้องไปไกล(เงียบไปสักพัก)คนตายก็ได้รับคือกัน"

ตัดไป

-ยายสร้อยตกใจกับเสียงตวาดของตาอิน สายตาและริมฝีปากที่ดูมุ่งมั่น ดูอ่อนลงแกเลิกเย็บผ้าอยู่เฉยๆ เหมือนพยายามจะตั้งสมาธิรวบรวมความกล้าที่จะพูดอีกครั้ง

ยายสร้อย

"เฒ่า ข่อยอยากไป งานมันบ่เหมือนกันเจ้าก็รู้(แกกำลังจะพูดต่อตาอินก็แทรกขึ้น)"

ตัดไป

-แทนที่ตาอินจะเห็นใจกับคำพูดของยายสร้อย แต่กลับตรงกันข้ามทำให้แกโมโหหนักเข้าไปอีก เหมือนกับเอาน้ำมันไปราดบนกองไฟ ตาอินกลับจ้องไปที่ยายสร้อยอย่างฉมึงฉลึง และพูด

ตาอิน

"ข่อยอยากไป ข่อยอยากไป พูดทำหยังฮึ มันก็งานบุญคือกัน ถ้าเจ้าสิอยากทำบุญจริงเจ้าก็ทำที่บ้านเฮาก็ได้ หรือเจ้าบ่เห็นงานบุญบ้านเฮาสำคัญ (แกเงียบไปสักพัก)เจ้าสิอยากไปเที่ยวแม่นบ่ เจ้าอยู่บ่สุขสบายหือ เจ้าอยากกลับไปกิน สะตอ,..... ,ขนมพอง.ขนมลาแม่นบ่เจ้าอยากกินข้าจะเฮ็ดให้ บ่ต้องว่าวหยังอีก บ่สู้ปริสนาสอรนองที่บ้านเจ้าเคยสอนว่าควรทำตัวต่อผัวจังใดหือเจ้า"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ยายสร้อยยิ่งเห็นความโมโหของตาอินยิ่งทำให้ความมั่นใจลดน้อยลงแต่ก็รวบรวมความกล้าพูดต่อไป

ยายสร้อย

"บ่อยากให้ข่อยไป ก็ว่าวมาตรงๆ เจ้าสิอยากให้ข่อยเป็นทาสเฮ็ดงานทุกวัน แม้จะทำบุญก็บ่ให้ไป"

ตัดไป

-ตาอินจ้องเขม่งไปที่ยายสร้อยแล้วตะโกนใส่หน้า

ตาอิน

" บ่ต้องว่าว เจ้าเฮ็ดงานทุกมื้อและข่อยไม่ได้เฮ็ดหือ ข่อยก็เฮ็ดคือกันถึงเจ้าอยากไปขนาด เจ้าก็บ่มีเงินไป เพราะเงินเฮาบ่มี หือบ้านเจ้ามีผู้ใดตายทิ้งสมบัติไว้ให้"

ตัดไป

-ยายสร้อยดูเหมือนจะหมดความกล้าไปทุกทีแต่ความน้อยใจเสียใจกลับมากขึ้นแกค้มหน้าค้มตาพูดด้วยน้ำเสียงเบาๆ

ยายสร้อย

" เรื่องเงินเจ้าบ่ต้องห่วง(แกกำลังจะพูดต่อตาอินก็พูดขัดขึ้น)"

ตัดไป

-ตาอินเพิ่มอารมณ์มากขึ้นแกมองไปที่ยายสร้อย ซึ่งมีอาการเศร้า และคงพูดต่อไปด้วยเสียงอันดัง

ตาอิน

" บ่ต้องห่วงและจะหามาจากไส เจ้าอยากไป แต่บ่มีเงิน เดินทางก็หลายวันเจ้าสิอยากไปตายบ่ เลิกว่าวสะ เพราะว่าวไปสิก็บ่มีประโยชน์ เจ้าสิพูดทำหยัง เจ้าอยู่บ้านเฮาทำข้าวสากไว้ไปงานบุญเดือนสิบถวายพระที่นี่แหละ เลิกคิดซะ มันบ่เป็นไปได้ เข้าใจบ่"

ตัดไป

-ยายสร้อยนั่งนิ่งอยู่สักครู่ก่อนที่จะรวบรวมแรง ยันตัวลุกขึ้นเก็บผ้าต่างๆ ที่วางอยู่ข้างตัวเดินไปช้าๆ เหมือนคนสิ้นหวัง

ตัดไป

-ตาอินมองตามยายสร้อยจนเดินลับไปแกยังคงไม่หายโมโห แต่ในความโมโหก็ยังมีความคังวลปนอยู่ในที่สุดแกก็ทนไม่ไหวก็ต้องบ่นออกมาคนเดียว ขณะเดียวกันแกก็ลับมีดไปด้วย

ตาอิน

"ข่อยก็บ่เคยหยุดทำงานเปิดมื้อเปิดคืน บ่คืดมั่ง(เงียบไปสักครู่) แล้วจะไปเอาเงินจากใส อยู่ดีๆมันบ่มักดี หายเรื่องใส่ตัวอยู่(เสียงร้องตาอินดังขึ้น) โอ๊ย"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ตาอินยกมือตนเองที่เปื้อนเลือดจากมีดบาดมาดูสีหน้าไม่พอใจก่อนที่จะบ่นออกมา

ตาอิน

"ชวยหลาย เฮ็ดมาแต่เหิงบ่เคยบาด จั๊กเถือย"

ตัดไป

องค์ที่ 2

ซีเควนต์ที่ 1

ฉาก ภายใน/ห้องนอนบ้านตาอิน กลางคืน

-ในมุ้งทั้งคู่นอนอยู่ บรรยากาศดูเงียบสะงัดไม่มีเสียงใดๆเลยมันช่างดูเงียบจนน่าอึดอัด

-ยายสร้อยหลับสนิทด้วยความอ่อนเพลียและผิดหวัง

ตัดไป

-ตาอินยังคงลืมตาโพงใจคิดถึงสิ่งที่พูดกับยายสร้อยและการกระทำของตัวเองจนเช้า

ตัดไป

ซีเควนที่ 2

ฉาก ภายนอก/ไร่มันสัมปะหลัง

-ไร่มันสัมปะหลังดูไร้ชีวิตชีวาปราศจากลมและสิ่งเคลื่อนไหวท้องฟ้าเป็นสีมืดครึ้มราวกับอีกไม่นานฝนจะตก

ตัดไป

-ตาอินกำลังค้มเงยอยู่ในไร่มันสัมปะหลังทำงานไปปาดเหงื่อไปดูเหมือนอากาศจะร้อนขึ้นทุกทีทั้งที่ดูเหมือนฝนจะตกเสื้อแคเต็มไปด้วยเหงื่อ

จางซ้อน

-ตาอินค่อยเดินแบบช้าๆเหมือนปวดเมื่อย มานั่งพักใต้ต้นไม้ โดยเอนหลังพิงต้นไม้

ตัดไป

ฉาก ภายใน/ห้องโถงบ้านตาอิน

-ภายในห้องนอนมีแสงสว่างเล็กน้อยจากแสงที่รอดมาตามรูของผนังที่ทำจากไม้ไผ่ และจากหน้าต่างบานเล็กๆมีร่างของยายสร้อยกำลังค้มเงยเก็บของใส่ห่อผ้า ทำอยู่สักพักก็เสร็จ เอาซ่อนไว้ในใต้หลังคาเพราะได้ยินเสียงคนเดินมาบนบ้าน

ตัดไป

-ยายตุ่มเพื่อนบ้านกำลังเดินเข้ามาในห้องนอนเพื่อหายายสร้อยด้วยการรีบร้อนราวกับกลัวยายสร้อยจะรีบหนีหายไปไหน

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-เห็นทั้งคู่ยายตุ่มกำลังนั่งคุยกับยายสร้อยในห้องโถงยายตุ่มดูร้อนรนเหมือนอยากจะรู้ อยากถามเรื่องราวต่างๆที่ตนได้ไปรู้มา ผิดกับยายสร้อยซึ่งยังคงนั่งมองอย่างงงๆในอาการอันลุกลี้ลุกลนของยายตุ่ม

ยายตุ่ม

"ได้ข่าวสิเจ้า จะกลับบ้าน แม่นบ่"

ตัดไป

-ยายสร้อยยิ้มให้ยายตุ่มแทนคำตอบ

ตัดไป

-ยายตุ่มพอรู้ก็แสดงความอยากรู้อยากเห็นอีกจึงถามต่อไป

ยายตุ่ม

"แล้วเจ้าสิจะกลับจังใด กลับทำหยัง(พูดจบก็หันรีหันขวาง) บ้านเจ้ามีอีหยังเจ้าถึงต้องกลับไปมันสำคัญบ่ว่าวให้ข่อยฟังบ้างแน"

ตัดไป

-ยายสร้อยมองยายตุ่มและยิ้มก่อนพูด

ยายสร้อย

"มันก้อสำคัญ ข่อยกลับบ้านมื้อนี้บ้านข่อยเขามีงานบุญเขาทำบุญให้ญาติพี่น้องที่ตายไป ข่อยสิก็จะกลับไปทำบุญ"

-ยายตุ่มรีบถามอย่างกระตือรือร้น

ยายตุ่ม

"ก็ว่าวสิว่า มันเป็นหยังไอ้งานนี้ และเจ้าสิจะไปเมื่อใดแน"

ตัดไป

-ยายสร้อยยิ้มเล็กน้อยแบบไม่เห็นฟันก่อนที่จะตอบ

ยายสร้อย

"มันสิก็คล้ายกลับงานบุญข้าวสากแต่ต่างกันบ้างตรงรายละเอียด ของพิธีกับของถวายพระ และที่ข่อยจะไปเมื่อไรเมื่อหือเจ้าสิก็จะฮู้"

ยายตุ่ม

"มื้อหือก็ฮู้ บอกข่อยก่อนบ่ได้เหรอ"

ตัดไป

-ยายตุ่มทำหน้าตาอ้อนวอนหวังที่จะให้ยายสร้อยเห็นใจ ก่อนที่จะอ้อนวอนอีกครั้ง

ยายตุ่ม

"บอกข่อยเถอะน่า บอกข่อยเถอะ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัดไป

-ยายสร้อยยิ้มเหมือนจะสนุกที่ได้แกล้งยายตุ่ม ให้อยากรู้หนักขึ้นไปอีก แต่ก็ไม่บอก

ยายสร้อย

"เจ้ากลับก่อนเถอะ เดี๋ยวเจ้าสิก็ฮู้เอง"

ตัดไป

-ยายตุ่มทำหน้าผิดหวังที่ไม่สามารถรู้เรื่องราวการกลับไปเยี่ยมบ้านของยายสร้อยได้ แต่ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร จึงต้องยอมทำตามยายสร้อย

ยายตุ่ม

"ก็ได้ถ้าอย่างนั้นข่อยไปละ แกหันหลังไปสักพักแกก็หันมาใหม่หมือนนึกอะไรออก เจ้าอย่าลืมของฝากข่อยนา"

ตัดไป

ฉาก ภายใน/ห้องโถงบ้านตาอิน(ความฝัน)

-ในห้องโถงทุกอย่างรอบตัวดูมืด มีเพียงแสงที่รอดมาจากข้อต่อของไม้ไผ่เท่านั้น ตาอินกำลังนอนหลับอยู่กลางห้องคนเดียว. สักครู่แกก็สะดุ้งตื่นขึ้น

ตัดไป

-ตาอินหันไปมองรอบๆอย่างงงพลางทำหน้าครุ่นคิด สักพักแกก็ทำหน้าเหมือนมีอะไรอยู่ในปาก แกจึงคายมันออกมาปรากฏว่าของที่อยู่ในปากแกกลับกลายเป็นฟันแกเอง แกตกใจรีบลุกขึ้น

ตัดไป

-แกเดินไปๆมาๆรอบห้อง

ตัดไป

-เห็นตาอินตะโกนเรียกยายสร้อยแต่แกกลับไม่มีเสียง สักพักแกจึงหยุดตะโกนเพราะคิดว่ามันไม่มีประโยชน์

ตัดไป

-สีหน้าตาอินมีอาการเจ็บปวดแกล้มตัวลงนั่ง ปากแกพยายามตะโกนขอความช่วยเหลือแต่ก็กลับไม่มีเสียงเช่นเดิม แกจึงก้มลงมาดูเท้าตัวเองจึงพบว่าเท้าแกถูกมีดที่แคลับมันเป็นประจำบาดเอา

ตัดไป

-เห็นทั่วทั้งห้อง บรรยากาศดูสลัวๆ ตาอินเงยหน้ามาก็พบว่าเงาที่ทาบทับตัวแก เจ้าของเงานั้นก็คือยายสร้อย กำลังยืนมองมาทางแกอยู่ โดยไม่ยอมพูดจาอะไรก่อนที่จะเดินจากไป

ตัดไป

-ตาอินพยายามตะโกนเรียกแต่ยายสร้อยก็ไม่ได้กลับมาหรือเพียงแต่หันมามอง ทุกอย่างรอบตัวแกค่อยๆมืดลง

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก ภายนอก/ไร่มันสัมปะหลัง บ่ายๆ

-ตาอินตื่นจากฝันด้วยความตกใจเหงื่อแตกชุ่มไปทั้งตัว แกนั่งอยู่เฉยๆสักพักเหมือนกำลังตั้งสติคิดอะไรอยู่ ก่อนที่จะลุกเดินออกไป

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 3

ฉาก ภายใน/ห้องโถงบ้านตาอิน กลางคืน

-เห็นทั่วทั้งห้องโถงแสงสว่างภายในห้องยังคงมีเพียงเล็กน้อยจากตะเกียงอันเก่าแก่ และแสงจันทร์ที่สาดเข้ามาในบ้านทางหน้าต่างบานเล็กๆของห้อง ทุกอย่างช่างดูเงียบจนน่ารำคาญมากกว่าจะดูน่ากลัว ตาอินนั่งหันหน้าเหม่อลอยออกไปทางประตูเหมือนกำลังครุ่นคิดอะไรอยู่ในใจ แกนั่งอยู่เฉยสูดหายใจเข้าออกช้า ๆเ หมือนกำลังตั้งสติดูแล้วเหมือนสิ่งไม่มีชีวิตที่นำมาตั้งเอาไว้

ตัดไป

-ยายสร้อยยังคงเดินเรื่อย ๆ ช้า ๆ ตามแบบที่แกเคยทำเป็นประจำ ใบหน้าปราศจากความรู้สึกของแก มองตรงไปข้างหน้ายังกองผ้าที่วางอยู่ แกเดินตรงไปผ่านตาอินโดยไม่พูดจาหรือเหลียวมองเลยสักนิด ราวกับจิตใจของแกจดจ่ออยู่แต่กับกองผ้า จนเมื่อมาถึงที่หมายแล้วแกก็นั่งลงเย็บผ้าเหมือนตามปกติที่แกเคยปฏิบัติทุกอย่างดำเนินไปอย่างเงียบสงบจนเสียงตาอินดังขึ้นมาทำลายความเงียบที่มีอยู่

ตาอิน

“เฒ่า”

ตัดไป

-เห็นทั้งคู่ ตาอินและยายสร้อยต่างมองหน้าซึ่งกันและกันเหมือนกับสงสัยว่าแต่ละคนเป็นใครราวกับไม่เคยรู้จักกันมาก่อนทุกอย่างรอบตัวดูเงียบ ก่อนที่ยายสร้อยจะพูดออกมา

ยายสร้อย

“อีหยั้ง เฒ่า”

ตัดไป

-ตาอินลดสายตาที่มองยายสร้อยลงต่ำมามองที่พื้นเหมือนกับที่พื้นมีสิงที่น่าสนใจวางอยู่ก่อนที่จะเงยหน้าขึ้นมาสบตายายสร้อยและพูด

ตาอิน

“เฒ่า ข้อยบ่ได้ตั้งใจจะใจร้ายกับเจ้า ข้อยขอโทษ (คิดได้เงียบไปสักพักก้มหน้าลงมองพื้นอีก) ข้อยขอโทษ เฒ่า”

ตัดไป

-ยายสร้อยมองหน้าตาอินราวกับว่าที่แกได้ยินนั้นไม่น่าเป็นไปได้เหมือนหูแกฝาดแกมองด้วยสายตานิ่งเฉยไปยังตาอินความรู้สึกแกคืองุนงงมากกว่า

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ตาอินยังคงมองพื้นก่อนที่จะเงยหน้าขึ้นมองยายสร้อยแกเม้มริมฝีปากก่อนที่จะอ้าปากพูดต่อ

ตาอิน

"ข้อยฮู้ ข้อยเอาแต่สำบายข้อยบ่คิดว่าเจ้าจะฮู้สึกจังใด แต่มื้อนี้ข้อยคึดได้แล้วถ้าเจ้าอยากไปจริง ๆ ข้อยสิให้เจ้าไป เงินทองถึงมีน้อยแต่เราก็น่าจะหามาเพิ่มได้ (แกเงียบไปสักพักหนึ่ง) หมูน้อยสองตัวมันได้ราคาดี เจ้าคงพอจะไปได้" (ตาอินก้มลงหยิบตั๋วรถไฟและเงินจากผ้าขาวม้าข้างเอวยื่นให้ยายสร้อย)

ตัดไป

-ยายสร้อยแทบไม่เชื่อหูตัวเองแกไม่เคยมีความรู้สึกดี ๆ มานานแล้วบัดนี้คำพูดของสามีทำให้นางไม่อาจสะกัดกั้นน้ำตาไว้ได้จนมันไหลออกมา

ตัดไป

-เห็นทั้งคู่ ยายสร้อยเหมือนตกอยู่ในอาการมึนงงน้ำตาแกยังคงไหลอยู่ตาอินเมื่อเห็นยายสร้อยร้องไห้แกก็รีบเข้าไปปลอบประโลมแกนั่งลงข้าง ๆ ยายสร้อยพลางยกมืออันหยาบกร้านจากการทำงานหนักค่อย ๆ ลูบลงบนผมสีดอกเลาของยายสร้อยอย่างช้า ๆ พลางพูดจาปลอบ

ตาอิน

"เจ้าซิเป็นหยังหึ เจ้าฮ้องไห้มันเรื่องอิหยังบอกข้อยแน"

ยายสร้อยร้องไห้ลงที่อกตาอินสักครู่ก่อนที่จะเงยหน้าขึ้นยกมือขึ้นปาดน้ำตาให้แห้งและพูด

ยายสร้อย

"บ่เป็นหยังข้อยฮู้สึกทำให้เจ้าเดือดร้อน"

ตาอินมองหน้ายายสร้อยก่อนจะยิ้มแล้วพูด

ตาอิน

"บ่เดือดร้อน เราเป็นผัวเมียกันก็ต้องช่วยเหลือกันจะเดือนร้อนได้จังใด(แกเงียบสักพักแล้วพูดต่อ) "เงินทองเจ้าบ่ต้องห่วงข้อยสิพอหามันมาได้อีก"

ยายสร้อยมองหน้าตาอินแกทำท่าจะบอกอะไรกับตาอินสักอย่าง

ยายสร้อย

"ข้อยฮู้ เจ้าสิหามันได้อีกแต่เจ้าสิน่าเก็บมันเอาไว้มันบ่ยังจำเป็นต้องใช้"

ตาอินรีบตอบอย่างรวดเร็วน้ำเสียงยังคงแสดงความเห็นใจ

ตาอิน

"จำเป็นมันจำเป็นเพราะเจ้าต้องใช้มันกลับบ้านเจ้าสิก็น่าเก็บมันไว้"

ยายสร้อยมองตาอินเหมือนบอกว่าให้รออยู่ที่นี่สักครู่และยายสร้อยก็ลุกออกไปแกเดินอย่างช้า ๆ หายเข้าไปในห้อง

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-เห็นทั้งคู่ ยายสร้อยออกมาจากในห้องมือถือห่อกระดาษกำลังเดินมาที่ตาอินอย่างช้า ๆ เมื่อเดินมาถึงตาอินแกก็เอนตัวลงนั่งช้า ๆ และยื่นห่อกระดาษให้ตาอินตาอินรับห่อกระดาษมาอย่างงง

ตาอิน

" อีหยัง"

ยายสร้อย

"เจ้าสิเปิดดู"

ตาอินเปิดห่อกระดาษอย่างรวดเร็วเมื่อเห็นของในห่อกระดาษก็ถึงกับตกใจรีบคล่าวออกมา

ตาอิน

"เจ้าสิไปเอาเงินมาจากใส เงินตั้งหลาย"

ยายสร้อยมองหน้าตาอินแล้วก้มลงมองไปที่เงิน

ยายสร้อย

"ข้อยเก็บมันไว้นานแล้วเก็บเล็กเก็บน้อยไปเรื่อย ๆ ข้อยคิดว่ามันพอสำหรับการเดินทาง(เงยหน้ามองตาอิน) เจ้าเก็บเงินไว้โลด เจ้าบ่มีเงินอยู่ ข้อยพอมีอยู่แล้ว"

ตัดไป

-ตาอินมองหน้ายายสร้อยเหมือนจะโต้แย้งให้ยายสร้อยรับเงินไปแต่พอเห็นหน้ายายสร้อยที่มุ่งมั่นแล้วแกก็คิดว่าควรจะพูดเรื่องอื่นดีกว่า

ตาอิน

"คันสั้น เจ้าก็เอาตั๋วไป"

ตัดไป

-ยายสร้อยส่ายหน้าแล้วพูดกับตาอิน

ยายสร้อย

"เฒ่าเจ้าเอาตั๋วไปคืนซะข้อยจะเอาเงินข้อยซื้อ เจ้าจะได้เอาเงินเก็บไว้"

ตัดไป

-ตาอินมองหน้ายายสร้อยและยิ้มเหมือนผู้มีชัยชนะแกคิดในใจแล้วพูด

ตาอิน

"ตั๋วมันขายขาด มันหนีบ่พ้นจังใดก็ต้องเอา มันบ่รับคืน และข่อยจะไปส่งเจ้าที่ท่ารถและเฮาจะไปไหว้ พระรูปยืนมงคลกัน และจากนั้นเจ้าสิก็ไปต่อรถไฟเอา"

ตัดไป

-เห็นทั้งคู่ ตาอินยื่นตั๋วให้กับมือยายสร้อยยายสร้อยรับมันมาแล้วมองไปที่ตั๋วก่อนที่จะเงยหน้าขึ้นไปมองตาอินด้วยความภาคภูมิใจ แกไม่เคยรู้สึกดี ๆ อย่างนี้มานานแล้วจริง ๆ

จางภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ที่ 3

ซีเควันที่ 1

ฉาก ภายใน/ บ้านยายตุ่ม

-ครัวที่ดูรกรุงรังไปด้วยข้าวของดูเหมือนเจ้าของจะไม่มีเวลาจัดมันเสียเลยคงเป็นเพราะมัวไปยุ่งกับเรื่องของชาวบ้าน เวลานี้นางกำลังอยู่ในครัวซึ่งเต็มไปด้วยควันจากการติดเตาไฟทำอาหาร เครื่องปรุงและกับข้าวถูกวาง ไว้อย่างระเกะระกะกว่าจะเดินถึงตัวนางก็คงต้องใช้เวลาและความพยายามสักหน่อย

ตัดไป

-ด้านหลังของยายตุ่มยายสร้อยกำลังเดินตางมาที่นางมือของยายสร้อยหอบหิ้วของพะลุงพะรัง ดูเหมือนกับแม่ค้าขนของมาขายไม่ปาน ยายตุ่มได้ยินเสียงเดินมาด้านหลังก็หันหน้ามามองเมื่อแกเห็นว่าเป็นยายสร้อย แกก็หยุดทำทุกอย่างรีบเดินมาหาแล้วช่วยขนของอย่างกระตือรือร้นก่อนที่นิสัยความอยากรู้อยากเห็นของแกจะเกิดขึ้น

ตัดไป

-ยายตุ่มดูดื่นเด้นผสมดีใจที่ได้เห็นยายสร้อยกลับมา

ยายตุ่ม

"นั่งก่อน เป็นจังใดเจ้าคือกลับมาเร็วแท้ บ้านเจ้าไกลขนาด เจ้าสิไปไว้โล้ดบ่ดีบ่เและนี่ซื้ออีหยังมาหลายแท้"

ตัดไป

-ยายสร้อยยิ้มและหันไปหยิบของฝากที่วางอยู่ข้าง ๆ และตอบคำถามหลายคำถามจากยายตุ่ม

ยายสร้อย

"ก็สนุกพี่น้องทางโน้นก็สำบายดี รีบกลับก็เพราะข้อยเป็นห่วงบ้าน บ่ฮู้จะเป็นจังใดบ้าง ผัวข้อยบ่เคยอยู่คนเดียว (แกหันไปหยิบของส่งให้ยายตุ่ม) เอ้านี่ของฝากเจ้า หมดธุระแล้วเห็นทีข้อยต้องรีบกลับบ้านบ่ฮู้จะเป็นจังใดบ้าง" (พูดจบยายสร้อยก็รีบลุกขึ้นเก็บของและเดินออกไปจากบ้านยายตุ่มทันที)

ตัดไป

-ยายตุ่มมองตามยายสร้อยและตะโกนไล่หลังตามมา

ยายตุ่ม

"มื้ออื่น ข้อยสิไปคุยกับเจ้าอีกเด้อ"

จงภาพ

จบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาและการแก้ไขบทแสดงครั้งที่ 1

- ยังไม่มีการปูพื้นเรื่องและบอกลักษณะการเปิดตัวละคร
- การเดียวกันของบทพูดระหว่างตากับยายรุนแรงไป
- การใส่ตัวละครเสริมเข้ามาไม่มีเหตุผลและใช้ไม่คุ้มอยู่ ๆ ก็มาอยู่ ๆ ก็ไป
- SCENCE ความฝันไม่ควรนำมาใช้แก้ปัญหา และบอกการคิดได้ของตา
- ความผูกพันระหว่างคนกับหมูดูไม่แสดงความเสียสละ ดูหมูไม่มีค่า
- ตอนจบยังไม่ดี มีการนำตัวละครที่ไม่เกี่ยวข้องและไม่สำคัญมาใช้
- ตลอดเรื่องมีแต่ฉากที่บ้านทำให้ดูซ้ำและน่าเบื่อหน่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทแสดง

องค์ที่ 1

ซีเคานต์ที่ 1

ฉาก ภายใน/ห้องโถงบ้านตาอิน สาย

- ยายสร้อยกำลังถูพื้นบ้านอยู่ สีหน้าแกไม่บอกถึงความเหนื่อยหน่ายกับการทำงานแต่เหงื่อที่ไหลลงมาจากหน้าผากลงมาเท่านั้นที่บอกว่าแกคงเหนื่อย แต่ไม่ได้หน่าย แกยังคงถูมันไปมาอีกต่อไป

ตัดไป

ฉาก ภายนอกนอก/ทุ่งหญ้า สาย

- ตาอินกำลังดินไปร้านกาแฟร้านประจำที่แกชอบไปนั่งตามเคยแกอุ้มไอ้โต้งไก่ตัวโปรดที่เหลืออยู่เพียงตัวเดียวจากกีฬาชนไก่ที่รัก แกเดินตามทางมาเรื่อย ๆ แกเดินทางนี้จนชินชะแล้ว ก็เพราะแกเดินประจำท่าทางแกดูหนุ่มกระชุ่มกระช่วย อันเนื่องมาจากการทำงานมาเยอะ แม้แกผอมแต่ก็ไม่ได้ผอมเกร็ง ดูแกสิมีกล้ามอยู่หน่อย ๆ ด้วย แกยังคงเดินต่อไป

ตัดไป

ฉาก ภายนอกใน/ร้านแอ่งน้ำในบ้านตาอิน สาย

- ยายสร้อยปาดเหงื่อตามใบหน้าและคอสีหน้าแกคลายความจริงจังไปบ้าง คนถูบ้านแกเสร็จไปแล้วแกคิดในใจ เหลืออีกไม่กี่อย่าง หลังจากปาดเหงื่อนเสร็จแก่ค่อยเอื้อมมืออย่างช้า ๆ ไปเปิดฝาตุ่มน้ำกิน และหยิบกระบวยที่วางอยู่ข้างบนฝาตุ่มตักน้ำยกขึ้นมาดื่ม แกดื่มไปสองสามที ที่เหลือแกก็สาดให้ต้นสาระแหน่ ต้นหอม ผักชี ที่ปลูกไว้ข้าง ๆ ตุ่มน้ำแกเอามือที่เปียกปาดหน้าแกตอนหายใจ เดินไปหยิบไม้คานที่วางอยู่ข้าง ๆ สำหรับหาบน้ำแล้วเดินไปด้วยท่าทางแข็งขัน ได้เวลาทำงานต่อแล้ว

ตัดไป

ฉาก ภายใน/ร้านกาแฟ กลางวัน

- หนังสือพิมพ์ที่วางอยู่บนโต๊ะกาแฟ 1 แก้วพอแล้วสำหรับตาอิน แกกำลังง่วยอยู่กับการหนังสือพิมพ์แม้แกจะอ่านได้ช้าแกก็ค่อย ๆ อ่านแกเอานิ้วชี้ไล่ตามตัวหนังสือไปเรื่อย ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ก็เกิดมีเสียงการเถียงกันของบักบุญกับบักพันชะนี่สมาชิกแกเสียชะแล้วสิ แกสนใจแล้วจะว่ามันเถียงกันเรื่องอะไร บางทีพวกมันอาจต้องการคนฉลาดอย่างแกไปช่วยคิดแก้ปัญหาให้ก็ได้ระหว่างแกคิดไปเสียงบุญกับพันก็ดังขึ้นเรื่อย ๆ แกเริ่มหันไปดูอย่างสนใจ

บักบุญ

"ข่อว่าบ่อต้องมีดอกมันบ่จำเป็น "(พูดจบโคนพูดสวนทันที)

บักพัน

"บ้านอื่นเขาก็มีกัน" (บุญเถียงทันทีเช่นกัน)

บักบุญ

"ข่อยว่ามันบ่จำเป็น ทำไมต้องตามบ้านอื่นด้วย"

บักพัน

"และทำไมบ้านอื่นมีเฮาบ่มี"

บักบุญ

"บ่มี" (พันสวนทันที)

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องนอนบ้านตาอิน กลางวัน

- แกกวาดบ้านถูบ้านเสร็จแล้ว, หาบน้ำเสร็จแล้ว, เกือบสุดท้ายแล้วงานนี้สบายหน่อยได้นั่งเฉยทำงานแค่มือ ยายสร้อยแกชินกับมันชะแล้วแกทำซ้ำ ๆ กันทุกวันแทบเหมือนเดิม ชีวิตแกไม่เคยมีอะไรแปลกใหม่อยู่แล้ว คิดไปก็พับผ้าไป พับเสร็จแกก็จับใส่สมุกสำหรับใส่เสื้อ ถึงตอนนี้สีหน้าแกก็ยังไม่ได้แสดงออกถึงอารมณ์ใด ๆ แกมีสีหน้าที่นั่งจริง ๆ เหมือนแกไม่มีความรู้สึก เปล่าหรอกแกถูกสอนให้เก็บความรู้สึกต่างหากจะมันเลยกลายเป็นความเคยชิน และนิสัยชะแล้ว

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากภายใน/ร้านกาแฟ

- ตอนนี้โต๊ะบักบุญก้บบักพัน มีสมาชิกเพิ่มซะแล้ว ตาดินนั่นเองแกเข้ามานั่งร่วมวงสนทนาด้วยแล้ว ด้วยประสบการณ์ ความรู้และวัยวุฒิ ตาอินแกมั่นใจว่าแกจะตัดสินปัญหาให้มันสองคนได้

บักพัน

"เฒ่าว่าบ้านเฮางานบุญเดือนสิบปีนี้น่ามีแย่งเปรตบ่"

บักบุญ

"ข้าว่าบ่จำเป็นหรือเฒ่าว่าหยัง"

ตาอินฟังมันสองคนเสร็จแกก็เงียบไปสักพักใช่แกกำลังคิดและคำตอบของแกต้องคิดดีแล้วก่อนที่จะพูด สักครู่แกจึงตอบ ตอบด้วยสีหน้าเรียบนิ่งไม่แสดงอารมณ์อะไร ทำตัวเป็นกลางที่สุด แกตอบด้วยความมั่นใจ น้ำเสียงหนักแน่น แสดงถึงความเป็นผู้รู้

ตาอิน

"เจ้าทั้งสองบ่ต้องเถียงกัน (เงียบสักครู่ขณะเดียวกันก็มองหน้าพันกับบุญทีละคน) งานเดือน 10 บ้านเฮานะมีมานานแล้ว บ่เคยมีแย่งเปรตมาก่อน ถึงแม้บ้านอื่นเขาจะมีกัน ปู่ ย่า ตา ยาย เฮาสร้างมาแบบนี้เจ้าจะเปลี่ยนได้จังใดหรือเจ้าไม่เคารพ ผี ปู่ ตา บ้านอื่นจะมีก็ชั่งเขายังไงเราก็ได้บุญอยู่แล้ว เพราะเราก็มีทำบุญแต่แค่เฉพาะพร และพี่น้องบ่มีแย่งเปรต ข่อยว่าบ่จำเป็นหรอก ข่อยผ่านอะไรมาเยอะแล้ว แต่นี่ไม่ได้หมายความว่าข้อเข้าข้างนักบุญนะ ข่อยพูดไปตามเรื่องที่สมควร

พันหน้าผิดหวังเล็กน้อย มันคิดว่าการตั้งใจของมันจะสร้างอะไรใหม่แก่บ้านบ้าง

ตาอินเห็นอาการพันเลยปลอบใจมันแกเข้าใจคนหนุ่มมีไฟอยากทำอะไรใหม่เสมอ แต่มันไม่ได้สะทุกเรื่องหรอก โบราณเป็นอย่างไง สร้างมาอย่างไงก็ควรเป็นแบบนั้นสืบทอดต่อไป แกคิดว่าแกทำถูกแล้ว ใช่มันควรเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาอิน

"เจ้าเป็นหยัง เฮาไม่ทำก็บ่ผิด เฮาเป็นเฮาเป็นแบบใดก็เป็นจังนั้น เจ้าเชื่อข่อยเถอะ" (พอดีแกพูดจบก็มีเด็กวิ่งมาในร้านบอกข่าวใช่มันเป็นอย่างนี้เสมอแหละร้านกาแฟเป็นสื่อชั้นดีสำหรับชาวบ้านที่จะรับข่าวสารต่าง ๆ ที่เกิดในหมู่บ้านเด็กน้อยก็เข้ามาบอกตามโต๊ะต่าง ๆ ในร้าน)

เด็ก

"มื้อหื้อ จะมีหนังมาให้ดู หนังขายยานะเฒ่า"

ตาอินมองหน้าเด็กน้อยแกเอามือไปลูบหัวมันแกยิ้ม นึกในใจไอ้นี่มันดีข่าวมาปุ๊บก็มาบอกเลยช่างทันใจ ข่าวอะไรไม่พลาดเสมอ

ตาอิน

"ขอบใจหลายเด้อ"

พอแกพูดจบก็มีเสียงมาจากทางด้านหลังเรียกแก

"เฒ่า ข่อยมีเรื่องจะให้เฒ่าช่วยข่อยคิดแน"

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 2

ฉาก ภายใน/ห้องครัวบ้านตาอิน เย็น

- แสงอาทิตย์ยามเย็นสาดทะลุเข้ามาในครัวตามล่องไม้ไผ่ บวกกับควันจากการติดเตาไฟ แลดูงดงาม งานสุดท้ายของยายสร้อยประจำวันกำลังเริ่มแล้ว แกใส่ปลาลงไปในหม้อเรียบร้อยแล้ว แกกำลังลวกมันนั่นเอง ทีแกทำลาบปลานี่ก็เพราะตาอิน วันนี้เขาอยากกินนั่นเอง ทำไมแกรู้ก็เพราะเขาบอกนะสิ ข้างตัวแกลายล้อมไปด้วยเครื่องปรุงต่าง ๆ ไม่ว่า หอม กระเทียม น้ำปลา มะนาว และที่ขาดไม่ได้สำหรับทำลาบข้าวคั่วนั่นเอง ตอนนี้หลังจากแกใส่ปลาในน้ำลวกมันแล้ว แกก็กำลังซอยหอม อยู่ พอซอยไปสักพักก็เสร็จตอนนี้แกกำลังปอกกระเทียมอยู่ หน้าแกก็ยังนิ่งเหมือนเดิมแกจดจ่อกับมัน

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากภายนอก/ทางเดินในหมู่บ้าน เย็น

- เด็กน้อย (บักมี) กำลังเดินอย่างรีบเร่ง ดูท่าทางมันร้อนรนในมือมีจดหมายถืออยู่ ดูมันร้อนรนจริง

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องครัวบ้านตาอิน เย็น

- ยายสร้อยกำลังเทลาบปลาของโปรดตาอินลงบนจาน ใบหน้าแกมันไปด้วยเหงื่อน จากความร้อนจากเตาไฟ และการทำงานแต่สีหน้าก็ไม่บ่งบอกเลยว่าแกคิดอะไรรู้สึกอย่างไร ถ้ามีเหงื่อไหลแกก็แค่ยกมือปาดเหงื่อ ก็เท่านั้นก่อนที่แกจะทำอะไรต่อไปหู แกก็ได้ยินเสียงคนเดินขึ้นมาบนบ้านเสียงเดินผิดปกติชะด้วยดูร้อนรน กระแทกเท้าหนัก เหมือนคนกำลังเดินมาอย่างเร็ว

ตัดไป

- มีลูกชายผู้ใหญ่บ้านเดินมาด้วยความรวดเร็ว ผ่านห้องโถงตรงมายังห้องครัว ท่าทางร้อนรน ดูเหนื่อยหอบจากการรีบเดิน มักเป็นบุคคลิกของผู้สื่อข่าวประจำหมู่บ้านอยู่แล้ว ในมือมีจดหมายมาด้วย มีกำลังมีข่าวมาบอกแน่นอนและท่าเป็นข่าวจากจดหมายแน่นอนนานจะมีจดหมายมาที่ และแต่ละทีก็ต้องไปดูที่ตำบลหรืออำเภอ จดหมายมามีมักตื่นเต้นเสมอ ทันทีที่ถึงครัวเห็นยายสร้อยมีก็เอ่ยปากทันที

มี

"แม่ใหญ่ ๆ "

ตัดไป

- เห็นทั้งคู่ในครัว มีกำลังยืนตรงทางเข้าครัวด้วยสีหน้าเหนื่อยหอบตามเดิม ส่วนยายสร้อยหันมามองมี ด้วยท่าทีงงก่อนที่จะยิ้ม แกยิ้มเสมอเวลามีใครมาหา ท่าทีของแกอ่อนโยน น้ำเสียงถามมีนุ่ม ๆ เบา ๆ ตามประสาคนแก่ที่มีจิตใจดีพูดกับเด็กคราวหลาน

ยายสร้อย

"มีอีหยัง ดูเจ้ารีบร้อนขนาด นั่งก่อน"

(นางชักชวนมีให้นั่งก่อนที่จะลุกไปเอาน้ำในตุ่มมาให้มี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มียังคงแสดงความเหนื่อยให้เห็นอยู่หลังจากยายสร้อยเดินไปเอาน้ำมาให้มีก็รับมาดื่มอย่างคนขาดน้ำ ไม่เคยเจอน้ำงั้นแหละ พอดื่มหมดรวดเดียวก็เอามือปาดน้ำที่ปากก่อนที่จะพูด

มี

"แม่ใหญ่ มีจดหมายแม่ใหญ่มา (พูดจบก็พลางยื่นจดหมายให้)
พ่อข่อยไปอำเภอมาเขาเลยเอามาให้ข้าเอามาให้แม่ใหญ่"

ตัดไป

- ยายสร้อยแกรับจดหมายมาจากมีใบหน้าแกก็มีรอยยิ้มเล็ก ๆ เกิดขึ้น แกจะดีใจเสมอเวลามีจดหมายมาแน่นอนเพราะมันต้องมาจากบ้านนางแน่ นางยิ้มเล็ก ๆ ไปได้สักครู่ก็หยุด นางเงยหน้าจากจดหมายยิ้มเล็ก ๆ พูดกับมี

ยายสร้อย

"ขอบใจหลาย ๆ เด้อ"

ตัดไป

- มีรู้สึกภูมิใจจริง ๆ ตัวมันเองช่างเป็นผู้สื่อข่าวที่มีประสิทธิภาพจริง ๆ มันรู้สึกมีความสุขที่ทำให้ผู้ที่มันนำข่าวมาให้มีความสุข แต่มันดีใจสักครู่มันก็รู้สึกว่ามันมีเรื่องต้องทำอีกใช่แล้วมันควรจะลายายสร้อยได้แล้วไหน ๆ มันก็ทำงานสำเร็จแล้ว

มี

"ถ้าแม่ใหญ่บ่มีอีหยัง ให้ข่อยชอย ข่อยกลับละนะ"

(พูดจบมันก็ยกมือไหว้ลายายสร้อย และเดินออกไปอย่างเร็วเหมือนกับตอนเข้ามาไม่ผิดใช่ก็เพราะมันมีงานต้องทำต่อนะสิ)

ตัดไป

- ยายสร้อยแกไม่อาจเก็บความดีใจได้อีก เมื่อดูจดหมายในมือ แต่ก็นั้นแหละแม้นางเจ็บเก็บไม่อยู่ แต่นางก็เพียงยิ้มเล็ก ๆ เช่นเคยนางค่อย ๆ ลุกขึ้นถือจดหมายที่ยังไม่ได้อ่านเดินไปในห้องนอน นางเป็นอย่างนี้เสมอเวลามีอะไรที่เป็นเรื่องส่วนตัวนาง นาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะกลับเข้าไปในห้องนอนอยู่คนเดียว ไม่ว่าเรื่องทุกข์หรือสุข นางมีความเป็นส่วนตัวเสมอ

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องนอนบ้านตาอิน เย็น

- ยายสร้อยเดินมาในห้องแล้ว นางเดินอย่างช้าเหมือนเดิม แกค่อยเดินอ้อมกองผ้าห่มเสื่อ และ หมอนที่วางอยู่ไปที่สมุกใส่เสื้อผ้า นางเปิดมันออกช้า ๆ หยิบห่อของที่ทำจากผ้ายกออกที่ได้ตอนจากบ้านมา ในห่อเต็มไปด้วยของต่าง ๆ จากบ้านห่อนี้เป็นสมบัติที่มีค่าของนาง เวลานางทุกข์, สุข นางก็จะนำมันมาดูของพวกนี้ช่วยนางได้ทางด้านจิตใจ ยายสร้อยวางห่อลงกับ กองผ้าห่มที่วางอยู่นางแกะมันออกช้า ๆ ในนั้นเต็มไปด้วยจดหมายต่าง ๆ จากบ้านสายสัญจน์ผูกข้อมือที่แม่กับพ่อให้มา ผ้ายกดอกอีกพื้นกำไลและอื่น ๆ จากนั้นนางก็ค่อยแกะจดหมายใหม่ออกอ่าน ยิ่งอ่านสีหน้านางก็ยิ่งยิ้มน้อยลงจากยิ้มเล็ก ๆ กลายเป็นเฉยเหมือนเดิม ๆ นางคิดนี้ก็เป็นจดหมายอีกฉบับที่เขียนมาเพียรบอกให้นางกลับบ้านในงานบุญเดือนสิบ แต่จนแล้วจนรอดนางก็ไม่ได้กลับไปซะที แต่ไม่แน่ครั้งนี้นางอาจมีหวังก็ได้ สามีนางอาจยอมให้ไปคนเราต้องมีความหวังเสมอ แม้จะน้อยนิดก็ดี นางเริ่มยิ้มเล็ก ๆ เราไม่ได้ไปหลายปีแล้ว ปีนี้น่าจะเป็นไปได้ พออ่านจบนางก็เก็บจดหมายใส่ห่อรวมกับของเก่า ๆ ในนั้นจัดวางอย่างทะนุทะนอม ก่อนที่จะปิดห่อและนำมันไปเก็บตามเดิมก่อนที่จะออกมาจากห้องไปอย่างช้า ๆ

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 3

ฉากภายนอก/ใต้ถุนบ้านตาอิน เย็น

- ตาอินกำลังอุ้มไอ้โต้งไก่ตัวโปรดเข้ามาใต้ถุนบ้าน ท่าทางแกยังดูคล่องแคล่วเหมือนตอนเช้าอยู่เลย การทำงานหนักออกกำลังกายเป็นประจำเสมอในอดีตช่วยแก่ได้มากอย่างน้อยมันก็ทำให้แกดูแข็งแรง แกเดินรอดของที่แขวนอยู่ มายังเล้าไก่ แกค่อยนั่งลงเหมือนคนเมื่อย วางไก่จากอกลงพื้นก่อนที่แกจะเดินไปหยิบข้าวเปลือกมาให้มันกินทุกอย่างเป็นไปโดยอัตโนมัติ เพราะแกทำมันบ่อยนั้นเอง เวลาแกไปไหน ก็เอาไอ้โต้งออกไปด้วย ตอนกลับถึงบ้านก็ยังไม่ขึ้นข้างบนแกจะพามันมาเล้าให้ข้าวเปลือกนั่งดูมัน และค่อยขึ้นบ้าน สำหรับแกไอ้โต้งสำคัญมากสำหรับแก เพราะแกรักมัน มัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นไก่ชนที่ดี ทำชื่อเสียงให้แกได้บ้างไม่อายใคร จนมันเจ็บแกก็เลยสงสารเลิกเล่นไก่ชนชะ มันคือเพื่อนแกเวลาแกมีอะไรมักลงมานั่งกับมันแสดง แม้มันจะพูดไม่ได แต่แกก็ไม่ต้องการให้มันพูด แคดูมันเดิน หรือ จับมันมาลูบขนเล่น ๆ ก็พอแล้ว วันนี้ก็ก็เหมือนทุกวันแกดูมันสักพักก็ขึ้นบ้าน

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องโถงบ้านตาอิน

- ในห้องโถง มีเพียงคนสองคนที่อยู่ในบ้านนั่งอยู่ นั่นคือ ตาอินผู้เป็นสามีกับยายสร้อยผู้เป็นภรรยา ทั้งคู่นั่งคนละมุม มันมักเป็นอย่างนี้เสมอเวลาทำงานทั้งคู่มักมีมุมส่วนตัวของตัวเอง ต่างคนต่างทำงานไป ทั้งคู่พูดกันมามากพอแล้ว บัดนี้แก่ลงมีเพียงความห่วงใยเป็นเพื่อนมากกว่า ทั้งคู่ต่างรู้นิสัยการกระทำซึ่งกันและกันแล้ว บางทีแค่มองก็รู้ ตาอินนั่งสานตะกร้าอยู่มุมด้านขวา มีตะเกียง 1 อัน สำหรับให้แสงสว่างแกกำลังง่วนทำอยู่อย่างตั้งใจของทุกอย่างที่แกทำต้องดีเสมอ เพราะแกมีประสบการณ์มากนะสิ ส่วนยายสร้อยนั่งอยู่ทางซ้ายมือ แกกำลังซ่อมเสื้อของตาอินที่เก่าขาด แต่ตาอินชอบเสื้อตัวนี้เลยไม่ยอมทิ้งมันแน่นอนนางทำด้วยความตั้งใจ นางตามใจสามีเสมอ นางทำให้เขาพอใจนางก็ดีใจ ด้วยความรู้สึกและการสั่งสอนนางคิดเช่นนั้น สำหรับการทำงานนางก็มีเพียงตะเกียงอันหนึ่งเช่นกัน แสงที่นอกเหนือจากตะเกียงก็คือแสงจันทร์ที่สาดเข้ามาช่วยให้มองเห็นหมวก แห และสวิงที่แขวนอยู่บ้าง

ตัดไป

- ตาอินกำลังสานตะกร้าอย่างขมักเขม้น แกสานไปสักพักแกก็คิดออกว่าวันนี้ไอ้มีมันบอกว่ามีจดหมายของยายสร้อยมา ทำไมนางไม่เล่าให้แกฟัง แกอยากรู้ชะแล้วว่ามันมีอะไร

ตาอิน

"วันนี้ผู้ใดเขียนจดหมายมา ไอ้มีมันบอกว่ามีจดหมาย"

ตัดไป

- ยายสร้อยกำลังเย็บ ๆ อยู่นางหยุดเย็บไปสักพัก นางคิดว่าตาอินคงรู้มาจากร้านกาแฟแน่ นางกำลังจะเล่าให้ตาอินฟังพอดีแต่นางยังไม่กล้า แต่แกกลับถามก่อนอย่างนี้นางเลยตกใจ จากนั้นนางก็เย็บผ้าต่อ และตอบตาอินไปสีหน้านิ่งเฉยเหมือนเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยายสร้อย

"อ้อยน้องข่อย"

ตัดไป

- ตาอินยังคงทำเป็นไม่สนใจตั้งหน้าตั้งตาสานต่อไป แต่แกคิดคงเรื่องเดิมอีกละซิ ชวนกันกลับบ้านไกลจะตาย แต่แกก็ยังไม่กล้าเสี่ยงที่จะพูดออกไป ถ้าผิดจะเสียฟอร์ม หรืออาจจะเป็นเรื่องอื่น ๆ แต่สรุปเรื่องเดิมแน่ ลองถามดูแล้วกัน

ตาอิน

"เขียนมาว่าหยัง"

ตัดไป

- ยายสร้อยหยุดเย็บผ้าทันที หลังจากเสียงคำถามตาอินสิ้นสุดลง แต่ก่อนที่จะพูดอะไรนางก็เก็บอารมณ์เย็บผ้าต่อไป อะไรจะเกิดคงเกิด นางยังคงสีหน้าคงเดิมคือนิ่ง ๆ ไม่บอกความรู้สึก

ยายสร้อย

"มันเขียนมาบอก เรื่องงานบุญเดือนสิบ ปีนี้จะทำบุญครบรอบแม่ตาย"

ตัดไป

- ตาอินได้ฟังคำตอบแกคิดในใจมันเป็นอย่างที่คิดจริง ๆ ปีนี้พิเศษหน่อยที่ครบรอบแม่ตาย แกคิด นางคงอยากไป แต่ไม่หรอกนางคงชินแล้วกับการอยู่อย่างนี้ ตาอินแกเองก็ไม่อยากให้นางไป แกไม่เคยอยู่คนเดียวเลย แต่แกก็แกล้วถามความประสงค์ยายสร้อยไปอย่างนั้น แกหยุดสานและถามเหมือนสนใจ

ตาอิน

"เจ้าสิอยากไป แม่นบ่"

ตัดไป

- ยายสร้อยหยุดเย็บผ้านางรู้แล้วว่าตาอินคิดอย่างไรคำถามอย่างนี้มันไม่มีประโยชน์ถึงนางตอบไปก็ไม่มีผล คำตอบของตาอินต่างหาก นางถามกลับอย่างรู้ทัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยายสร้อย

"แล้วเจ้าว่าหยัง"

ตัดไป

- ในที่สุดอำนาจการตัดสินใจก็อยู่ที่แกเสมอ ถ้าแกไม่ให้นางไป นางก็ไม่ไปแกพยายามทำหน้านิ่ง ๆ ตอบกลับไปอย่างช้า ๆ ฟังชัดเจน

ตาอิน

"ทำบุญเดือนสิบบ้านเฮาและกัน เจ้าบ่อต้องกลับหรอก ข่อยว่ามันไม่จำเป็น"

ตัดไป

- ยายสร้อยไม่ต้องพูดอะไรอีกแล้วเกี่ยวกับเรื่องนี้ นางรู้ผลมันแล้วมันเป็นเช่นทุกปี ถึงแม้ปีนี้จะครบรอบทำบุญแม่ตายก็ตาม สามีนางชั่งดื้อจริง ๆ นางรู้สึกผิดหวังมากมันบ่อยจนนางทนไม่ได้ แต่นั่นนางคิดในใจใบหน้านางคงนิ่ง เม้มริมฝีปากเล็กน้อยคล้ายจะเก็บอะไรบางอย่างไว้ ใบหน้าก้มต่ำลงจัดการเก็บของพวกเข็ม ด้าย และผ้า นางคิดว่านางควรเข้าไปสงบสติในห้อง แต่นางคิดอะไรมาแล้วก่อนที่นางจะไปตาอินทำอะไรพลาดเอาไว้ ตาอินแกน่าจะจัดการมันเสียให้เรียบร้อย นางพูดด้วยน้ำเสียงดังกว่าปกติ

ยายสร้อย

"เฒ่าเจ้าอย่าลืมซ่อมครุน้ำด้วย เจ้าซ่อมบ่ดีคราวที่แล้ว
ข่อยจะไปนอน "(พูดจบก็เดินออกไป)

ตัดไป

- ตาอินรู้สึกมีอะไรผิดปกติแล้ว วันนี้แปลกกว่าทุกครั้งที่แกไม่ให้นางไปหรือว่าแกทำผิดแกเห็นปฏิกริยานางแกก็รู้แล้ว ทำผิดตั้งแต่ซ่อมครุน้ำไม่ดี คนมีฝีมืออย่างแกทำครุน้ำไม่ดี มันไม่น่าเป็นไปได้ บางทีแกอาจทำผิดพลาดถึงเรื่องการตัดสินใจด้วยก็ได้ ที่ไม่ให้นางไป บางทีถึงคราวที่แกผิดบ้างก็ได้ เรื่องเล็ก ๆ อย่างทำครุน้ำ แกยังพลาดได้ แกตัดสินใจหยุดสานตะกร้า ใช่แกอาจผิดก็ได้แกคิด จากนั้นแกก็เดินลงไปข้างล่างใช่แกลงไปหาไอ้โต้งดีกว่าบางทีอาจมีอะไรดีขึ้น

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ที่ 2

ซีเควนต์ที่ 1

ฉากภายนอก/ใต้ถุนบ้าน กลางคืน

- ตาอินค่อย ๆ เดินเข้ามาที่ใต้ถุนบ้าน แกเดินไปหยิบไม้มาวางก่อไฟให้แสงสว่างใช่แล้ว แกต้องการแสงสว่าง และเพื่อนแกเดินไปเอาไอ้โต้งออกมาจากเล้ามาวางบนตักนั่งลูบหัวมัน มันเป็นเพื่อนแกมาตลอด แต่คราวนี้มันจะช่วยให้แกคิดได้ใหม่นี่ แกคิดถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาคิดว่ามันถูกหรือผิด ถ้าเป็นอย่างอื่นจะได้ไหม แกกำลังทบทวนตัวเองอยู่ แต่ก่อนที่จะคิดอะไรต่อแกก็นึกถึงครูน้ำ แกทำมันพลาดกับเรื่องเล็ก ๆ เรื่องอื่นแกแก้ปัญหาได้แค่เรื่องเล็กแกพลาด แกพูดออกมาเบา ๆ แบบไม่รู้ตัว

ตาอิน

"ข่อยซ่อมครูน้ำบ่ดี"

ตัดไป

- หน้าไอ้โต้งหันมาทางตาอิน คล้ายแกเรียกมัน

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องนอนบ้านตาอิน

- ยายสร้อยเดินเข้ามาช้า ๆ นางเดินไปที่สมุกใส่เสื้อผ้านั่งลงช้า ๆ นางคิดมันเป็นแบบเดิมอีกแล้ว กี่ครั้งต่อกี่ครั้ง แกค่อยหยิบห่อของ ๆ แกออกมาค่อย ๆ แกะมันออกมา ดูของนั้นหยิบจดหมายทั้งหมดออกมา นี่คือทั้งหมดที่แกผิดหวังมันมากเหลือเกิน

ตัดไป

ฉากภายนอก/ใต้ถุนบ้านตาอิน

- ตาอินกำลังคิดถึงเรื่องที่แกไม่ให้ยายสร้อยไปบ้าน แกเห็นอาการของนางแม้ใบหน้าจะไม่บอกอะไรเท่าไร แต่แกอยู่กับนางมานาน แกรู้แกอาจพลาดก็ได้ แกลอบนึกทบทวนลองคิดกลับไปเหตุการณ์เมื่อกี้คำตอบเปลี่ยนไปจะเป็นอย่างไรบ้าง ใช่ถ้าคำตอบเปลี่ยนไปจะเป็นอย่างไรบ้าง ใช่ถ้าคำตอบเปลี่ยนไปแกจะคิดว่ามันเป็นอย่างไร แกพูดกับไอ้โต้งเหมือนจะถามมันแบบถามตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาอิน

"เจ้าฮู่บ่แล้วมันจะเป็นจังใด"

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องโถงบ้านตาอิน

- ตาอินกำลังนั่งสานตะกร้าอยู่มุมหนึ่งของห้อง ส่วนยายสร้อยกำลังนั่งซ่อมเสื้อให้ตาอินอยู่ ทั้งห้องมีเพียงแสงจากดวงจันทร์ที่สาดเข้ามาจากหน้าต่าง และจากตะเกียงสองอันที่ทั้งคู่ใช้คนละอัน

ตัดไป

- ตาอินกำลังสานตะกร้าอยู่แกสานไปสักพักก่อนสานไปพูดกับยายสร้อยไป

ตาอิน

"วันนี้ผู้ใดเขียนจดหมายมา บักมีมันบอกว่ามีจดหหมาย"

ตัดไป

- ยายสร้อยตกใจหยุดเย็บสักพักและเย็บต่อไป และพลางตอบคำถามไป

ยายสร้อย

"อ้อย น้องข่อยเขียนมา"

ตัดไป

- ตาอินสานต่อไปพลางพูดไป

ตาอิน

"เขียนมาเรื่องหยัง"

ตัดไป

- ยายสร้อยเย็บไปสักครู่ก็หยุดวางผ้าลงบนตักและตอบคำถาม

ยายสร้อย

"เรื่องงานบุญเดือนสิบ ปีนี้จะทำบุญครบรอบแม่ตาย"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ตาอินสานไปสักครู่หยุดและเงยหน้ามองยายสร้อยก่อนจะตอบคำถาม

ตาอิน

"เจ้าอยากไปแม่นบ่ และจะไปเมื่อไร เตรียมอะไรบ้าง"

ตัดไป

- ตาอินสานไปสักครู่หยุดและเงยหน้ามองยายสร้อยก่อนจะตอบคำถาม

ตาอิน

"เจ้าอยากไปก็ไป ถ้าบ่ออยากก็บ่อต้องไป ตามใจเจ้า"

ตัดไป

- ตาอินสานไปสักครู่หยุด และเงยหน้ามองยายสร้อยก่อนจะตอบคำถาม

ตาอิน

"และเจ้าจะไปเมื่อไร เจ้ามีเงินบ่ถ้าบ่มีเอาเงินข่อยก่อน"

ตัดไป

ฉากภายนอก/ใต้ถุนบ้านตาอิน กลางคืน

- ตาอินนั่งอยู่บนไม้ที่เดิมโดยมีไอ้โต้งอยู่บนตักมือแกกำลังลูบหลังมันอยู่แกคิดในใจถ้าแกตอบยายสร้อยไปอย่างนี้คงดีขึ้นมั้ง ก่อนที่แกจะบ่นคนเดียวให้ไอ้โต้งฟัง

ตาอิน

"มันคงดีขึ้นหือเจ้าว่าหยัง "(แกก้มลงเหมือนต้องการคำตอบจากมัน)

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องโถงบ้านตาอิน กลางคืน

- ตาอินสานไปสักครู่หยุด และเงยหน้ามองยายสร้อยก่อนจะตอบคำถาม

ตาอิน

"เจ้าบ่ต้องกลับบ้าน งานเฮาก็มีเยอะแล้ว"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากภายใน/ห้องนอนบ้านตาอิน กลางคืน

- ยายสร้อยอ่านจดหมายฉบับแรกเสร็จวางลงบนห่อผ้า

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องโถงบ้านตาอิน กลางคืน

- ตาอินสานไปสักครู่หยุดและเงยหน้ามองยายสร้อยก่อนจะตอบคำถาม

ตาอิน

"เจ้าจะกลับไปเฮ้ดหยัง งานมันก็คือกัน"

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องนอนบ้านตาอิน กลางคืน

- ยายสร้อยอ่านจดหมายฉบับสองเสร็จวางลงบนห่อผ้าอีก

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องโถงบ้านตาอิน กลางคืน

- ตาอินสานไปสักครู่หยุดและเงยหน้ามองยายสร้อยก่อนจะตอบคำถาม

ตาอิน

"งานบ้านเฮาก็มี เจ้าต้องกลับไปไกลทำหยัง"

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องนอนบ้านตาอิน กลางคืน

- ยายสร้อยอ่านจดหมายฉบับที่สามจบวางลงบนห่อ

ตัดไป

ฉากภายนอก/ใต้ถุนบ้านตาอิน กลางคืน

- ตาอินนั่งอยู่ที่เดิม มีไอ้โต้งอยู่บนตักเช่นเดิม ก่อนที่แกจะวางมันลงปล่อยมันเดินกับพื้น แกคิดในใจว่าตัวแกที่ผ่านมานะแกคิดถูกแล้ว แกพูดกับไอ้โต้ง

ตาอิน

"ข่อยว่า ข่อยเฮ็ดถูกแล้ว มันต้องเป็นจังสั้น"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ไอ้โต้งหันมามองเหมือนมันจะรู้เรื่องด้วยเปล่าเพราะมันได้ยินเสียงนายมัน มันก็หันมาเท่านั้น

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องนอนบ้านตาอิน

- ยายสร้อยค่อยวางจดหมายที่เอามาอ่านที่เหลือทีละฉบับมันหลายครั้งแล้วนะ มันมากมายเหลือเกิน แกมองจดมายที่แกค่อยวางมันลงทีละฉบับ แกค่อย ๆ รวบห่อของแกเก็บและนำไปไว้ในสมุกเหมือนเดิม มองมันอยู่นานแกคิดว่าแกคงจะต้องดูมันอย่างนี้ตลอดไปหรือ แกไม่มีโอกาสได้ไปเลยรึไง

จางภาพ

ซีเควนต์ที่ 2

ฉากภายนอก/บริเวณป่าไผ่ กลางวัน

- ตาอินกำลังก้มหน้าก้มตาตัดต้นไผ่ สำหรับนำกลับไปทำครุน้ำตามที่ยายสร้อยต้องการ แกหวังว่านางคงดีขึ้น ถ้าซ่อมครุน้ำแล้ว สำหรับเรื่องกลับบ้านอีกหน่อยนางก็ลืม แกเอาใจนางโดยการทำครุน้ำดีแล้ว เพราะถ้าจะให้แกไปขอโทษแกคงไม่ทำแน่นอน นี้เป็นการเอาใจทางอ้อมแกคิด แกตั้งใจตัดอย่างแข็งขัน สักพักพอเหนื่อยแกก็หยุด แต่พอหยุดแกก็คือถึงยายสร้อยแกก็ตัดต่อ แกคิดคราวนี้แหละที่แกจะทำให้นางดีใจ

จางภาพ

ซีเควนต์ที่ 3

ฉากภายใน/ห้องโถงบ้านตาอิน เย็น

- ตาอินหอบไม้ไผ่ที่ได้จากการตัดกลับมาบ้าน แกเดินมาด้วยความกระชับกระเฉงแกคิดว่าถ้านางเห็นคงดีใจ แกวางไม้ไผ่ลงหวังจะทำเลยโดยเดินไปเอาครุน้ำมาวัดจัดแจงทำแกวัดได้มาสักครู่แกเอะใจว่าทำไมยายสร้อยไม่อยู่แกเลยหยุดและเดินไปดูยายสร้อย

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องนอนบ้านตาอิน เย็น

- ยายสร้อยกำลังนั่งอยู่ข้างที่นอนที่พับไว้นางกำลังหยิบของในห่อขึ้นมาดูทีละชิ้นช้า ๆ วันนี้แกรู้สึกอยากกลับบ้านจริง ๆ ทำไมนางก็ไม่เข้าใจ ใช่สินางคิด นางคงไม่มีสิทธิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลับบ้านอีกแล้ว ขนาดคราวนี้นางยังไม่ได้ไป นางน้อยใจกับการกระทำของสามีจริง ๆ เขาไม่เคยเข้าใจนางเลยรึไง ไม่น่าเป็นไปได้ เขาเอาแต่ใจตัวเอง ยิ่งคิดนางก็ยิ่งเศร้า

ตัดไป

- เห็นหน้ายายสร้อยหน้าแกนิ่งเหมือนดเดิม ๆ แต่ข้างในนางกำลังแย่ และในที่สุดน้ำตานางก็ไหลแต่พอไหล นางก็เช็ดมันทันที นางต้องเก็บอารมณ์ไว้มันไม่ใช่วัยที่คนอย่างนางจะร้องห่มร้องไห้อีกแล้ว

ตัดไป

- ขณะที่ยายสร้อยกำลังปาดน้ำตาที่ไหลมานิดหน่อยอยู่นั้น ตาอินแกรู้ทุกอย่าง แกเสียใจกับความผิดแกเหลือเกิน แกไม่คิดเลยว่าผลจากการตัดสินใจของตัวเองจะทำร้ายภรรยาแกถึงเพียงนี้ ถึงแกกับนางจะแก่แล้วไม่ค่อยได้แสดงความรักอะไรนัก แต่คราวนี้แกรู้สึกผิดมากจนแกต้องรีบเดินไปใช่แกคิดแกจะทำอย่างไง กับทุกอย่างที่เกิดขึ้น

ตัดไป

ฉากภายนอก/ใต้ถุนบ้านตาอิน กลางคืน

- ตาอินนั่งอยู่กับไอ้โต้งไก่ตัวโปรด แกนั่งอยู่ตั้งแต่เย็นแล้ว หัวแกไม่มีอะไรเลยมันว่างไปหมด แกคิดไม่ออกซะทีว่าจะช่วยยายสร้อยอย่างไง

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องนอนบ้านตาอิน กลางคืน

- เห็นทั้งคู่นอนอยู่ทั้งตาอินและยายสร้อย บัดนี้ยายสร้อยแกหลับไปแล้ว แต่ตาอินยังคงนอนลืมตามองเพดานท่วมกลางความมืดใช่แกคิด คิดจะช่วยเมียแกอย่างไร แกนอนนิ่งยังงั้นจนเช้า

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 4

ฉากภายนอก/ทุ่งหญ้า เช้า

- ตาอินกำลังเดินอย่างช้าผ่านทุ่ง มือแกคงอุ้มไอ้โต้งเหมือนเดิมวันนี้แกดูไม่กระชับกระเฉงแล้ว แกเดินช้า ๆ เหมือนไม่อยากจะเดินผ่านทุ่งไป

ตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ท้องฟ้ายามเย็น

ตัดไป

- ตาอินแกเดินกลับมาแล้ว ผ่านทุ่งมาอย่างช้า ๆ ราวกับแกหมดแรง คราวนี้ไม่มีไอ้โต้งมาด้วยอีกแล้ว

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 5

ฉากภายใน/ห้องโถงบ้านตาอิน กลางคืน

- ตาอินนั่งอยู่มุมขวาของห้องเหมือนเดิมวันนี้แกไม่ได้ทำอะไร ไม่สานตะกร้าไม่ซ่อมครุน้ำ แกยังไม่พร้อมจะทำอะไร แกยังคิดไม่ออกเลยว่าจะเริ่มต้นพูดกับยายสร้อยอย่างไร แกได้แต่นั่งมองยายสร้อยซึ่งนั่งซ่อมเสื้อแกอยู่เงียบ ๆ อย่างเดิม บัดนี้แกนึกไม่ออกแล้วว่าบนใบหน้าอันราบเรียบของภรรยาซ่อนความรู้สึกอะไร

ตัดไป

- ตาอินมองหน้ายายสร้อย แกรวบรวมความกล้าแกคิดแกควรจะเริ่มได้แล้ว แกนึกคำพูดออกแล้วเป็นคำพูดกลาง ๆ ไม่ได้หมายถึงขอโทษ หรือสำนึกผิดแต่บอกถึงจุดประสงค์ ที่แกจะบอกยายสร้อย

ตาอิน

"เฒ่า มื้อนี้เจ้าคงได้กลับบ้าน"

ตัดไป

- ยายสร้อยหยุดเย็บผ้าหันมามองตาอินใบหน้าปราศจากความดีใจกับคำพูดสักครู่นี้ นางคิดว่าตาอินจะมายังไงมากกว่า

ตัดไป

- ตาอินมองหน้ายายสร้อยคำพูดจากสมองเริ่มไหลมาแล้ว แกทำหน้าจริงจังขึ้น พูดช้า ๆ ชัดเจน เพื่อให้นางเห็นถึงความตั้งใจของแก

ตาอิน

"ข่อยอู้ว่าเจ้าอยากไป เจ้าอยากไปจริง ๆ ข่อยสิช่วยให้เจ้าไป ข่อยพอจะหาเงินได้"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ยายสร้อยมองหน้าตาอินสีหน้าคงเดิม นางไม่รู้สึกอะไรกับคำพูดสามีนัก นางยังกลัวว่าจะผิดหวังอีก แต่นางก็อยากรู้ว่าถ้าจะให้นางไปจริง ๆ เขาจะเอาเงินมาจากไหน นางพูดออกมาเบา ๆ

ยายสร้อย

"แล้วจะไปหมาจังไส"

ตัดไป

- ตาอินมองหน้ายายสร้อย แกเงียบไปสักพักเหมือนไม่อยากเอ่ยถึงที่มาของเงินนัก แต่แกก็ต้องตอบ ตอบกลบเกลื่อนความรู้สึกตัวเองที่ต้องสูญเสียของไปให้ดูว่ามันไม่สำคัญนัก

ตาอิน

"ไอ้โต้งมันได้ราคาดี (เงียบไปสักพัก) เฮาจะได้ประหยัดบ่ต้องเลี้ยงมันอีก"
(แกยิ้มแบบฝืน ๆ)

ตัดไป

- เห็นทั้งคู่ ตาอินเดินเข้าไปหายายสร้อยนั่งลงข้าง ๆ หยิบสตางค์ออกมาจากผ้าขาวม้า ยื่นให้ยายสร้อย นางดีใจจนนิ่งไปทำอะไรไม่ถูกจะยิ้มก็ยังยิ้มไม่ออก ตาอินแกวางเงินกับสตางค์บนมือยายสร้อย แกทำเพื่อนางจริง ยายสร้อยรู้ รู้ว่าแกรักไก่แกมากแค่ไหน

ตัดไป

- เห็นในดวงตายายสร้อยสะท้อนหน้าตาอิน

ซีเควนต์ที่ 6

ฉากภายนอก/ศาลปู่ตา เช้า

- เห็นทั้งคู่ตาอินนั่งคุกเข่าข้างเป็นยายสร้อย กำลังจุดธูปไหว้ศาลปู่ตา อันเป็นศาลประจำหมู่บ้านที่ชาวบ้าน เคารพนับถือให้ช่วยคุ้มครองเป็นประเพณีที่จะเดินทางต้องมาไหว้ขอพรซึ่งเวลาชาวบ้านจะเดินทางหรือ ทำอะไรต้องไหว้เสมอ

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากภายนอก/สถานีรถไฟ เช้า

- ตาอินก้บยายสร้อยเดินอยู่บริเวณชานชาลา เตรียมตัวขึ้นรถผู้คนในสถานีแลดูบางตา ตาอินเดินหิ้วของยายสร้อยเดินนำนางไปช้า ๆ ยังขอบซีเมนต์ข้างป้ายสถานี ทั้งคู่ไม่ได้พูดจาอะไรกันเลย ทั้งคู่ไม่รู้ว่าจะพูดอะไร มันอยู่ข้างใน มันเป็นความรู้สึกลึก ๆ แล้วต่างคนต่างเข้าใจ มันไม่ต้องใช้คำพูดอีกแล้วแกและนางนั่งลงที่ขอบซีเมนต์รอรถไฟ

ตัดไป

- ตาอินหันมามองยายสร้อยแกอยากจะบอกอะไรก้บยายสร้อยสักอย่าง ถึงแม้นางจะรู้ว่าเขาคิดแต่แกอยากจะพูดออกจากปากด้วยความห่วงใย

ตาอิน

"เจ้าระวังตัวด้วย ดูแลตัวเองด้วย"

ตัดไป

- ยายสร้อยไม่พูดอะไรเพียงแต่หันมามองตาอินนางรู้ว่าตาอินคิดแต่นางก็ดีใจที่แกพูดออกมาแกพยักหน้ารับก่อนที่จะพูดออกไปบ้าง ด้วยความเป็นห่วงสามีนางพูดถึงแม้เขาจะรู้ว่านางคิด

ยายสร้อย

"เจ้าอยู่บ้านดูแลบ้านดี ๆ เด้อ แล้วข่อยจะรีบกลับ"

ตัดไป

- ตาอินยืนอยู่คนเดียวรถไฟกำลังแล่นออกจากสถานีไปแล้ว แกยืนอยู่สักครู่ก่อนที่กลับบ้าน แกมีงานต้องทำครุน้ำ แกต้องทำให้เสร็จก่อนยายสร้อยจะกลับ

ตัดไป

ฉากภายใน/บนรถไฟ กลางวัน

- ยายสร้อยกำลังอยู่บนรถไฟนางดูวิว จากข้างทาง นางคิด นางกำลังเดินทางกลับบ้าน นางไม่อยากเชื่อ ทุกอย่างเป็นอย่างงี้ได้เพราะตาอินใช่เพราะตาอินนางเอาเสื้อตาอินออกมาจากกระเป๋าตัวที่ยังซ่อมไม่เสร็จ ออกมาซ่อมอย่างตั้งใจ มันเป็นเหมือนตัวแทนตาอินที่ไปกับนางด้วย มันเป็นความผูกพัน

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซีเควนต์ที่ 7

ฉากภายใน/ห้องโถง กลางคืน

- ตาอินนั่งอยู่คนเดียวแกใช้ตะเกียงเป็นแหล่งแสงสำหรับทำงานเวลากลางคืน เช่นทุกครั้ง แกกำลังทำครุน้ำอยู่ ครุน้ำให้ยายสร้อยมันต้องออกมาเป็นงานฝีมือ แกทำให้เป็นของขวัญการกลับมาของนาง มันเป็นงานทำด้วยใจ แกขมักเขม่นตั้งใจทำมันมาก

จางซ้อน

- ภาพครุน้ำเกือบเสร็จวางอยู่

จางซ้อน

- ภาพครุน้ำเสร็จแล้ววางอยู่

ตัดไป

องค์ที่ 3

ซีเควนต์ที่ 1

ฉากภายใน/บนรถไฟ

- เห็นเสื้อที่ซ่อมเสร็จสมบูรณ์วางอยู่บนตักยายสร้อย ซึ่งกำลังนั่งมองวิวข้างทางเป็นวิวที่แกผ่านไป เมื่อหลายวันก่อน บัดนี้นางกลับมาแล้ว นางใกล้ถึงบ้านเต็มที่ นางยิ้มเล็ก ๆ

จางภาพ

จบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์

องค์ที่ 1

ซีเควนต์ที่ 1

ฉาก ภ. ใน/ห้องโถงบ้านคาอิน สาย

1. M.L.S HIGH ANGLE ด้านข้าง ยายสร้อยกำลังลูบบ้านอย่างขมักเขม้น ขยันขันแข็ง

ตัดไป

ฉาก ภ. นอก/ทุ่งข้าว สาย

2. LS. LOW ANGLE คาอินกำลังเดินผ่านทุ่งอุ้มไก่ คือ ไอ้โต้งอยู่กับอก สีหน้าสบายใจ

ตัดไป

ฉาก ภ. ใน/ร้านแบ่งน้ำคาอิน สาย

3. MS. HIGH ANGLE ด้านข้าง ยายสร้อยกำลังปาดเหงื่อตามใบหน้าและลำคอสีหน้าคลายความเครียดลงไปบ้าง แล้วเอื้อมมือไปหยิบกระบวนจากฝาตุ่ม ยกมันขึ้นเปิดฝาตุ่มเอากระบวยลงไปตักน้ำยกขึ้น

ตัดไป

4. CU ด้านข้าง ปากยายกำลังกินน้ำ

ตัดไป

5. MS. HIGH ANGLE ด้านข้าง ยายสร้อยเอาน้ำที่เหลือจากการกินในกระบวยสาดใส่ต้นสะระแหน่ ต้นหอม และผักชีที่ปลูกไว้ข้าง ๆ ตุ่มน้ำ เอามือที่เปรียกปาดหน้าและเดินออกไป หยิบไม้คานที่วางเอาไว้สำหรับหาบน้ำเดินออกไป

ตัดไป

ฉาก ภ.ใน/ร้านกาแฟ กลางวัน

6. MS. ด้านหน้า คากำลังอ่านหนังสือพิมพ์ โดยมีแก้วกาแฟวางอยู่บนโต๊ะ

ตัดไป

7. LS. DEEP FOCUS SHOT คาอินอ่านหนังสือพิมพ์อยู่ด้านหลังเป็นบุญกับพันนั่งเถียงกันอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก ภ.ใน/ร้านกาแฟ กลางวัน

11. MS. (THREE SHOT) คาอินกำลังนิ่งอยู่กับนักบุญ บักพัน เพื่อที่จะคุยกันถึงเรื่องที่ตกลงกันไม่ได้สักครู่นี้เกี่ยวกับเรื่องการทำบุญ

นักพัน

"เฝ่าว่าบ้านเฮางานบุญเดือนสิบปีนี้ น่ามีการแย่งเปรตบ่า" (หันไปมองตา)

นักบุญ

ข้าว่าบ่จำเป็นหรือเฝ่าว่าหยัง" (หันไปมองคาอินเช่นกัน)

ตัดไป

12. MS. LOWANGLE หลังจากคาอินฟังนักบุญกับบักพันเถียงกัน และจนมาถามความเห็นแก แกคิดอยู่สักพักก่อนที่จะตอบ ด้วยสีหน้าราบเรียบไม่แสดงอารมณ์ใด แต่ดูน่าเชื่อถือแกตอบด้วยความมั่นใจ เสียงหนักแน่น

คาอิน

"เจ้าทั้งสองบ่ต้องเถียงกัน (เงียบสักครู่ขณะเดียวกันก็มองหน้านักพันกับนักบุญ) งานเดือนสิบ บ้านเฮานะมีมานานแล้ว บ่เคยมีแย่งเปรตมาก่อน ถึงแม้บ้านอื่นเขาจะมีกัน ปู่ ย่า ตา ยาย เฮาสร้างมาจังนี้ เจ้าจะเปลี่ยนได้จังใด บ้านอื่นเขามิก็ช่างเขา บังไงเราก็ได้บุญ ข่อยว่ามันบ่จำเป็นต้องมีหรอก ข่อยผ่านอะไรมาหลายแต่นี่ไม่ได้หมายความว่า ข่อยเข้าข้างนักบุญมัน ข่อยว่าไปตามความจริง"

ตัดไป

13. MS. (THREE SHOT) เห็นคาอิน นักบุญ และนักพัน เห็นเจ้าพันก้มหน้าลงเล็กน้อย หลังจากที่ได้ฟังคาอินพูด คาอินพอพูดจบเห็นอาการนักพันเลย พยายามพูดปลอบใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คาอิน

"เจ้าเป็นหยังไป เฮาไม่เฮ้ดมันก็บ่ผิด เฮาเป็นแบบใดก็เป็นจังสั้น เจ้าเชื่อซ่อยเถอะ "พูดจบก็หันไปมองเพราะได้ยินเสียงคนวิ่งมาในร้าน

ตัดไป

14. LS. (DFS) เห็นทั้งหมดทุกคนในร้าน เถ้าแก่ นักบุญ นักพัน เด็กมี (ที่วิ่งเข้ามาในร้านเมื่อสักครู่) และคนอีก 2 คน มีเดินไปคุยกับชาวบ้าน และเถ้าแก่ก่อนที่จะเดินมาที่โต๊ะคาอิน นักบุญ และนักพัน

ตัดไป

15. MS. (FULL SHOT) คาอิน นักพัน นักบุญ และมีหลังจากมีเดินมาที่โต๊ะมีก็พูด

มี

"มื้อหื้อ จะมีหนังมาให้ดู หนังขายยานะเฒ่า"

ตัดไป

16. OISS. (LOWANGLE) มีกับคาอิน คาอินมองหน้ามีและยิ้มเอามือลูบหัวอย่างเอ็นดู

คาอิน

"ขอบใจหลายเด้อ ดีหลาย"

พูดจบก็มีเสียงเข้ามาจากทางด้านข้าง

"เฒ่า ซ่อยมีเรื่องจะให้เฒ่าซอยซ่อยคึกแน"

ตัดไป

ซีเควนซ์ที่ 2

ฉาก ภ.ใน/ห้องครัวบ้านคาอิน เย็น

17. CU ปลากำลังถูกใส่ลงไปในหม้อน้ำร้อนกล้องแพนมาเรื่อย ๆ เห็น หอม กระเทียม น้ำปลา มะนาว เห็นมือยายสร้อยกำลังซอยหอมอยู่

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18. LS HIGH ANGLE ยายสร้อยกำลังซอยหอมอยู่สักพักก็เสร็จ ตอนนี้ยายสร้อยกำลังปอกกระเทียมอยู่ หน้าแกนิ่ง ๆ ดูสนใจกับการทำงานอาหารอย่างจดจ่อ เพราะตาอินแกบ่นว่าวันนี้อยากกิน

ตัดไป

19. CU ด้านหลัง เห็นเท้ากับน่องของมีกำลังเดินตามทางเดินในหมู่บ้าน

ตัดไป

20. MS. ด้านข้าง มีกำลังเดินถือจดหมาย

ตัดไป

21. MS HIGH ANGLE ยายสร้อยกำลังนั่งยอง ๆ เหลาบของรอยตาอินจากหม้อลงใส่จานใบหน้าแกมันจากเหงื่อ จากความร้อนจากเตาไฟ และการทำงานสีหน้าแกไม่บ่งบอกว่าเหนื่อยเลย ดูแล้วแกดูมีความตั้งใจจะทำมันมาก

ตัดไป

22. CU LOWANGLE ลาบจากหม้อเหลงจาน

ตัดไป

23. MS ยายสร้อยในลักษณะ THREE-QUARIER TVRN มีเสียงคนเดินเข้ามายายสร้อยหันมาดู

ตัดไป

24. LS มีเดินผ่านห้องโถงมาด้วยความรวดเร็วผ่านห้องโถง ตรงมายังห้องครัวท่าทางร้อนรนในมือมีจดหมาย พอถึงครัวก็ตะโกนเรียกยายสร้อย

มี

"แม่ใหญ่ ๆ "

ตัดไป

25. MS. มีกำลังทำท่าเหนื่อยหอบหลังจากรีบเดินมาให้ถึงหมาย

ตัดไป

26. MS (TWO SHOI) ยายสร้อยกับมี ยายสร้อยหันมามองมีด้วยความสงสัย ก่อนที่จะยิ้มท่าทีของแกดูอ่อนโยน แกถามด้วยน้ำเสียงนุ่ม ปนความเอ็นดู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยายสร้อย

"มีอีหยังศุเจ้ารีบร้อน นั่งก่อน ๆ"

(นางชักชวนให้มีนั่งก่อนที่จะลุกไปเอาน้ำมาให้มีกิน)

ตัดไป

27. MS. มีกำลังดื่มน้ำที่ยายสร้อยเอามาให้อย่างคนกระหายน้ำมาก

ตัดไป

28. MS (TWO SHOT) เห็นยายสร้อยกับมี หลังจากดื่มน้ำเสร็จมีก็วางขันน้ำลงเอามือปาดปากที่มีน้ำเกาะอยู่ และพูด

มี

"แม่ใหญ่ มีจดหมายแม่ใหญ่มา (พูดจบพลางยื่นจดหมายให้)

ตัดไป

29. MS ยายในลักษณะ THREE-QUARTER TURN มียื่นจดหมายมาให้

ตัดไป

30. MS. (TWO SHOT) เห็นมีกับยายสร้อยหลังจากมียื่นจดหมายให้ก็พูดต่อ

มี

"พ่อข่อยไปอำเภอมา เขาเลยเอามาและให้ข่อยเอามาให้แม่ใหญ่"

ตัดไป

31. MS. ด้านข้างยายสร้อยรับจดหมายมาจากมีสีหน้าแกมีรอยยิ้มเล็ก ๆ เกิดขึ้น แกดีใจเสมอเวลามีจดหมายมาจากทางบ้าน นางยิ้มอยู่สักครู่ก็กลับสีหน้านิ่ง ๆ ตามปกติของแก นางเงยหน้ามองมีและพูด

ยายสร้อย

"ขอบใจหลายเค้อ"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

32. MS. มีกำลังรู้สึกภูมิใจที่การทำงานที่มีประสิทธิภาพของเขาบรรลุเป้าหมาย แต่สักครู่มีก็ทำหน้าเหมือนคิดอะไรออกว่ามีอะไรต้องทำอีกมีจึงกล่าวลายายสร้อย

มี

"ถ้าแม่ใหญ่บ่มีหยัง ให้ข่อยซอย ข่อยกลับละนะ"

ตัดไป

33. LS เห็นมียกมือไว้ลายายสร้อย และเดินออกไปอย่างรวดเร็วเหมือนตอนขามา เพราะมีงานต้องทำอีก ยายสร้อย เมื่อเห็นมีไปแล้วก็หยิบจดหมายในมือมาดูอีกที นางยิ้มเล็ก ๆ เพราะความดีใจและนางค่อย ๆ ลุกขึ้นถือจดหมายที่ยังไม่ได้อ่านเดินไปในห้อง

ตัดไป

ฉาก ภ.ใน/ห้องนอนบ้านตาอิน เย็น

34. MS HIGH ANGLE ด้านข้าง ยายสร้อยแกะห่อผ้าออกช้า ๆ เหมือนที่เคยแก่ค่อย ๆ เดินอ้อมกองผ้าห่ม เสื่อ และหมอนที่วางอยู่ไปที่สมุกใส่เสื้อผ้า นางเปิดมันออกช้า ๆ หยิบห่อของที่ทำจากมีผ้ายกดอกออกมา

ตัดไป

35. MS. HIGH ANGLE ด้านข้าง ยายสร้อยแกะห่อผ้าออกช้า ๆ

ตัดไป

36. CU LOW ANGLE ของในห่อประกอบไปด้วย จดหมายต่าง ๆ จากทางบ้าน สายสัญจน์ผูกข้อมือตอนออกจากบ้านมา ผ้ายกดอก และกำไล ฯลฯ

37. MS HIGH ANGLE ด้านข้าง ยายสร้อยค่อย ๆ แกะจดหมายที่ส่งมาใหม่ออกอ่าน สีหน้านางยิ้มเล็ก ๆ ค่อย ๆ นิ่งดูเก็บความรู้สึกเหมือนเดิม ๆ นางคิดว่านี่ก็เป็นจดหมายอีกฉบับที่เขียนมาบอกให้นางกลับบ้านไปงานบุญเดือนสิบแต่จนแล้วจนรอดนางก็ไม่ได้กลับไปซะที แต่บางทีครั้งนี้นางอาจมีโอกาสได้กลับ คนเราต้องมีความหวังเสมอ สามีนางคงยอม และนางก็กลับมายิ้มเล็ก ๆ อีกครั้ง นางอ่านต่อจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จบ ก็เก็บจดหมายใส่ห่อรวมกับของเก่า ๆ ที่อยู่ในห่อ

ตัดไป

38. CU HIGH ANGLE ด้านข้าง หน้ายายสร้อยดูของในห่อด้วยความรักใคร่

ตัดไป

39. MS ด้านข้าง ยายสร้อยค่อยจัดวางของในห่ออย่างทะนุทะนอม ก่อนที่จะเปิดห่อ และนำไปเก็บไปเก็บในสมุกตามเดิม

ตัดไป

40. LS HIGH ANGLE ยายสร้อยเก็บห่อลงในสมุกใส่เสื้อและเดินออกจากห้องไป

ตัดไป

41. MS. LOW ANGLE เห็นสมุกใส่ผ้าวางอยู่

ตัดไป

ซีควนต์ที่ 3

ฉาก ภายนอก/ใต้ถุนบ้านตาอิน เย็น

42. MS (FULL SHOT) LOW ANGLE ตาอินอุ้มไก่อยู่ในอ้อมแขนเข้ามาใต้ถุนบ้านหลังจากกลับจากร้านกาแฟท่าทางแก่ดูคล่องแคล่วเหมือนตอนเช้า การทำงานหนักในวัยหนุ่มทำให้แกยังดูแข็งแรงอยู่ แกเดินรอดของที่แขวนอยู่ มายังเจ้าไก่ แกค่อยนั่งลงบนขอนไม้ข้าง ๆ เล้าไก่ และค่อย ๆ วางไอ้โต้งลงกับพื้นและแกเดินไปหยิบข้าวเปลือกมาให้มันกินจากที่ใส่ข้าวเปลือกที่แขวนอยู่และเดินมาที่ไอ้โต้งโปรยข้าวเปลือกให้เกิน

ตัดไป

43. MS LOWANGLE ตาอินอุ้มไอ้โต้งขึ้นมาเอามือลูบหัวมันเบา ๆ อย่างเอ็นดูและลูบขนมันเล่นสักครู่ก่อนจะวางมันลง

ตัดไป

44. LS LOW ANGLE ตาอินเอาไอ้โต้งไปไว้ในเล้า และเดินขึ้นบนบ้านไป

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จบ ก็เก็บจดหมายใส่ห่อรวมกับของเก่า ๆ ที่อยู่ในห่อ

ตัดไป

38. CU HIGH ANGLE ด้านข้าง หน้ายายสร้อยดูของในห่อด้วยความรักใคร่

ตัดไป

39. MS ด้านข้าง ยายสร้อยค่อยจัดวางของในห่ออย่างทะนุทะนอม ก่อนที่จะเปิดห่อ และนำไปเก็บไปเก็บในสมุกตามเดิม

ตัดไป

40. LS HIGH ANGLE ยายสร้อยเก็บห่อลงในสมุกใส่เสื้อและเดินออกจากห้องไป

ตัดไป

41. MS. LOW ANGLE เห็นสมุกใส่ผ้าวางอยู่

ตัดไป

ซีควนต์ที่ 3

ฉาก ภายนอก/ใต้ถุนบ้านตาอิน เย็น

42. MS (FULL SHOT) LOW ANGLE ตาอินอุ้มไก่อยู่ในอ้อมแขนเข้ามาใต้ถุนบ้านหลังจากกลับจากร้านกาแฟท่าทางแก่ดูคล่องแคล่วเหมือนตอนเช้า การทำงานหนักในวัยหนุ่มทำให้แกยังดูแข็งแรงอยู่ แกเดินรอดของที่แขวนอยู่ มายังเล้าไก่ แกค่อยนั่งลงบนขอนไม้ข้าง ๆ เล้าไก่ และค่อย ๆ วางไอ้โต้งลงกับพื้นและแกเดินไปหยิบข้าวเปลือกมาให้มันกินจากที่ใส่ข้าวเปลือกที่แขวนอยู่และเดินมาที่ไอ้โต้งโปรยข้าวเปลือกให้เกิน

ตัดไป

43. MS LOWANGLE ตาอินอุ้มไอ้โต้งขึ้นมาเอามือลูบหัวมันเบา ๆ อย่างเอ็นดูและลูบขนมันเล่นสักครู่ก่อนจะวางมันลง

ตัดไป

44. LS LOW ANGLE ตาอินเอาไอ้โต้งไปไว้ในเล้า และเดินขึ้นบนบ้านไป

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก ภายใน/ห้องโถงบ้านตาอิน กลางคืน

45. LS ในห้องโถงมีแสงสว่างเล็กน้อยจากตะเกียงสองดวงที่จุดอยู่ ยายสร้อยกับตาอินนั่งอยู่ ทั้งคู่นั่งกันอยู่คนละมุม ซึ่งแกทั้งสองคนมักจะเป็นอย่างนี้เสมอเวลาแกทั้งคู่นั่งทำงานแกมักมีมุมส่วนตัว ต่างคนต่างทำงานไป ตาอินนั่งสานตะกร้าอยู่มุมด้านขวามีตะเกียงที่คอยให้แสงสว่างในการทำงานหนึ่งอัน แกทำงานอย่างตั้งใจ ของทุกอย่างที่แกทำต้องดีเสมอ ส่วนยายสร้อยนั่งอยู่ทางซ้ายมือ นางกำลังซ่อมเสื้อของตาอินที่มันขาด แต่ตาอินชอบเสื้อตัวนี้มากเลยไม่ยอมทิ้งมัน ยายสร้อยทำงานด้วยตั้งใจ นางทำตามใจสามีเสมอ ทั้งจากความรู้สึกและจากการสั่งสอน นางใช้แสงสว่างจากตะเกียงดวงหนึ่งเช่นกัน

เสียง

"บรรยากาศ จิ้งหรีด จั๊กจั่นร้อง"

ตัดไป

46. MS. LOW ANGLE ด้านข้าง ตาอินกำลังสานตะกร้าอย่างขยันเขม้น แกสารไปได้สักพักแกก็คิดออกว่าวันนี้ มีมันบอกว่ามีจดหมายของยายสร้อยมา ทำไมนางไม่บอกแก แกอยารู้ ว่ามันมีอะไร

ตาอิน

"วันนี้ผู้ใดเขียนจดหมายมา มักมีมันบอกว่ามีจดหมายมา"

ตัดไป

47. MS HIGH ANGLE ด้านข้าง ยายสร้อยกำลังเย็บผ้าอยู่นางหยุดเย็บไปสักพักหนึ่งจากนั้นก็เย็บผ้าต่อ และตอบคำถามตาอินไป สีหน้าแกนิ่งเฉยไม่แสดงออกอารมณ์ใด ๆ

ยายสร้อย

"อ้อย น้องข่อย"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

48. MS LOW ANGLE ด้านข้าง ตาอินยังคงทำไม่สนใจสานตะกร้าต่อไป แต่แกคิดว่าคงเป็นเรื่องเดิม คือกลับไปเยี่ยมบ้าน แกสานไปและถามไป

ตาอิน

"เขียนมาว่าหยัง"

ตัดไป

49. MS HIGH ANGLE ด้านข้าง ยายสร้อยหยุดเย็บผ้าหลังจากที่ตาอินถามจบ นางยังคงสีหน้านิ่ง เก็บความรู้สึกเหมือนเดิม ก่อนที่จะตอบคำถาม

ยายสร้อย

"มันเขียนมาบอก เรื่องงานบุญเดือนสิบ ปีนี้จะทำบุญครบรอบแม่ตาย"

ตัดไป

50. MS. LOWANGLE ตาอินได้ฟังคำตอบแกก็ว่าแกคิดไม่ผิด แกหยุดสานตะกร้า และถามยายสร้อยเหมือนจะสนใจ

ตาอิน

"เจ้าสิอยาไปแม่นบ่"

ตัดไป

51. MS. HIGH ANGLE ด้านข้าง ยายสร้อยรู้ว่าถ้าแกตัดสินเองคงไม่มีประโยชน์ คำตอบอยู่ที่ตาอินต่างหาก นางจึงถามกลับอยากรู้หัน

ยายสร้อย

"แล้วเจ้าว่าหยัง"

ตัดไป

52. MS LOW ANGLE ตาอินเห็นยายสร้อยตอบเช่นนี้ก็ขึ้นอยู่กับแกแล้วแกจึงตอบไปตามที่แกต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คาอิน

"ทำบุญเดือนสิบบ้านเฮาและกัน เจ้าบ่ต้องกลับบ้านหรอก ข่อยว่ามันบ่จำเป็น"

ตัดไป

53. MS HIGH ANGLE ด้านข้าง ยายสร้อยฟ้องคาอินพูดจบนางก็รู้ผลแล้ว สามีนางไม่เคยเห็นใจนางเลย นางรู้สึกผิดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้น นางเม้มริมฝีปากเล็กน้อยเหมือนคนอยากจะพูดแต่ก็ไม่ได้พูดอะไร นางก้มหน้าลงเก็บของและลุกเดินกลับไปห้องนอนเพื่อตั้งสติค

ตัดไป

54. MS (FULL SHOR) LOW ANGLE ยายสร้อยลุกเดินกำลังจะเข้าห้องนางเหมือนจะนึกอะไรที่จะพูดออกจึงหันมาบอกคาอิน

ยายสร้อย

"เผ่าเจ้าอย่าลืม ซ่อมครุน้ำด้วย เจ้าซ่อมไว้บ่ดี ข่อยจะไปนอน"

(พูดจบก็เดินออกไป)

ตัดไป

55. MS HIGH ANGLE คาอินรู้สึกว่าสักครู่นี้มีอะไรผิดปกติแล้วแกทำหน้าครุ่นคิดกับเหตุการณ์ หรือว่าแกทำผิดไปที่ไม่ให้ยายสร้อยไป แกเห็นปฏิกิริยาของยายสร้อยแกก็รู้ แกทำผิดตั้งแต่ ซ่อมครุน้ำไม่ได้ดี คนมีผีมืออย่างแกทำครุน้ำไม่ดี ไม่น่าเป็นไปได้ บางทีแกอาจทำผิดพลาดก็ได้ในหลายเรื่อง

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ที่ 2

ซีเควนต์ที่ 1

ฉากภายนอก/ใต้ถุนบ้าน กลางคืน

56. MS FULL SHOT HIGH ANGLE ตาอินเดินเข้ามาใต้ถุนบ้าน แกเดินไปเอาไอ้โต้งออกมาจากเล้า เดินมานั่งบนไม้ข้าง ๆ เล้าไก่ เอามันนั่งบนตักลูบหัวมันเบา ๆ ใบหน้าแกครุ่นคิดคิดถึงเรื่องต่าง ๆ ที่ผ่านมาว่าแกถูกหรือผิด แกกำลังทบทวนกับตัวเอง โดยมีไอ้โต้งเป็นเพื่อนเสมอยามแกครุ่นคิด

ตัดไป

57. MS HIGH ANGLE ตาอินกำลังครุ่นคิดพลางเอามือลูบหัวไอ้โต้งอีก

ตัดไป

58. CU HIGH ANGLE เห็นปากตาอินกำลังพูดออกมาลอย ๆ

ตาอิน

"ข่อยทำครุน้ำบ่ดี"

ตัดไป

59. CU HIGH ANGLE หน้าไอ้โต้งหันมาทางตาอิน คล้ายแกคุยกับมัน

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องนอนบ้านตาอิน กลางคืน

60. MS (FULL SHOT) HIGH ANGLE ยายสร้อยเดินเข้ามาในห้องช้า ๆ เดินไปที่สุกใส่ผ้านั่งลงช้า ๆ แกค่อยหยิบของในห่อนางออกมา

ตัดไป

61. MS HIGH ANGLE ด้านข้าง ยายสร้อยค่อย ๆ แกะมันออก คุของภายในห่อ

ตัดไป

62. CU HIGH ANGLE จดหมายหลายฉบับวางอยู่ มือยายสร้อยค่อย ๆ หยิบออกมา

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากภายนอก/ใต้ถุนบ้านคาอิน กลางคืน

63. MS HIGH ANGLE คาอินกำลังนั่งคิดถึงเรื่องที่แกคุยกับยายสร้อยเมื่อกี้นี้ แกคิดทบทวนที่ผ่านมาว่า ถ้าคำตอบแกเปลี่ยนไปจะเป็นอย่างไร และพูดกับไอ้โด้งเหมือนถามความเห็น

คาอิน

"เจ้าฮู่บ่ แล้วจะเป็นจังไส"

ตัดไป

64. MS คาอินกำลังสานตะกร้าอยู่สานไปสักครู่ก็เอ่ยปากถามยายสร้อยเรื่องจดหมาย

คาอิน

"วันนี้ผู้ใดเขียนจดหมายมา มักมีมันบอกว่ามีจดหมาย"

ตัดไป

ฉากภายน/ห้องโถงบ้านคาอิน กลางคืน

65. LS คาอินนั่งสานตะกร้าอยู่ทางด้านขวาของห้อง ส่วนยายสร้อยกำลังนั่งเย็บผ้าให้คาอินอยู่ทางมุมซ้ายของห้อง

ตัดไป

66. MS คาอินกำลังสานตะกร้าอยู่สานไปสักครู่ก็เอ่ยปากถามยายสร้อยเรื่องจดหมาย

คาอิน

"วันนี้ผู้ใดเขียนจดหมายมา มักมีมันบอกว่ามีจดหมาย"

ตัดไป

67. MS ยายสร้อยหยุดพักการเย็บสักแป๊บก็เย็บต่อไปด้วยสีหน้านิ่งเฉยพลางตอบคำถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยายสร้อย

"อ้อย น้องค่อยเขียนมา"

ตัดไป

68. MS คาอินสานต่อไปและพูดไปเหมือนไม่ค่อยสนใจ

คาอิน

"เขียนมาเรื่องหยัง"

ตัดไป

69. MS ยายสร้อยเย็บไปสักครู่ก็หยุด วางผ้าลงบนตักและถอยคำถาม

ยายสร้อย

"เรื่องงานบุญเดือนสิบ ปีนี้จะทำบุญครบรอบแม่ตาย"

ตัดไป

70. MS (OISS) LOWANGLE คาอินมองมาทางยายสร้อยและพูด

คาอิน

"เจ้าอยากไปแม่นบ่ และจะไปเมื่อใด เจ้าจะเตรียมอะไรบ้าง"

ตัดไป

71. MS (OISS) LOW ANGLE คาอินมองมาทางยายสร้อยและพูด

คาอิน

"เจ้าอยากไปก็ไป ถ้าบ่อยากไปก็บ่ต้องไป ตามใจเจ้า"

ตัดไป

72. MS (OISS) LOW ANGLE คาอินมองมาทางยายสร้อยและพูด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คาอิน

"และเจ้าไปเมื่อใด เจ้ามีเงินบ่ถ้าบ่มีเอาเงินข่อยก่อน"

ตัดไป

ฉากภายนอก/ใต้ถุนบ้านคาอิน

73. LS HIGH ANGLE คาอินนั่งอยู่ใต้ถุนบ้าน อุ้มไก่อยู่บนตัก

ตัดไป

74. MS HIGH ANGLE คาอินกำลังลูบขนไอ้โต้ง พลางทำหน้าครุ่นคิด เหมือนแกจะคิดอะไออกมา แกมองไอ้โต้งและพูดกับมันเหมือนมันเป็นคนที่ปรึกษาได้

คาอิน

"มันคงดีขึ้นหือเจ้าว่าหยัง" (แกก้มลงไปเหมือนจะเงี่ยหูฟังคำตอบจากมัน)

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องโถงบ้านคาอิน กลางคืน

75. MS HIGH ANGLE คาอินสานตะกร้าไปสักครู่หยุดและเงยหน้ามองยายสร้อย

คาอิน

"เจ้าบ่ต้องกลับบ้าน งานเฮาก็มีหลาย"

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องนอนบ้านคาอิน กลางคืน

76. CU HIGH ANGLE มือยายสร้อยวางจดหมายฉบับแรกวางลงบนห่อ

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องโถงบ้านคาอิน กลางคืน

77. MS HIGH ANGLE คาอินสานตะกร้าไปสักครู่หยุดและเงยหน้ามองยายสร้อย

คาอิน

"เจ้าจะกลับไปเย็ดหยัง งานมันก็คือกันกับบ้านเฮา"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากภายใน/ห้องนอนบ้านคาอิน กลางคืน

78 CU HIGH ANGLE มือยายสร้อยวางจดหมายฉบับต่อมาลงบนห่อ

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องโถงบ้านคาอิน

79. MS HIGH ANGLE คาอินสานตะกร้าไปสักครู่หยุดและเงยหน้ามองยายสร้อย

คาอิน

"งานบ้านเฮาก็มี เจ้าจะกลับไปไกลทำหยัง"

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องนอนบ้านคาอิน กลางคืน

80. CU HIGH ANGLE ยายสร้อยวางจดหมายฉบับต่อมาลงบนห่อ

ตัดไป

ฉากภายนอก/ใต้ถุนบ้าน กลางคืน

81. MS HIGH ANGLE คาอินนั่งอยู่ใต้ถุนบ้านอย่างเดิม มีไอ้โต้งนั่งอยู่บนตักสักครู่แก วางมันลงปล่อยมันเดิน และพูดกับมันแบบที่ใจแก่คิด

คาอิน

"ข่อยว่า ข่อยเฮ็ดถูกแล้ว มันต้องเป็นจังสั้น"

ตัดไป

82. CU LOWANGLE หน้าไอ้โต้ง หันมามอง

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องนอนบ้านคาอิน กลางคืน

83. MS HIGH ANGLE ยายสร้อยค่อยวางจดหมายที่เหลือวางลงในห่อทีละฉบับมอง จดหมายที่วางลงทีละฉบับ

ตัดไป

84. CU HIGH ANGLE หน้ายายสร้อยมองจดหมายสีหน้าเศร้านิดหน่อย เพราะถูกควบคุมอารมณ์ไม่ให้แสดงออกมา

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

85. LS HIGH ANGLE ยายสร้อยวางจดหมายเสร็จแล้ว แกนั่งมองห่อของอยู่นาน แก
คิดว่าแกคงต้องอดไปตลอดคงได้แต่คุยของเท่านั้น และแกค่อย ๆ ห่อมันเอาเก็บใน
สมุก และนั่งอยู่ตรงนั้นมองสมุกอยู่นาน

วางภาพ

ซีเควนซ์ที่ 2

ฉากภายนอก/บริเวณป่าไม้ กลางวัน

86. LS LOWANGLE ตาอินกำลังตัดต้อนไผ่ในป่าฝ่าเพื่อเอาไปซ่อมครุน้ำให้ยายสร้อย
พอใจ

ตัดไป

87. MS (FULL SHOT) LOW ANGLE ตาอินกำลังตัดไผ่ไปปาะเหงื่อนไปและสักครู่
เดินไปพัก

ตัดไป

88. MS LOWANGLE ตาอินนั่งพักพลางเอามือปาดเหงื่อเช็ดเอามือโยกผ้าพัดให้ตัวเอง
ก่อนลุกไปตัดไผ่ต่อ

ตัดไป

89. MS (FULL SHOT) LOW ANGLE ตาอินกำลังตัดไผ่ต่อ

วางภาพ

ซีเควนซ์ที่ 3

ฉากภายใน/ห้องโถงบ้านตาอิน เย็น

90. MS (FULL SHOT) LOW ANGLE ตาอินเดินขึ้นบ้านมาในมือหอบไม้ไผ่ที่จะนำมาทำ
ครุน้ำเต็มมือ ก่อนที่จะมาวางกับพื้นบ้าน

ตัดไป

91. LS HIGH ANGLE ตาอินวางของเสร็จก็มองหายายสร้อยอยู่สักพักก็เดินหายาย-
สร้อย

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากภายใน/ห้องนอนบ้านตาอิน เย็น

92. LS HIGH ANGLE ยายสร้อยนั่งอยู่ข้างสมุกใส่ผ้า นางกำลังหยิบของจากห่อของของแกมาดูทีละชิ้น นางไม่เข้าใจการกระทำของตาอิน นางกำลังเศร้าอยากกลับบ้าน

ตัดไป

93. LS ตาอินยืนอยู่อีกด้านหนึ่งเห็นยายสร้อยปาดน้ำตาเมื่อลักครู่นี้ แกรู้สึกเสียใจยืนอยู่สักครู่ด้วยความตกใจก่อนที่จะรีบเดินจากไป

ตัดไป

ฉากภายนอก/ใต้ถุนบ้านตาอิน กลางคืน

94. MS HIGH ANGLE ตาอินนั่งอยู่กับไอ้โต้ไก่ตัวโปรดแกนั่งเหม่อลอยสีหน้าสับสน

ตัดไป

ฉากภายใน/ห้องนอนบ้านตาอิน กลางคืน

95. MS (TWO SHOT) HIGH ANGLE เห็นตาอินกับยายสร้อยนอนอยู่ยายสร้อยนอนหลับไปแล้วแต่ตาอินยังลืมตาโพลงนอนไม่หลับ เพราะกำลังสับสน

ตัดไป

96. CU หน้าตาอินลืมตาเอามือก่ายหน้าผากนอนไม่หลับจนเช้า

ตัดไป

ซีเควนซ์ที่ 4

ฉากภายนอก/ทุ่งหญ้า

100. LS LOW ANGLE ตาอินเดินผ่านทุ่งข้าวอุ้มไอ้โต้งไปด้วย

- ตัดไป

101. LS ท้องฟ้ายามเย็น

ตัดไป

102. LS LOW ANGLE ตาอินเดินกลับผ่านทุ่งข้าว แต่ไม่มีไก่คือไอ้โต้งมาด้วย

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซีเควนต์ที่ 5

ฉากภายใน/ห้องโถงบ้านตาอิน กลางคืน

103. LS (DFS) ตาอินนั่งอยู่ทางมุมขวาของห้อง แกไม่ได้ทำอะไร นั่งมองยายสร้อยที่อยู่ทางซ้ายมือกำลังนั่งซ่อมเสื้ออยู่เงียบ ๆ

ตัดไป

104. MS QUARTER TURN ตาอินมองยายสร้อยแกมองอยู่สักพักคล้ายรวบรวมความกล้าก่อนพูด

ตาอิน

"เฒ่า มื้อนี้เจ้าคงได้กลับบ้าน"

ตัดไป

105. MS QUARTER TURN ยายสร้อยหยุดเย็บผ้ามองไปที่ตาอิน ใบหน้าปราศจากความดีใจกับพูดสักครู่นี้ นางยังคงมีใบหน้านิ่งเฉยเหมือนเดิม

ตัดไป

106. MS (IWO SHOI) ตาอินกับยายสร้อย ตาอินมองหน้ายายสร้อย คำพูดของตาอินทยอยออกมาแกพูดช้า ๆ แสดงถึงความตั้งใจ

ตาอิน

"ข่อยฮู้ว่าเจ้าอยากไป เจ้าอยากไปจริง ๆ ข่อยสิช่วยให้เข้าไป ข่อยพอหาเงินได้"

ตัดไป

107. MS (OISS) ยายสร้อยมองตาอิน นางได้ฟังตาอินพูดนางอยากรู้ว่าตาอินจะหาเงินมาอย่างไร

ยายสร้อย

"แล้วจะไปหามาจั่งไส"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

108. MS (OTSS) ตาอินมองยายสร้อยแกเงียบไปสักพัก เหมือนไม่อยากเอ่ยถึงที่มาของเงินแต่แกก็ตอบ

ตาอิน

"ไอ้โต้งมันได้ราคาดี (เงียบไปสักพัก) เฮาจะไปประหยัดบ่ต้องเลี้ยงมันอีก"

(แกยิ้มแบบฝืน ๆ)

ตัดไป

109. MS (TWO SHOT) ตาอินเข้ามาใกล้ ๆ ยายสร้อย หยิบสตางค์ออกมาจากผ้าขาวม้ายื่นให้ยายสร้อย แกเอาเงินวางบนมือยายสร้อย

ตัดไป

110. ECU ตายายสร้อยสะท้อนเห็นหน้าตาอิน

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 6

ฉากภายนอก/ศาลปู่ตา เช้า

111. MS (TWO SHOT) ตาอินกับยายสร้อยกำลังไหว้ศาลปู่ตา อันเป็นที่เคารพของชาวบ้านให้ช่วยคุ้มครองให้เดินทางโดยสวัสดิภาพ

ตัดไป

ฉากภายนอก/สถานีรถไฟ เช้า

112. LS ตาอินกับยายสร้อยเดินอยู่ในชานชาลามีผู้คนบางตา ตาอินเดินหิ้วของยายสร้อยเดินนำเดินไปช้าไปนั่งข้าง ๆ ขอบซีเมนต์ข้างป้ายสถานี

ตัดไป

113. MS (TWO SHOT) ด้านหน้า เห็นตาอินนั่งคู่กับยายสร้อยตาอินหันมามองยายสร้อยมองอยู่สักครู่เหมือนจะบอกอะไรก่อนพูด

ตาอิน

"เจ้า~~ระวังตัวด้วย~~ ดูแล~~ตัวเองละ~~"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

114. MS (OISS) ยายสร้อยได้ยินตาอินพูดแกมองตาอินพยักหน้ารับและพูด

ยายสร้อย

"เจ้าอยู่บ้านดูแลบ้านดี ๆ เด้อ แล้วข่อยจะรีบกลับ"

ตัดไป

115. LS ตาอินเยืนอยู่ที่ชานชาลาคนเดียวยายสร้อยไปแล้ว รถไฟกำลังแล่นออกจากสถานี

ตัดไป

116. MS ตาอินยืนหันมองตามรถไฟ ดูมันสักพักและหันหลังกลับ

ตัดไป

ฉากภายใน/บนรถไฟ กลางวัน

117. MS ยายสร้อยหันแบบ QUARTER TURN กำลังดูวิวข้างทางรถไฟเหมือนคนนั่งคิดอะไรอยู่ก่อนจะหันมาหยิบกระเป๋ามาวางบนตัก

ตัดไป

118. CU มือเปิดกระเป๋า หยิบเสื้อตาอินที่เคยซ่อมออกมาจากกระเป๋า เอาเข็มด้ายออกมาด้วย

ตัดไป

119. MS ยายสร้อยหัน QUARTER TURN กำลังนั่งซ่อมเสื้อตาอินอยู่บนรถไฟ

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 7

ฉากภายใน/ห้องโถงบ้านตาอิน กลางคืน

120. LS ตาอินนั่งอยู่คนเดียวในห้องแกมีแสงจากตะเกียงเป็นแหล่งแสงสำหรับทำงานเช่นทุกครั้ง แกกำลังซ่อมครุน้ำอยู่

ตัดไป

121. CU มือตาอินกำลังซ่อมครุน้ำอยู่

วางซ้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

122. CU ครูน้ำเกือบเสร็จ

วางซ้อน

123. CU ครูน้ำเสร็จแล้ว

ตัดไป

องค์ที่ 3

ซีเควนซ์ที่ 1

ฉากภายใน/บนรถไฟ กลางวัน

124. CU เสื้อตาอินที่ซ่อมเสร็จแล้ววางอยู่บนตักกล้องทิวขึ้นจนถึงหน้ายายสร้อย

ตัดไป

125. MS ยายสร้อยกำลังนั่งมองวิวข้างทางที่เคยผ่านต่อนนี้แกกลับมาแล้วนาง กำลังจะถึงบ้านได้เจอตาอินนางอมยิ้มเล็ก ๆ

วางภาพ

จบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาและแก้ไขบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1

- การเปิดตัวละครยืดเยื้อและมากเกินไป
- การต่อกันระหว่างฉากและช็อตขาดความสัมพันธ์และต่อเนื่องดูแยกจากกัน
- ความสัมพันธ์ระหว่างตากับไก่ไม่ดีพอดูไม่ซึ้งและน่าถนุถนอม
- ขาดชีวิตชีวาในการดำเนินชีวิตของตัวละคร บทดูแห้ง
- การใช้ SHOT และ SCENCE ซ้ำซากมากเกินความจำเป็น
- การที่ตาแอบเห็นยายร้องไห้ดูจงใจเกินไป
- ไก่ดูไม่น่าจะเก็บไว้ เพราะเป็นสัตว์ที่ใช้เล่นการพนัน น่าจะขายไปไม่น่าเสียดาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ เรื่อง

"ให้"

องค์ที่ 1

ซีเควนต์ที่ 1

ฉาก ภ/ใน ห้องโถงบ้านตาอิน กค.

1. กว้าง

ภาพเลื่อนเท้า เห็นตาอินนั่งอยู่คนเดียวภายในห้องมีเพียงแสงสลัว ๆ จากตะเกียงที่ใช้เป็นแหล่งแสงสว่างระหว่างทำงาน แกกำลังทำข้องสำหรับให้ยายสร้อย สีหน้าแกดูเศร้าแกค่อย ๆ ทำอย่างตั้งใจ

ตัดไป

2. ปานกลาง

ตาอินกำลังนั่งสานตะกร้าอยู่แกสานไปสักพักก็หยุดและนั่งหม่อมองออกไป

ตัดไป

ฉาก ภ/นอก สถานีรถไฟ กว.

3. ปานกลาง

ตาอินกับยายสร้อยกำลังไหว้ศาลปู่ตา ตาอินจุดธูปให้ยายสร้อยทั้งคู่นั่งอธิษฐานสักครู่และเอาธูปปักในกระถาง

4. กว้าง

ตาอินกำลังเดินในชานชาลากับยายสร้อย ยายสร้อยเดินน้ำ มีตาอินเดินตามถือของให้แกทั้งคู่เดินไปช้า ๆ และนั่งลงข้าง ๆ ขอบซีเมนต์ตรงป้ายบอกสถานี กล้องแพนตาม

ตัดไป

5. ปานกลาง (Two Shot)

ด้านหน้าเห็นตาอินนั่งอยู่กับยายสร้อย ตาอินหันมามองยายสร้อย มองอยู่สักครู่เหมือนจะบอกอะไรและพูด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาอิน

."เจ้าดูแลตัวเจ้าดี ๆ "

ตัดไป

6. ปานกลาง (ข้ามไหล่)

ยายสร้อยได้ยินตาอินพูดแกมองไปทางตาอินและพยักหน้าก่อนที่แกจะพูด

ยายสร้อย

"เจ้าดูแลบ้านดี ๆ เด้อ"

ตัดไป

7. กว้าง

ตาอินยืนอยู่ในชานชาลาคนเดียวรถไฟค่อยแล่นออกจากสถานี

ตัดไป

8. ปานกลาง

ตาอินยืนหันมองตามรถไฟแกยืนดูรถไฟสักพักและหันหลังกลับ

ตัดไป

ซีเควนซ์ที่ 2

ฉาก ภ./ใน ห้องโถงบ้านตาอิน กค.

9. ปานกลาง

ตาอินกำลังนั่งเหม่อมองออกไปนอกบ้านมีข้องที่ยังไม่เสร็จอยู่ข้าง ๆ แกหยิบมันมาดูและสานมันต่อ

ตัดไป

ฉาก ภ./ใน ห้องโถงบ้านตาอิน เช้า

10. กว้าง

ตาอินกับยายสร้อยกำลังนั่งกินข้าวกันอยู่ ต่างคนต่างกินไม่ได้คุยกัน

ตัดไป

11. ปานกลาง

ตาอินกินข้าวเสร็จและลุกเดินออกไปข้างนอก ยายสร้อยกินเสร็จและเก็บจาน

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. <u>ใกล้</u>

มือตาอินกำลังถือผ้าปัดเช็ดฝุ่นที่ข้อง

ตัดไป

13. <u>ปานกลาง</u>

ตาอินกำลังปัดฝุ่นจากข้องและค่อยหยิบมันดูพลิกไปพลิกมาและวางเอาไว้ข้างตัว

ตัดไป

14. <u>กว้าง</u>

ตาอินหยิบไม้ไผ่ที่วางข้าง ๆ ตัวที่สานอยู่แล้วมาสานต่อ ขณะที่สานมีเด็กนักศึกษา 4-5 คน เดินผ่านมามอง ๆ และเดินไปตาอินมองพวกนักศึกษางง ๆ นักศึกษาเดินพ้นไป มีก็เดินเข้ามา

ตัดไป

<u>ฉาก ภ./ใน ห้องครัวบ้านตาอิน เช้า</u>

15. <u>ปานกลาง</u>

ด้านข้าง ยายสร้อยกำลังยุ่งอยู่กับการจัดข้าวของเครื่องใช้ในครัว

เสียง OOF SCENCE

คนกำลังเดินบนบ้านใกล้เข้ามา (ยายหันไปดู)

ตัดไป

16. <u>กว้าง</u>

มีเดินผ่านห้องโถงเข้ามาด้วยความรวดเร็ว ตรงมาที่ครัว ท่าทางรีบร้อนในมือมีจดหมายมาด้วย พอเห็นยายสร้อยก็เรียก

มี

"แม่ใหญ่"

ตัดไป

17. <u>ปานกลาง</u> (TWO SHOT)

ยายสร้อยนั่งอยู่ทางซ้ายหันมาทางมี เห็นด้านข้างเฉียง ๆ ส่วนมียืนอยู่ด้วยท่าทีเหนื่อย ยายสร้อยถามด้วนน้ำเสียงนุ่มปนเอ็นดู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยายสร้อย

"ไปไสมาบักมี มีอีหยัง ดูรีบร้อนนั่งก่อน"

ตัดไป

18. <u>ปานกลาง</u>

เต็มตัว มีกำลังกินน้ำจากขันที่ยายสร้อยตักมาให้อย่างกระหาย

ตัดไป

19. <u>ปานกลาง</u> (TWO SHOT)

ยายสร้อยนั่งอยู่ทางซ้าย มีอยู่ทางขวาวางขันน้ำดื่มลงและพูด

มี

"แม่ใหญ่ มีจดหมายมาถึงแม่ใหญ่"

(พูดจบก็ยื่นจดหมายให้)

ยายสร้อยรับจดหมายดูและพูดต่อ

ยายสร้อย

"ไปเอามาจังไส ผู้ใดฝากมา"

ตัดไป

20. <u>ปานกลาง</u>

ข้ามไหล่ยายสร้อย มีตอบคำถามยายสร้อย

มี

"พ่อข่อยเข้าไปอำเภอมา เค้าเลยให้ข่อยเอามาให้แม่ใหญ่ (พูดจบก็ทำหน้าเหมือนนึกอะไรออก) ถ้าแม่ใหญ่บ่มีหยังให้ข่อยชอย ข่อยกลับละนะ"

ตัดไป

21. <u>ปานกลาง</u>

ด้านข้าง ยายสร้อยพูด

ยายสร้อย

"ขอบใจหลายเด้อ" ดูมีลุกเดินไป

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก ภ/ใน ห้องนอนบ้านตาอิน เช้า

22. ใกล้

ยายสร้อยกำลังแกะห่อผ้าออกช้า ๆ จนเห็นของในห่อและแกค่อยวางจดหมายลงและผูกเก็บ

ตัดไป

23. ปานกลาง

ด้านข้าง ยายสร้อยกำลังเก็บห่อผ้าลงในสมุกใส่เสื้อผ้า

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 3

ฉาก ภ/นอก ใต้ถุนบ้านตาอิน กว.

24. ภาพกว้าง

ตาอินกับยายสร้อยนั่งทำงานอยู่ใต้ถุนตาอินอยู่ทางซ้าย ยายสร้อยอยู่ทางขวา ตาอินกำลังสานตะกร้าอยู่ ส่วนยายสร้อยกำลังทอผ้าด้วยกี่ทอผ้า

ตัดไป

25. ปานกลาง

ด้านหน้าตาอินกำลังสานตะกร้าอย่างขมักเขม้น แกสานไปได้สักพัก และก็ถามยายสร้อยเรื่องจดหมาย

ตาอิน

"เฒ่า วันนี้ผู้ใดเขียนจดหมายมา ใช่น้องเจ้าแม่นบ่"

ตัดไป

26. ปานกลาง

ด้านข้างเฉียง ยายสร้อยหยุดทอผ้าสักแป๊ป และจึงทอผ้าต่อก่อนที่จะตอบออกไป สีหน้าแกนิ่งเฉยไม่แสดงอารมณ์ใด ๆ

ยายสร้อย

"แม่นแล้ว"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

27. <u>ปานกลาง</u>

ตาอินยังคงเหมือนไม่สนใจคำตอบ แกสานตะกร้าต่อไป และถามต่อ

ตาอิน

"เขียนมาเรื่องกลับบ้าน งานสารทเดือนสิบแม่นบ่"

ตัดไป

28. <u>ปานกลาง</u>

ยายสร้อยหยุดทอผ้าหลังจากได้ยินตาอินถาม นางตอบด้วยสีหน้านิ่ง ๆ

ยายสร้อย

"แม่นแล้ว"

ตัดไป

29. <u>ปานกลาง</u>

ตาอินสานไปได้สักพักก็หยุด และพูดกับยายสร้อยด้วยสีหน้านิ่งเฉย มองมาที่ยายสร้อย

ตาอิน

"อยู่ทำบุญบ้านเฮานี่แหละ บ่ต้องไปไกลให้ลำบาก"

คนเดินเข้ามา

สักพักเห็นตายกมือรับไหว้

ตัดไป

<u>องค์ที่ 2</u>

<u>ที่เควนต์ที่ 1</u>

<u>ฉาก ภ/ใน ห้องนอนบ้านตาอิน กว.</u>

30. <u>กว้าง</u>

ยายสร้อยนั่งอยู่ข้าง ๆ ห่อผ้าด้วยสีหน้าเศร้า ๆ แกค่อย ๆ แกะห่อออกช้า ๆ

ตัดไป

31. <u>ปานกลาง</u>

ด้านข้างเฉียง ยายสร้อยค่อย ๆ หยิบจดหมายออกมาทีละฉบับจนครบ

จางซ้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

32. ใกล้

จดหมายถูกวางลงฉบับแรก

ตัดไป

33. ปานกลาง

ยายสร้อยเอาจดหมายใส่ซอง และวางลงอีกฉบับ

จางซ้อน

34. ใกล้

มือวางจดหมายฉบับสุดท้ายลงในห่อที่มีจดหมายก่อนหน้านี้วางอยู่พร้อมด้วยของจากทางบ้าน

&d@

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 2

ฉาก ภ/นอก ใต้ถุนบ้านตาอิน กว.

35. ใกล้

มือนักศึกษาวางกล้องลงในกระเป๋ากล้องและยกมือขึ้น

ตัดไป

36. ปานกลาง

นักศึกษา 1 กำลังเงยหน้ามองตาอินและพูด

นักศึกษา 1

"ตา เริ่มทำมาตั้งแต่อายุเท่าไรครับ"

ตัดไป

37. กว้าง

ตาอินนั่งอยู่กับนักศึกษา 3 คน ตาอินนั่งบานแคร่กำลังสานตะกร้าไปส่วนนักศึกษานั่งยอง ๆ สักพักคำถามนักศึกษา

ตาอิน

"ตั้งแต่เด็กน้อย บ่มีผู้ใดสานบ่เป็นดอก"

นักศึกษาดูของจักรสานของตาที่แขวนอยู่ตามเสา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษา 1

"คุณตาครับ นี่เรียกอะไรครับสวยดี" และชี้ไปที่ข้องข้าง ๆ ตัว

ตัดไป

38. <u>ปานกลาง</u>

ตาอินมองไปที่ข้องของแกและตอบคำถามพลางสานตะกร้าไป

ตาอิน

"เรียกว่าข้องรี เอ็ดมันนานแล้ว เอ็ดตั้งแต่สมัยหนุ่ม ๆ" แกอมยิ้มแบบภูมิใจและหยิบมันขึ้นมา

ตัดไป

39. <u>กว้าง</u>

ตาอินและนักศึกษานักศึกษายังคงถามต่อ

นักศึกษา 1

"คุณตาครับ ผมขอซื้อได้ไหมครับ

ตาอินหันมามองและยิ้มแกหยุดสานและค่อย ๆ พูด

ตาอิน

"บ่ได้หรอกหลายชาย ข้องนี้ตาทำให้ยายเป็นของขวัญตอนก่อนแต่งงานต้องเก็บมันไว้"

ตัดไป

40. <u>ปานกลาง</u>

นักศึกษา 1 พูดต่อ

นักศึกษา 1

"ไม่ขายจริง ๆ เหรอครับ ผมอยากได้มันจริง ๆ นะครับ สวยดี"

เสียงตา OFF SCENCE

ไม่ขายหรอก หลายเอ๊ย" แกยิ้มแบบภูมิใจ

ตัดไป

41. <u>ปานกลาง</u>

ตาอินถามนักศึกษาต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาอิน

"แล้วนี่เจ้ามาเฮ็ดหยังกัน"

42. <u>ปานกลาง</u>

นักศึกษา 2 ตอบ

นักศึกษา 2

"มาทำรายงานเกี่ยวกับงาบุญครับ"

ตัดไป

43. <u>กว้าง</u>

ตาอินยังคงสานตะกร้าต่อไปและถามต่อ

ตาอิน

"มื้อหื้อเขาก็มีงานกันแล้ว"

นักศึกษา 2

"ครับ พวกผมก็กะมาถ่ายงานนี้"

เสียง OFF SCENCE เพื่อนนักศึกษา

"ไปกันได้แล้ว เขาจะเข้าตลาดกัน"

และเดินมาในเฟรม

พวกนักศึกษา

"คุณตาฮะ งั้นพวกผมไปก่อนนะครับแล้วพวกผมจะมาคุยใหม่"

ยกมือไหว้ตาและลุกออกไปกัน

ตัดไป

44. <u>ปานกลาง</u>

ตาอินมองตามพวกเด็กนักศึกษาและมองไปที่ข้อง

ตัดไป

45. <u>ใกล้</u>

ข้องวางอยู่กับเสาข้าง ๆ ตัวแก

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

46. <u>ปานกลาง</u> (TWO SHOT)

นักศึกษา 1 คุยกับนักศึกษา 2

นักศึกษา 2

"มึงอยากได้จริงเหรอวะข้องนั้นน่ะ"

นักศึกษา 1

"เออว่ะ มันสวยดี แกคงตั้งใจทำน่าดู คิดดูทำเพื่อความรัก

ศิลปะกับความรักหาไม่ได้แล้วนะโว้ย"

ตัดไป

<u>ซีเควานต์ที่ 3</u>

<u>ฉาก ภ/นอก ใต้ถุนบ้านตาอิน กว.</u>

47. <u>แพนช็อต</u>

ภาพใกล้ ไม่ไผ่ถูกเหลาเป็นลำวางอยู่กล้องค่อย ๆ แพนช้า ๆ ขึ้นมาเห็นคนกำลังนั่งสาน เครื่องจักรสานก้นอยู่หลายคนมีที่สานเกือบเสร็จวางอยู่ข้าง ๆ ข้องของตาอิน

ตัดไป

48. <u>กว้าง</u>

ตาอิน และเพื่อน ๆ แกกำลังนั่งสานและซ่อมพวกเครื่องมือจับปลาก้นอยู่สำหรับจะได้ออกไปหาปลามาทำอาหารงานบุญวันพรุ่งนี้

เพื่อน 1 เงยหน้ามองตาอินและคุย

เพื่อน 1

"อิน เจ้าบ่ต้องไปเอาไม้ไผ่ที่ป่าชีกนา ไปเอาบ้านข่อยได้เลยตัดไว้หลาย"

ตาอิน

"บ่เป็นหยัง เดี๋ยวข่อยสิไปตัดเองได้"

เพื่อน 1

"บ่ต้องเกรงใจกัน เจ้าไปเอาได้เลย"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

49. <u>ปานกลาง</u>

ตาอินตอบคำถาม

ตาอิน

"บ่เป็นหยัง"

เสียง OFF SCENCE เพื่อน 2 ...มา

"พวกเจ้าฮู้กันบ่ว่าจะมีพวกนักศึกษาเอากล้องถ่ายหนังมาถ่ายเฮา

ทำบุญก้นมื้อหน้านี่"

ตาอินหันไปมองเพื่อน 2 และตอบ

ตาอิน

"ข่อยฮู้แล้ว"

ตัดไป

50. <u>ปานกลาง</u>

เพื่อน 2 กำลังพูดกับตาอินต่อ

เพื่อน 2

"พวกนักศึกษาเขามาขอซื้อพวกของใช้หมู่เฮานะด้วยนา"

ตัดไป

51. <u>กว้าง</u>

เห็นทุกคนตาอินเพื่อน 1,2,3 ตาอินเอามือจับข้องที่ข้างตัวและตอบ

ตาอิน

"พวกเขาบ่เคยเบิ่ง ก็เลยซื้อเก็บเอาไว้เบิ่ง เขาใช้แต่ของพลาสติก

บ่เคยใช้ของจากธรรมชาติจัก พวกเฮา" พูดจบหันไปหยิบข้อง

ตัดไป

<u>ฉาก ภ/ใน ห้องครัวบ้านตาอิน กว.</u>

52. <u>ใกล้</u>

มือกำลังสับปลาอยู่บนเขียง

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

53. <u>ปานกลาง</u>

เห็นยายสร้อยกำลังสับปลาอยู่กล้องแทนไปช้า ๆ เห็นอีกคนกำลังพัดเตาไฟ แพนไปอีกเจอกำลังซอยหอมกระเทียมอยู่ และหยุดคนที่เป็นเพื่อนยายสร้อย (ซอยหอม) พูดขึ้น

เพื่อน 2

"พวกเฮาจะเอ็ดกับข้าวอะไรเพิ่มอีกบ่"

ตัดไป

54. <u>ปานกลาง</u>

ยายสร้อยตอบคำถาม

ยายสร้อย

"ตามใจเจ้า จะเอ็ดอีหยังอีกก้อแล้วแต่"

เสียง OFF SCENCE เพื่อน 1

เพื่อน 1

"เออ เห็นจะมีนักศึกษามาถ่ายหนังกันด้วย"

พวกเฮาทำกับข้าวบ่ดีเดี๋ยวพวกผู้สาวมันจะว่าเอาได้

ตัดไป

55. <u>ปานกลาง</u>

เพื่อน 1 พูดต่อ

เพื่อน 1

"บ้านเฮามีงานที่ก็สนุกหลาย

มื้อนี้พวกผู้สาวดูสนุกตั้งใจทอผ้ากันใหญ่"

ตัดไป

56. <u>ปานกลาง</u>

ยายสร้อยนั่งอยู่ทำหน้าเศร้า ๆ และทำงานต่อไป

ตัดไป

57. <u>กว้าง</u>

เห็น 3 คนกำลังนั่งทำอาหารกันอยู่ เพื่อน 1 หันมาทางยายสร้อยและถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อน 1

"เจ้าเตรียมพวกกระทงใส่ของหยัง"

ยายสร้อยเงยหน้าตอบสีหน้าเศร้าเล็กน้อย

ยายสร้อย

"เฮ็ดเรียบร้อยแล้ว พรุ่งนี้ก็ใช้ได้เลยบ่ต้องห่วง"

เพื่อน 2

"เตรียมให้เรียบร้อยมื้อนี้ พวกเปรตคงได้กินของที่เฮาทำ พรุ่งนี้ เฮาก็จะได้บุญกันอีก"

ตัดไป

58. ปานกลาง

ยายสร้อยนั่งหน้าเศร้า ๆ อยู่สักพักก็ลุกออกไป แกเดินออกไปช้า ๆ

ตัดไป

59. ปานกลาง (TWO SHOT)

เพื่อน ๆ และ 2 มองหน้ากันงง ๆ และก็ต่าง ๆ ทำงานต่อ

ตัดไป

ฉาก ภ/ใน ห้องโถงบ้านตาอิน กว.

60. กว้าง

ตาอินกำลังเดินขึ้นบันไดบ้านมาเห็นยายสร้อยเดินหน้าเศร้า ๆ ออกมาจากห้อง

ตัดไป

61. ปานกลาง

ตาอินทำหน้าสงสัยเล็กน้อยและเดินเข้าห้องนอนไป

วางภาพ

ซีเควนต์ที่ 4

ฉาก ภ/ใน ห้องครัวบ้านตาอิน เช้า

62. กว้าง

แสงแดดยามเช้าส่องทุ่งข้าว

63. ปานกลาง

ยายสร้อยกำลังเทอาหารใส่กระทงและจานต่าง ๆ ที่วางอยู่

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

64. ใกล้

มือแกค่อย ๆ หยิบพวกกระทง และจานใส่ถาดและลุกไป

ตัดไป

ฉาก ภ/นอก ทางเดินในหมู่บ้าน เช้า

65. กว้าง

ทางเดินในหมู่บ้านประดับประดาไปด้วยตุงและผ้าต่าง ๆ ชาวบ้านค่อย ๆ เดินมาตามทาง

ตัดไป

66. ปานกลาง

ในฝูงชนยายสร้อยเดินถือของหน้าเศร้า ๆ แต่รอบ ๆ ข้างกลับสนุกสนาน

ตัดไป

67. กว้าง

ชาวบ้านค่อย ๆ เข้าวัดไปเดินขึ้นศาลา เห็นนักศึกษาคอยถ่ายรูปกันอยู่

ตัดไป

68. ปานกลาง

ยายสร้อยนั่งฟังสวดบนศาลาใบหน้าเศร้าแต่คนรอบข้างกลับดูสดชื่น

ตัดไป

69. ปานกลาง

พระสวด

จางซ้อน

70. กว้าง

ทางเดินในหมู่บ้านชาวบ้านเดินกลับกัน

ตัดไป

71. ปานกลาง

ชาวบ้านนำกระทงใส่อาหารวางตามทาง

ตัดไป

72. ใกล้

กระทงมีอาหารถูกวาง

ตัดไป

73. ปานกลาง

ชาวบ้านวางเสร็จและเดินต่อ

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

74. กว้าง

ท้องฟ้ายามเย็น

ตัดไป

ซีเควาต์ที่ 5

ฉาก ภ/ใน ห้องโถงบ้านตาอิน กค.

75. กว้าง

ตาเดินนุ่งผ้าขาวม้ามาหลังจากอาบน้ำ ยายเดินออกมาจากในห้องสวนกันหน้ายายสร้อย เศร้า ๆ ตาอินมอง งง ๆ และเดินเข้าห้องไป

ตัดไป

76. ปานกลาง

ตาอินเดินมาในห้องไปที่แขวนเสื้อหยิบเสื้อออกมาใส่เผชิญหลับไปเห็นห่อผ้าในสมุกใส่เสื้อผ้าที่ปิดไม่สนิท

ตัดไป

77. ปานกลาง

สมุกเสื้อผ้าวางอยู่แบบปิดไม่สนิท ตาอินเดินเข้ามาและแกะห่อออกดู

ตัดไป

78. ใกล้

หน้าตาอินนิ่งเหมือนตกใจแล้วทำอะไรไม่ถูก

ตัดไป

79. ปานกลาง

ข้ามไหล่ ตาอินเห็นของในห่อผ้าเช่น จดหมายและของจากทางบ้านของยายสร้อย

ตัดไป

ฉาก ภ/ในห้องนอนบ้านตาอิน กค.

80. ปานกลาง

เห็นตาอินนอนอยู่กับยายสร้อย ยายสร้อยนอนหลับไปแล้วแต่ตาอินยังคงนอนลืมตาโพลง

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

81. <u>ใกล้</u>

หน้าตาอินลืมตาเอามือก่ายหน้าผากจนเช้า

จางภาพ

<u>ซีเควาต์ที่ 6</u>

<u>ฉาก ภ/นอก ทุ่งข้าว เช้า</u>

82. <u>กว้าง</u>

ด้านหลัง ตาอินเดินไปตามทางข้างนาข้าว

จางซ้อน

83. <u>กว้าง</u>

ท้องฟ้ายามเย็น

ตัดไป

<u>ฉาก ภ/ใน ห้องโถงบ้านตาอิน กค.</u>

84. <u>กว้าง</u>

ตาอินนั่งอยู่ทางมุมขวาของห้องนั่งพิงเสาอยู่ แกกำลังเปิดกล่องใส่เงินแกเอาเงินมาวาง และหยิบจากเอวออกมารวมกัน ส่วนยายสร้อยกำลังเย็บผ้าอยู่ทางซ้าย

ตัดไป

85. <u>ปานกลาง</u>

ตาอินกำลังทำปากขมุบขมิบนับเงิน

ตัดไป

86. <u>ปานกลาง</u>

ตาอินมองไปทางยายสร้อยสักครู่ ด้วยสีหน้านิ่งไม่แสดงอารมณ์แกหยิบเงินและลุกไปหา ยายสร้อย

ตัดไป

87. <u>ปานกลาง</u> (TWO SHOT)

ยายสร้อยนั่งอยู่ตาอินเดินมานั่งข้าง ๆ และพูด

ตาอิน

"มื้อนี้ เจ้าคงได้กลับบ้านแล้ว"

และก็วางเงินที่หยิบออกมาลงบนมือยายสร้อย

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

88. ใกล้

ตายายสร้อยสะท้อนเห็นตาอิน

ตัดไป

ฉาก ภ/ใน ที่พักนักศึกษา กค.

89. กว้าง

นักศึกษา 4-5 คน กินเหล้ากันอยู่โว้ยวายเสียงดัง

ตัดไป

90. ปานกลาง

นักศึกษา 1 กำลังถือแก้วเหล้าและกิน ส่วนอีกมือถือข้องตาอินอยู่นั่งโยกไปเย้กมา

ตัดไป

องค์ที่ 3

ซีเควนต์ที่ 1

ฉาก ภ/ใน ห้องโถงบ้านตาอิน เช้า

91. กว้าง

ตาอินกำลังกินข้าวกับยายสร้อยอยู่ ตาอินกินเสร็จและนั่งรอยายสร้อยอยู่จนกันเสร็จทั้งคู่

ตัดไป

92. ปานกลาง

ตาอินกับยายสร้อยช่วยกันเก็บจานและลุกไป

ตัดไป

93. กว้าง

ตาอินถือกระเป๋าของยายสร้อยและยืนอยู่ตรงทางลงบันไดบ้านรอยายสร้อยจนยายแกเดินมาและจึงลงไปทั้งคู่

ตัดไป

ฉาก ภ/ใน ห้องโถงบ้านตาอิน กค.

94. ปานกลาง

ตาอินกำลังสานข้องไปด้วยความตั้งใจสักพักและวางลง

ตัดไป

95. ใกล้

ข้องวางอยู่ยังไม่เสร็จ

จางซ้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

96. <u>ใกล้</u>

ข้องเสร็จแล้ว

ตัดไป

<u>ฉาก ภ/นอก สถานีรถไฟ เช้า</u>

97. <u>ปานกลาง</u>

เห็นรถไฟจอดอยู่และค่อย ๆ เคลื่อนออกเห็นยายสร้อยยืนอยู่ที่ป้ายสถานี และค่อยยกของเดินไป

จางภาพ

จบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาและแก้ไขบทภาพยนตร์ครั้งที่2

- การเล่าเรื่องดูยุ่งยากเกินความจำเป็น
- การเปิดตัวละครยังไม่ดีพอ ดูไม่ชัดเจน และยังไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตากับยาย ทั้งก่อนและหลังการเสียงสละชัดเจน ว่าจริงแล้วความสัมพันธ์เปลี่ยนไปแค่ไหน
- การเข้ามาของนักศึกษาทำให้เรื่องดูเปลี่ยนทิศทางและวัตถุประสงค์
- การมีตัวละครมากเกินไปควบคุมลำบาก
- ความสำคัญของช็อตดูไม่มีค่า ดูไม่สมจริง เพราะจริงแล้วคนอีสานเวลาใครมาซื้อก็ขายอยู่แล้ว
- การใช้ชีวิตแบบชาวบ้านธรรมดาน้อยเกินไป ขาดสีสัน
- หลุดจากวัตถุประสงค์ประทับใจในการเสียสละของตา
- การคิดได้ของตาในการพบจดหมายดูจงใจไป
- ชื่อตัวละครไม่เหมาะสมกับเป็นคนอีสานและคนใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์เรื่อง

" ให้ "

องค์ที่ 1

ซีเควนต์ที่ 1

ฉาก ภ/นอก ทุ่งนา เช้า

1. กว้าง

ภาพทุ่งกว้างกำลังพัดเพราะโดนลม

ตัดไป

2. กว้าง

หมู่บ้านยามเช้า

ตัดไป

3. กว้าง

ด้านนอกหน้าบ้านตาพูนยามเช้า

ตัดไป

ฉาก ภ / ใน บ้านตาพูน เช้า

4. กว้าง

ตาพูนนั่งดูดยาเส้นอยู่ทางซ้ายมือตรงระเบียบ (ชาน) ส่วนยายเอียดนั่งถูบ้านอยู่ทางด้านขวามือ

ตัดไป

5. ปานกลาง

ตาพูนกำลังนั่งดูดยาเส้นอย่างสบายอารมณ์ และปายาเส้นที่ดูดหมดทิ้งไป

OFF SCENCE

" เฒ่า "

ตัดไป

6. ปานกลาง

ยายเอียดหยุดถูพื้นและเงยหน้าพูดกับตาพูน

ยายเอียด

" วานนี้ ข่อยฝากอีพาซื้อค้ายปอยหนึ่ง "

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ปานกลาง

ตาพูนห้นมาทาง ยายเอียดและพูด

ตาพูน

" เว้าว่าวหยังบ่ "

ตัดไป

8. กว้าง

ตาพูนอยู่ทางซ้ายยายเอียดอยู่ทางขวา ยายเอียดเดินไปใกล้ตาพูน เข้าไปอีก และนั่งลงพูด

ยายเอียด

" วานนี้ ข่อยฝากอีพาซื้อด้ายปอยหนึ่ง "

ตัดไป

9. ปานกลาง

ตาพูนมองยายเอียดแบบงงและพูด

ตาพูน

" เจ้ามีเงินแล้วแม่นบ่ เจ้าเฮ็ดหยังทำไมบ่ถามก่อน "

ตัดไป

10. ปานกลาง

ยายเอียดก้มหน้าและค่อย ๆ เงยมาพูด

ยายเอียด

" วานนี้ เจ้าบ่อยู่บ้าน ข่อยบ่ฮู้จะถามจังใด "

ตัดไป

11. ปานกลาง

ตาพูนมองหน้ายายเอียดแกมองนิ่ง ๆ อยู่สักพัก

ตาพูน

" ทีหลังเฮ็ดหยังสิถามข่อยก่อน เงินสิอยู่กับข่อย ด้ายบ่จำเป็น

ต้องใช้ดอก ข่อยบ่ให้ ถ้าสิไปบอกอีพา ว่าถ้าบ่เอาแล้ว "

แกมองหน้ายายเอียดสักพักและลุกไป

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. <u>กว้าง</u>

ตาพูนเดินลงไป เหลือยายเอียดนั่งก้มหน้าอยู่คนเดียว

ตัดไป

<u>ฉาก ภ/นอก ใต้ถุนบ้านยายเอียด เช้า</u>

13. <u>ปานกลาง</u>

มือตาพูนกำลังเทรำลงในรางไม้ใส่อาหารหมู

ตัดไป

14. <u>ใกล้</u>

หมูกำลังกินรำ

ตัดไป

15. <u>ปานกลาง</u>

ตาพูนเอาขันที่เทรำใส่ลางเสร็จแล้วมาวางข้างตัวแกเอื้อมมือไปลูบหมูและลุกไป

ตัดไป

16. <u>กว้าง</u>

ตาพูนนั่งกับพร้า กับหินลับมีดอย่างอารมณ์ดี แกดูหมูกินอาหารไปทำงานไปสักพักบักพันเดินทางมาตาพูนเลยร้องทัก

ตาพูน

" บักพันไปใสบ่ "

บักพันหันกลับมาดู และยิ้ม

ตัดไป

17. <u>ปานกลาง</u>

บักพันพูดกับตาอิน

บักพัน

" ข่อยสิไปเมือง สิซื้อของมาทำบุญมื้ออื่น เอาหยังบ่เฒ่า "

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18. กว้าง

ตาพูนโบกมือไม่เอาบักพันเลยเดินไปก็พอดีมีเดินสวนมาพอดีพลางตะโกนถาม

มี

" พ่อใหญ่ แม่ใหญ่อยู่บ่ "

ตาพูนกวักมือเรียกมีเดินมาหา

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 2

ฉาก ภ/ใน ห้องครัวบ้านตาพูน เช้า

19. ปานกลาง

ด้านข้างยายเอียดกำลังล้างจานอยู่

เสียง OFF SCENCE

คนกำลังเดินบนบ้านเสียงค่อยๆดังใกล้เข้ามา

ตัดไป

20. กว้าง

มีเดินผ่านห้องโถงเข้ามาด้วยความรวดเร็ว ตรงมาที่ครัว ท่าทางรีบร้อนพอเห็นยายเอียดก็เรียก

มี

" แม่ใหญ่ ๆ "

ยายเอียดหันมามอง มีมายืนอยู่ข้างๆ และนั่งลง ยายเอียดถาม

ยายเอียด

" ไปไสมาบักมี มีอีหยัง คือฝ้าวแท่นั่งก่อน "

ตัดไป

21. ปานกลาง

มีกำลังกินน้ำจากขันที่ยายเอียดเอามาให้และวางลงเอามือเช็ดปากและพูด

มี

" มีจดหมายมาหาแม่ใหญ่ ครูเข้าไปอำเภอมา เค้าฝากไว้ที่ร้าน

แป๊ะ ข่อยผ่านไป เลยเอามาให้ แม่ใหญ่ (พูดจบเหมือนนึกอะไรออก)

ถ้าแม่ใหญ่บ่มีอะไรให้ข่อยชอย ข่อยกลับก่อนเด้อ "

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

22. กว้าง

ยายเอียดอยู่ทางซ้าย มองดูมีทางขวาเดินออกไป

ยายเอียด

" ขอบใจหลายเด้อ "

ตัดไป

ฉาก ภ/ใน ห้องนอนยายเอียด เช้า

23. ปานกลาง

ยายเอียดกำลังนั่งผูกห่อผ้าช้า ๆ และใส่ลงสมุกปิดฝาและนั่งอยู่สักพักก่อนลุกไป

ตัดไป

24. กว้าง

ตาพูน กับยายเอียดนั่งทำงานอยู่ใต้ถุน ตาพูนสานตะกร้าอยู่ทางซ้าย ยายเอียดทอผ้าอยู่ทางขวา

ตัดไป

25. ปานกลาง

ด้านหน้าตาพูนกำลังสานตะกร้าอย่างขมักเขม้น แกสานไปได้สักพัก แกก็ถามยายเรื่องจดหมาย

ตาพูน

" ผู้ใด เขียนจดหมายมา "

ตัดไป

26. ปานกลาง

ด้านหน้า ยายเอียดหยุดทอผ้าสักแป๊บ และทอต่อก่อนจะตอบด้วยท่าทีเฉย ๆ

ยายเอียด

" น้องข่อย "

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

27. ปานกลาง

ตาพูนยังคงทำเหมือนไม่สนใจคำตอบ แกสานต่อไปและถามต่อด้วย

ตาพูน

" เรื่องกลับบ้าน งานสารทแม่นบ่ "

แกเงยหน้ามองยายเอียดสักครู่และพูดต่อ

ตาพูน

" แล้วเจ้ามีเงินบ่ สิหามาจากไส เลิกว่าว บ้านเฮามีอีกหลายอย่างที่ต้อง

เฮ็ด (เงียบสักพัก) มื้อนี้เจ้าสิไปตักน้ำแล้วบ่ "

ตัดไป

28. ใกล้

หน้ายายเอียดมองตาพูนอยู่สักพัก หน้าแกเศร้าหน่อย ๆ และก้มหน้าทอผ้าต่อ

จางภาพ

องค์ที่ 2

ซีเควนต์ที่ 1

ฉาก ภ/ใน ห้องนอนบ้านตาพูน กว.

29. กว้าง

ยายเอียดนั่งอยู่ข้างๆ ห่อผ้าด้วยสีหน้าเศร้า ๆ แกนั่งอยู่ทางขวาของเพรมเหินด้านข้าง

ตัดไป

30. ปานกลาง

ยายเอียดเห็นด้านข้างเฉียงแกค่อยๆหยิบจดหมายออกมาจากห่อที่แกค่อยๆแกะออก

ตัดไป

31. ใกล้

มือกำลังจับดูจดหมายทีละฉบับ

จางซ้อน

32. ใกล้

จดหมายถูกวางลงบนห่อผ้าที่ใช้เก็บของ

จางซ้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

33. ใกล้

มีอยายเอียดวางจดหมายฉบับสุดท้ายลงบนห่อที่มีจดหมายและของจากทางบ้านวางอยู่

กล้องซูมเข้าเห็นที่อยู่จังหวัด ผู้ส่ง

จางออก

ซีเควนต์ที่2

ฉาก ภ/ใน ศาลาวัด กว.

34. กว้าง

ภาพจางเข้า เห็นกลุ่มคนกำลังนั่งทำงานบนศาลาทำไป คุยไปสักพักเห็นเดินเข้ามาและไปที่

กลุ่มนั้นเห็นบักพันที่อยู่ในกลุ่มส่งสะตอให้ตาพูนรับและตาพูนนั่งคุย

35. กว้าง

เห็น 4 คนคือตาพูนกับเพื่อนอีก 2 คนและบักพัน

เพื่อน ก.

" เฮ็ดหยังมา พูน มาสายแท้ "

ตาพูน

" ก็รองเบิ่งหมูน้อยให้กินอาหารให้หมด มื้อนี้มันบอ่ค่อยกิน "

ตัดไป

36. ปานกลาง

เห็น 2 คนเพื่อน ก,ข เพื่อน ก

" วานนี้เขาก็มาซื้อหมูน้อยกันเจ้าฮู้บ่ "

เพื่อน ข

" ข่อยสิยขายไปเฮียบฮ้อย "

ตัดไป

37. ปานกลาง

บักพันพูดด้วยอีกคน พันห้นมาพูดกับตาพูน

บักพัน

" ขายไปหลายคนอยู่ เฒ่าบ่ขายบ้างบ่ "

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาพูน

" บ่ขายดอก ข่อยสิเก็บไว้ก่อน พอโตกว่ามื้อนี้

มันสิจะได้ราคา "

ตัดไป

38. ปานกลาง

เพื่อนข ถามตาอิน

เพื่อน ข.

" เจ้าจะคอยเอาเงินไปเฮ็ดหยังพูน "

39. ปานกลาง

ตาพูนตอบคำถาม แกดูมีความสุขกับคำพูดที่พูดออกมา

ตาพูน

"ข่อยสิเอาไปซื้อพันธุ์ข้าวดี ๆ ถ้ามีพันธุ์ดีๆ มันสิให้ผลหลาย

เวลาขายก็สิได้ราคา ที่เหลือข่อยสิเอาไปซื้อหมูน้อยมาเลี้ยงใหม่ และ

ก็ซื้อเสื้อผ้า

ตัดไป

40. กว้าง

เห็น เพื่อน ก,ข และบักพัน

เพื่อน ก

" เจ้าสิน่าขายก่อน มื้อนี้เจ้าก็บ่มีเงิน "

ตัดไป

41. ใกล้

หน้าตาพูนตอบหน้าตามั่นใจ

ตาพูน

" บ่เป็นหยัง ข่อยสิยังทนได้ ข่อยสิอยากเก็บไว้ก่อน "

แกยิ้นเล็ก ๆ

จางภาพ

ซีเควนต์ที่3

ฉาก ภ/ใน ห้องครัวบ้านตาพูน เย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

42. ปานกลาง

ยายเอียดกำลังทำอาหารสำหรับทำบุญวันรุ่งขึ้น มีกระทงทำเสร็จแล้ววางอยู่ข้างๆ เตาต้มข้าวต้มมัด ยายเอียดกำลังปั้นข้างเหนียวอยู่ มองออกไปทางด้านนอกครัว แกยกมือปาดเหงื่อที่ไหลลงมาแกเอามือยังพื้นเหมือนหมดแรง จังหวะเดียวกันตาอินก็เดินเข้ามา

ตัดไป

43. ปานกลาง

ตาอินเดินมาและวางสะตอ ข้างยายเอียดก่อนพูด

ตาพูน

" บักพัน เอามาฝากเจ้า " วางเสร็จก็เดินออกไป

ตัดไป

44. ใกล้

ผักสะตอวางอยู่ มือยายเอียดค่อยหยิบมันขึ้น

ตัดไป

45. ปานกลาง

ด้านหน้าเฉียง ยายเอียดเอาสะตอมาดูและวางลงเดินกลับไปห้องนอน

ตัดไป

46. กว้าง

เห็นด้านหน้า ยายเอียด อยู่ทางซ้ายของเฟรม ดูเหงาๆ โดดเดี่ยว

OFF SCENCE

" เฒ่า เจ้าเอารำให้หมูน้อยหยัง"

(เงียบไม่มีเสียงตอบ)

" เฒ่า "

ตัดไป

47. ปานกลาง

เห็นด้านหน้า ยายเอียดหน้าเศร้า ๆ นั่งอยู่

OFF SCENCE

ตาพูน

"ข่อยว่าวแล้วใช่บ่ ว่าให้เจ้าให้อาหารมันให้เฮียบฮ้อย เดี๋ยวมันอด ๆ อยาก ๆ ก็สิบโตกัน " เสียงตาพูนเดินลงกระไดไป

จางภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

48. ใกล้

หมูกำลังกินรำ

ตัดไป

49. ปานกลาง

ถ่ายผ่านเล้าหมู เห็นหมูกำลังกินอาหาร ตาพูนนั่งมองอยู่อย่างมีความสุข

ตัดไป

50. ใกล้

หน้าตาพูนกำลังมองหมูอย่างมีความสุข

จางภาพ

ซีเควนต์ที่4

ฉาก ภ/นอก วัด เช้ามืด

51. ใกล้

เกลือใส่ลงในกระทงและวางขวดลิโพใส่น้ำเปล่าลงในถาดและยกไป

ตัดไป

52. ปานกลาง

ยายเอียดถือถาดใส่กระทง นำกระทงไปวางตามใต้ต้นไม้แกค่อยๆทยอยวางกระทงลงทีละอันจนหมด โดยวางไว้ใกล้ ๆ กัน

ตัดไป

53. ใกล้

ขาดลิโพถูกเทน้ำลงกับโค่นต้นเพื่อกรวดน้ำ

ตัดไป

54. กว้าง

ยายเอียดลุกขึ้นเดินจะกลับบ้าน คนก็ทยอยเดินมาเอากระทงมาวางกันบ้างแล้ว

ตัดไป

55. ปานกลาง

ยายเอียดกำลังเดินกลับบ้านสักผักแกกีเซเล็กน้อย แกดูหน้าชีด ๆ

ตัดไป

56. กว้าง

ยายเอียดยืนใช้มือพิงต้นไม้อยู่

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซีเควนต์ที่ 5

ฉาก ภ/ใน ห้องโถงบ้านตาพูน เช้า

57. กว้าง

ตาพูนนั่งอยู่ในบ้านแกนั่งพิงเสา สักพักเสียงกลองเพลตีเรียกก็ดังขึ้นพอดีกับที่ยายเอียดเดินถือถาดออกมาจากครัว

ตัดไป

58. ปานกลาง

ตาพูนยกผ้าขาวม้าไปมาและเอาพาดบ่าหยิบถาดที่ ยายเอียดเอามาให้และลุกขึ้น

ตัดไป

59. กว้าง

ตาพูนกำลังจะเดินออกไปก็หันมาทางยายเอียดที่ยืนอยู่ตรงเสาและพูดกับยายเอียด

ตาพูน

" ไม่สบายบ่ "

ตัดไป

60. ปานกลาง

เฉียงด้านหลัง ตาพูนพูด

ตาพูน

" นอนซะ เฮ็ดบุญเสร็จ ข่อยสิจะเอายามาให้ "

ตัดไป

ฉาก ภ/ใน ห้องนอนบ้านตาพูน เช้า

61. กว้าง

ยายเอียดนอนอยู่ในห้อง

ตัดไป

62. ปานกลาง

ยายเอียดนอนอยู่ ท่าทีดูเหนื่อยอ่อน

จางออก

63. ปานกลาง

ยายเอียดนอนอยู่ สักผักตาพูนเดินเข้ามาถือยากับขันน้ำ แกเดินไปนั่งด้านข้างวางยาและขันน้ำลง ดูยายอยู่สักผักกำลังจะลุกขาก็ไปแตะของเข้า

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

64. ปานกลาง

ตาพูนกำลังจะเอื้อมมือไปปิดผ้าสนุก แกกลับเห็นจดหมายโผล่มา แกเลยเปิดออกดู

ตัดไป

65. ใกล้

มือตาพูนหยิบจดหมายที่ละฉบับดู

ตัดไป

66. ใกล้

หน้าตาพูนตั้งใจมองจดหมายเหล่านั้นประหลาดใจและหันมาทางยายเอียด

ตัดไป

67. ปานกลาง

ยายเอียดนอนอยู่

จางออก

68. ปานกลาง

จางเข้า เห็นตาพูนนอนถ่ายหน้าผากไม่หลับจนเช้า

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 6

ฉาก ภ/ใน ห้องโถงบ้านตาพูน กค.

69. ปานกลาง

ตาพูนนั่งสานตะกร้าอยู่อย่างขมักเขม้น

ตัดไป

70. กว้าง

ตาพูนสานตะกร้าอยู่ทางขวา ส่วนยายเอียดเย็บผ้าอยู่ทางซ้าย

ตัดไป

80. ปานกลาง

ตาพูนวางตะกร้าที่สานลงและล้างลงไปที่ผ้าขาวม้าคาดเอวหยิบอะไรออกมะและทำปากขมุบขมิบ

ตัดไป

81. กว้าง

ตาพูนมองยายเอียดสักครู่ และเดินไปหา

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

82. ปานกลาง

ตาพูนมานั่งใกล้ยายเอียดและพูด

ตาพูน

" คราวนี้ คนสารทคงดี เจ้าสิควรไปเบิ่ง "

และวางเงินลงบนมือยายเอียด

ตัดไป

83. ใกล้

ตายายเอียดสะท้อนเห็นตาพูน

ตัดไป

84. กว้าง

ถ่ายด้านหลังเฉียง ตาพูนนั่งดูเล้าหมูว่างเปล่าใต้ถุนบ้าน ด้วยท่าทีเศร้าสร้อย

ตัดไป

องค์ที่ 3

ซีเควนต์ที่ 1

ฉาก ภ/ใน ห้องโถงบ้านตาพูน เช้า

85. กว้าง

ตาพูนช่วยถือของออกมาจากห้องและเดินไปรอที่ชาน

ตัดไป

86. กว้าง

ตาพูนอยู่ตรงกระไดยายเอียด เดินลงมาและเดินไปด้วยกันถ่ายฝ่ายเล้าหมู

ตัดไป

87. ปานกลาง

ตาพูนกับยายเอียดไหว้ศาลาปู่ตา

จางออก

ฉาก ภ/นอก ชานชาลาสถานีรถไฟ เช้า

88. กว้าง

จางเข้า ตาพูนกำลังเดินอยู่ในชานชาลาคู่กับ ยายเอียด ทั้งคู่เดินมาพร้อม ๆ กัน และนั่งลงที่ป้ายสถานี

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

89. <u>ปานกลาง</u>

ข้ามไหล่ ตาพูนหันมามองยายเอียดสั้พักและพูก

ตาพูน

" เบิ่งตัวเองดี ๆ ระวังสิไม่สบาย "

ค้ดไป

90. <u>ปานกลาง</u>

ข้ามไหล่ ยายเอียดมองตาพูน และพูด

" ข่อยจะรีบกลับ "

จางออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาและแก้ไขบทภาพยนตร์ครั้งที่3

- กิจวัตระประจำวันในด้านการเป็นอยู่ ทำมาหากินของตัวละคร
- เน้นด้านตากับยายยากจนเกินไป
- ความสัมพันธ์ระหว่างตากับยายน้อยเกินไป
- การนำเงินมาซื้อด้ายดูกลายเป็นยายใช้เงินฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น
- ช็อตเปิดยังไม่ดีพอขาดความรู้สึกในการมองเห็นภาพ
- บุคคลิกตัวละคนต่างกันมากเกินไป ไม่น่าจะอยู่ด้วยกันได้ ตาดูโหดร้ายมาก
- ตาเจอของและคิดได้จงใจเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการภาพยนตร์

เรื่อง

" ใหั "

นายสุชีวิน แนวสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์เรื่อง

" ให้ "

องค์ที่ 1

ซีเควนต์ที่ 1

ฉาก ภ/นอก บริเวณหมู่บ้าน เช้า

1. กว้าง

ภาพหมู่บ้าน มีหมอกลงบาง ๆ ตามทางเดินกลางหมู่บ้าน บ้านเรือนต่างๆ ตั้งอยู่เป็นกลุ่มก้อน ตาม 2 ข้างทางขนานกับทางเดินกลางหมู่บ้าน หลังใหญ่บ้างเล็กบ้าง

ตัดไป

2. กว้าง

บ้านตาพูนภายนอก มองเห็นเป็นบ้านหลังเล็กๆ ใต้ถุนสูง ดูเก่าซ่อมซ่อ ใต้ถุนสูงมีดอกสำหรับเลี้ยงหมู เก่า ๆ ทำจากไม่เอามาตอกกับเสาหลักอย่างหยาบ ๆ แลดูไม่เป็นระเบียบมีหมูอยู่เพียงตัวเดียว ข้างคอกหมูมีแคร่อันเล็ก ๆ ทำจากไม้ไผ่สำหับนั่งวางอยู่ ตามเสาถูกใช้ประโยชน์สำหรับแขวนอุปกรณ์จับปลานานาชนิด ด้านซ้ายมือของแคร่ มีหูกทอผ้าอันเล็ก วางอยู่ใกล้เสาถัดจากคอกหมูมาหน่อย

ตัดไป

ฉาก ภ/ใน บ้านตาพูน เช้า

3. ใกล้

จานเก่า ๆ วางอยู่บนจานมีอาหารคือ ปันซึ่งเป็นอาหารที่ทำจากปลาคลุกกับน้ำพริกข้างๆ จานมีจานผักบุ้งใบเล็ก ๆ เก่า ๆวางอยู่ข้าง มือปั้นก้อนข้าวเหนียวเอื้อมมาจิ้มปันก่อนจะยกไป มือของอีกคนก็เข้ามาจิ้ม

ตัดไป

4. กว้าง

ภายในบ้านสภาพก็ไม่ต่างจากภายนอกทุกอย่างแลดูเก่าและโทรมเหมือนกันหมด ตามเสาบ้านถูกใช้เป็นที่แขวนข้าวของต่าง ๆ ซึ่งก็ดูเก่าคร่ำคร่าเช่นเดียวกัน ตาพูนกำลังนั่งกินข้าวอยู่กับยายเอียด สภาพของกับข้าวและ ภาชนะที่ใส่ดูแล้วช่างแห้งแล้งไม่ต่างจากบ้านเท่าไร กระติ๊บในเดียที่ใช้ใส่ข้าวเหนียวดูเก่าจนไม้ไผ่ที่สานหลุดออกจากกันบ้างแล้ว สีส้นก็ดูเก่ามากแล้ว กับข้าวก็มีปันกับผัก ทั้งสองคนผัวเมียนั่งกินข้างดูเหงา ตาพูนอยู่ในชุดกางเกงสามส่วนหลวม ๆ สีเก่า ๆ ซีด ๆ มีรอยขาดตามที่ต่าง ๆท่อนบนปราศจากเสื้อ ส่วนยายเอียดก็สวมเสื้อคอกระเช้าโทรม ๆ ตัวเล็ก ๆ สีไม่ดูขาวแล้วออกจะเหลือง ๆ กับผ้าซิ่นเก่า ๆ อีกผืน

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ปานกลาง

ตาพูนกำลังเอามือปั้นก้อนข้าวเหนียวจิ้มป่นก่อนจะยกใส่ปากกินท่าทางแกจะเบื่ออาหารที่กินอยู่

เสียง OFF SCESCE ของยายเอียด

" เฒ่า ๆ "

ตาพูนเหลือบตาขึ้นเล็กน้อยมองไปทางยายเอียดและพูด

ตาพูน

" หยังบ่ "

ยายเอียด

" วานนี้ข่อยสิไปเอา น้ำปลาจากร้อนมาขวดหนึ่ง มื้อนี้บอกเขาว่าสิเอาเงินไปให้เขา "

ตัดไป

6. ปานกลาง

ตาพูนหยุดกินข้าวเหนียวหันมามองยายเอียดอย่างงง

ตาพูน

" เจ้าสิเอาเงินมาแต่ไสไปให้มัน เฮาก็บ่มีเงิน "

ตัดไป

7. ปานกลาง

ยายเอียดยังคงพูดต่อไป

ยายเอียด

" เฮาต้องให้เขาไปก่อน ไม่งั้นเฮา

จะเอาของบ่ได้ ของเดิมเขาก็ถวงแล้ว "

ตัดไป

8. ปานกลาง

ตาพูนมองยายเอียดแกชักเริ่ม หงุดหงิด

ตาพูน

" เจ้าเอ็ดหยังทำไมบ่ถามก่อน "

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ปานกลาง

ยายเอียดตอบ ไปด้วยเสียงดังขึ้นเล็กน้อย เน้นบางคำ

ยายเอียด

" ก็เจ้าบ่อยู่บ้าน ข่อยสิถามได้จังใด "

ตัดไป

10. ปานกลาง

ตาพูนมองหน้ายายเอียด ตอบด้วยเสียงดังขึ้นจากเดิมเน้นตรงประโยคแรก

ตาพูน

" ที่หลังเฮ็ดหยังถามข่อยก่อน เงินบ่มีจะทำจังใด เจ้าไปบอก

ว่าติดไว้ก่อน ข่อยมีเงินจะเอาไปให้ "

พูดจบแกลุกเดินออกไป

ตัดไป

ฉาก ภ/นอก ใต้ถุนบ้านตาพูน สาย

11. กว้าง

ใกล้ ๆ กับแคร่อันเล็กสำหรับนั่ง ตาพูนกำลังสาละวนกับการกวนรำให้เข้ากับเศษผักตบชวา และหยวกกล้วยชิ้นเล็ก ๆ สำหรับทำเป็นอาหารหมู ควันจากเตาไฟลอยขโมงตาพูนเองก็ด้ายความร้อนจากไฟและอากาศทำให้เหงื่อออกมาจนแกต้องยกมือปาดเหงื่อเป็นระยะ ๆ ตลอดเวลาที่เหงื่อไหลลงมา

ตัดไป

12. ปานกลาง

ตาพูนกำลังเทรำที่ได้จากการทำเมื่อสักครู่ใส่ในรางไม้สำหรับให้อาหารหมูซึ่งอยู่ในสภาพเก่าเหลือเกินก่อนที่จะยกมือที่เทออกมาหลังเทหมดแล้ว และแกค่อยนั่งลงข้างๆ คอกหมูดูมันกินรำ

ตัดไป

13. ใกล้

หมูของตาพูนกำลังกินรำที่แกนำมาให้อย่างรวดเร็ว

ตัดไป

14. กว้าง

ตาพูนนั่งดูหมูแกกินอาหารอยู่ กล้องถ่ายผ่านคอกหมู เห็นไปด้านนอกใต้ถุนเห็นบักพัน กำลังเดินอยู่พอได้ยินเสียงคนเดินตาพูนก็หันไป เป็นบักพันจึงร้องทัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาพูน

" บักพันไปไสบ่ "

บักพันหันมาทางเสียงเรียกและยิ้ม

ตัดไป

15. ปานกลาง

บักพันพูดตอบคำถามตาพูนหลังจากเห็นแก

บักพัน

" ข่อยสิไปเมือง ซื้อของมาทำบุญ เอาหยังบ่เฒ่า "

ตัดไป

16. กว้าง

ตาพูนโบกมือไม่เอาบักพันยิ้มและเดินไปก็พอดีกลับมีเดินมาพอดีมีเห็นตาพูนเลยตะโกนถาม

บักมี

" พ่อใหญ่ แม่ใหญ่อยู่บ่ "

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 2

ฉาก ภ/ใน ห้องครัวที่บ้านตาพูน เช้า

17. ปานกลาง (TWO SHOT)

มีกำลังกินน้ำจากขันที่ยายเอียด เอามาให้อย่างกระหายก่อนที่จะวางลง เอามือเช็ดปากและพูดกับยายเอียด

มี

"มีจดหมายมาหาแม่ใหญ่ ครูถ้าไปอำเภอมา เค้ามาฝากไว้ที่ร้านแป๊ะ ข่อยผ่านไป เลยเอามาให้ แม่ใหญ่ (พูดจบก็ยื่นจดหมายให้ยายเอียด)

ยายเอียด รับจดหมายมาดู และมองหน้ามียิ้มและพูด

ยายเอียด

" ขอบใจหลายเด้อ "

มี

" ถ้าแม่ใหญ่บ่มีอะไรให้ข่อยซอย ข่อยกลับก่อนเด้อ "

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18. กว้าง

ยายเอียดยิ้มและมองตามมีที่ลุกเดินออกไปก่อนจะหยิบจดหมายมาดูอีกทีและเดินออกไป

ตัดไป

ฉาก ภ/ใน ห้องนอนบ้านตาพูน สาย

19. ปานกลาง

ยายเอียดกำลังผูกห่อผ้าช้าๆ และใส่ลงสมุกบิดฝา และนั่งอยู่สักพักก่อนลุกไป

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 3

ฉาก ภ/นอกใต้ถุนบ้านตาพูน กว.

20. กว้าง

ภายในใต้ถุนบ้านตาพูนนั่งอยู่บนแคร่กำลังสานตะกร้าอยู่ทางด้านซ้าย ถัดจากตาพูนเข้ามาทางในใต้ถุนบ้านเป็นคอกหมูของแกซึ่งมันกำลังนอนเกลือกกลิ้วอยู่กับพื้นหลังจากกินเสร็จ ทางขวามือถัดจากแคร่เล็กน้อยข้าง ๆ เสามียายเอียดกำลังนั่งทอผ้าอยู่อย่างขมักเขม้น เสาต่างๆ ใต้ถุนบ้านถูกใช้ประโยชน์สำหรับเป็นที่เก็บวัสดุและอุปกรณ์จับปลา สภาพโดยรวมๆ ดูเก่าและโทรม ทุกอย่างดูเหมือนดูใช้งานมานานมากเหลือเกิน

ตัดไป

21. ปานกลาง

ด้านหน้า ตาพูนกำลังสานตะกร้าอย่างขมักเขม้น แกสานไปสักพัก แกก็ถามยายเรื่องจดหมาย

ตาพูน

" ผู้ใดเขียนจดหมายมา "

ตัดไป

22. ปานกลาง

เฉียงด้านข้าง ยายเอียดทอผ้าไปสักพักและหยุด

ยายเอียด

" น้องข่อย "

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

23. ปานกลาง

ตาพูนยังคงทำเหมือนไม่สนใจคำตอบ แกสานต่อไปและถามต่อด้วยเสียงเรียบ ๆ

ตาพูน

" เรื่องกลับบ้าน งานสารทแม่นบ่ "

ตัดไป

24. ปานกลาง

ยายเอียดมองตาพูน และทอผ้าต่อ

ยายเอียด

" แม่นแล้ว "

ตัดไป

25. ปานกลาง

ตาพูนยังคงสานตะกร้าต่อไป ทำเหมือนไม่สนใจ และจึงถามต่อ

ตาพูน

" เจ้าอยากไปแม่นบ่ แต่เจ้าจะไปหาเงินมาแต่ไส เงินเฮาก็บ่มี "

ตัดไป

27. ปานกลาง

ยายเอียดหยุดทอผ้าและมองไปที่ตาพูนก่อนที่จะพูด เน้นบางประโยค

ยายเอียด

" ข่อยฮู้ว่าบ่มีทาง ข่อยอยู่มาหลายปีบ่ได้เคยกลับเฮ็ดงานบ่หยุดก็บ่มีเงินพอ "

ตัดไป

28. กว้าง

ตาพูนสานไปสักพักก็หยุดหันไปดูยายสร้อยซึ่งกำลังจะลุกออกไปก่อนที่จะลงมือสานตะกร้าต่อไป ส่วนยายเอียดก็เดินออกไป

ตัดไป

องค์ที่ 2

ซีเควนต์ที่1

ฉาก ภ/ใน ห้องนอนบ้านตาพูน กว.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

29. กว้าง

ยายเอียดนั่งอยู่ข้าง ๆ ห่อผ้าด้ายสีหน้าเศร้า ๆ แกนั่งอยู่ทางขวาของเฟรม เห็นด้านข้างห้องดูสลัว ๆ มีแสงสว่างผ่านส่องมาทางเล็กน้อย ราวแขวนเสื้อผ้ายังคงพาดผ่านระหว่างผ่าห้องมีเสื้อแขวนอยู่ประปราย ข้าง ๆ ตัวแกนอกจากห่อผ้าแล้วยังมีกองผ้าปูนอนเสื้อนอนและมุ้งวางอยู่

ตัดไป

30. ปานกลาง

ยายเอียด เห็นด้านข้างเฉียง นางค่อยๆ หยิบจดหมาย ออกมาจากห่อผ้าที่แกใช้เป็นที่เก็บของ

ต้อไป

31. ใกล้

มือกำลังจับจดหมายหยิบมาดูที่ละฉบับ

ตัดไป

32. ใกล้

จดหมายถูกวางลงบนห่อผ้าทีละฉบับ

ตัดไป

33. ใกล้

จดหมาย ฉบับสุดท้ายวางอยู่ พร้อมของจากทางบ้าน กล้อง ซูมเข้าเห็นที่อยู่จังหวัดผู้ส่ง

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 2

ฉาก ภ/ใน ห้องโถงบ้านตาพูน เย็น

34. กว้าง

ตาพูนเดินออกมาจากในห้องหยิบเสื้อที่แกมีอยู่เก่า ๆ ขาดตัวหนึ่งมาส่งให้ยายเอียดซึ่งนั่งเย็บเสื้อเก่า ๆ อีกตัวของตาพูนอยู่ แกเดินไปส่งให้ยายเอียดเสร็จแล้วพูด

ตาพูน

" ทำเสื้อตัวนี้ให้ข่อยแน ปะตรงที่ขาด ข่อยสิใส่ไปงานบุญ "

ยายเอียดเงยหน้าจากงานเย็บเสื้อที่ทำมองตาพูนรับเสื้อมา

และหารอยขาดทั้งหมด ซึ่งก็มีเยอะมาก และพูด

ยายเอียด

"เจ้าสิไม่ใส่ตัวนี้ก่อนบ่ เกือบเสร็จแล้ว "

พูดจบก็ยื่นให้ตาพูนดูเสื้อตัวที่ปะอยู่ตาพูนหยิบมาพลิก ๆ ดู

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

35. ปานกลาง

ตาพูนดูเสื้อลองใส่ดูและพูดกับยายเอียด

ตาพูน

" ตัวนี้ก็ได้ ข่อยใส่ตัวนี้ไปแล้วกัน "

แกก้มดูพลางขยับตัวเหมือนให้เสื้อเข้ารูปเข้าทรง

ก่อนที่จะถอดออกเพราะไม่ชินกับการใส่เสื้อ

ตัดไป

36. กว้าง

ตาพูนถอดเสื้อส่งให้ยายเอียดยายเอียดรับเสื้อและพลิกหาที่ยังซ่อมไม่เสร็จทำต่อ ส่วนตาพูนเดินไปนั่งอีกมุมหนึ่งทางซ้ายข้าง ๆ เสาที่แขวนแหอยู่แกนั่งลงและหันมาดู ยายเอียดและพูด

ตาพูน

"คราวนี้ ขายหมูน้อยไปมีเงิน เฮาคงอยู่ดีขึ้นอีกหน่อย ข่อยจะเอาไปซื้อ พันธุ์ข้าวมาปลูกใหม่ ที่เหลือก็สิซื้อ เสื้อผ้าสักชุดข่อยสิอยากได้เวลาไปไหนสิได้มีไว้ใส่กับเขามั่ง "

(พูดจบแกก็หันไปมองอีกทาง) ส่วนยายเอียดแกก็ยังคงก้มหน้าก้มตาเย็บผ้าต่อไปทำเหมือนไม่สนใจ

ตัดไป

37. ปานกลาง

ตาพูนพูดกับยายเอียดขณะที่แกนั่งมองอะไรสักอย่างด้านหน้าแกที่แกมองไปอย่างนั้นเอง

ตาพูน

" และก็หมูน้อยมาเลี้ยงสักตัว "

เสียง OFF SCENCE

คนเดินขึ้นบันไดมา ตาพูนหันไปดู

ตัดไป

38. ปานกลาง

หน้าด้านหน้าเฉียง บักพันกำลังพูดกับยายเอียด

บักพัน

"แม่ใหญ่ ข่อยไปเมืองมา ข่อยเบิ่งไอ้นี้เลยซื้อมาฝาก "

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

43. ปานกลาง

ตาพูนก้มหน้าลับมีดแต่หน้าแกดูไม่ได้มีสมาชิกสนใจการลับมีดเลยแกพูดขึ้นหลังจากทุกอย่างเงียบมานาน

ตาพูน

" เฒ่าดูท่าทางเจ้าสิอยากไป "

ตัดไป

44. ปานกลาง

ยายเอียดเงียบแกไม่พูดอะไรทำเหมือนไม่ได้ยินแกนั่งเย็บผ้าต่อไป

ตัดไป

45. ปานกลาง

ตาพูนพูดกับยายเอียดต่อ

ตาพูน

"ข่อยก็อยากให้เจ้าไป แต่ตอนนี้ข่อยบ่มีเงิน"

ตัดไป

46. ปานกลาง

ยายเอียดเย็บผ้าเสร็จแกขมวดปมและตัดด้ายที่เกินออกแกพูดกับตาพูน

ยายเอียด

" ข่อยบ่ต้องการให้เจ้าส่งข่อย ข่อยคิดว่าข่อยสิบ่มีโอกาส

ได้กลับบ้านหาญาติพี่น้องอยู่แล้ว เพราะบ่มีเงิน "

พูดจบนางก็ลุกขึ้น

ตัดไป

47. กว้าง

ยายเอียดเดินมาที่ตาพูนและส่งเสื้อให้และพูด

ยายเอียด

"เฮียบฮ้อยแล้ว เจ้าสิใส่ไปมื้อหน้าได้แล้ว"

จากนั้นแกก็เดินออกไปทางห้องนอนจากนั้นตาพูนก็ลุกออกไปบ้าง

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

39. <u>กว้าง</u> (TWO SHOT)

เห็นยายเอียดกับบักพัน กำลังนั่งอยู่ บักพันส่งสะตอ 3-4 ฝักให้ยายเอียด

บักพัน

" แม่ใหญ่ ซอบแม่นบ่ "

ยายเอียดรับมาไว้กับตัวและกล่าวขอบคุณ

ยายเอียด

" ขอบใจหลายเด้อ "

บักพัน

" บ่เป็นหยังแม่ใหญ่ งั้นข่อยกลับก่อนเด้อ "

40. <u>กว้าง</u>

บักพันหันมาลาตาพูน

บักพัน

" พ่อใหญ่ งั้นข่อยลาก่อนเด้อ "

และลุกเดินไป ตาพูนมองไปที่ยายเอียด ยายเอียดนั่งดูสะตอสักพักและ

ลุกเดินเอาสะตอไปด้วย หายไปในครัว

ตัดไป

<u>ฉาก ภ/ใน ครัวบ้านตาพูน เย็น</u>

41. <u>กว้าง</u>

ยายเอียดนั่งอยู่ในครัวในมือยังถือสะตออยู่ แกนั่งอยู่อย่างนั้นนอนสักพักและลุกเอาสะตอใส่ตู้กับข้าวและเดินออกไป

ตัดไป

<u>ซีเควนต์ที่ 3</u>

<u>ฉาก ภ/ใน ห้องโถงบ้านตาพูน เย็น</u>

42. <u>กว้าง</u>

ตาพูนยังคงนั่งอยู่ข้างเสาเหมือนเดิมแต่คราวนี้แกนั่งลับมีดอยู่ ยายเอียดเดินมาและนั่งลงที่เดิม หยิบผ้ามา และเย็บต่อ ทั้งคู่เงียบไม่พูดอะไรกัน บรรยากาศดูเศร้า ๆ

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก ภ/นอก ใต้ถุนบ้านตาพูน เย็น

48. กว้าง

ตาพูนเดินลงบันไดมาที่คอกหมู

ตัดไป

49. ปานกลาง

ตาพูนกำลังเทอาหารหมูใส่รางไม้สำหรับใส่อาหารและเดินไปนั่งที่แคร่

ตัดไป

50. กว้าง

ถ่ายผ่านคอกหมูเห็นตาพูนนั่งดูหมูกินอาหาร ใบหน้าครุ่นคิด

จางออก

ฉาก ภ/ใน ห้องนอนบ้านตาพูน กค.

51. กว้าง

จางเข้า ตาพูนเดินเข้ามาในห้องนอนที่นอนกางมุ่งเรียบร้อยแล้ว ยายเอียดนอนอยู่แกเดินอ้อมไปด้านข้างไปเปิดมุ้งก็พอดีขาไปแต่สมุกฝาขยับเปิดนิดหนึ่ง

ตัดไป

52. ปานกลาง

ตาพูนเอื้อมมือไปปิดฝาสมุก แกก็เห็นจดหมายโผล่ออกมา แกก็เปิดออกดู

ตัดไป

53. ใกล้

มือตาพูนหยิบจดหมายทีละฉบับมาดู

ตัดไป

54. ใกล้

หน้าตาพูนมองจดหมายเหล่านั้นอย่างประหลาดใจ และหันมามองยายเอียด

ตัดไป

55. ปานกลาง

ยายเอียดนอนอยู่

จางออก

56. ปานกลาง

จางเข้า เห็นตาพูนนอนก่ายหน้าผากนอนไม่หลับจนเช้า

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

57. ใกล้

เกลือใส่ลงในกระทงและวางขวดลิโพใส่น้ำลงในถาด และยกไป

ตัดไป

58. ปานกลาง

ยายเอียดถือถาดใส่กระทง นำไปวางตามต้นไม้ แกค่อยๆ ทยอยวางกระทง ลงทีละอันจนหมด โดยวางไว้ใกล้ ๆกัน

ตัดไป

59. ใกล้

ขวดลิโพ ถูกเทน้ำลงกับโค่นต้นไม้เพื่อกรวดน้ำ

ตัดไป

60. กว้าง

ยายเอียดลุกเดินเพื่อจะกลับบ้าน และเดินไป

จางออก

ซีเควนต์ที่ 5

ฉาก ภ/ใน บ้านตาพูน สาย

61. กว้าง

จางเข้า ยายเอียดเดินเข้าบ้านมาก็เลยเอาถาดไปเก็บในครัวและเดินออกมานั่งพักข้าง ๆ เสา สักครู่ตาพูนก็เดินเข้าบ้านมาหยุดยืนเอาผ้าขาวม้าเช็ดหน้าและตามแขนและคอ

ตัดไป

62. ปานกลาง (IWO SHOI)

ตาพูนเดินมานั่งข้าง ๆ ยายเอียด และพูด

ตาพูน

" คราวนี้ เจ้าสิจะได้ไปเบิ่งงานกับเขาบ้าง "

ยายเอียดมองตาพูนด้วยท่าทีงง

ตาพูน

" ข่อยมาคิดดูแล้ว ออกจะดีถ้าเจ้าจะได้ไปสนุกบ้าง "

แกหยิบเงินออกมาและยื่นให้

ตาพูน

" เอ้า นี่ เงินกับตั๋วรถไฟ " แกวางลงบนมือยายเอียด

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

63. ปานกลาง

ข้ามไหล่ตาพูนเห็นยายเอียด ยายเอียดมองเงินและมองหน้าตาพูนก่อนพูด

ยายเอียด

" เจ้าซื้อของแล้วบ่ "

แกมองหน้าตาพูน และลดลงมามองที่เสื้อ ตาพูนแกนิ่งมองอยู่นาน

ตัดไป

64. ปานกลาง

ข้ามไหล่ยายเอียด เห็นตาพูน ตาพูนมองหน้ายายเอียดและพูด

ตาพูน

" ยังก้อ เจ้าเก็บเงินนี่ไว้ เจ้าสิต้องใช้ตอนไป "

ตัดไป

65. ปานกลาง

ข้ามไหล่ตาพูน ยายเอียดมองตาพูนและค่อยยื่นตั๋วให้

ยายเอียด

" เจ้าเอาตั๋วไปคืนเถอะ ข่อยบ่อยากไปแล้ว " นางยื่นเงินคืนอีกและพูด

"นี่เจ้าเอาไปซื้อของ บ่ต้องให้ข่อยดอก"

ตัดไป

66. ปานกลาง

ข้ามไหล่ยายเอียด ตาพูนค่อยๆ พูดแต่เสียงหนักเน้นขึ้นกว่าเดิม

ตาพูน

" ตั๋วเขาบ่รับคืนแล้ว คืนเขาบ่ได้ เงินเจ้าสิต้องเก็บไว้ ของข่อยยังบ่จำเป็นต้องใช้ "

ตัดไป

67. ปานกลาง (TWO SHOT)

ยายเอียดมองหน้าตาพุนแกดูเศร้า ๆ และค่อย ๆ พูดช้า ๆ เหมือนจะขอร้อง

ยายเอียด

" ข่อยบ่อยากไปแล้ว "

ตาพูนมองหน้ายายเอียดนิ่ง ๆ แกค่อย ๆพูด

ตาพูน

" เจ้าลำบากมากหลาย กลับบ้านคราวนี้สิได้สนุกคือผู้อื่น "

จางออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ที่ 3

ซีเควนต์ที่ 1

ฉาก ภ/ใน ห้องโถงบ้านตาพูน เช้า

68. กว้าง

ตาพูนช่วยถือของออกมาจากห้องนอนและเดินไปรอที่หน้าชานและเดินกลับไปเอาของอีก

ตัดไป

69. กว้าง

ตาพูนอยู่ตรงกระไดยายเอียดเดินตามลงมาและทั้งคู่เดินไปด้วยกันถ่ายผ่านคอกหมู

จางออก

ฉาก ภ/นอก ชานชาลาสถานีรถไฟ เช้า

70. กว้าง

จางเข้า ตาพูนกำลังเดินในชานชาลาคู่กับยายเอียด ทั้งคู่เดินมาพร้อมกัน

ตัดไป

71. ปานกลาง(TWO SHOT)

ด้านหน้า เห็นตาพูนกับยายเอียดนั่งอยู่ ยายเอียดหันมามองตาพูน ตาพูนพูด

ตาพูน

" เพิ่งข้าวของครบหมดบ่ เพิ่งตัวเองดี ๆ เด้อ "

ยายเอียดมองหน้าตาพูน สักพัก และมองออกไปที่ทางรถไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาและแก้ไขบทภาพยนตร์ครั้งที่4

- ขาดความมีชีวิต เช่น การทำมาหากิน และกิจวัตรอื่นของตัวละคร
- เถียงกันมากไปหน่อย ระหว่างตากับยายใน SCENCE ที่เถียงกันเรื่องน้ำปลา
- ความสัมพันธ์ระหว่างตากับหมูน้อยไปนิด
- การเข้ามาของตัวละครประกอบน่าจะเน้นบุคคลิกของตัวเขาให้ชัดเจนยิ่งขึ้นและตัวละครประกอบน่าจะมีส่วนช่วยของบุคคลิก และ BACK-GROUND ตัวละครหลักด้วยเพื่อคนดูจะได้เข้าใจตัวละครหลัก
- การใช้ภาพบางภาพอาจทำให้ความหมายเปลี่ยนไปได้ เช่น SHOT สับปลา และล้บมีด
- ความสัมพันธ์ระหว่างตากับยายดูจืดชืดไป
- ความสัมพันธ์ระหว่างซีเคานต์ต่อซีเคานต์ดูแยกออกจากกันไม่ดูสัมพันธ์กัน
- ตอนตาคิดได้ดูจงใจเกินไป ในการไปเจอจดหมายที่ยายซ่อนไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ เรื่อง
"ใหี"

องค์ที่ 1

ซีเควนต์ที่1

ซีน เอ1 ภ/นอก หนองน้ำ เช้า

1. ปานกลาง

แพนช็อตกล้องถ่ายมองเห็นน้ำในหนองน้ำสงบนิ่งอยู่ สักครู่มีระลอกคลื่นเข้ามากล้องค่อย ๆ แพนออกเห็นกอหญ้าข้าง ๆ หนองน้ำมีน้ำค้างเกาะอยู่และดูชุ่มชื้น กล้องแพนไปเรื่อย ๆ เจอค้นเบ็ดวางเรียงกันอยู่ตามขอบหนองน้ำ แต่ละค้นวางห่างทิ้งระยะกันพอสมควร แพนไปจนเจอตาพูนกำลังก้ม ๆ เงย ๆ ท่าทางแกดูดีใจที่ได้ปลา แกถอดปลาออกจากเบ็ดด้วยท่าทางคล่องแคล่ว และเอาปลาลงข้องที่สะพายมาด้วย

ตัดไป

2. ใกล้

ตาพูนกำลังใส่ปลาลงข้อง เห็นมือกำลังใส่ปลาลงข้อง และพูดคนเดียว

ตัดไป

ตาพูน

"ตัวใหญ่หลายเด้อ มือนี้คงแซ่บหลาย"

ตัดไป

3. ใกล้

มือยายเอียดเอาออกจากครุหลังจากวางผักลงในนั้น กล้องทิวขึ้นเห็นเป็นยายเอียด

ตัดไป

4. ปานกลาง

ยายเอียดเดินเก็บผักแว่นที่ขึ้นอยู่ตามขอบของแอ่งน้ำตื้น ๆ แกเก็บไปเรื่อย ๆ ช้า

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ใกล้

มีอยายเอียดกำลังเก็บผักและยกออกไปเห็นผักอยู่

ตัดไป

ซีน เอ2

ภ/ใน ห้องโถงบ้านตาพูน เช้า

6. ใกล้

จานผักแว่นมีผักแว่นอยู่เต็มถ่ายจากด้านบนเห็นมือก้มมาหยิบขึ้นไปและอีกมือก็มาหยิบ

ตัดไป

7.ปานกลาง(TWO SHORT)

ภายในบ้านสภาพก็ไม่แตกต่างจานอกบ้านทุกอย่างดูเก่าและโทรมเหมือนก้น ตามเสาบ้านถูกใช้เป็นแขวนข้าวของต่าง ๆ ซึ่ก็ดูเก่าคร่ำคร่า เช่นเดียวกัน ตาพูนอยู่ในกางเกงย้อมครามเก่า ขาดแล้วขาดอีก ต้วหนึ่งไม่ใส่เสื้อ นั่งกินข้าวอยู่ ยายเอียดอยู่ในชุดเสื้อคอกระเช้าเก่า ๆ สีขาว แต่เป็นขาวมอ ๆ อมเหลืองกับผ้าซิ่นผืนเก่า ๆ กำลังนิ่งกินข้าวเช่นก้นกับข้าว คือ ปนอยู่ในจานเก่า ๆ วางคู่อยู่กับจานผัก ทั้งคู่กินข้าวจากกระติ๊บเก่า ๆ ชั้นเดียวกัน

ตัดไป

8.ปานกลาง

ตาพูนกำลังเอามือปั้นข้าวเหนียวจิ้มปั่นก่อนจะหยิบเข้าปาก ท่าทางแกดูเอร็ดอร่อยกับอาหารที่กินอยู่

เสียง OFF SCENCE ของยายเอียด

"เฒ่า ๆ "

ตาพูนเหลือบตาขึ้นมามองเล็กน้อยไปทางยายเอียด

"ตาพูน"

"หยังบ่"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9.ปานกลาง

หน้ายายเอียดพูด

ยายเอียด

"วานนี้ข้อยไปเอาน้ำปลาจากร้านมาขวดหนึ่ง มื้อนี้บอกว่า

สิเอาเงินไปให้เขา"

ตัดไป

★ ป่น อาหารที่ทำจากปลา ปู กุ้ง หรืออื่น ๆ นำมาสับคลุกกับน้ำพริกปลาร้า

10.ปานกลาง

ตาพูนหยุดกินข้าวเหนียวหันมามองยายเอียดอย่างงง ๆ

ตาพูน

"เจ้าสิเอาเงินมาแต่ไส เฮาก็บ่มีเงิน"

ตัดไป

11.ปานกลาง

ยายเอียดพูดต่อไป

ยายเอียด

"เฮาต้องให้เขาก่อน ไม่งั้นเฮาจะเอาของบ่ได้

ของเดิมเขาก็ทวงแล้ว" ตัดไป

12.ปานกลาง

ตาพูนมาองหน้ายายเอียด ตอบด้วยเสียงดังขึ้นจากเดิม เน้นประโยคแรก

ตาพูน

"เงินข่อยบ่มี เจ้าไปบอกว่าติดไว้ก่อน"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก เอ3

ภ/นอก ใต้ถุนบ้านตาพูน สาย

13.กว้าง

บริเวณใต้ถุนใกล้ ๆ กับแคร่อันเล็กสำหรับนั่ง ตาพูนกำลังสาละวนกับการกวนรำให้เข้ากับเศษผักตบชวาและหยวกกล้วยชิ้นเล็ก ๆ สำหรับทำเป็นอาหารหมู ควันจากเตาไฟลอยโขมง ตาพูนเองก็คงได้ความร้อนจากไฟและอากาศทำให้เหงื่อออกมาจนแกต้องยกมือปาดเหงื่อเป็นระยะ ๆ ตลอดเวลาที่เหงื่อไหลลงมา

ตัดไป

14.ปานกลาง

ตาพูนกำลังเทรำที่ได้จากการทำเมื่อสักครู่ใส่ในรางไม้สำหรับให้อาหารหมู ซึ่งอยู่ในสภาพเก่าเหลือเกินที่จะยกมือที่เทออกมาหลังเทหมดแล้ว และแกค่อยนั่งลงข้าง ๆ คอกหมูดูมันกินรำ

ตัดไป

15.ใกล้

หมูของตาพูนกำลังกินรำที่แกนำมาให้อย่างรวดเร็ว

ต้ดไป

16.กว้าง

ตาพูนนั่งดูหมูแกกินอาหารอยู่กล้องถ่ายผ่านคอกหมูเห็นไปด้านนอกใต้ถุน เห็นบักพันกำลังเดินอยู่ พอได้ยินเสียงคนเดิน ตาพูนก็หันไปเห็นบักพันจึงร้องทัก

ตาพูน

"บักพันไปไสบ่"

บักพันหันมาทางเสียงเรียกและยิ้ม

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17.ปานกลาง

บักพันพูดตอบคำถามตาพูนหลังจากเห็นแก

บักพัน

"ข่อยสิไปเมือง ซื้อของมาทำบุญ เอาหยังบ่อเฒ่า"

ตัดไป

18.กว้าง

ตาพูนโบกมือไม่เอา บักพันยิ้มและเดินไป ตาพูนนั่งดูหมูกินต่อก่อนจะลุกไป หยิบจอบเดินสะพายข้องออกไป

ซีเควนต์ที่ 2

ซีน บี1

ภ/นอก ที่ดินว่างเปล่า กว.

19.กว้าง

ที่ดินไว้สำหรับทำการเพาะปลูก เป็นที่ว่างเปล่าแลดูกว้างใหญ่ ตาพูนกำลังรับจ้างพรวนดินในที่ดินนั้นอย่างขมักเขม้น กลางแดดจัดอันร้อนแรงในยามกลางวัน

ตัดไป

20.ปานกลาง

ตาพูนกำลังก้ม ๆ เงย ๆ เอาเสียมขุด พรวนดินอย่างขมักเขม้นไปพลาง เอามือปาดเหงื่อที่จะไหลเข้าตา

จางออก

21.ปานกลาง

ตาพูนกำลังนั่งพักอยู่ริมต้นไม้ใหญ่ริมที่ดินที่แกพรวนดิน เอาผ้าขาวม้าเช็ดเหงื่อตามเนื้อตัว รอให้หายเหนื่อยสักพัก มีก็เดินผ่านมาและถาม

มี

"มือนี้ พ่อใหญ่บ่ไปคุยกับพ่อผู้ใหญ่เรื่องพันธุ์ข้าวบ่"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาพูนยิ้มและตอบ

ตาพูน

ตอนเย็น กูสิถึงจะไปคุย"

มีถามต่อ

มี

"แม่ใหญ่อยู่บ้านรีปล่าวพ่อใหญ่"

ตัดไป

ซีน บี2

ภ/นอก ใต้ถุนบ้านตาพูน เช้า

22.กว้าง

ยายเอียด กำลังทอผ้าอยู่ใต้ถุนบ้าน ด้วยหูกทอผ้าอันเล็ก ๆ อยู่ข้าง ๆ เสา ที่ใช้แขวนวัสดุอุปกรณ์จับปลา สักพักมีก็เดินเข้ามา

มี

"แม่ใหญ่ ๆ "

ตัดไป

23.ปานกลาง

มีกำลังกินน้ำจากขันที่ยายเอียดเอามาให้อย่างกระหาย ก่อนที่จะวางขันลง และเอามือปาดน้ำที่เกาะอยู่ตรงปาก และพูดกับยายเอียด

มี

"มีจดหมายมาหาแม่ใหญ่ ครูเขาไปอำเภอมา เค้าเอามาฝากที่ร้าน แป๊ะ ข้อยเลยเอามาให้แม่ใหญ่ (และยื่นจดหมายให้ยายเอียด ยายเอียดรับจดหมายมาดูและมองหน้ามีและยิ้ม"

ยายเอียด

"ขอบใจหลายเด้อบักมี"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

24.ปานกลาง

มียิ้มและพูดต่อ

มี

"บ่เป็นหยังดอกแม่ใหญ่ ข้อยเฮ็ดเป็นประจำอยู่แล้ว นี่มีจดหมายบักคำ ต้องไปส่งอีก (เงียบสักครู่) เมื่อกี้ข้อยเจอพ่อใหญ่ที่ไร่ พ่อใหญ่จับกิ้งก่าได้ตัวใหญ่หลาย แก่ว่าแม่ใหญ่อยากกิน"

ตัดไป

25.ปานกลาง

ยายเอียดยิ้ม

ตัดไป

26.ปานกลาง (TWO SHOT)

มีพูดต่อ

มี

"มื้อนี้แม่ใหญ่บ่เอาข้าวไปให้พ่อใหญ่หรือ ฝากข้อยไปก็ได้"

ยายเอียดยิ้มและพูด

"บ่เป็นหยังดอกบักมี เดี๋ยวข้าสิเอาไปให้มั นยังบ่เสร็จ"

นางยิ้ม

มี

"ถ้าแม่ใหญ่บ่มีหยังให้ข้อยซอย ข้อยกลับก่อนเด้อ สิได้ไปหาบักคำ"

ตัดไป

27.กว้าง

ยายเอียดยิ้มและมองตามมีที่ลุกเดินออกไปก่อนจะหยิบจดหมายมาดูอีกที่จะเดินออกไป

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซีน บี3

ภ/ในห้องนอนบ้านตาพูน สาย

28.ปานกลาง

ยายเอียดกำลังผูกห่อผ้าช้า ๆ และใส่ลงสมุดปิดฝาและนั่งอยู่สักพักก่อนลุกไป

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 3

29.กว้าง

เห็นตาพูนนั่งกินข้าวที่ยายเอียดเอามาให้และยายเอียดก็กินข้าวด้วยกันใต้ต้นไม้ใหญ่ริมที่ดิน

ตัดไป

30.ปานกลาง

ด้านหน้า ตาพูนกำลังกินข้าวสักพัก แกก็ถามยายเรื่องจดหมาย

ตาพูน

"ผู้ใดเขียนจดหมายมา"

ตัดไป

31.ปานกลาง

เพียงด้านหน้า ยายเอียดก้มลงกินและหยุดตอบคำถาม

ยายเอียด

"น้องข้อย"

ตัดไป

32.ปานกลาง

ตาพูนยังคงทำเหมือนไม่สนใจคำตอบ แกกินข้าวต่อไปและถามด้วยน้ำเสียงเรียบ ๆ

ตาพูน

"เรื่องกลับบ้าน งานสารทแม่นบ่"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

33.ปานกลาง

ยายเอียดมองตาพูนและตอบ

ยายเอียด

"แม่นแล้ว"

ตัดไป

35.ปานกลาง

ยายเอียดหยุดกินข้าวและมองไปที่ตาพูน ก่อนที่จะพูดเน้นบางประโยค

ยายเอียด

"ข้อยฮู้ว่าบ่มีทางได้กลับบ้าน ข้อยอยู่มาหลายปี บ่อเคย

กลับเฮ็ดงานบ่หยุดก็บ่มีเงินพอ"

36.กว้าง

ตาพูนกับยายเอียดกินข้าวต่อไปไม่พูดอะไรกัน ตาพูนมองหน้ายายเอียดและกินต่อ

จางภาพ

องค์ที่ 2

ซีเควนต์ที่ 1

ซีน ดี1 ภ/ใน ห้องนอนบ้านตาพูน กว.

37.กว้าง

ยายเอียดนั่งอยู่ข้าง ๆ ห่อผ้าด้วยสีหน้าเศร้า ๆ แกนั่งอยู่ทางขวาของเฟรม เห็นด้านหน้าห้องดูสลัว ๆ มีแสงสว่างส่องมาเล็กน้อย ราวพาดเสื้อผ้ายังคงพาดผ่านระหว่างฝาห้องมีเสื้อแขวนอยู่ประปราย ข้างตัวมีห่อผ้าวางอยู่

ตัดไป

38.ปานกลาง

ยายเอียด เห็นด้านหน้าเฉียง นางค่อย ๆ หยิบจดหมายออกมาจากห่อผ้าที่แกใช้เก็บของ

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

39. ใกล้

มือกำลังจับจดหมายหยิบมาดูทีละฉบับ

ตัดไป

40. ใกล้

หน้ายายเอียดดูเศร้า ๆ กำลังดูจดหมาย

ตัดไป

41. ใกล้

จดหมายถูกวางลงบนห่อผ้าที่ละฉบับ

ตัดไป

42. ใกล้

จดหมายฉบับสุดท้ายถูกวางลงกล้องซูมเข้าเห็นที่อยู่จังหวัดผู้ส่งผ้าถูกห่อมาปิดทับ

ตัดไป

ซีเควนต์ที่2

ซีน อี1

ภ/ใน ห้องโถงบ้านตาพูน เย็น

43. ใกล้

ผ้ากำลังถูกปะซ่อมแซมอยู่กล้องทิ้วขึ้นและค่อย ๆ วายออกเห็นเป็นยายเอียดกำลังซ่อมผ้าอยู่

ตัดไป

44. กว้าง

ตาพูนเดินออกมาจากในห้องนอน หันไปมาเดินหาของอยู่ส่วนยายเอียดนั่งเย็บเสื้อตัวเก่งของตาพูนอยู่ เพื่อไว้สำหรับใส่ไปงานบุญวันพรุ่งนี้ ตาพูนเดินไปหายายเอียด

ตาพูน

"เจ้าเห็นเสื้อข้อยบ่ ข้อยสิใส่ไปงานบุญพรุ่งนี้"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

45.ปานกลาง

ยายเอียดเงยหน้ามองและตอบ

ยายเอียด

"ข้อยกำลังทำให้เจ้าอยู่นี่ไง"

ตัดไป

46.ปานกลาง

ตาพูนถามยายเอียดต่อ

ตาพูน

"ใกล้เสร็จหยัง"

ตัดไป

47.กว้าง

เห็นทั้งคู่ยายเอียดเย็บต่อและตอบ

ยายเอียด

"เกือบแล้ว อีกหน่อย"

ตาพูนดูอยู่สักครู่และเดินไปข้างเสาและนั่งลงใกล้ ๆ ยายเอียด

ตัดไป

48.ปานกลาง

ตาพูนด้านหน้าตรง ตาพูนพูดกับยายเอียด

ตาพูน

"คราวนี้ ขายหมูน้อยไป เฮาคงซ้มบายขึ้นอีกหน่อย
ข้อยจะเอาไปซื้อพันธุ์ข้ามาปลูกนาปีหน้า นาสิมีผลดีขึ้นแล้ว
ข้อยสิจะซื้อเสื้อให้เจ้ากับข้อยคนละตัว เวลาไปงานสิได้มีใส่
คือผู้อื่นบ้าง"

พูดจบแกก็มองออกไปอีกทางเหมือนกำลังคิดอะไรอยู่

ตัดไป

49.ใกล้

หน้าตาพูนพูดต่อไปเบา ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาพูน

"และก็หมูน้อยสักตัวมาเลี้ยง"

เสียง OFF SCENCE

คนเดินขึ้นบันได ตาพูนหันไปดู

ตัดไป

50.ปานกลาง

ด้านหน้าเฉลียง บักพันกำลังพูดกับยายเอียด

บักพัน

"แม่ใหญ่ ข้อยไปเมืองมา เบิ่งไอ้นี้ เลยซื้อมาฝาก"

ตัดไป

51.กว้าง

เห็นยายเอียดกับบักพัน บักพันส่งสะตอให้ยายเอียด 3-4 ฝัก และพูดต่อ

บักพัน

"จันเมียข้อย ก็คนบ้านเดียวกันกับแม่ใหญ่ มันชอบ
ข้อยคิดว่า แม่ใหญ่คงชอบ"

ยายเอียด

"ขอบใจหลายเด้อ และอีจันมันสิเป็นหยังย่เห็นหน้า"

บักพัน

"มันสิบ่เป็นหยังแม่ใหญ่ มันสิกลับไปยามบ้าน" พันยิ้ม จากนั้นก็หัน
ไปทางนอกเฟรมที่ตาพูนนั่งอยู่และพูด

ตัดไป

52.ปานกลาง

บักพันพูด

บักพัน

"พ่อใหญ่ มื้อนี้ไปจับอึ่งกับข้อยบ่"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

53.ปานกลาง

ด้านหน้าเฉียง ตาพูนตอบบักพัน

ตาพูน

"กูไปทุกวันอยู่แล้ว มึงมาเรียกแล้วก้น"

ตัดไป

54.กว้าง

เห็น 3 คน ตาพูน ยายเอียด บักพัน บักพันพูดต่อ

บักพัน

"งั้นข้อยกลับก่อนเด้อ พ่อใหญ่ แม่ใหญ่ ข้อยลาเด้อ"

และลุกเดินไป

ตัดไป

55.ปานกลาง

ตาพูนมองยายเอียด ยายเอียดนั่งดูสะตอสักพักและลุกเดินออกไป เข้าไปในครัว ตาพูนก็เดินออกไปหลังจากดูยายเอียดสักพัก

ตัดไป

ซีน อี2

ภ/นอก ใต้ถุนบ้านตาพูน เย็น

55.กว้าง

ตาพูนเดินมาจากใต้ถุนเดินไปหยิบปี๊บเก็บอาหารหมู เดินไปที่คอกหมู

ตัดไป

56.ปานกลาง

อาหารหมูถูกเทใส่ราง ตัดไป

57.กว้าง

ตาพูนนั่งอยู่บนแคร่ดูหมูกินอาหาร ใบหน้าเหมือนกำลังคิดอะไรอยู่

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซีน อี3

ภ/ใน ครัวบ้านตาพูน เย็น

58.กว้าง

ยายเอียดนั่งอยู่ในครัวในมือยังถือสะตออยู่ แกนั่งอยู่กับที่มองไปที่เตาไฟ เหมือนกำลังคิดอะไรอยู่ และลุกขึ้นเอาสะตอใส่ตู้กับข้าว และเริ่มติดไฟทำอาหาร

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 3

ซีน เอฟ1

ภ/ใน ห้องโถงบ้านตาพูน ค่ำ

59.ปานกลาง

เห็นตะเกียงจุดอยู่กล้องทิ้งขึ้น ตาพูนนั่งอยู่ข้างเสากำลังซ่อมแห ใบหน้าแกดูครุ่นคิดดูไม่สนใจกับการซ่อมแหนัก

ตัดไป

60.กว้าง

ตาพูนนั่งซ่อมแหอยู่ ยายเอียดก็เดินเข้ามา ลงนั่งเย็บผ้าต่อ ต่างคนต่างทำงานไม่ได้ พูดกันสักพักตมพูนก็พูดขึ้น

ตาพูน

"เฒ่า เจ้าสิอยากไปบ้านใช่บ่"

ตัดไป

61.ปานกลาง

ยายเอียดเงียบแก่ไม่พูดอะไรทำเหมือนไม่ได้ยินแกเย็บผ้าต่อไป

ตัดไป

62.ปานกลาง

ตาพูนพูดต่อ แกพูดช้า ๆ อย่างตั้งใจ

ตาพูน

"ข้อยก็อยากให้เจ้าไป แต่ตอนนี้ข้อยบ่มีเงิน"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

63.ปานกลาง

ยายเอียดเย็บผ้าเสร็จแกหมวดปม และตัดด้ายที่เกินออกและพูดด้วยเสียงเศร้าแต่ดัง

ยายเอียด

"เจ้าบ่ต้องเว่าดอก ข้อยบ่มีทางได้กลับบ้านดอก เว่าไปก็บ่มีประโยชน์ เฮามันบ่มีเงิน"

ตัดไป

64.กว้าง

ยายเอียดเดินมาที่ตาพูน และส่งเสื้อให้และเดินออกไปทางห้องนอน ตาพูนหยิบเสื้อมาดูตรงรอยปะ และมองตามยายเอียด

เสียง OFF SCENCE บักพัน

"พ่อใหญ่ ไปก้นหยัง"

ตาพูนตอบ

"ท่ากูเดี๋ยว"

แกเอาเสื้อแขวนและลุกไป

ซีน เอฟ2

ภ/นอก แปลงนาแอ่งน้ำตื้น กค.

65.ปานกลาง

ตาพูนถือกะบองมือซ้ายและมีดมือขวา ค่อย ๆ ย่องเดินส่องหาอึ่ง และแก็เหมือนจะเห็นอึ่ง แกจับลงไปในน้ำ แต่ยังไม่มีอะไรติดมือขึ้น

66.กว้าง

เห็นตาพูนกำลังจับอึ่งแต่ไม่ได้สักที บักพันตะโกนถาม

บักพัน

"ได้บ่ พ่อใหญ่"

ตาพูนห้นมาตอบดูแกอารมณ์ไม่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาพูน

"บ่ได้ โชคไม่หมาน ข้อยกลับบ้านเด้อ"

และแกก็เดินออกไป

ตัดไป

ซีน เอฟ 3

ภ/ใน ห้องนอนบ้านตาพูน กค.

67.ปานกลาง

ตาพูนนอนอยู่เอามือก่ายหน้าผากจนเช้า

ตัดไป

ซีเควน์ที่ 4

ซีน จี1

ภ/นอก วัด เช้า

68.ปานกลาง

เกลือใส่ลงในกระทง และวางขวดลิโพใส่น้ำลงในถาดและยกไป

ตัดไป

69.กว้าง

ผู้คนทะยอยเดินเข้าวัดตอนเช้า คนไม่มาก เดินมาทีละคน 2 คน ต่างคนต่างมา

ตัดไป

*กระบอง อุปกรณ์จุดไฟใช้สำหรับกลางคืนคล้ายขี้ไต้ ลักษณะเป็นทรงกระบอก

70.ปานกลาง

ยายเอียดค่อย ๆ ถือถาดนั่งลงวางกระทงตามต้นไม้ ค่อย ๆ วางทีละกระทงและกระเถิบออกวางอีก กระทงไปเรื่อย ๆ ใกล้ ๆ กัน

ตัดไป

71.ใกล้

ขวดลิโพ ถูกเทน้ำลงกับโคนต้นไม้

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

72.ปานกลาง

ยายเอียดลุกเดินไปขึ้นศาลาวัด คนก็ทะยอยขึ้นไป

ตัดไป

ซีเควนต์ที่ 5

ซีน เอส1

ภ/ใน บ้านตาพูน กว.

73.กว้าง

ยายเอียดนั่งอยู่ตรงเสา แกมองออกไปหน้าบ้าน สายตาแกมองออกไปอย่างเศร้า ๆ สีหน้าแกดูครุ่นคิดอยู่ กล้องซูม เข้าช้า ๆ เป็นปานกลาง

ตัดไป

ซีน เอส2

ภ/นอก ที่ดินว่างเปล่า

74.ปานกลาง

ตาพูนกำลังก้มหน้าก้มตาทำงาน สีหน้าแกดูเครียด เหงื่อออกเต็มตัว แกทำงานต่อไป ไม่สนใจเหงื่อที่ไหลออกมา ทำได้สักพักแกก็หยุด

ตัดไป

75.ใกล้

หน้าตาพูนมองเหมือนคิดอะไรอยู่และเดินออกไป

ตัดไป

76.กว้าง

เห็นที่ดินกว้างแดดร้อน ตาพูนเดินออกไปจากที่ดินเอาเสียมไปด้วย

จางภาพ

ซีน เอส3

ภ/ใน ห้องครัวบ้านตาพูน กว

77.ปานกลาง

ยายเอียดกำลังนั่งทำปุ่นอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

OFF SCENCE คนเดิน

ยายเอียดหันไปดูและพูด

ยายเอียด

"เจ้าลืมหยังบ่ ถึงบ่ทำงานกลับมาเอา"

78.ปานกลาง (TWO SHOT)

ตาพูนเดินมานั่งข้าง ๆ ยายเอียดและพูด

ตาพูน

"คราวนี้ เจ้าสิจะได้ไปเบิ่งงานกับเขาบ้าง

ยายเอียดมองตาพูนด้วยท่าทีงง

ตาพูน

"ข้อยมาคิดดูแล้ว ออกจะดีถ้าเจ้าจะได้ไปสนุกบ้าง"

แกหยิบเงินออกมา และยื่นให้

ตาพูน

"เอ้า นี่ เงิน กับ ตั๋วรถไฟ"

แกวางลงบนมือยายเอียด

ตัดไป

79.ปานกลาง

ข้ามไหล่ตาพูนเห็นยายเอียด ยายเอียดมองเงินและมองหน้าตาพูนก่อนพูด

ยายเอียด

"เจ้าซื้อของแล้วบ่"

แกมองหน้าตาพูนและลดลงมามองที่เสื้อตาพูนแกนั่งมองอยู่นาน

ตัดไป

80.ปานกลาง

ข้ามไหล่ยายเอียดเห็นตาพูน ตาพูนมองหน้ายายเอียดและพูด

ตาพูน

"ยังก้อ เจ้าเก็บเงินนี่ไว้ เจ้าสิต้องใช้ตอนไป"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

81.ปานกลาง

ข้ามไหล่ตาพูน ยายเอียดมองตาพูนและค่อยยื่นตั๋วให้

ยายเอียด

"เจ้าเอาตั๋วไปคืนเถอะ ข้อยบ่อยากไปแล้ว"

นางยื่นเงินคืนอีกและพูด

"นี่เจ้าเอาไปซื้อของ บ่ต้องให้ข้อยดอก"

82.ปานกลาง

ข้ามไหล่ยายเอียด ตาพูนค่อย ๆ พูดแต่เสียงหนักเน้นขึ้นกว่าเดิม

ตาพูน

"ตั๋วเขาบ่รับคืนแล้ว คืนเขาบ่ได้ เงินเจ้าสิต้องเก็บไว้

ของข้อยยังบ่จำเป็นต้องใช้"

ตัดไป

83.ปานกลาง (IWO SHOI)

ยายเอียดมองหน้าตาพูนแกดูเศร้า ๆ และค่อย ๆ พูดช้า ๆ เหมือนจะขอร้อง

ยายเอียด

"ข้อยบ่อยากไปแล้ว"

ตาพูนมองหน้ายายเอียดนิ่ง ๆ แกค่อย ๆ พูด

ตาพูน

"เจ้าลำบากมาหลาย กลับบ้านคราวนี้ สิได้สนุกคือผู้อื่น

จางออก

องค์ที่ 3

ซีเควนต์ที่ 1

ซีน ไอ

ภ/ใน ห้องโถงบ้านตาพูน เช้า

84.กว้าง

ตาพูนช่วยถือของออกมาจากห้องนอนและเดินไปรอที่หน้าชานและเดินกลับไปเอาของอีก

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

85.กว้าง

ตาพูนอยู่ตรงกระไดยายเอียดเดินตามลงมาและทั้งคู่เดินไปด้วยกัน ถ่ายผ่านคอกหมู

จางออก

ซีน ไอ2

ภ/นอก ชานชลาสถานีรถไฟ เช้า

86.กว้าง

จางเข้า ตาพูนกำลังเดินในชานชลาคู่กับยายเอียดทั้งคู่เดินมาพร้อมกัน

87.ปานกลาง (TWO SHOT)

ด้านหน้า เห็นตาพูนกับยายเอียดนั่งอยู่ ยายเอียดหันมามองตาพูน ตาพูนพูด

ตาพูน

"เบิ่งข้าวของครบหมดบ่ เบิ่งตัวเองดี ๆ เด้อ"

ยายเอียดมองหน้าตาพูนสักพัก และมองออกไปที่ทางรถไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

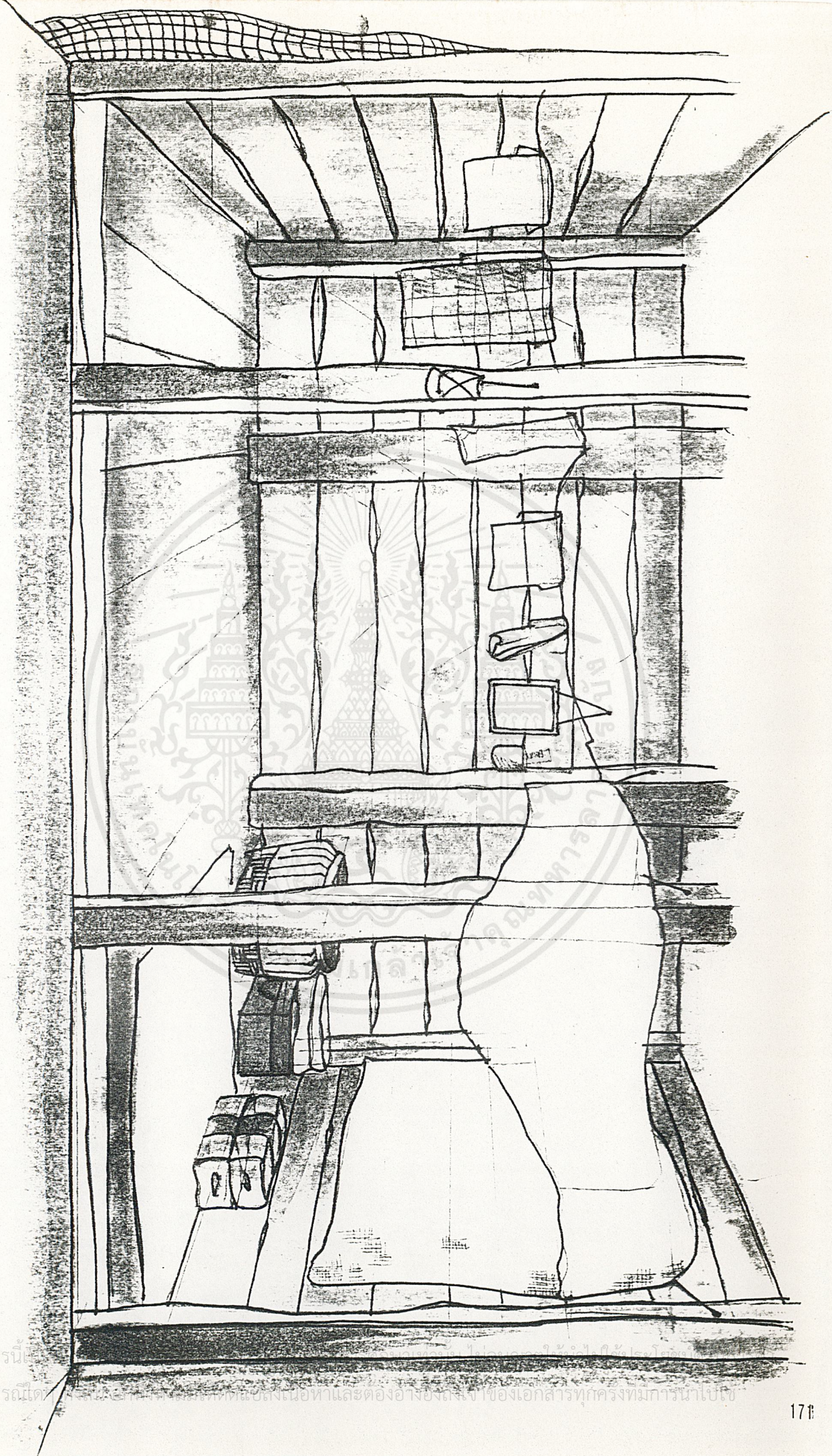

เอกสารนี้เป็น[illegible]ขอบคุณที่ให้ใช้ประโยชน์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

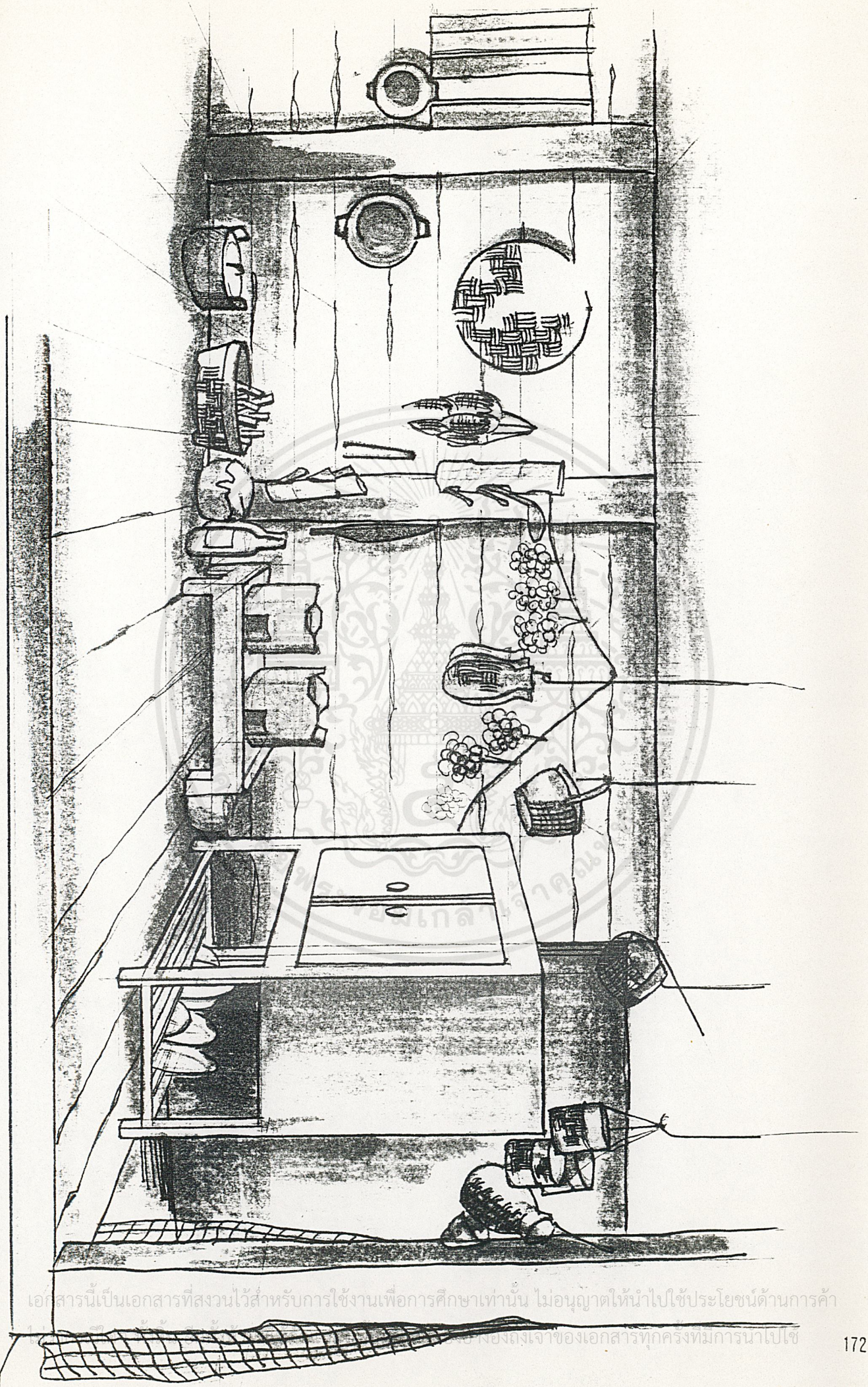

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LOCATION

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

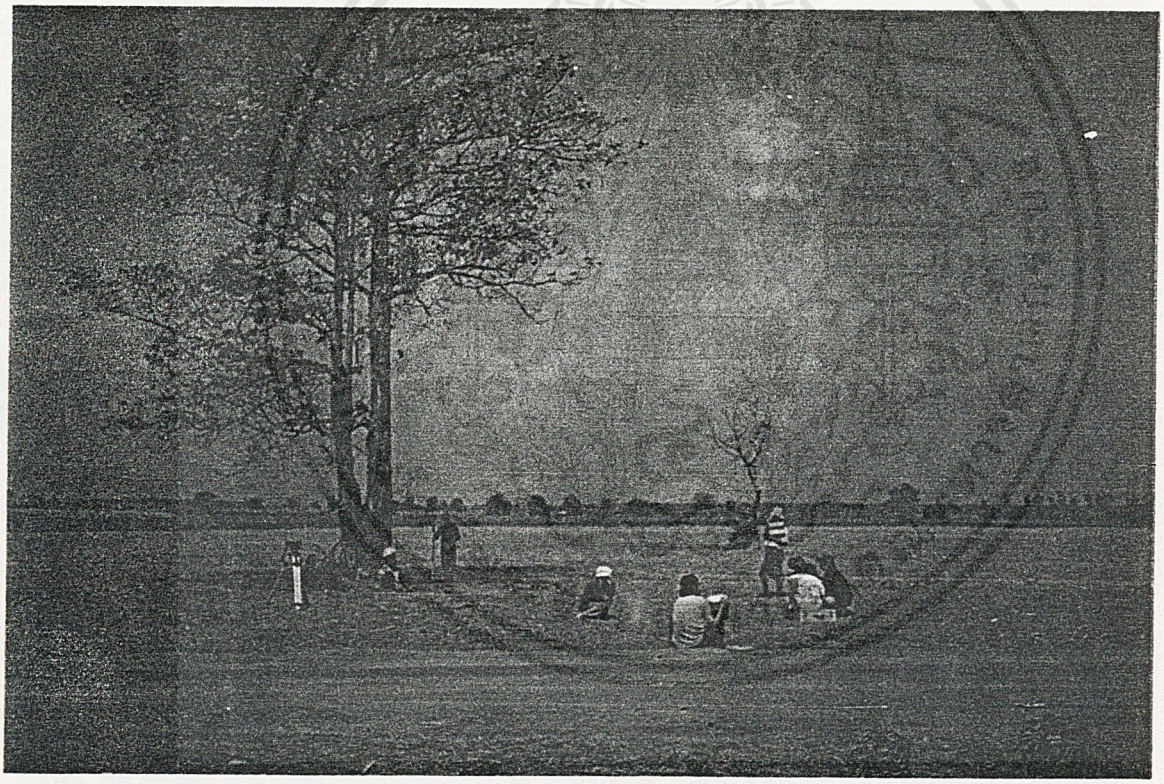

11 / 2 / 96 กลางทุ่ง ปราจีนบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

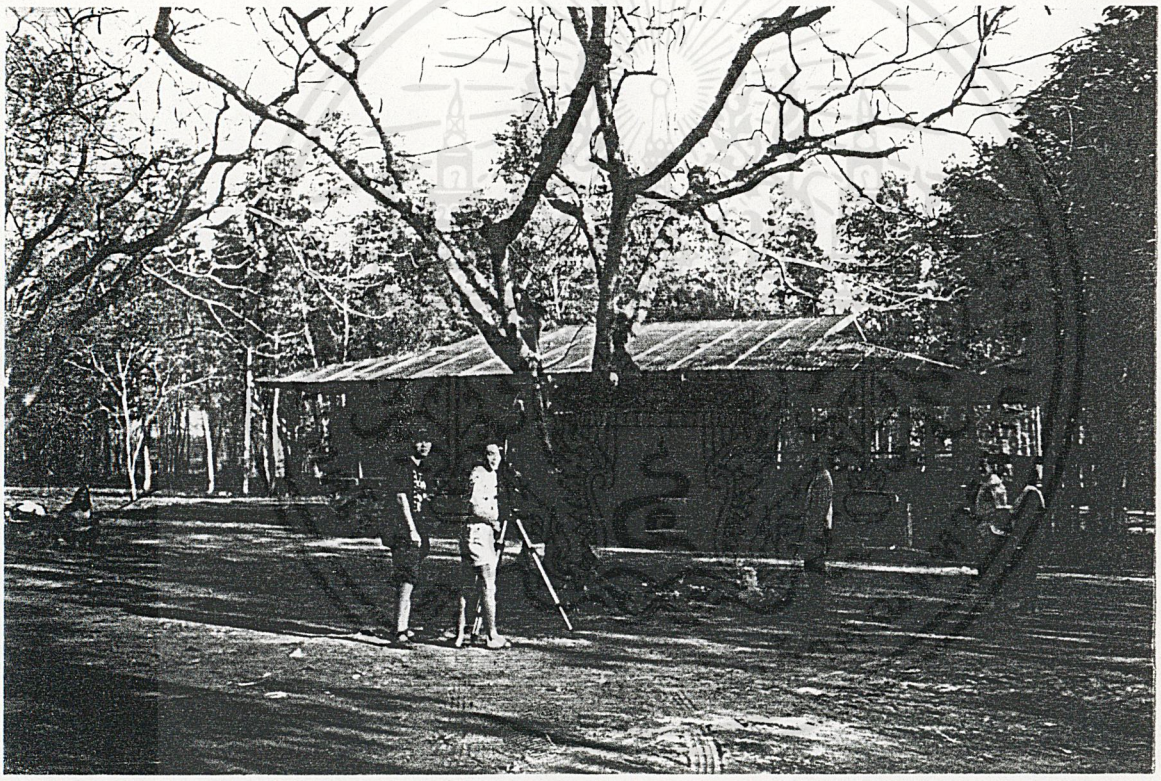

11/2/96 ศาลาวัด ปราจีนบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาพูน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยายเอียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COSTUME

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

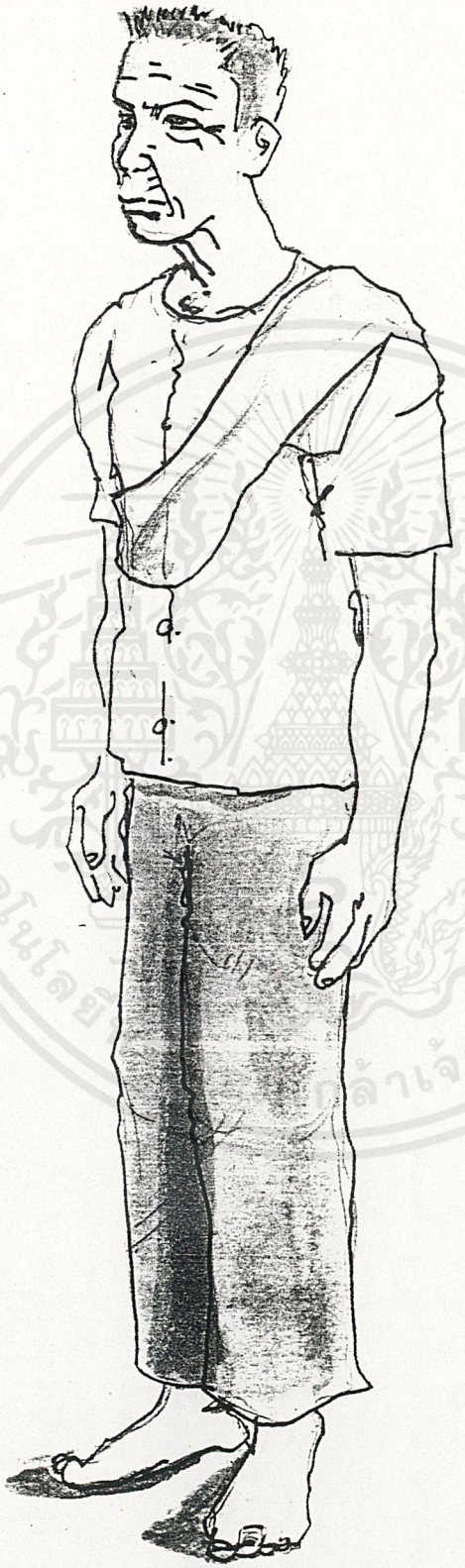

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHOOTING BOARD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

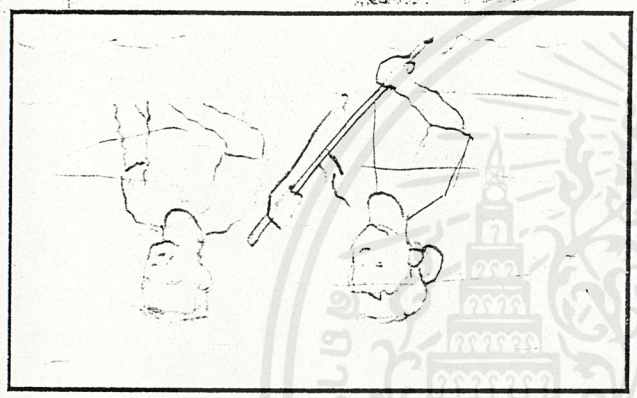

① ปากคลอง

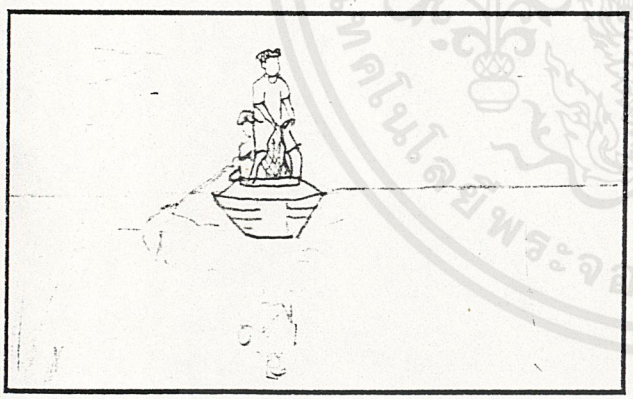

② กลางคลอง

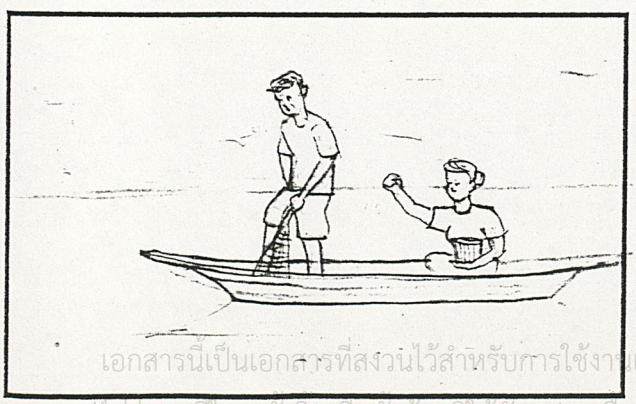

③ กลางคลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

④ ปานกลาง

ท้องน้ำนิ่งสงบ มีหมอกปกคลุมบางๆ สักครู่แหก็ถูกเหวี่ยงลงน้ำบริเวณนั้น.

ตัดไป

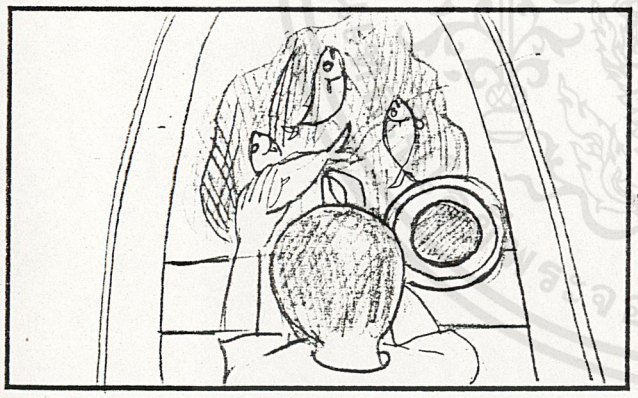

⑤ ปานกลาง

บน. แหที่ถูกเหวี่ยง อยู่บนเรือ มีปลาอยู่ 4-5 ตัวดิ้น คลุกคลัก ตาพูนค่อยๆ แกะปลาออก จากแหลงซ้อง.

ตัดไป

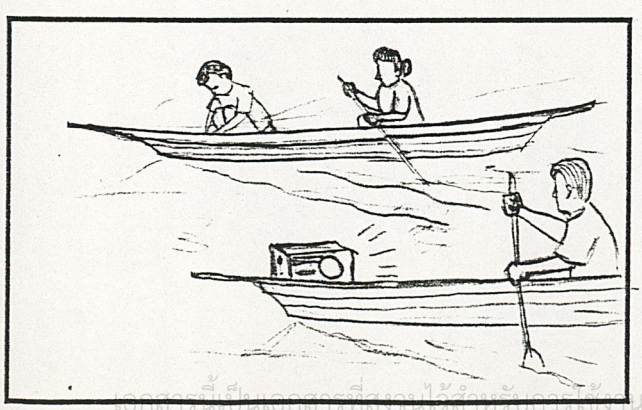

⑥ กว้าง

ว้าง เรือค่อยๆ พายไปอย่างช้าๆ ตาพูนก็กำลังแกะปลาใส่ซ้อง ยายเอียดก็พายไป เสียงวิทยุ ค่อยแว่วมาเบาๆ และ ดังขึ้น สักพัก เรืออีกลำก็ลอยโผล่มาทางขวาของเฟรม. โดยมีวิทยุวางอยู่ทางหัวเรือ เสียงคนพายเรือตะโกนทัก

คน 1

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

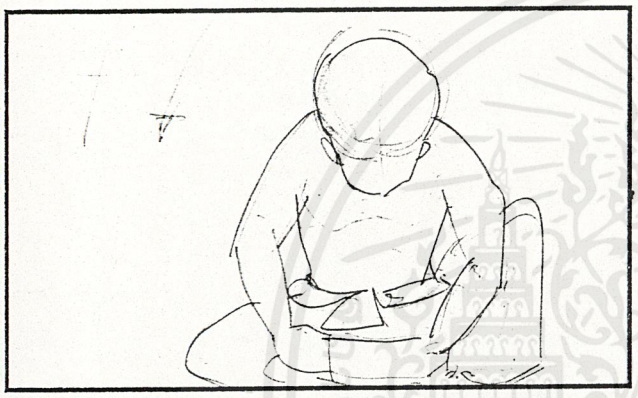

(10) ปานกลาง

ตาพุนกำลังเอามีดสับหยวกกล้ายและปาดลงปี๊

ขึ้นขึ้น

ตัดไป

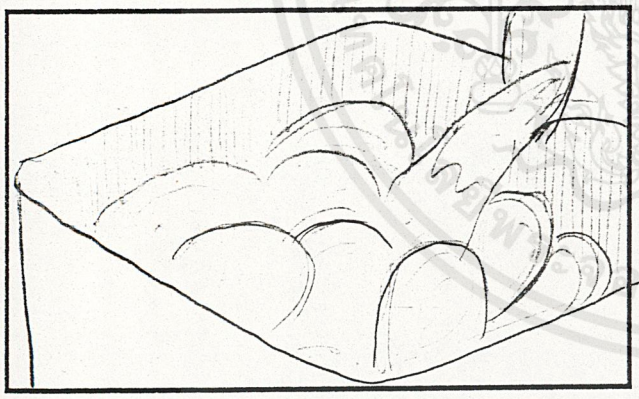

(11) ใกล้

น้ำจากครูน้ำถูกเทลงปี๊ป และใส่ลำไปอีกนิดหน่อย

ตัดไป

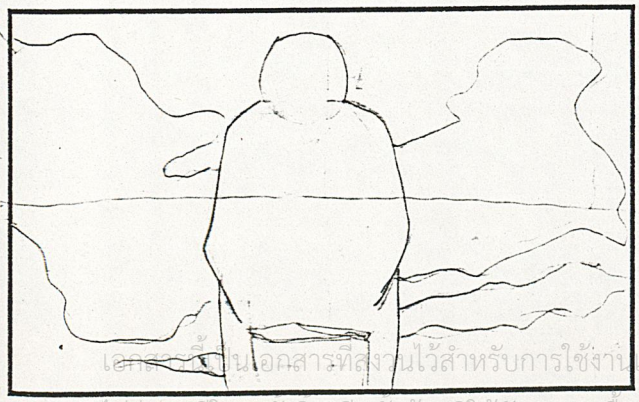

(12) ปานกลาง

ตาพุนกำลังสาละวนกับการกวนอาหารหมูอยู่ ควันจากกองไฟลอยขึ้นปกคลุมใต้ถุนบ้าน ตาพุนเหงื่อออกโทรมตัว แกยกมือเอาผ้าขาวม้าเช็ดหน้าเป็นระยะ เสียงหมูร้องดังคลอตลอดเวลา

OFF SCENCE

เสียงเพลงจากวิทยุดังขึ้นเรื่อยๆ

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

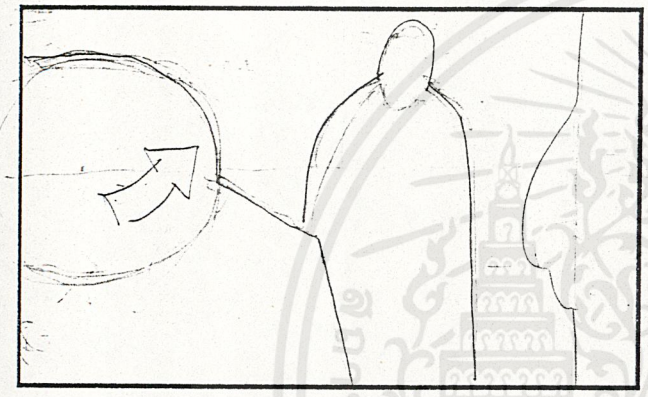

(13) ปานกลาง

ข้ามไหล่ตาพูนหันไปมอง เห็นคนถือวิทยุเดินเข้ามา
เสียงเพลงยังคงดังอยู่

ตัดไป

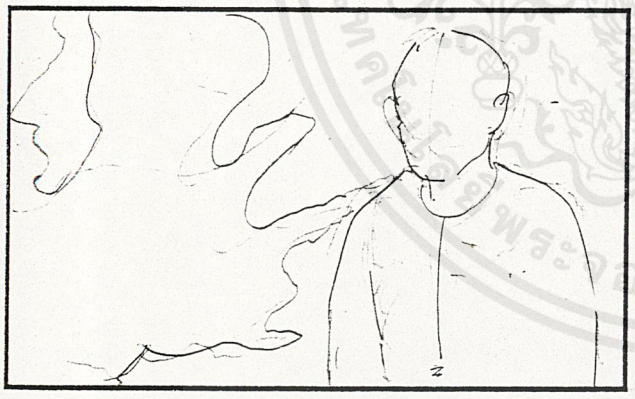

(14) ปานกลาง

ด้านหน้าเฉียง คน2

คน2.

" พ่อใหญ่ จะเอาหยังวิเปล่าจ่อยจะ
เข้าเมือง "

ตัดไป

เวลาผ่านๆ

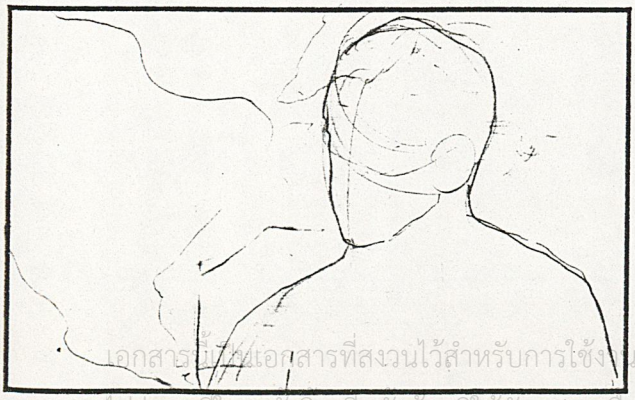

(15) ปานกลาง

หน้าเฉียง45 ตาพูนส่ายหัวและพูดต่อ

ตาพูน.

" วิทยุใหม่เหรอ "

เวลาผ่านๆ

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

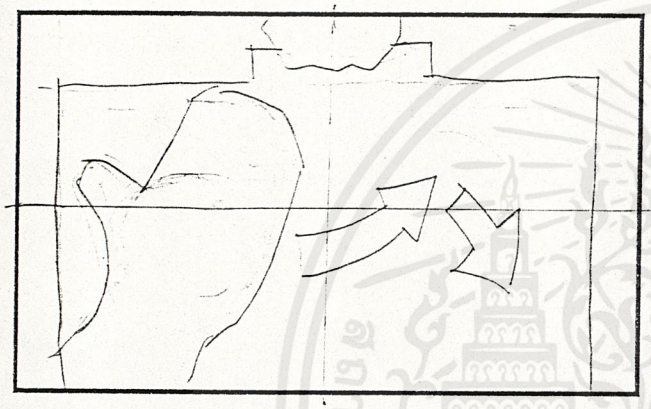

(16) ใกล้

มือตาพูนกำลังลูบๆ วิทยุ สักพักก็ ถังออกมา
<แทนสายตา>

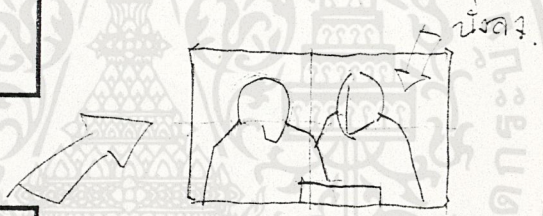

ตัดไป

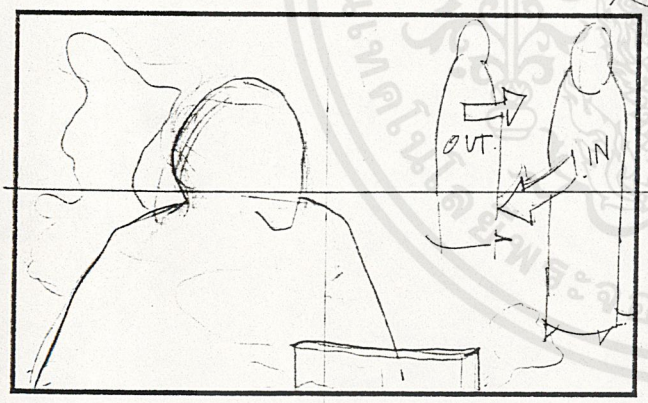

(17) ปานกลาง

หน้าตรง คน2

คน2

" งั้นช่วยไปก่อนเถือ "

และเดินออกไป เสียงเพลงค่อยๆ เบาลง กล้องค่อย WIDE ออก ยายเอียดเดินสวน เข้ามาให้ตัดตาพูน เท ใส่ปี๊ป

ตัดไป

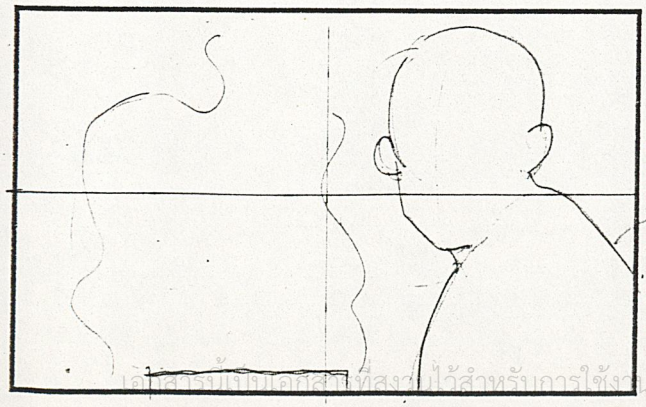

(18) ปานกลาง

หน้าตรง
<หันคอ>

ตาพูนพูดกับยายเอียด

KICK LIGHT

ตาพูน

" วิทยุพันสวยนะ "

ตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

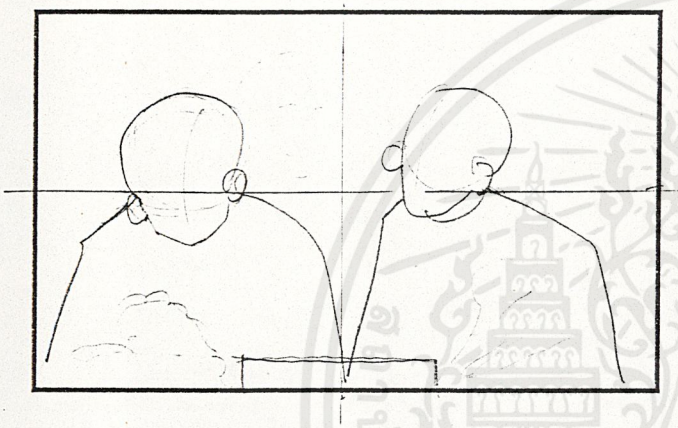

(19) ปานกลาง (TWO SHOT)

ยายเอียดมองดูตาพุนกวนอาหารหมูอยู่ ตาพุนดูความสุข และพูดออกมา

ตาพุน

"ไม่นานข้อยก็จะมีกลับเขาแล้ว ขายหมูไปแล้วข้อยจะเอาเงินที่เหลือจากค่าข้าว ค่าที่ไปซื้อมัน"

เสียงหมูร้องคลออยู่ด้วย.

ตัดไป

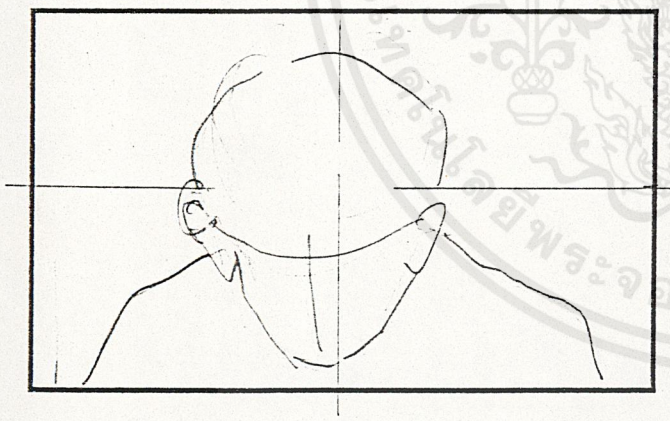

(20) ปานกลาง

หน้าตรง ตาพุนยิ้มอย่างมีความสุข และกวนอาหารหมูต่อ.

ตัดไป

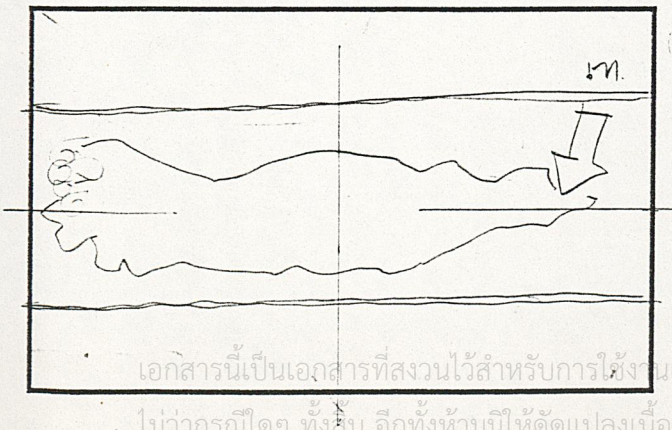

(21) ใกล้

ตาพุนกำลังเขาอาหารหมูจากปี๊ปลงในรางไม้สำหรับให้อาหารหมู.

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

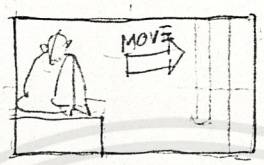

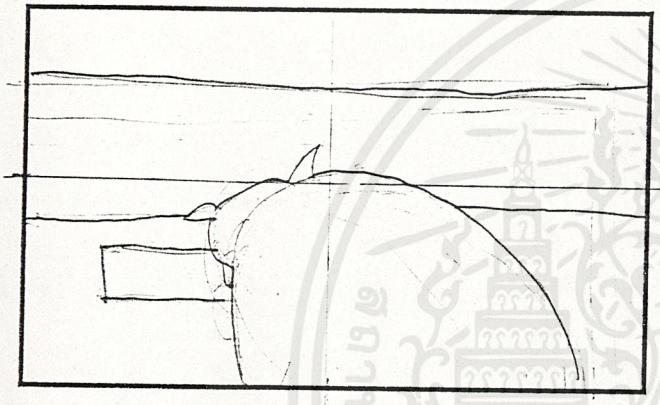

(22) ข้างนอกกลางวัน

ภูเขาสูง มองเห็นหมอกกำลังลอยอยู่ในเงาไม้กล้องที่ซูมขึ้นเห็นหมอนกำลังโรยอยู่บนแสงมองลงที่หญ้าสีเขียวสักพักแกก็ลุกไปหยิบจาน และช้อนที่นั่งอยู่ข้างๆ เดินออกไป เสียงสะใภ้นอกบ้านเรียก

หมอน

"แม่จ๋า ข้าวเสร็จไปกินเลย"

ตัดไป

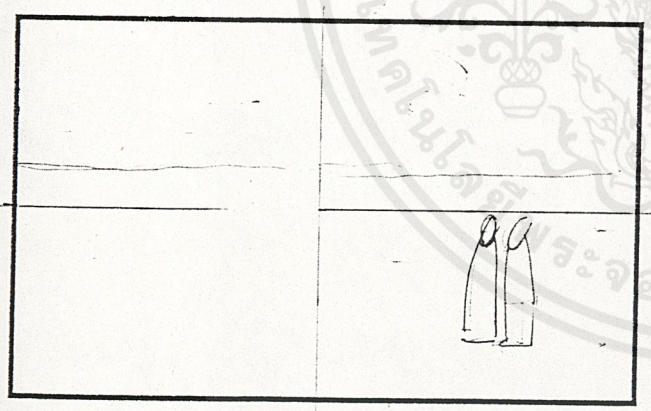

(23) ในครัว

ที่เห็นว่างเปล่า หมอนเดินลงมาที่ครัวอยู่ที่ครัวอยู่ตรงหน้าจอ แล้วมีใครอยู่ที่นี่ ชี้ไม่เห็นหมอนก็เดินมาที่ครัวเสียงเพลงคลอเบาๆ มีใครอยู่ที่ครัวหรือเปล่า สักครู่มีใครอยู่ก็หายไปแล้วหมอนก็เดินออกไป เพลงค่อยๆ เงียบ

ตัดไป

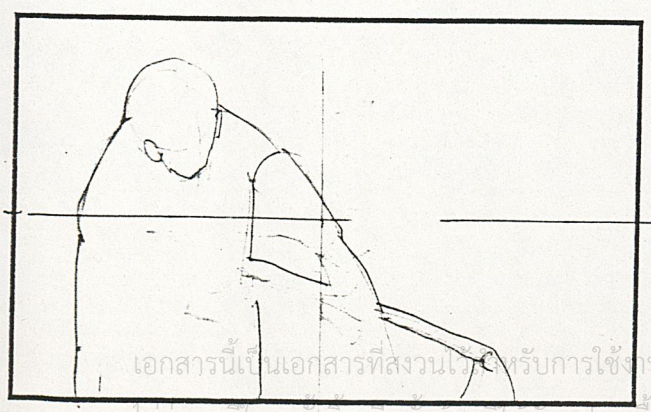

(24) ข้างนอกกลางวัน

หมอนกำลังนั่งอยู่ สักครู่ก็เห็นมือป้องที่หมอนและมองไปบนท้องฟ้า ก่อนที่จะเดินไปพัก

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางการถ่ายทำ

(BREAK DOWN)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT
BREAKDOWN SHEET

PRODUCTION TITLE	PAGE NO.	DATE
	4.	10. ก.พ. 39.

SCENE NO.	SET / LOCATION	DAY / NIGHT
เอพ 2 ไอ 2.	ห้องโถง.	เช้า - สาย (2)

DESCRIPTION

สดชื่น สดใส เพิ่งทำบุญเสร็จ. 4 SHOT

SHOT	DESCRIPTION
60 - 62.	ตากับยายกลับจากวัด และ ยายก็ดูไม่สบาย.
98.	ตาหิ้วส้มภาระยาย เตรียมออกเดินทาง.

CAST

ตากับยาย.

COSTUME

เสื้อตาเป็นตัวเดียวกับที่ยาย.
ซ่อมในซีนซี 1.
(มีผ้าพาดบ่าทั้งสองคน).
60 - 62 เสื้อ ที่กลาง
98. เสื้อสีเข้ม

PROPS

ถาด.
กระทง.
ขันเล็ก
กระเป๋าเดินทาง. 2 ใบ.
ชะลอมก็ดี.

PRODUCTION NOTES

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET

"GIVE"	1.	10. ก.พ. 39
PRODUCTION TITLE	PAGE NO.	DATE
ตา, ฉาก 2, SHOT 86, 87.	ปากลิ้นบรี่. ห้องนอน.	~~กลางวัน~~ ~~กลางคืน~~.
SCENE NO.	SET / ~~LOCATION~~	DAY / NIGHT

DESCRIPTION

เศร้าๆ เสียงน้อยๆ. 13 SHOT.

SHOT	DESCRIPTION
40.	ภาพกลาง. ชายนั่งอยู่ข้างๆ หน้าต่าง หล. ค่อยๆ เคลื่อนกล้องมาหยุดที่. CLOSE. DOLLY. ค้างไว้นิ่ง. CU. หน้าชาย สูงอายุมาก.
41.	ภาพกลาง. ~~ชายไม่ขยับ~~ ~~เสียงสะอื้นมาก~~.
42.	ภาพกลาง. ~~เสียงสะอื้นมาก~~ เสียงสะอื้นกลาง ~~เสียงสะอื้น~~. ค้างอยู่.
42-81.	ชายเดินออกมาหยุดที่ใกล้ๆ ชาย. ภาพกลางมาหยุดภาพ. หล. ชายสูงอายุมาก. หล. เอาภาพชายคนนี้.

CAST

ชายเฒ่า.

ภาพกลาง.

COSTUME

เสื้อ กางเกง → ภาพกลาง.

เสื้อ ผ้าคลุม. → ชายเฒ่า.

เสื้อผ้า. → ปกติ, กางเกงปกติ.

ชาย → ทอสีดำ

40-42 เสื้อสีอ่อน.

42-81. เสื้อสีกลาง.

PROPS

- ชายเฒ่าใช้ไม้เท้า
- เสื้อผ้าชาย
- สัมภาระ
- ต้นไม้
- ผ้าห่ม, ที่นอน, หมอน.
- เสื่อกก.
- ผ้าห่มเก่า
- ผ้าเช็ดตัว หล. ผ้าเช็ดตัว.
- ภาพถ่ายครอบครัว

PRODUCTION NOTES

เวลาในหนังเป็นช่วงสั้นๆ

40 → ใช้ ดอลลี่.

42-81 → ——

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT
BREAKDOWN SHEET

PRODUCTION TITLE	PAGE NO.	DATE
	2	10. ก.พ. 39.
SCENE NO.	SET / LOCATION	DAY / NIGHT
บี1, จี5, เอส 1	บ้าน (ครัว)	กลางวัน

DESCRIPTION

กลับเยอะๆ ดูสลัวๆ 11 SHOT

SHOT	DESCRIPTION
31,32	ยายเอียดอยู่ในครัวและมีคนเอาจดหมายมาให้ จากนั้นแกก็แกะจดหมายออกดู
85.	ตาพูนกำลังทำอาหารให้ยายเอียด เพราะยายเอียดไม่สบาย
89 - 96.	ตาพูนเอาสตางค์กับตั๋วมาให้ยายเอียด

CAST

ยายเอียด.

ตาพูน

COSTUME

เหมือนชุดเดียวกับ PAGE 1.

31,32 เสื้อคอ.

85 เสื้อเข้ม.

PROPS

กระเทียม.

ข้าวโพด.

และอุปกรณ์ทำครัวต่างๆ.

จดหมาย.

PRODUCTION NOTES

89-96. → เป็น. → ใช้ DOLLY.

85 → เช้า

31-32 → เช้า → ใช้ DOLLY.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT
BREAKDOWN SHEET

PRODUCTION TITLE	PAGE NO.	DATE
	3.	11 ก.พ. 39.

SCENE NO.	SET / LOCATION	DAY / NIGHT
อี1, จี4,	ห้องโถง.	กลางคืน.

DESCRIPTION

แสงสลัว คูมโทน แบบ GADVATE แสง ตะเกียงเป็นหลัก. 9 SHOT

SHOT	DESCRIPTION
48-55.	ยายเอียดกำลัง เย็บเสื้ออยู่. ตาพูนเดินมา หลังจากอาบน้ำปะแป้ง. แกเดินไปนั่ง และพูด. ดังวิทยุ แกซ่อมแห และก็ออกไปเดินจับอิ่งยาย. เอียดถืออยู่คนเดียว จน แกกลับมาและเอาเสื้อให้.
84	ตาพูนกำลังครุ่นคิด เรื่อง ยายเอียด หลังจากพบจดหมาย. ขณะ ซ่อมแห.

CAST

ยาย กับ ตา.

COSTUME

ชุดใหม่ ต่างกับ PAGE 1 และ 2

48-55 กางเกง → ตาเดียวกับเจ้าจีนคน

84 ที่ ~~[illegible]~~ กลาง

PROPS

แห

เสื้อ → ใส่ในซีนไปวัก

ตะเกียง. 3 อัน.

ยาเส้น

เข็ม, ด้าย.

ข้อง พร้า

PRODUCTION NOTES

เอาแสงนุ่มๆ.

48-55 → ใช้ DOLLY.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET

10 ก.พ → 32. SHOT

PRODUCTION TITLE	PAGE NO.	DATE
	6	~~10~~ ก.พ 39

SCENE NO.	~~SET~~ / LOCATION	DAY / NIGHT
เรพ. 1.	วัด	เช้า (1)

DESCRIPTION

หาคนมาประกอบ 4-5 คน. 4 SHOT

SHOT	DESCRIPTION
56 - 59.	ตากับยายไปทำบุญ.

CAST

ตากับยาย

COSTUME

เสื้อตัวที่ยายช่วยใน ซีน ซี 1.

เสื้อจีกจาง.

PROPS

ภาค

ขันเล็ก

กระทิง — ป้าเดิก

หัวหาราบ่า.

PRODUCTION NOTES

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET

11. ก.พ. → รวม SHOT.

PRODUCTION TITLE	PAGE NO.	DATE
ฉาก 4, ซีน 1, 11 - 16.	5 ที่ดิน	11 ก.พ 39. กลางวัน.
SCENE NO.	SET / LOCATION	DAY / NIGHT

DESCRIPTION

ชรกาญาวรณ์ มิชาว. ชูบาลีม. แอลกาชชิลล์. และ กิ๊งก่า. 21 SHOT.

SHOT	DESCRIPTION
23 - 30.	ตาคุยกับชีโนอยู่ และก็ชวนตาน แกหัก และก็จับ กิ๊งก่า
33 - 39	ยายเฮาห้ามก็ห้ามตา และคุยเรื่องราวหลาย.
67 - 71.	ตาชวนตานอยู่ ยาย ซึ่งไม่สบายเฮาห้ามก็ให้ และกลับไป.
99	ตากำลังคิดถึงยายขณะนั่งพัก. ตามองค์ที่จะตัดสินใจกายหนู

CAST

ตา ก้อย ยาย. และเด็กส่งจ.พ.

COSTUME

เสื้อผ้าเกี่ยวกับตานหาปลา → ซีน 4,
ซีน 1. (23 - 30) (33 - 39) ยายถ้วย.
ตัวเกี่ยวกับไปวัด. (67 - 71). ยายถ้วย.
33 - 39
23 - 31 เสื้อสีขาว (อ่อน)
67 - 71. เสื้อสีกลาง.
99 เสื้อสีเข้ม

PROPS

ลิงหยู.
กิ๊งก่า
ข้อง → 1 ชั้น.
กระชัย 2 - 3 ชั้น, ห้ามหนีบ และกับ.
ขนม, เสียม.
ผ้าขาวม้า ใบไม้แห้ง.

PRODUCTION NOTES

23 กับ 67. ใส่เสื้อเหมือนกัน ตาย ผมโต้ลมกัน.

FILTER FL.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT
BREAKDOWN SHEET

PRODUCTION TITLE	PAGE NO.	DATE
เธรี่ . คู่ 2 . เธฟ ว . จี้ ว , ไธ 1.	7.	11 ก.พ 39
SCENE NO.	SET / LOCATION	DAY / NIGHT
	ที่ทำงาน	กลางวัน → เย็น.

DESCRIPTION

SHOT 47. กลางคืน. 20 SHOT

SHOT	DESCRIPTION
10 - 22. 13	ศพทำลังเตรียมงานศพ ชุดเจ้าภาพ ชุดที่ 2 เดินอีฮ. วิทยุมา และ คุยกัน และ ชายหนึ่งยืนยาย เดินมา และ คุย กับ ชุดเจ้าภาพ วิทยุ. — เต้ . ①
5. 43 - 47.	ศพที่น้ำตาหรหมู่ยืน. — เสน . ④
63 - 66.	ศพที่น้ำตาหรหมู่. — เต้ . ② เสน ③
92 - 93	ศพที่น้ำตาหรหมู่ อีก แต่ ศพนี้ คุณศักดิ์ถูกลงไปใช้งานศพ
93 ต่อ 2	ศพของ ศพมาก: ชาติ ตัวคุณ และ ชุดการณ์เลี้ยงหมู หลังจากการงานหมู่ไป .
ฉากต่อไป	เต้

CAST

ศพ , เด็กอีฮ วิทยุ , ชาย .

COSTUME

10 - 22. 43 - 47 | ชุดเดียวกับที่ทำงานก่อน.

63 - 66. 92 - 93 | ชุดเดียวกับไปร่วมงานศพ

93. ชุดเดียวกับ ไปสุดท้ายที่ รถไฟ. เก่ง.

PROPS

ดอกไม้จันทน์ , ถ้วย และ อุปกรณ์ปะมง.
ลำ , ไม้พาย , ธงชาติ , ดาบ , เสื่อ , ผ้า , เต้า.
ผัก.
ปี๊บ.
เธทไฟ่.
ผ้าขี้ริ้ว
ไม้ค้ำ. ผ้าขี้ริ้ว , ถังน้ำ , ไม้กวาด , ผ้าขี้ริ้ว

PRODUCTION NOTES

10 - 22 → ผลุกการที่ทำเตรียมเต้า.
63 - 66 และ 93.

92 - 93. → เย็น.
43 - 47.

อีกเสียง หมูร้องข้างนอก.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. ก.พ → 14 SHOT

SCRIPT BREAKDOWN SHEET

PRODUCTION TITLE	PAGE NO.	DATE
	7.	12 ก.พ. 39.

SCENE NO.	SET / LOCATION	DAY / NIGHT
ไอ3	สถานีรถไฟ	กลางวัน

DESCRIPTION

เอกกรณีป้าจากกทม.ไปเพราะจะได้นำมาถ่ายที่สถานีได้ 5 SHOT

SHOT	DESCRIPTION
99-103	ตาไปส่งยายที่สถานีรถไฟ

CAST

ตา กับ ยาย

COSTUME

ชุดเดียวกับ SHOT ก.ว. ที่ทำความสะอาด ครกหมูก่อนไป ซีเจ้ม

PROPS

กระบาะสินทาง

ระลอม

PRODUCTION NOTES

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT
BREAKDOWN SHEET

PRODUCTION TITLE	PAGE NO.	DATE
	8	12 ก.พ. 39

SCENE NO.	SET / LOCATION	DAY / NIGHT
เอ 1, ใจ 4	บ่อปลา (ลาดกระบัง)	เย็น

DESCRIPTION

หาเรือ 2 ลำ และ ชูชีพ 3 อัน ทำสมอกด้วย บรรยากาศ ทึมๆ สลัวยามเช้า 9 SHOT

SHOT	DESCRIPTION
1-8	ตาทูน ไปหาปลากับยาย เงียบๆ พอหาเสร็จกลับ ก็สวนกับคนมีวิทยุที่พายเรือมา

CAST

ตา กับ ยาย และ คนอีกคน

COSTUME

1-8 ที่อ่อน

PROPS

เรือ 2 ลำ
พาย 2 อัน
ชูชีพ 3 อัน
แห
ปลา
วิทยุ เหยื่อ

PRODUCTION NOTES

ทำ สมอก สัก 3 ถัง — เรือยางหรือเรือ
ไม้อัดวางกล้อง และ ขาตั้งเล็กของหมี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

25. ไกล <ช้าง>.

ตาพูนกำลังนั่งอยู่ใต้ต้นไม้ริมที่ดินทางขวาของเพรม แกนั่งอยู่สักพักก็ลุกขึ้น เหมือนเห็นอะไรสักอย่าง และ แกค่อยๆลุกไปหาสิ่งนั้นช้าๆ

ตัดไป

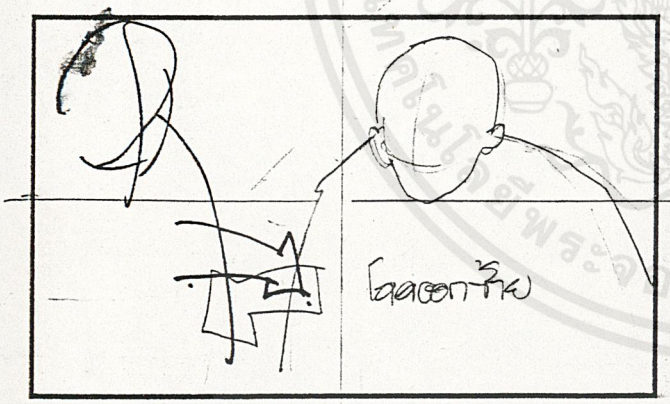

26. ปานกลาง

ด้านหน้าตรง แกค่อยๆ ย่องเข้ามา ข้างหน้าทางกล้อง สายตาแกจ้องเขม็งไปที่พื้น แกค่อยๆ ย่องช้าๆ และ กระโดดเข้าใส่.

ตัดไป

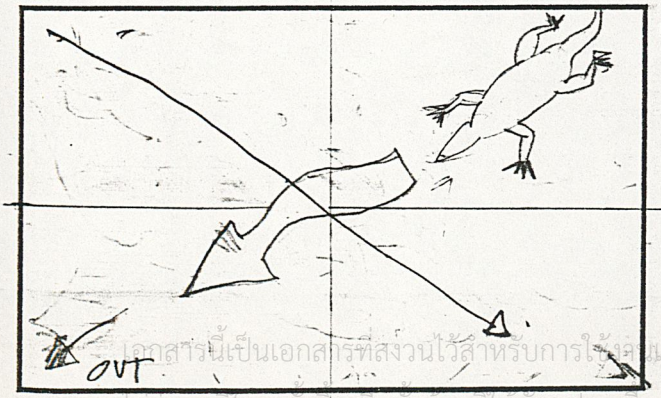

27. ใกล้

บนพื้นดิน มีใบไม้ร่วง เต็ม เกลื่อนกลาด กิ้งก่าวิ่งผ่านไปอย่างรวดเร็ว

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

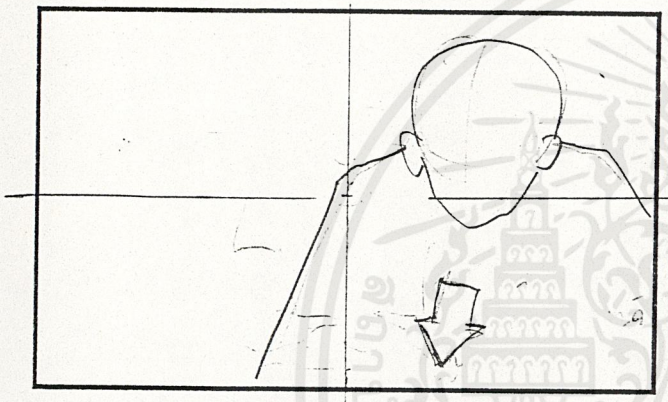

(20) ปานกลาง <หน้าตรง>

ตาพูนกำลังค่อยๆ ย่องช้าๆ ก่อนจะกระโดดเข้าจับอีก

ตัดไป

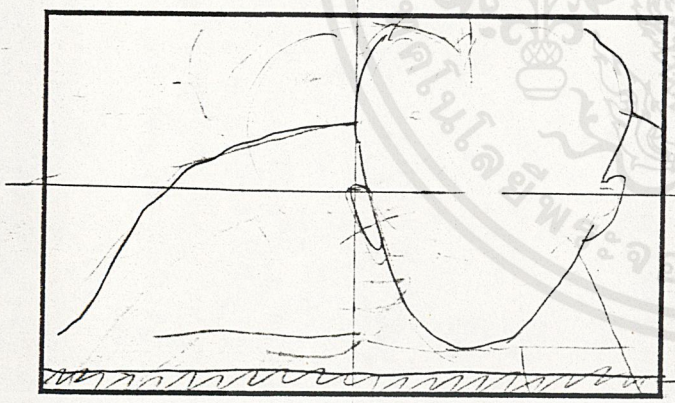

(29) ใกล้

ตรง ตาพูนยิ้มดีใจ และค่อยๆ ยกมือจับกิ้งก่าขึ้นมาดู เห็นกิ้งก่าดิ้นไปมาในมือ แกค่อยๆ จับมันใส่ช้อง เสียง OFF SCENCE

" พ่อใหญ่ แม่ใหญ่อยู่บ้าน แม่นบ่ "

ดิน

ตัดไป

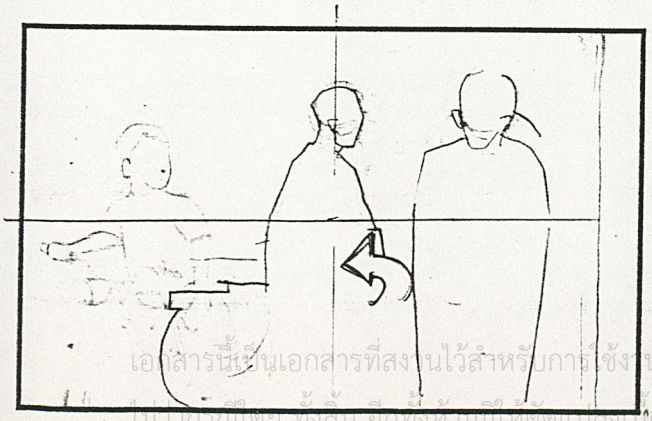

(30) ปานกลาง

ด้านข้าง เห็นเด็กส่งจดหมายในมือ ถือจดหมายจอดรถคุยกับตาพูน สักพักก็ขี่จักรยานออกมา กล้องค่อยๆ WIDE ออก

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมดเด็กรีรักรยาน ไปภาพกว้าง

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

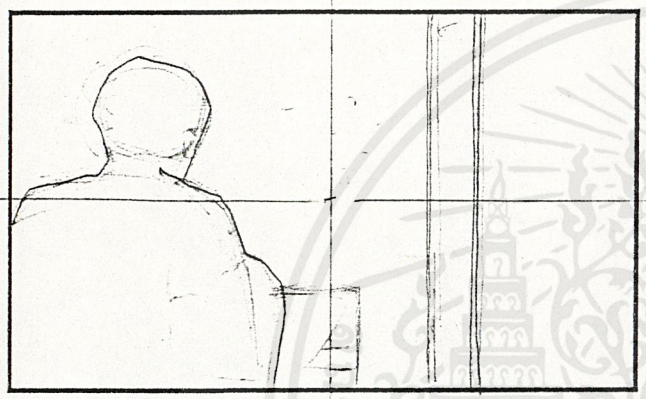

(31) ปานกลาง (หลังเฉียง)

ยายเอียดกำลังนั่งเอาข้าวเหนียวใส่กระทับอยู่

เสียง OFF SCENCE

คนกำลังเดินขึ้นมาบนบ้าน

" แม่ใหญ่ มีจดหมายมาหา "

ตัดไป

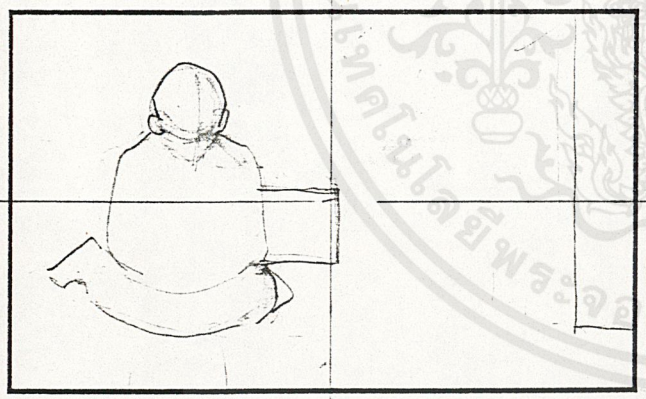

(32) ไกล (45°)

ยายรับเอาจดหมายมาแกะออกช้าๆ กล้องค่อยๆ ดอลลี่เข้าไปที่ยายเอียดจนเป็นภาพใกล้ เห็นหน้าแกเศร้าๆ

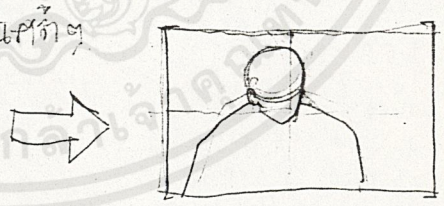

ตัดไป

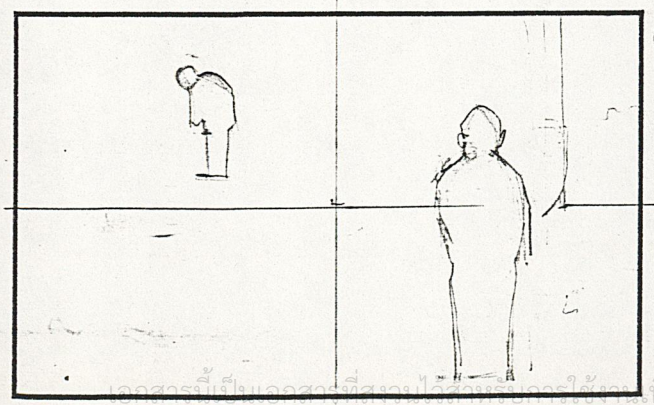

(33) ไกล (หลัง)

ยายเอียดกำลังเดินไปที่ต้นไม้ ร่มที่ดิน ซึ่งอาญ ขุดดินอยู่ทางซ้าย.

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

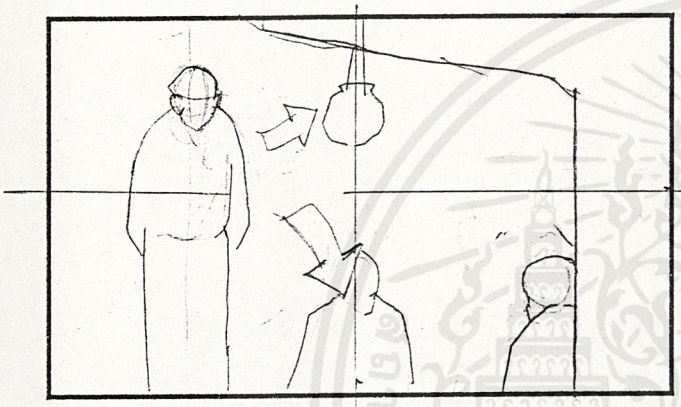

34 ปานกลาง

อาพูนเดินมาในร่มไม้ที่ยายเอียดนั่งอยู่ แกหยิบข้องที่แขวนอยู่ใส่ยายเอียดดู ยายเอียดยิ้มเล็กๆ และวางข้องลง และทั้งคู่ก็ลงมือกินข้าวกัน.

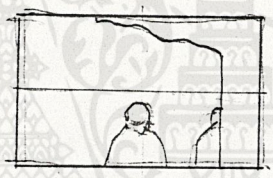

ตัดไป

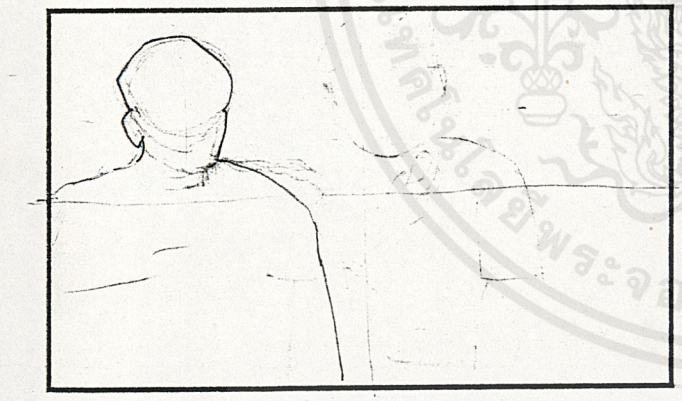

35 ปานกลาง

หน้าตรง. อาพูนกำลังกินข้าว กินไปสักครู่ ก็พลางถามยายเอียดเรื่องจดหมาย.

อาพูน

" ผู้ใดเขียนจดหมายมา "

ตัดไป

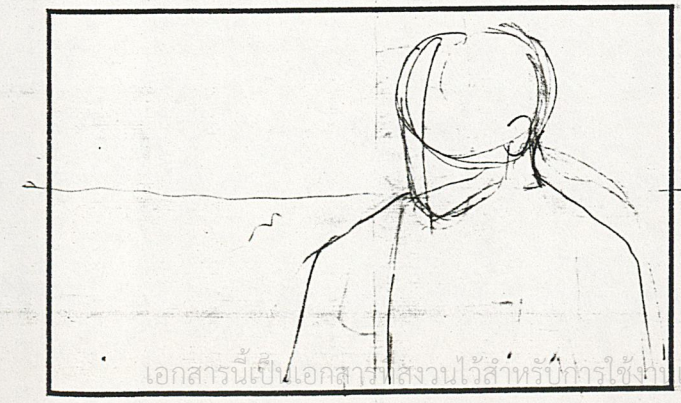

36 ปานกลาง

หน้าตรง. ยายเอียดรอจนเคี้ยวข้าวหมด และค่อยๆ ตอบคำถามช้าๆ

ยายเอียด

" น้องข่อย "

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

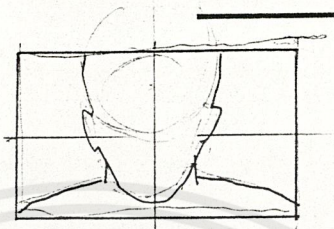

เยื้องทางซ้าย

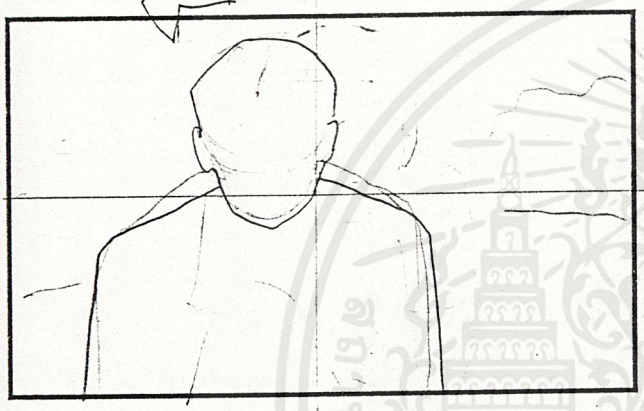

(37) ปานกลาง

หน้าตรง. ตาพูนเงยหน้ามองยายเอี่ยดช้าๆ เหมือนต้องการคำตอบ กล้องค่อยๆ ซูมเข้าเป็นภาพใกล้. ตาพูนค่อยๆ พูดช้าๆ

ตาพูน

" งั้นข้อยก็คงต้องอยู่คนเดียว"

ตัดไป

เยื้องทางขวา

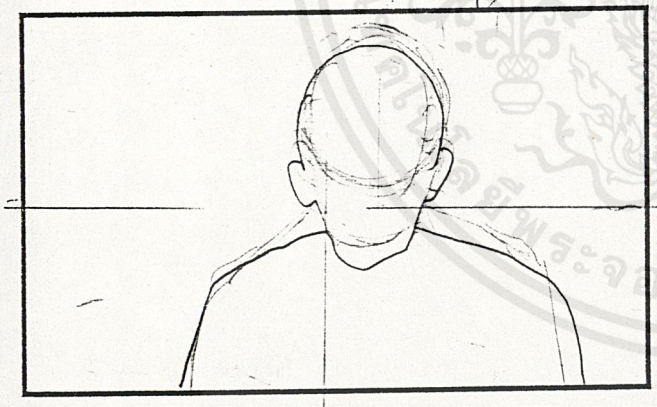

(38) ปานกลาง

หน้าตรง. ยายเอี่ยดสีหน้าเศร้าๆ และค่อยๆ ตอบ.

ยายเอี่ยด

" ตอนนี้ข่อยยังปว่าง เอาไว้ว่างก่อนข่อยสักลับ "

ตัดไป

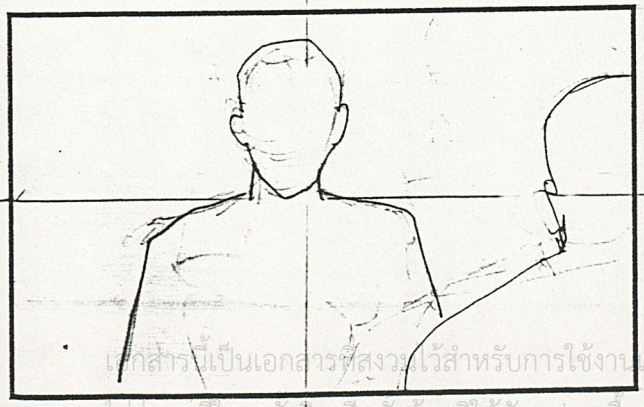

(39) ปานกลาง

หน้าตรง ข้ามไหล่ ตาพูนมองหน้ายายเอี่ยดนิ่งๆ และกินข้าวต่อไปช้าๆ

ตัดไป

ทารก SHOT ภาพกว้างเพื่อตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

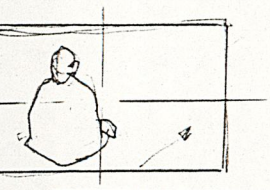

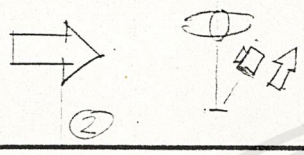

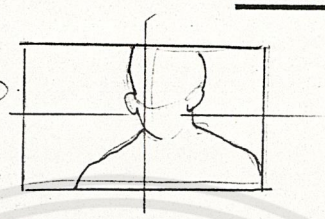

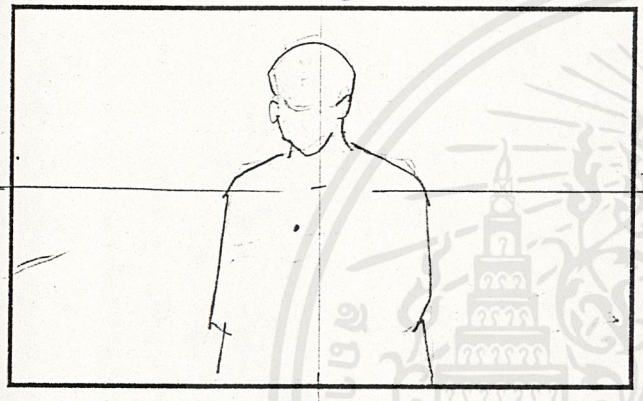

40 ปานกลาง

หน้าตรง. ยายเอี่ยมนั่งอยู่ข้างห่อผ้าสีหน้าแกเศร้าๆ แกค่อยๆ หยิบจดหมายออกมาจากห่อผ้าช้าๆ แกหยิบออกมาดูทีละฉบับ ๆ หน้าแกเศร้าๆ ขณะดูจดหมาย กล้องค่อยๆ ถอยเข้าช้าๆ เป็นภาพใกล้. หน้าแกกำลังดูจดหมาย

ตัดไป

41 ปานกลาง

ข้ามไหล่ เห็นข้อความในจดหมายที่อ่าน

ตัดไป

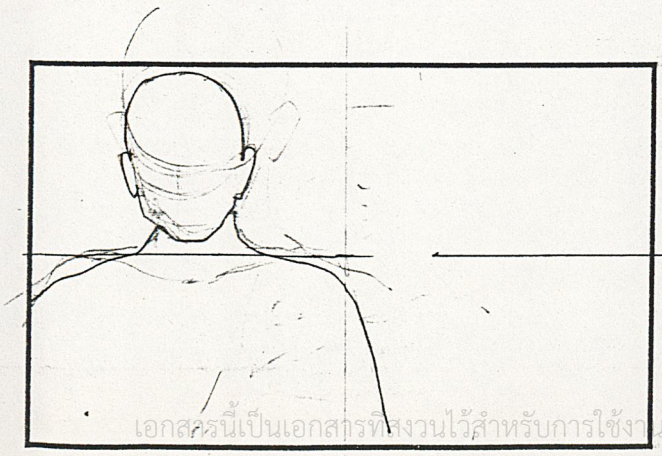

42 ปานกลาง

แกค่อยเก็บจดหมายใส่ซองช้าๆ และก้มหน้าลง กล้องทิ้งลงช้าๆ เห็นชื่อที่อยู่ผู้ส่งจดหมายจากซองข้างๆ ตัวแก.

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

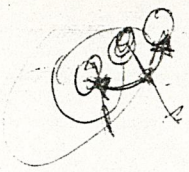

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

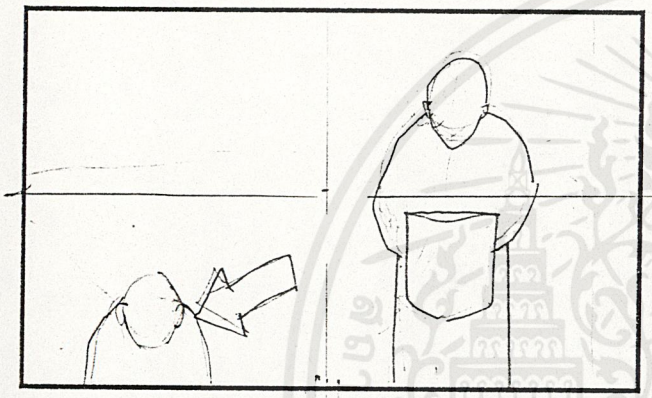

43 ปานกลาง

ตาพูนก้มลงยกปี๊บที่ใส่อาหารหมูที่เหลือจากตอนเช้าไปใส่ที่แคร่กล้องแพนตาม

OFF SCENCE

เสียงหมูร้อง

ตัดไป

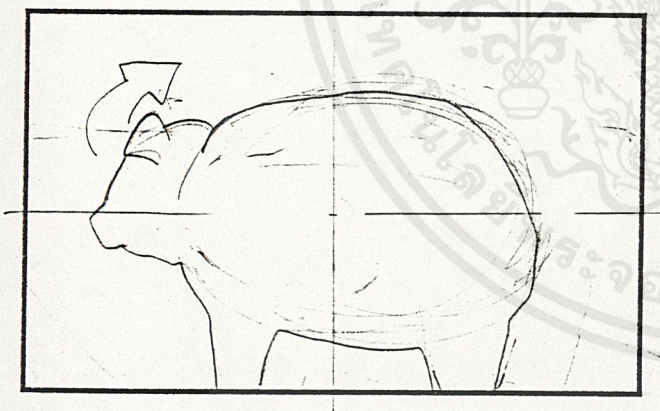

44 ปานกลาง

หมูเดินอยู่ในคอกไปมาและมองไปที่ตาพูนที่ด้านหน้าของคอก

ตัดไป

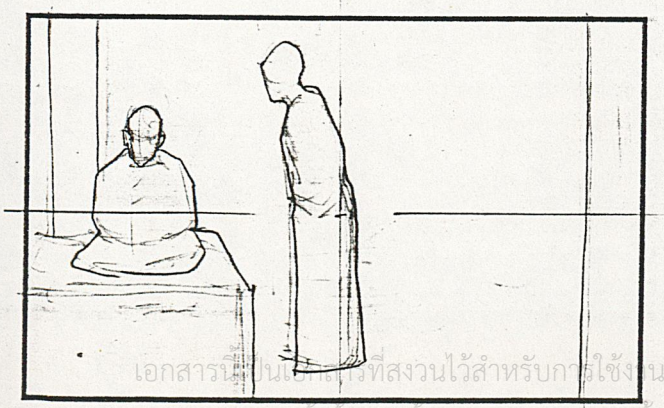

45 ปานกลาง

ตาพูนกำลังเอามีดสับต้นหมูที่สำหรับเลี้ยงหมูให้เป็นชิ้นเล็กก่อนจะปาดลงปี๊บและเอาไม้คนๆ สักพักยายเอียดเดินเข้ามาทางขวาของเฟรม เอาของที่เหลือมาใส่อาหารหมูอีก พอยายเอียดเดินเข้ามาเสียงหมูก็ร้องอีก ยายเอียดเทเสร็จก็หันไปดูและยิ้มเล็กๆ ก่อนเดินออกไป

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

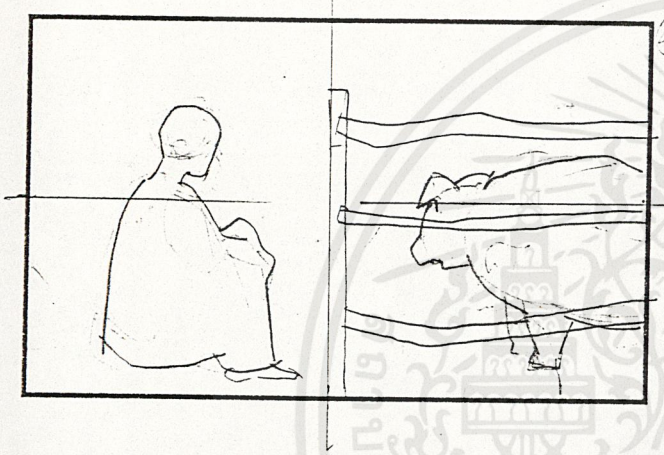

46. ไกล

ตาพุนอยู่ทางซ้ายของเฟรมกำลังนั่ง มองๆ มีปี๊บตั้งข้าง
แกกำลังนั่งดูหมูกินอาหาร ซึ่งหมูอยู่ทางขวาของเฟรม

ทางซ้าย

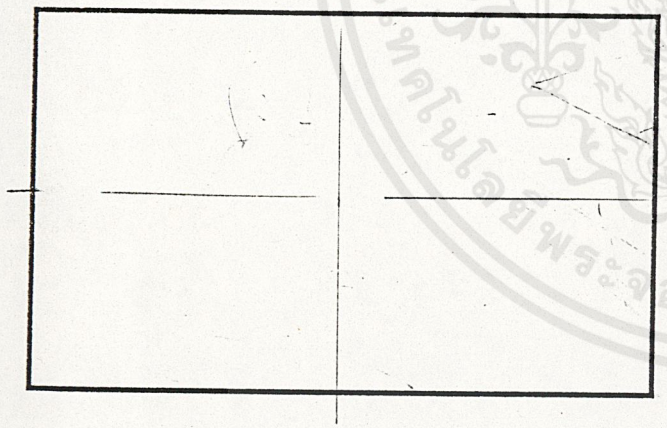

47 ปานกลาง

ตาพุนกำลังนั่งมองหมูอยู่บนแคร่ทางซ้ายของเฟรม
แต่เป็นเวลากลางคืนแล้ว มีกองไฟอยู่ข้างแคร่ แกนั่ง
อยู่สักพักก็ลุกเดินไปเกี่ยปี๊บที่วางอยู่ใกล้ๆข้างตอก
แล้วมานั่งดูต่ออย่างมีความสุข

ทางขวา

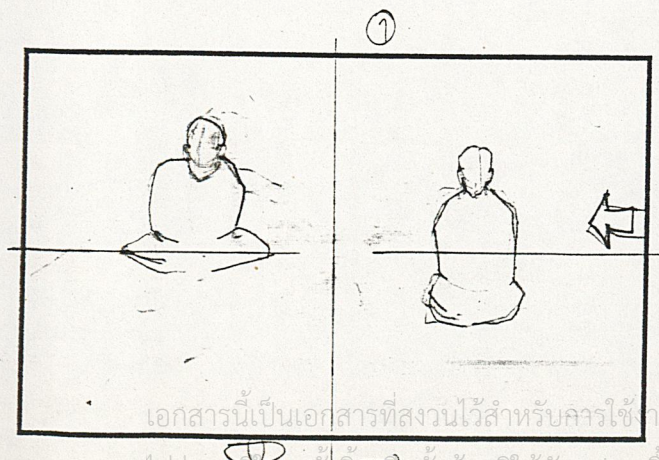

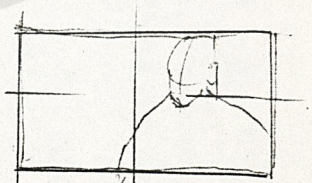

48 ไกล

ขยายเรื่องกำลังนั่งเย็บเสื้อที่ขาดอยู่ ตาพุนเดินมุ่งทาง
เกงตัวเดียวเสื้อไม่ใส่ประแป้ง เดินมาหลังจากอาบน้ำ
เสร็จ แกเดินไปนั่งข้างเสาอยู่ทางซ้ายของเฟรม และ
จุดยาเส้นขึ้นดูดอย่างสบายใจ และพูดขึ้น กล้องค่อยๆ
ซูมเข้าไปหาตาพุน

ตาพุน

"ตากนี้ชายหมูน้อยไป กูจะซื้อเขาเพิ่ม น้อยๆได้ เอาไป
ขุยชายหมูพาร คือ ผู้ชื่นชีวิต" (เงียบไปสักพัก) "น้อยๆได้
ผู้ชื่นชีวิตเจ้าก็ดี" และลุกไปเอาเหล้าขาวมาดื่ม ทางซ้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

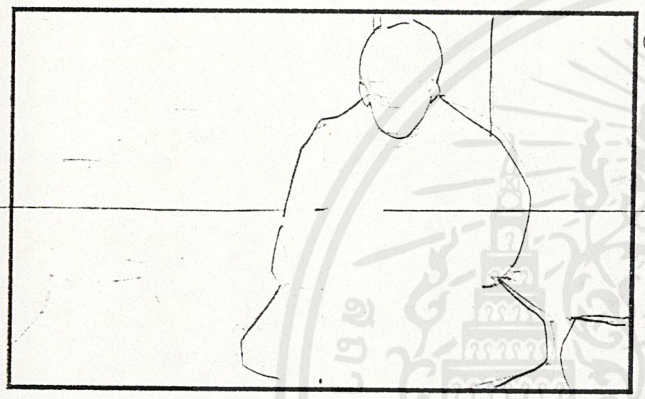

(49) ใกล้

ตะเกียงกำลังติดไปสว่างทั้งขึ้น เห็นตาพูนกำลังซ่อมแห สักครู่แกก็ลุกเอาแห่ไปเก็บ

ตัดไป

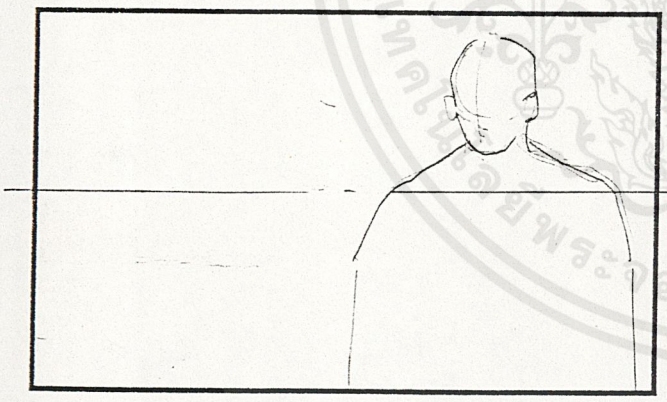

(50) ปานกลาง

ยายเอียดกำลังเย็บผ้าอยู่ แกมองไปที่ตาพูน และถามตาพูน แกมองตามตาพูนซึ่งอยู่นอกเฟรมไปทางขวา

ยายเอียด

"เจ้าสไปไส" OFF SCENE ตาพูน

ตาพูน

"ข้อมนัวจับยิ่งกับนักมี"

การซ้อน

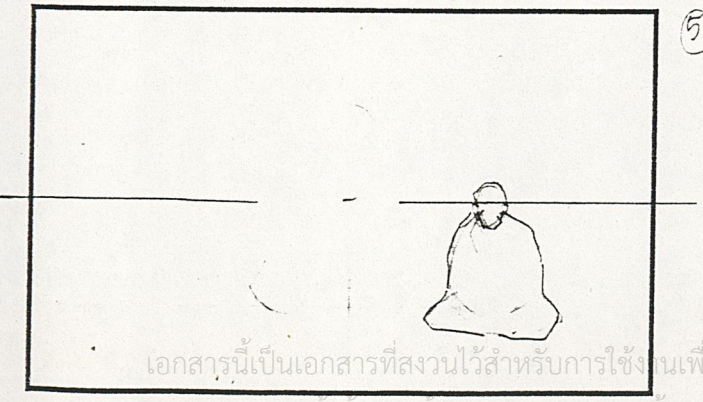

(51) กว้าง

ยายเอียดนั่งเย็บผ้าอยู่คนเดียว แกเย็บอยู่สักพักก็วางผ้าลง เอามือจับหน้าผาก และอีกมือยันพื้นไว้ เหมือนหน้ามืด สักพักก่อนจะเย็บต่อ

การซ้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

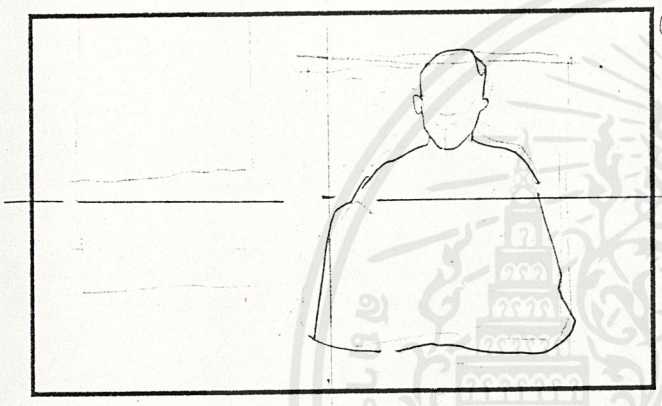

(52) กว้าง

ยายเจียดยังคงเย็บผ้าต่อ แต่เปลี่ยนมุมและท่านั่ง แก เย็บไปสักพักก็ชะโงกไปดูที่ประตู และก็ก้มลงทำงานต่อ

ตัดไป

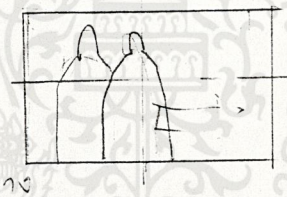

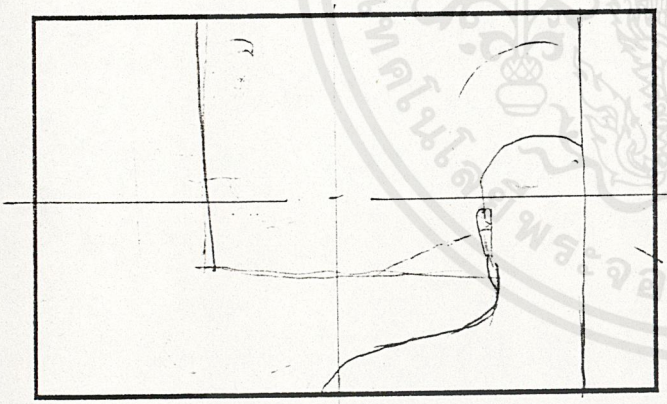

(53) ปานกลาง

ข้ามไหล่ยายเจียด เห็นตาพูนเดินมากับยายเจียด รีบลุกไปช่วยรับของจากตาพูน และพูด

ยายเจียด

"ทำไมไปนานแท้"

ตัดไป

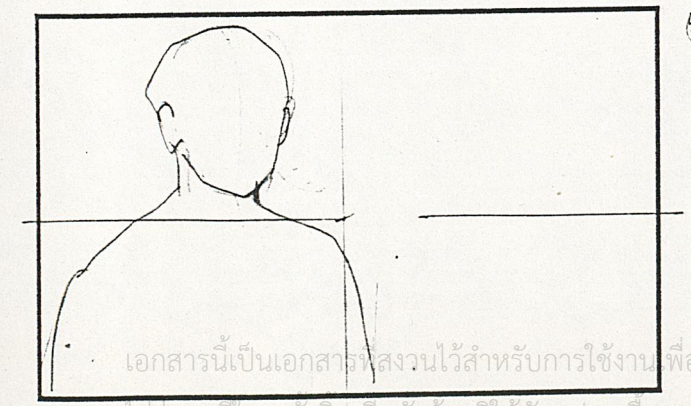

(54) ปานกลาง

ตาพูนพูดกับยายเจียดแบบเซิ่งๆ และเดินไปนั่งข้างเสา

ตาพูน

"โรคบ่หมาน ปไก้สักตัว"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

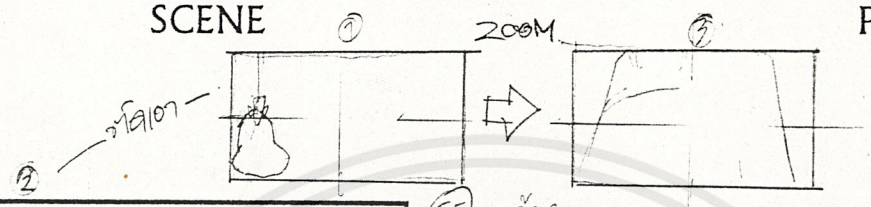

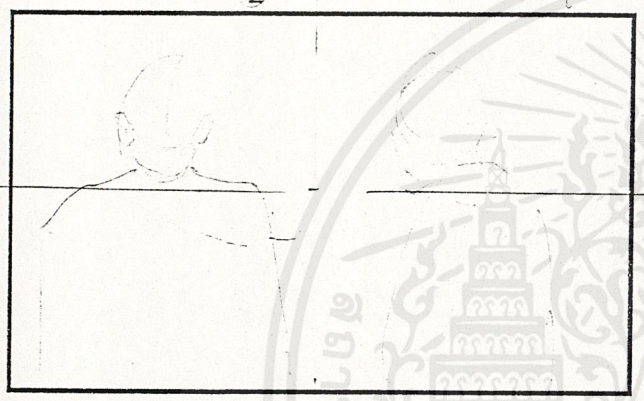

(55) กว้าง

ตาพูนนั่งอยู่ข้างเสา เอาหลังพิงหลัง อยู่ทางซ้ายยาย เอียดเดินเข้ามาทางขวา เอาเสื้อที่เย็บเสร็จแล้วมาให้ และค่อยๆ นั่งลงข้างๆ และพูด / กล้องค่อยๆ DOLL เข้าช้าๆ จนเป็นปานกลาง ขณะเดียวกันตาพูนก็หยิบเสื้อมาดูยายเอียด เดินออกไปแกมอง ตามแล้วก็ลอยกเสื้อทางกับตัวๆ ยายเอียด

[illegible]

ตัดไป

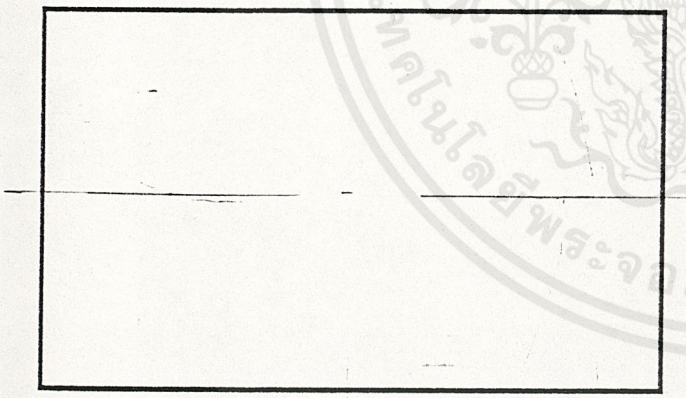

(56) ใกล้

เห็นเสื้อตาพูน กล้องค่อยๆ พ IDE ออก เห็นทั้งคู่เดินเข้าวัดไป

ตัดไป

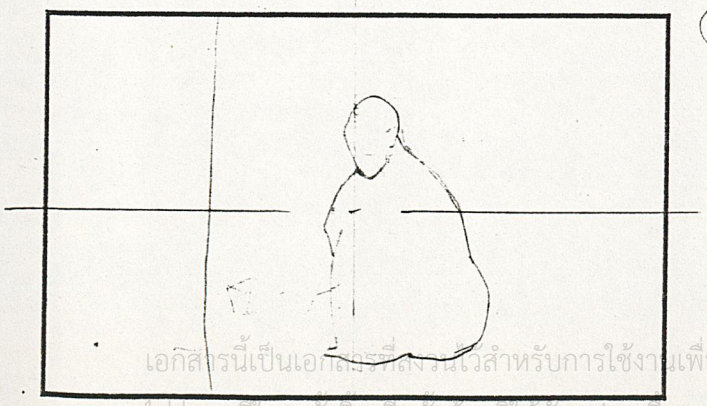

(57) ปานกลาง

ยายเอียดนั่งข้างต้นไม้ทางกระทง คงทีละกระทง และกระเถิบไปเรื่อยๆ

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

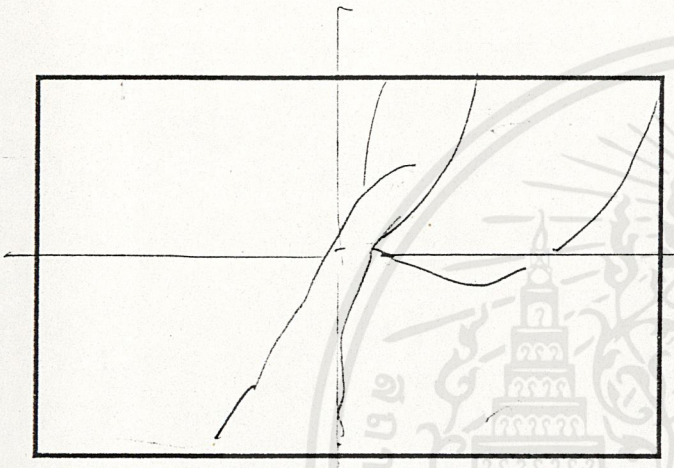

58) ไกล้

ขันน้ำเล็กๆ กำลังเทรดโคนต้นไม้ เสียงสวดแผ่เมตตายายเอียดคลอ ตาม

ตัดไป

คงตัดได้

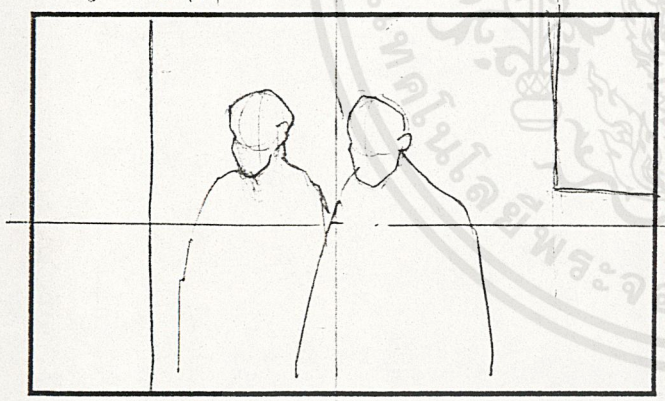

59) ปานกลาง

ตาพูนเดินเข้ามาหายายเอียด และยายเอียดลุกขึ้น กล้องค่อยๆ WIDE ออกเห็นทั้งคู่เดินนั้นจากศาลาไป

ตัดไป

PAN

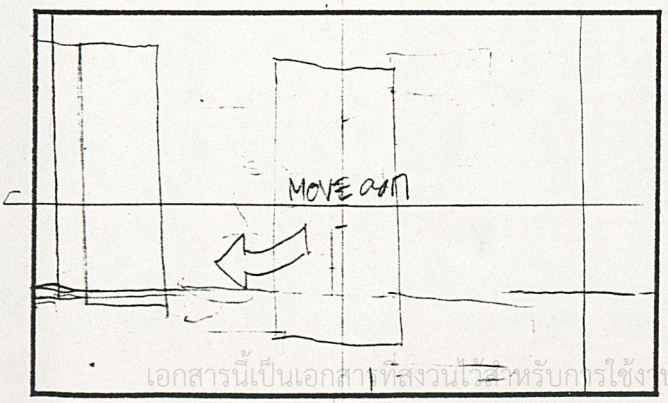

60) ไกล

ตาพูนกับยายเอียดกำลังเดินเข้าประตูบ้านมา ยายเอียดเดินตามหลังมา แกทำท่าเซเล็กน้อยก่อนที่จะเดมือพิงเสาและนั่งลงข้างๆเสานั้น ตาพูนเดินย้อนกลับมาหลังจากเอาถาดไปเก็บ แกหยุดดูยายเอียดสักพัก และถาม

ตาพูน

เข้าเป็นหยังเรมา

ตัดไป

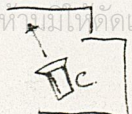

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

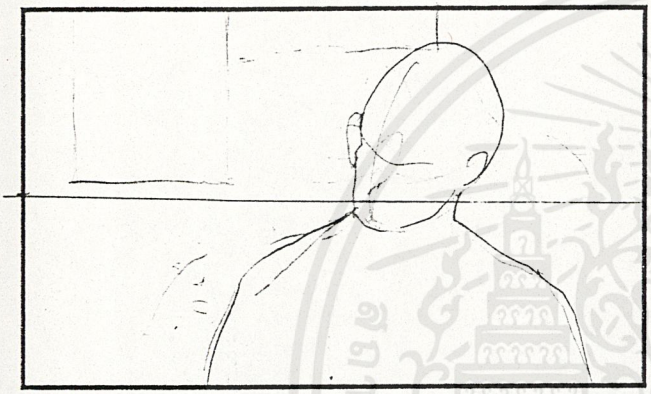

(61) ปานกลาง

กล้องแทนสายตา ตาพุนมองลงมาที่ยายเอียด ยายเอียดเงยหน้าตอบช้าๆ

ตาเอียด

"ป่เป็นหยังดอก ชักสิเดี๋ยวก็หาย"

ตัดไป

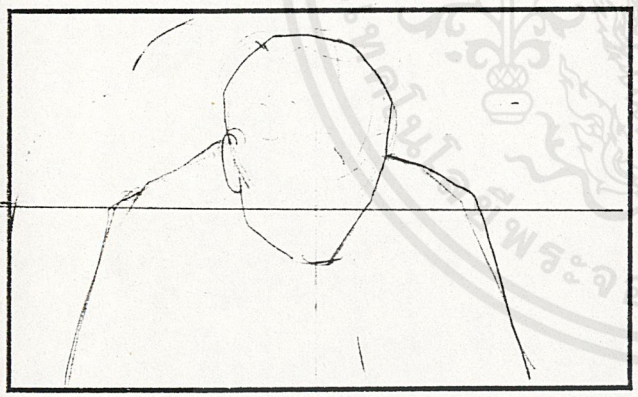

(62) ปานกลาง

แทนสายตายายเอียดมองตาพุน ตาพุนมองมาที่ยายเอียด และพูดเหมือนคำสั่ง และเดินลงช้านไปก่อน จะลงแกเหลียวมาดูยายเอียดอีกที

ตาพุน

"งั้นเจ้าพักสะ เดี๋ยวสิเป็นหนัก"

ตัดไป

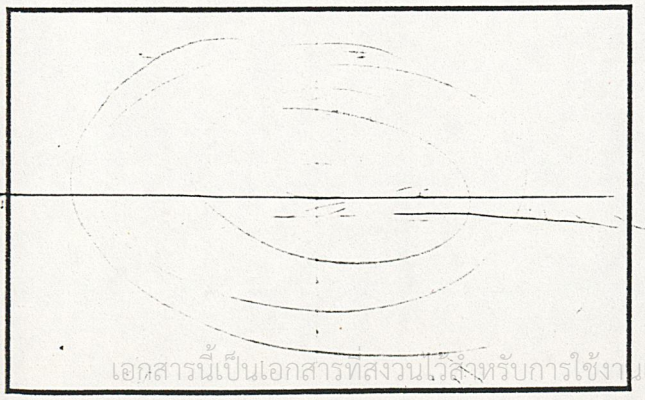

(63) ปานกลาง

มุมสูงแทนสายตา ตาพุนกำลังคนอาหารหมูลงในปี๊บ และใส่ขำลงไปในปี๊บ ตามด้วยผักหม

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

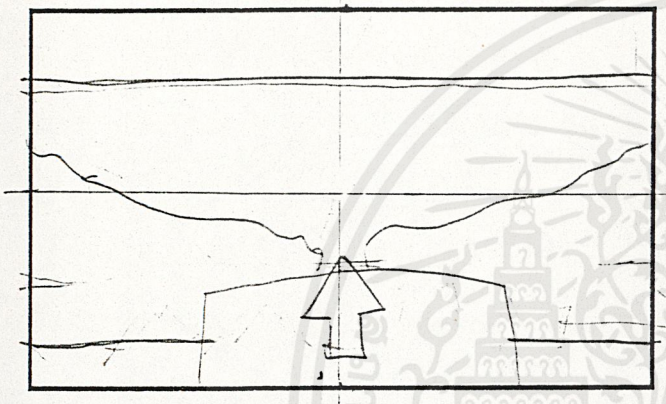

(64) ใกล้

กางอาหารหมูถูกอาหารหมูเทใส่ลงไป

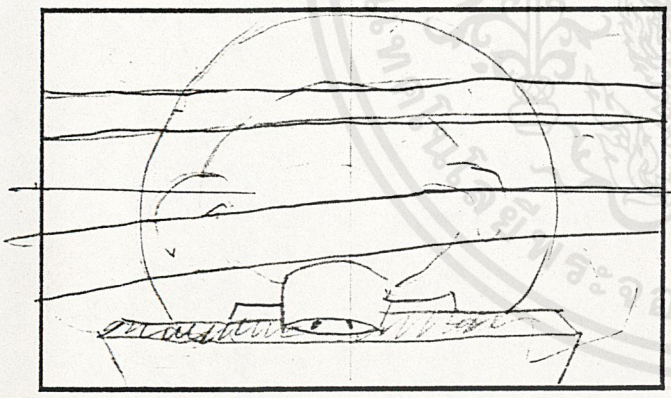

(65) ปานกลาง

ถ่ายผ่านคอกหมูเห็นหมูกำลังกินอาหาร และเห็นตาหมูกำลังนั่งมองพันอยู่ท่าทางมีความสุข

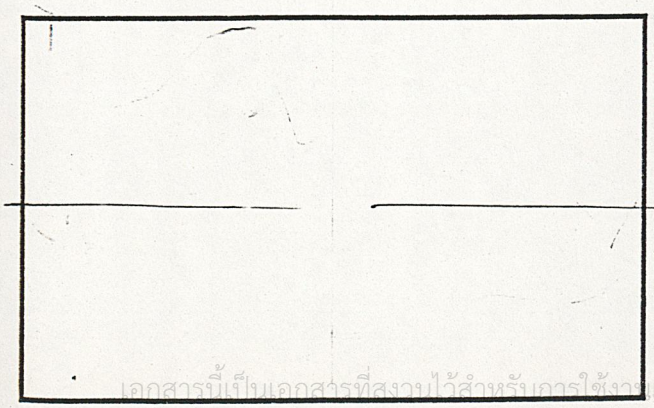

(66) ปานกลาง

ถ่ายในคอกด้านหน้า หมูมองตามตาหมูและกางร้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

สังจด.หมาย

เด็ก Mous ขวา.

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

M.S. ตาท่วนขวางแดด

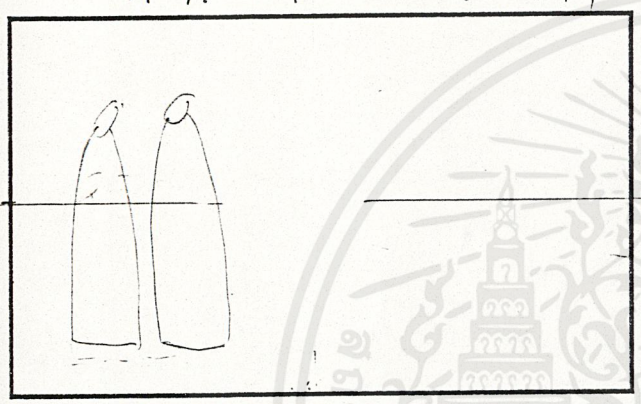

(67) ปานกลาง

ตาพูนกำลังคุยกับผู้ใหญ่บ้าน เสียงวิทยุของผู้ใหญ่ที่เปิดคลอตาม ผู้ใหญ่ชี้ไปมาเหมือนสั่ง ตาพูนพยักหน้ารับ ผู้ใหญ่เดินไป

กงซ้อน

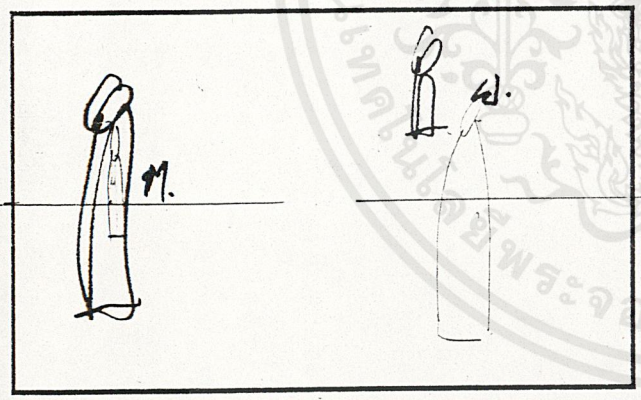

(68) ปานกลาง

ตาพูนกำลังทำงานกลางแดดจัดร้อนจนภาพดูพร่ามัว กล้องถ่ายผ่านตาพูนเห็นคนกำลังเดินมาหาฝ่าแดดมาทางแก

ตัดไป

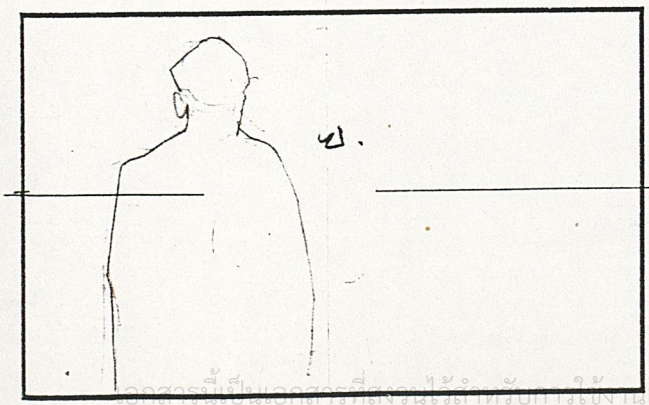

(69) ปานกลาง

ยายเอี่ยดเดินด้วยท่าทีเหนื่อยอ่อนจากอาการไม่สแกเดินช้าๆ พลางเอามือปาดเหงื่อไป

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

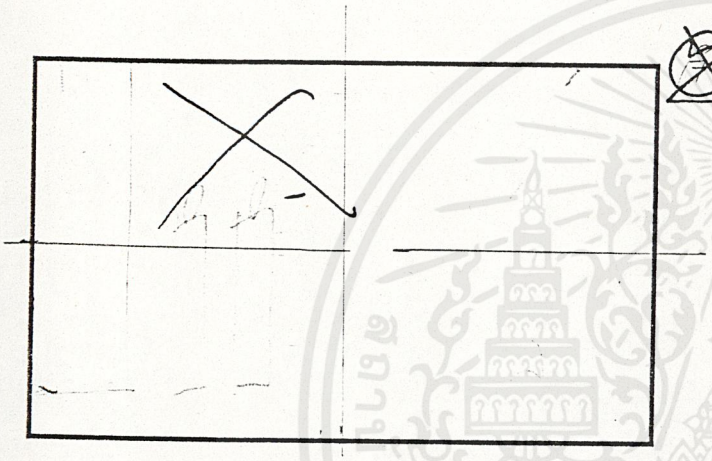

~~70~~ ไกล

ใต้ต้นไม้ยายเอี๊ยด ส่งกระติ๊บ ข้าวเหนียวและกับข้าวให้ตาพูน และเดิน กลับออกมา

ทักไป

ถือกระติ๊บ ดู ยายเดินไป

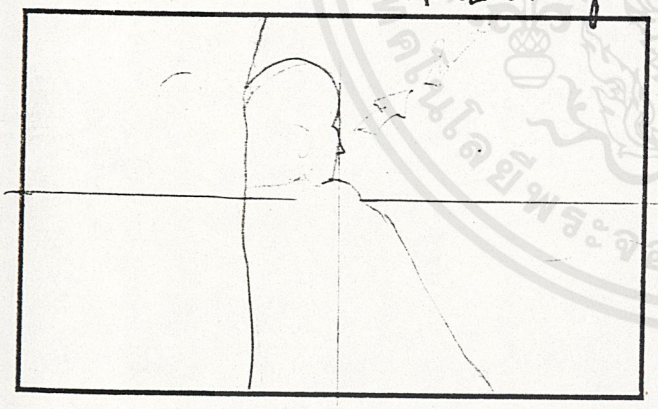

71 ปานกลาง

ด้านหลังตาพูนกำลังมองยายเอี๊ยด เดินไปอย่างช้าๆ กลางแดดจัด แกดูอยู่สักพักจนยายเดินไปไกล แก่ค่อยนั่งลง หันไปด้านข้างให้กล้อง และมองออกไปยังที่ดินที่พึ่งพรวนดินไปสักครู่ สีหน้าแกดูเครียด เหมือนกำลังคิดอะไรอยู่

กรภาพ

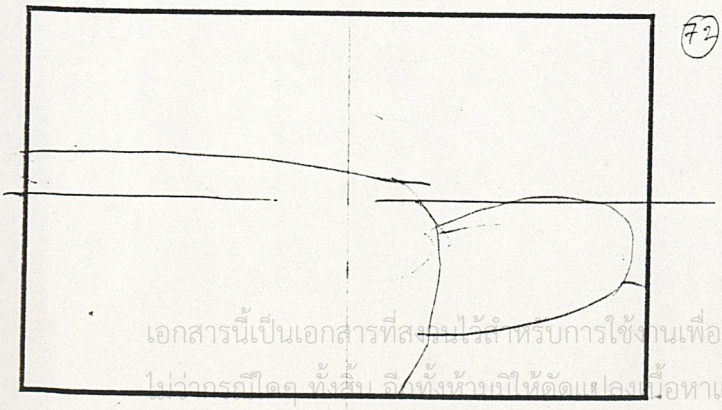

72 ใกล้

ยายเอี๊ยด นอนอยู่บนเสื่อที่ปูนอน แกห่มผ้าห่มผืนแกคร่ำคร่าผืนเดียวของแก แกค่อยๆ เอื้อมมือไปเปิดสมุกผ้า และหยิบ ผามาทา แกค่อยลุกขึ้น กล้องค่อยๆ WIDE ออก แกกินยาและเอาน้ำทาก ขันข้างๆ ตัวมากิน และวางขันลง จากนั้นก็ค่อยๆ เปิดห่อย้าใน สมุกหยิบจดหมายออกมาอ่าน ตั้งกล้องคงนิ่ง ออกคลือ ช้าๆ

กรภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

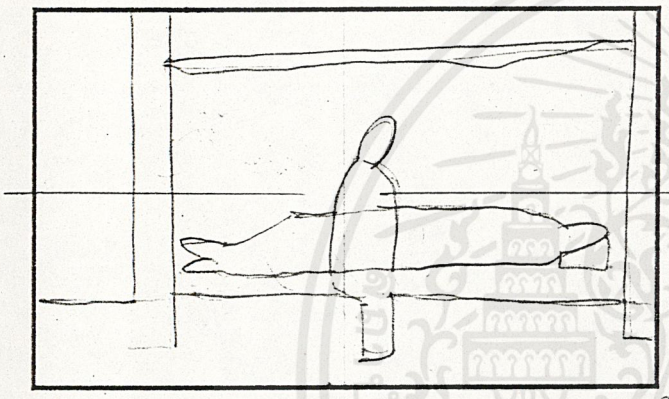

73. ไกล

ยายเอียดนอนหลับอยู่บนเสื่อเก่าๆของแก ตาพูนเดินเข้ามาทางซ้ายของเฟรม มานั่งข้างๆยายเอียด ดูอาการ เอามือจับหน้าผากและตั้งออก แกมองดูที่ยายเอียดกินหมด

ตัดไป

กล้อง PAN ตามตาเดิน

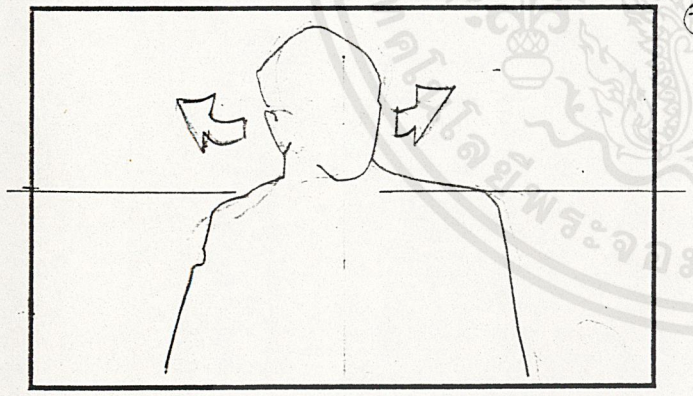

74 ปานกลาง

ตาพูนมองซ้ายมองขวาหายา แก้ไข้แก้ปฏิกิริยาตัวเอง

ตาพูน

"ยาพรรณสังข์"

ตัดไป

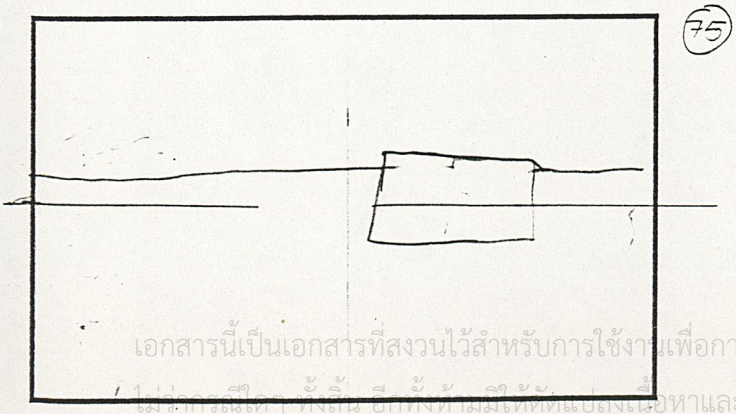

75 ปานกลาง

สมุกผ้ามีซองยาหาดอยู่ แทนสายตาของตาพูน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัดไป

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

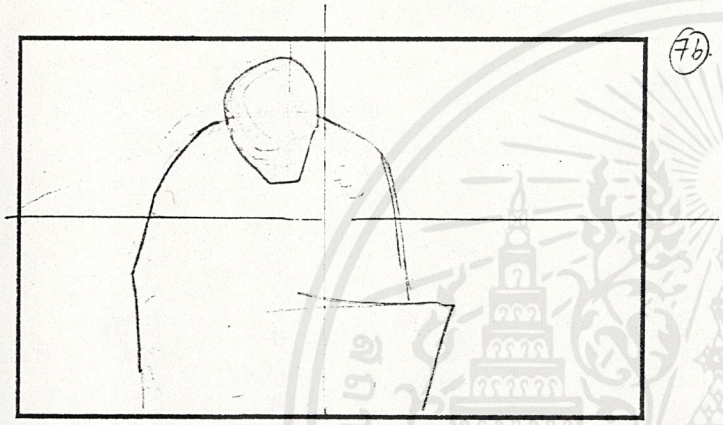

(76) กว้าง

ตาพูนลุกไปที่สมุกผ้าหยิบ ซองยามาดู ปรากฏว่าหมด
แกเห็นห่ออะไรในสมุก เลยแกะออกดู

ตัดไป

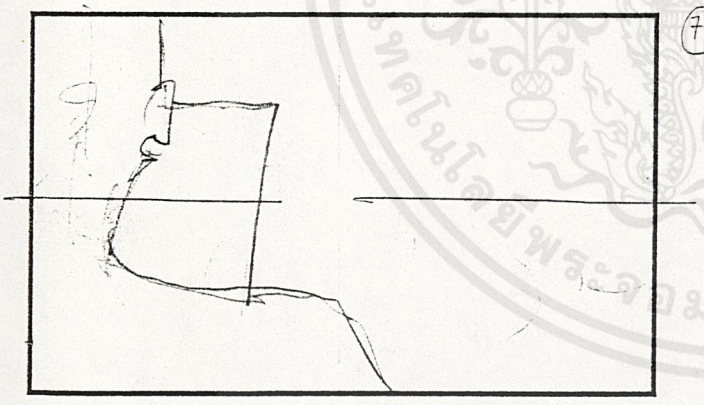

(77) ปานกลาง

ข้ามไหล่ตาพูนเห็นกำลังแกะห่อผ้าออก ดูอย่างช้าๆ
ก็พบจดหมายของยายเอี่ยดอยู่หลายฉบับ

ตัดไป

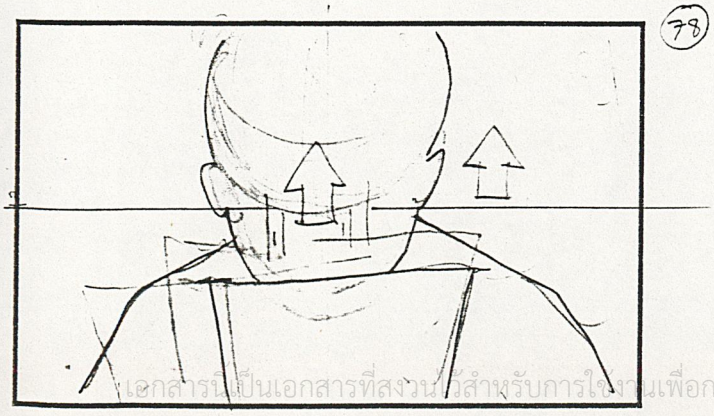

(78) ใกล้

ซองจดหมายวางอยู่กับพื้น กล้องทิ้งขึ้นเห็นหน้า
ตาพูนกำลังอ่านจดหมาย อยู่สีหน้าแกเศร้าๆ

กง ภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

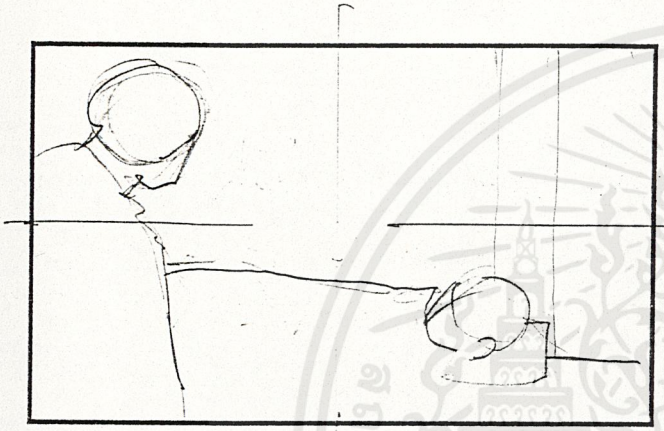

(79) ไกล

ยายเอียดนอนหลับอยู่ ตาพุนเดินเอาขันน้ำมาให้ วางลงข้างยายเอียด แกนั่งดูสักพัก และเดินไปกล้องค่อยๆ คอลลี่ เข้าเป็นปานกลาง ตาพุนเดินเข้ามาอีกที ถือข้าวและกับข้าวมาให้ยายเอียดและปลุกมากิน

ตาพุน

"แม่ ถ้ากินข้าวเสร็จ ให้มีแรง กลับบ้าน

ตัดไป

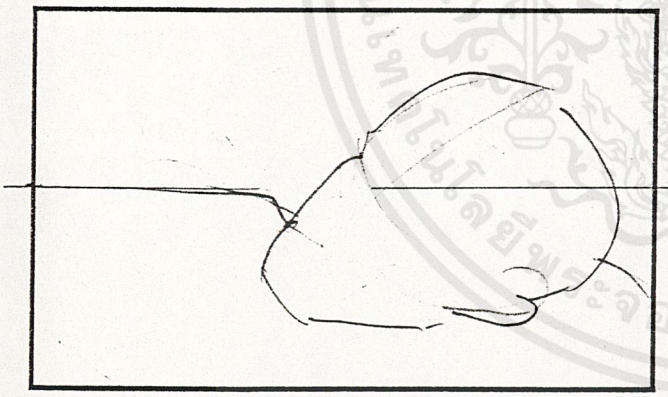

(80) ใกล้

ยายเอียดหันมามองตาพุน ทำหน้าแบบงงๆ สงสัย แกไม่พูดอะไร

ตัดไป

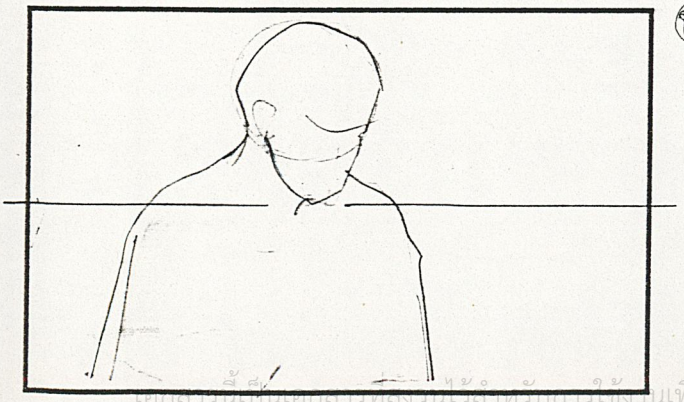

(81) ปานกลาง

ด้านหน้าเตียง ตาพุนมองมาที่ยายเอียด แบบนิ่งๆ แกดูสักพักและพูด

ตาพุน

"เก็บกินข้างซะ ชีไก้หาย" และวาง

ยา 1 แผง และลุกไป

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

ไม่มีตาพูน

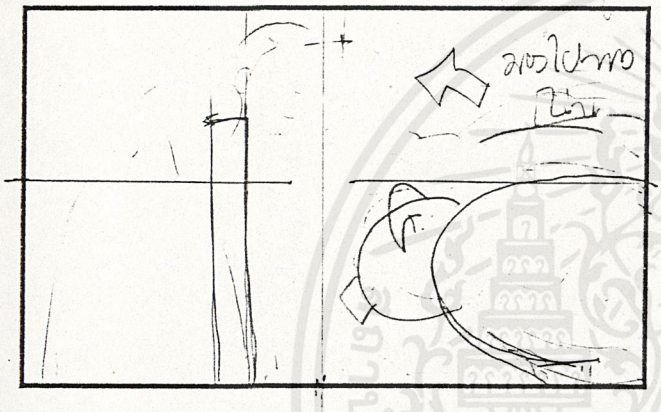

(82) ปานกลาง

หมูอยู่ในเล้าทางขวาของเฟรม ตาพูนเดินเข้ามาทางซ้ายเฟรม หมูร้อง เมื่อเห็นตาพูน แกเดินเอาอาหารมาเทใส่ในรางอาหาร และเดินไปนั่งที่แคร่

ตัดไป

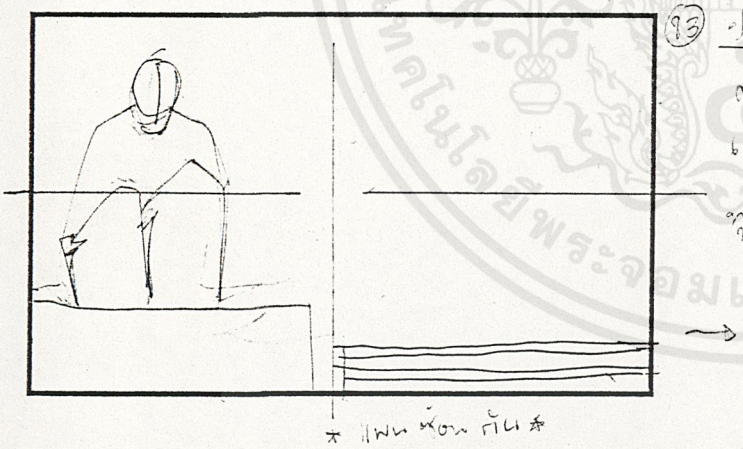

(83) ปานกลาง

ตาพูนกำลังนั่งดูหมูจากบนแคร่ สายตาและหน้าตาแกดูเศร้าๆ ดูไม่มีความสุข เหมือนเวลาให้อาหารมันทุกครั้ง แกกำลังใช้ความคิด

ทางซ้อน

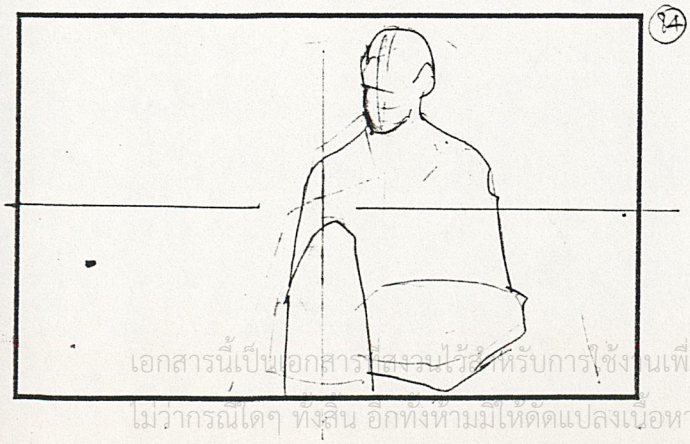

(84) ปานกลาง

หน้าตรง ตาพูน กำลังมองออกไปข้างนอกบ้าน แกมองอยู่สักครู่ เหมือนกำลังคิดอะไรอยู่ และจากนั้นก็ลงมือซ่อมแหต่อ

ทางกาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

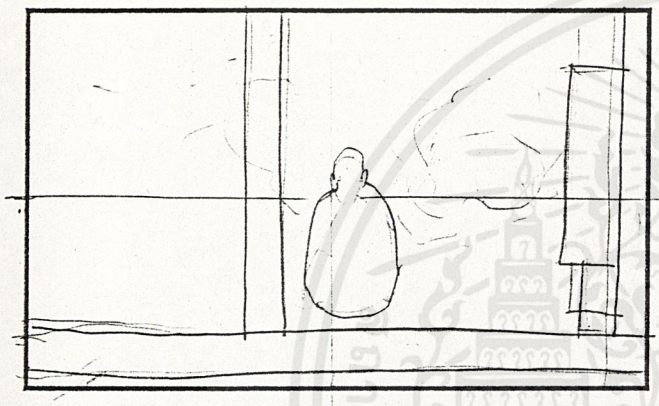

(85) กว้าง

ตาพูนกำลังนั่งติดเตาไฟในครัวอยู่ ควันขโมง แสงแดดลอดจากร่องไม้มากระทบควันดูสวย ไฟติดแล้วแกก็หยิบหม้อตั้งบนเตา แกหยิบกระทอต่างๆ ดูวุ่นวายไม่ถูกจัน

กจภาพ

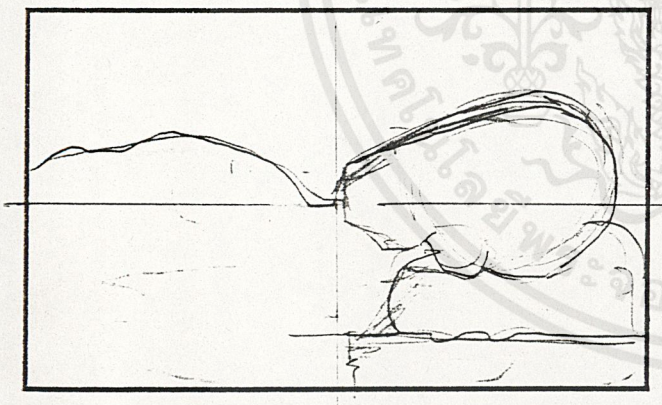

(86) ปานกลาง

ยายเอียดกำลังนอนอยู่มี FORESROUND เป็นถาดใส่อาหารที่ตาพูนทำไว้ให้ สักครู่แกตื่นมามองทางถาดและลุกขึ้น

ตัดไป

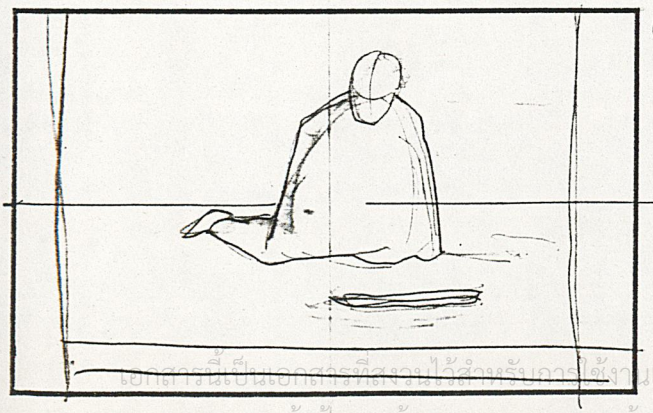

(87) ไกล

ยายเอียดกำลังดูถาดใส่อาหารที่ตาพูนทำไว้ให้ และมองออกไปทางนอกบ้าน.

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

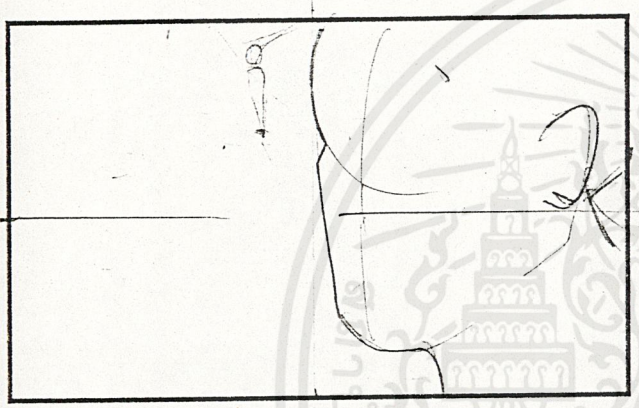

(88) ไกล์

ด้านข้าง ตาพูนกำลังมองออกไปด้านหน้าใบหน้าครุ่นคิด กล้องค่อยๆ WIDE ออกเห็นแกนั่งอยู่ใต้ต้นไม้ริมที่ดินที่แกรับจ้างพรวนดิน แกนั่งอยู่สักพักก็ลุกออกไป

กงภาพ

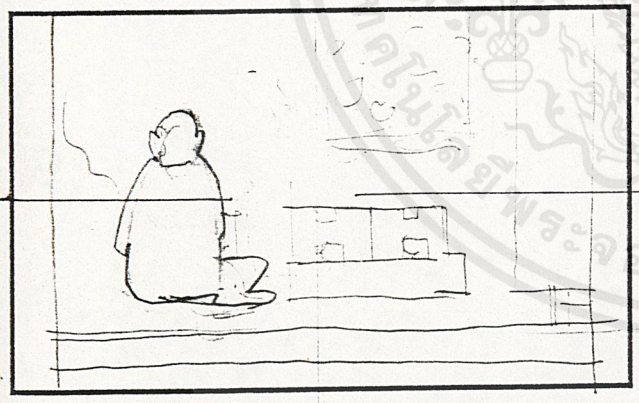

(89) ไกล

ด้านหลังเฉียง ยายเอียดกำลังสาละวนกับการติดไฟทำอาหารรอบๆตัวแกเต็มไปด้วยกระทอ พริก กระทอเกลือ น้ำปลา ฯลฯ เสียง OFF SCENCE คนเดินขึ้นบันไดมา แกค่อยๆหันมาดู

ตัดไป

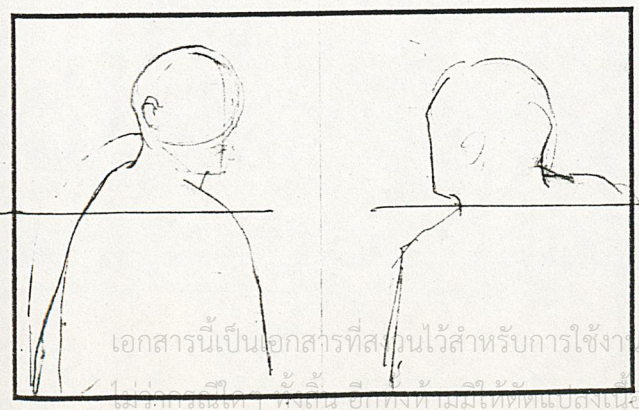

(90) ปานกลาง

ยายเอียดอยู่ทางซ้าย ตาพูนอยู่ทางขวาของเฟรม ตาพูนมองหน้ายายเอียด พูดด้วยเสียงเวียบๆ พูดจบ ตาพูนก็ส่งเงินกับตั๋วรถไฟวางลงที่มือยายเอียด

ตาพูน

" ตาวนี้ เข้าสิ ใช้ทรัพย์บ้านกับเราทั้ง "

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

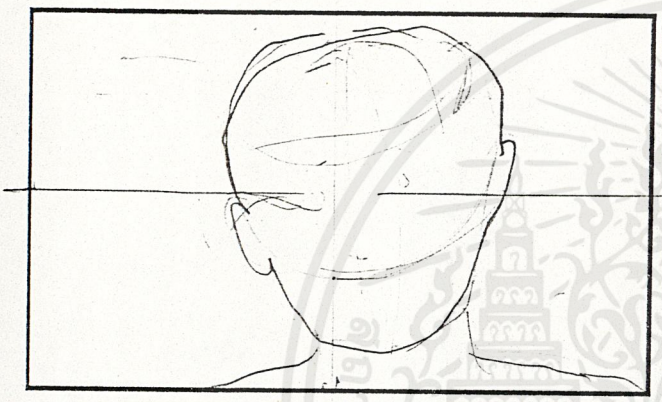

(ค1) ใกล้

ยายเอียด มองตาพูน อย่างงงๆ เหมือนไม่เชื่อที่ได้ยิน

เสียง OFF SCENCE ตาพูน

"เฒ่า เจ้าสิต้องใช้มัน"

ยายเอียด มองตาพูน แกพูดช้าๆ ดูเศร้าๆ

ยายเอียด

"ข้อยบ่เอา เจ้าเอาคืนเอาเถอะ ข้อยบ่ไป"

และ ส่งของคืนให้ตาพูน

ตัดไป

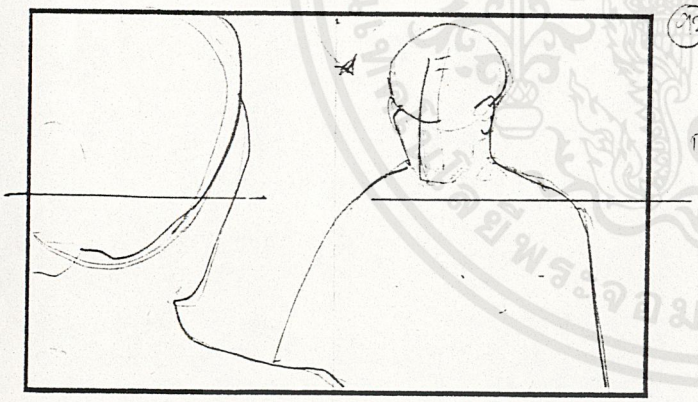

(ค2) ปานกลาง

ข้ามไหล่ของยายเอียด เห็นตาพูน ตาพูน เสียงหนัก

กว่าเดิม พูดช้าๆ

ตาพูน

"ข้าไม่เจ้าบ่ไป ข้อยรู้ว่าเจ้าอยากไป เจ้าไปเถอะ

ย่ต้องห่วงงาน ห่วงบ้าน"

ตัดไป

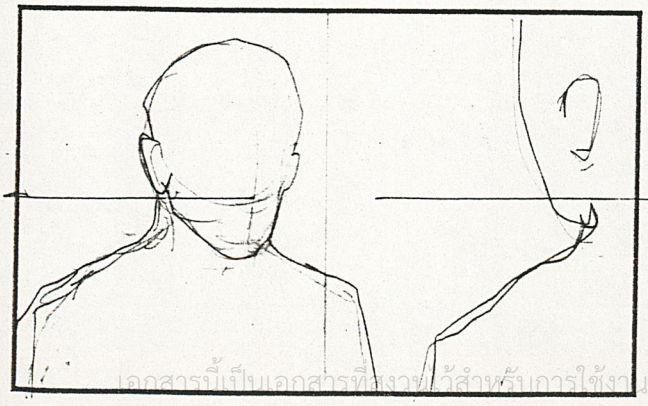

(ค3) ปานกลาง

ข้ามไหล่ ตาพูน มองเห็นยายเอียด แกพูดเสียงเศร้า

เหมือนขอร้อง

ยายเอียด

"ข้อยบ่อยากไปแล้ว" เงียบไป สักพัก" เจ้าเอาตัวไป

คืนเถอะ เก็บเงินเอาไว้"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

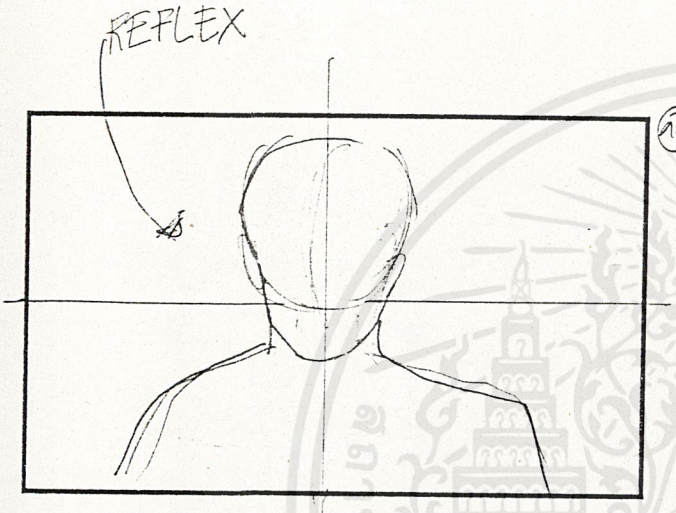

(94) ปานกลาง

หน้าตรง ตาพูนพูดเหมือนขอร้อง

ตาพูน

"เทปรับคืน ยังไงก็คืนบ่ได้ เจ้าสิต้องไป"

เงียบไปสักพัก

"บ่ต้องห่วงดอก ข้อยเบิ่งตัวเองได้"

ตัดไป

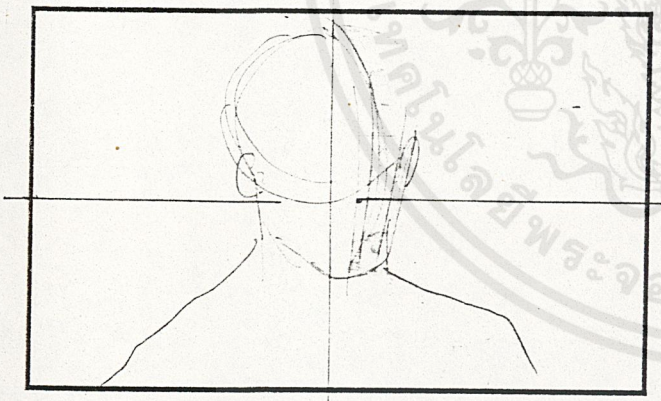

(95) ปานกลาง

หน้าตรงยายเอียด มองตาพูนแบบนิ่งๆ กล้องค่อยๆ ซูม

เข้าช้าๆ จนเป็นภาพใกล้

ตัดไป

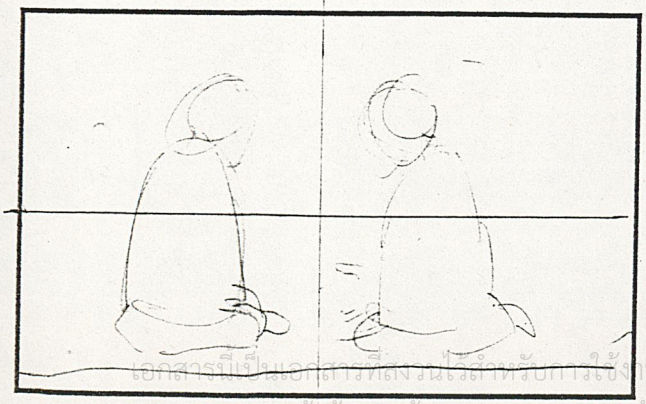

(96) ปานกลาง (TWO SHOT)

ตาพูนอยู่ทางขวา ยายเอียดอยู่ทางซ้าย ตาพูนมองไ

ที่ยายเอียด และส่งเงินกับตัวให้ กล้องค่อยๆ คอล

ออกช้าๆ และภาพค่อยๆ วางออก

ทางภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

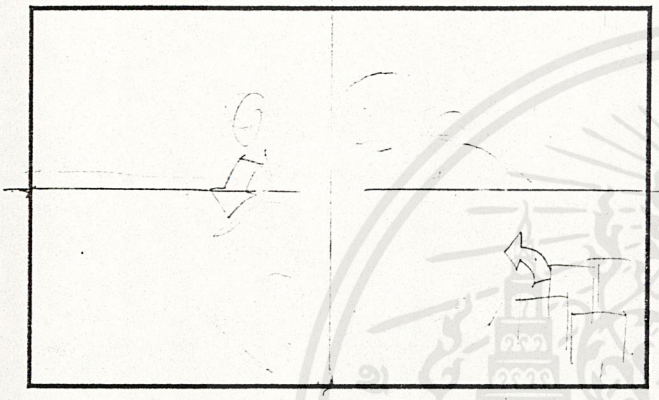

(97) ปานกลาง

ตาพูน กำลังยกปี๊บ ที่เคยใส่อาหารหมูข้างๆ คอกมาวาง ไว้ที่ใต้แคร่ และเข้าไปหยิบรางใส่อาหาร หมูมาสัก และเช็ดก่อนจะวางไว้ขนแคร่ พิงเสา เอาไว้ < ถ่ายผ่าน คอกหมูว่างเปล่า > แกนั่งพักขนแคร่ มองมาที่คอก ก่อนจะเดินขึ้นบ้านไป

ตัดไป

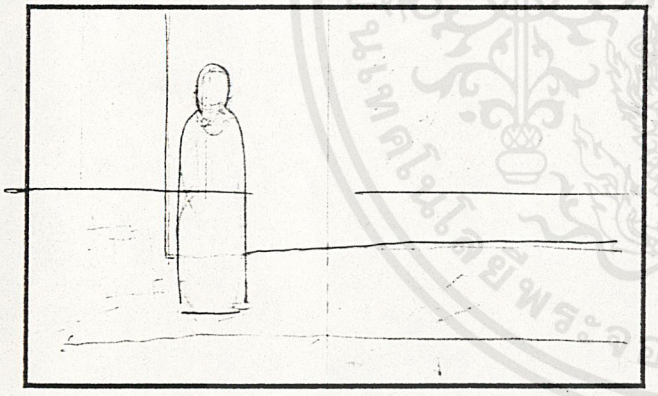

(98) ปานกลาง

ตาพูน กำลังหิ้วของออกมาจากห้องนอน และเดินไปวาง ที่ระเบียง และเดินไปเอามาอีก

ตัดไป

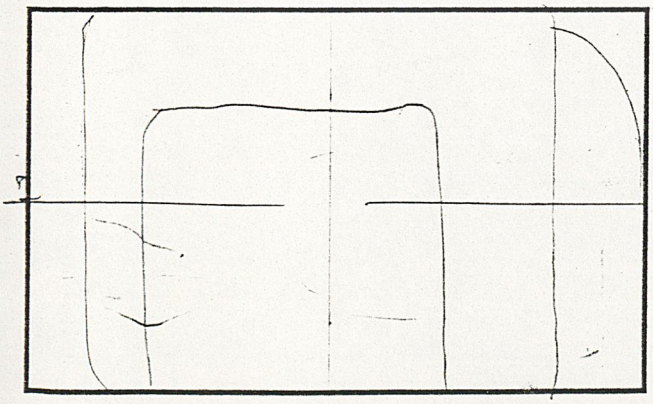

(99) ใกล้

กระเป๋าของยายเอี่ยดวางอยู่กับชะลอมของ กล้องค่อย WIDE ออก เห็นสถานีรถไฟ มีผู้คนบางตา ไม่ชวักไขว่ เห็นตาพูน กับยายเอี่ยดนั่งขนเก้าอี้ที่ชานชาลา

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

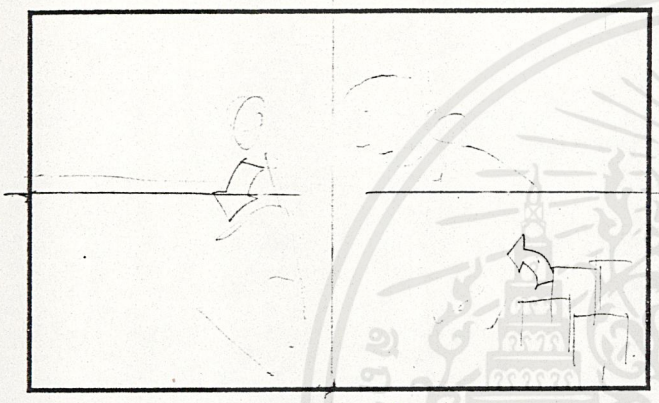

(97) ปานกลาง

ตาพูน กำลังยกปี๊บ ที่เคยใส่อาหารหมูข้างๆ คอกมาวาง ไว้ที่ใต้แคร่ และเข้าไปหยิบรางให้อาหาร หมูมาล้าง และเช็ดก่อนจะวางไว้ขนแคร่ พึงเสา เอาไว้ < ถ่ายผ่าน คอกหมูว่างเปล่า > แกนั่งพักขนแคร่ มองมาที่คอก ก่อน จะเดินขึ้นบ้านไป.

ตัดไป

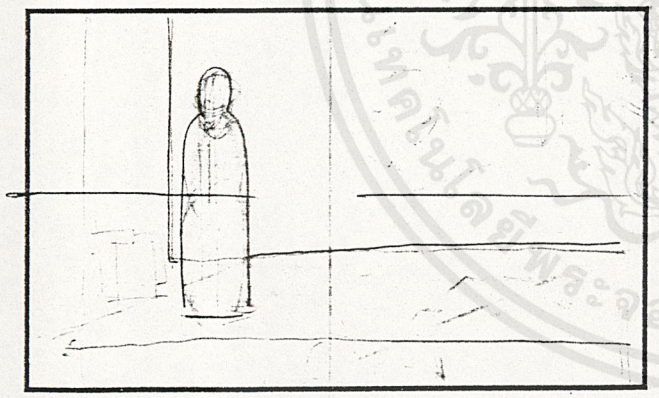

(98) ปานกลาง

ตาพูน กำลังหิ้วของออกมาจากห้องนอน และเดินไปวาง ที่ระเบียง และเดินไปเอามาอีก

ตัดไป

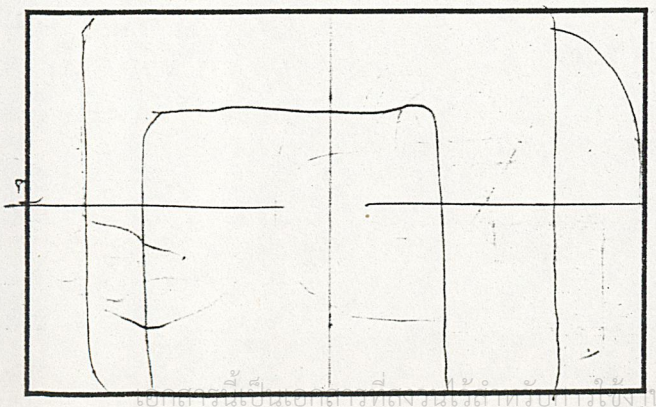

(99) ใกล้

กระเป๋าของยายเอียดวางอยู่กับชะ คอมของ กล้องค่อย WIDE ออก เห็นสถานีรถไฟ มีผู้คนบางตา ไม่ขวักไขว่ เห็นตาพูน กับยายเอียดนั่งบนเก้าอี้ที่ชานชาลา

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

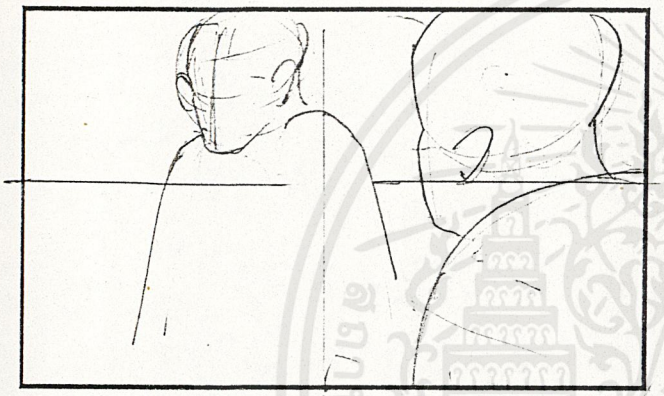

(100) ปานกลาง

ข้ามไหล่ ยายเอียดพูดสีหน้าจริงจัง

ยายเอียด

"เจ้าจำของที่ข้อยทำให้ได้ใช่บ่ ว่าเก็บไว้ไส อย่าลืมละ"

ตัดไป

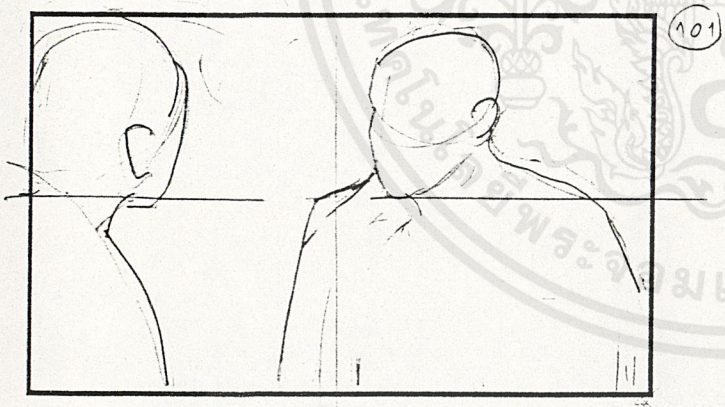

(101) ปานกลาง

ข้ามไหล่ยายเอียดเห็นหน้า ตาพูน

ตาพูน

"ข้อยจำได้บ่ลืม"

OFF SCENCE เสียงยายเอียด

"เอ้อ"

ตัดไป

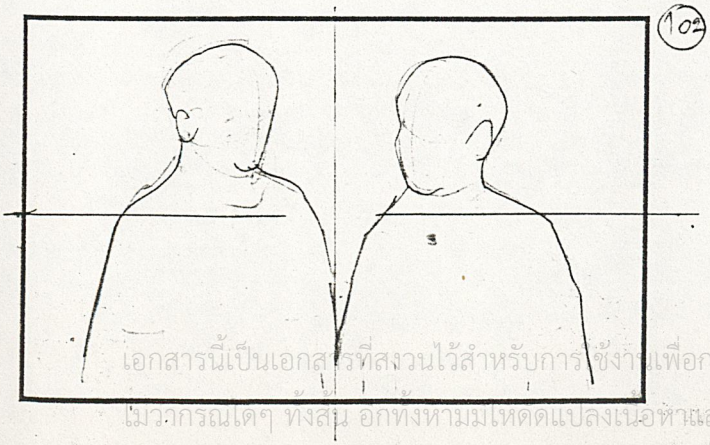

(102) ปานกลาง

หน้าตรง ยายเอียดมองมาที่ตาพูนเหมือนนึกอะไรออ อีก

ยายเอียด

"ถ้าของหมด ก็ไปหายายคำมัน ข้อยสั่งมันไว้แล้ว และมันจะช่วย ดูแลบ้านให้เอา เอาด้วย ตอนข่อยบ่อยู่

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

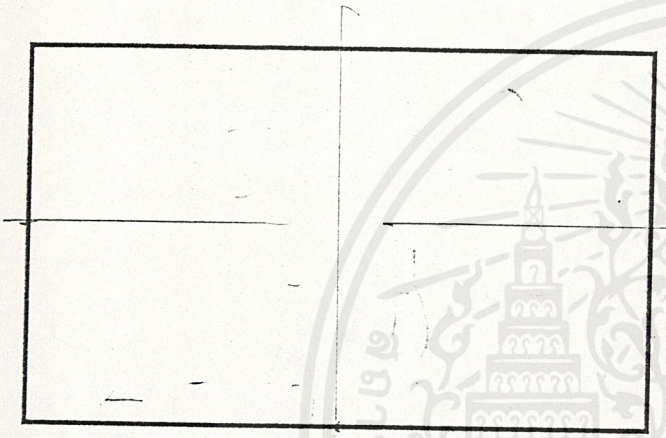

(103) ปานกลาง (TWO SHOT)

ตาพูนหันมาทางขวา ซึ่งยายเอียดนั่งอยู่และพูด

<เสียงระฆัง>

ตาพูน

"เบิ่งข้าวของครบหมดบ่ เบิ่งตัวเองดีๆเด้อ"

ยายเอียดหันมามองตาพูนและพูดอีก

ยายเอียด

"อย่าลืมที่บอกไว้ จำได้ใช่บ่"

ตาพูนพยักหน้าและทั้งคู่ค่อยลุกขึ้น ตาพูนช่วยถือของไปรอที่ชานชาลาภาพค่อยๆทางออก

กลอก

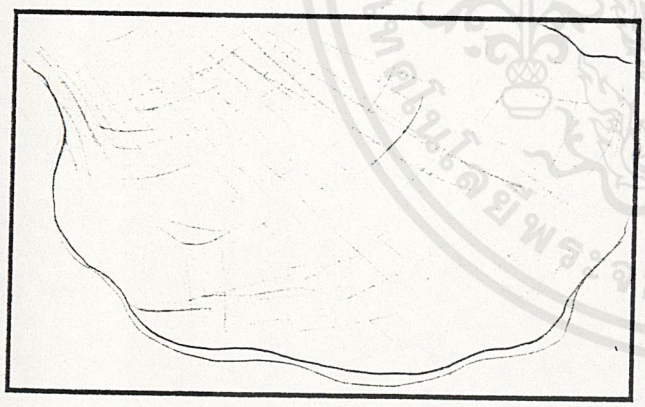

(104) ปานกลาง

ท้องน้ำนิ่งสงบ มีหมอกปกคลุมบางบริเวณผิวน้ำ

สักครู่แหก็ถูกเหวี่ยงลงมาในน้ำ

ตัดไป

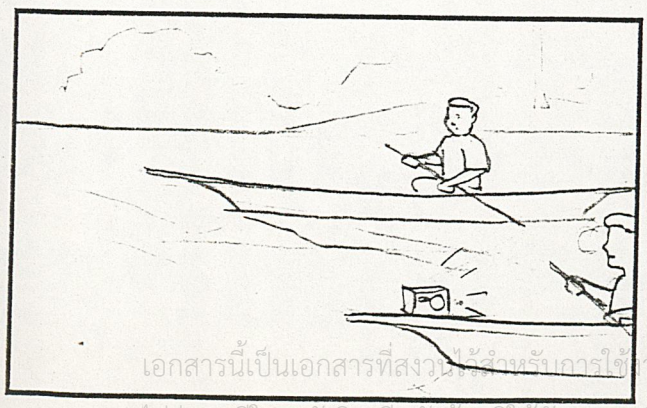

(105) กว้าง

ข้าง เรือค่อยๆ พายอย่างช้าๆ โดยตาพูนเสียงวิทยุ ค่อยๆเข้ามาเบาๆ และดังขึ้นเรื่อยๆ เรือวิก ลำโพล่มาทางขวาของเฟรม มีวิทยุวางอยู่บนหัวเรือ

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARDS

PRODUCTION TITLE

SEQUENCE

SCENE

PAGE NO.

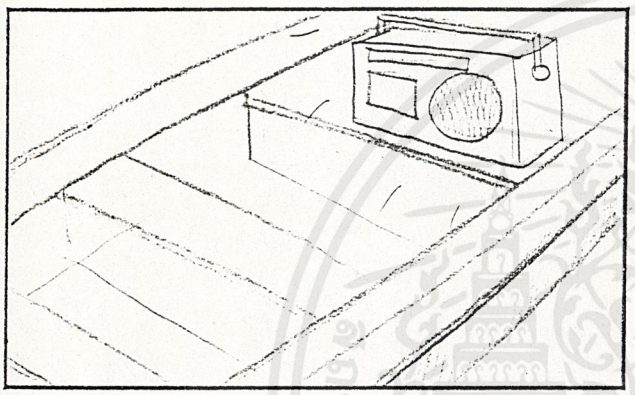

(106) ปานกลาง

แทนสายตาตาพุน ของจิทยุบนเรือที่ค่อยๆ เคลื่อน
ออกไปจนไกล เสียงเพลงค่อยๆ เบาลง กล้องแพน
กลับมาที่น้ำข้างๆ เรือที่แย่ออก เพราะเรือกำลังแล่
ภาพค่อยจางออก ราย ชื่อนักแสดง และทีมงานค่อยๆ ขึ้น

ราชเด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PRODUCTION

การเตรียมงานขั้นเตรียมตัวก่อนการถ่ายทำสามารถส่งผลมาถึงขั้นตอนการถ่ายทำ การเตรียมงานควรมีความละเอียดรอบคอบ เมื่อถึงเวลาการถ่ายทำการแก้ปัญหาก็จะลดลง การถ่ายทำปัญหาจะเกิดตลอดเวลา ถ้าขาดการเตรียมงานที่ดี แต่ก็ใช่ว่าจะไม่เกิดขึ้นเลย ถ้าเกิดเตรียมงานดี ปัญหาเกิดได้เสมอ การถ่ายทำนอกจากเตรียมงานให้พร้อมแล้ว ยังต้องเตรียมตัวแก้ปัญหาตลาดเวลา

การไม่มีคิวแสดงของดารา เวลาการถ่ายทำที่จำกัด อุปกรณ์การทำงานไม่เพียงพอ การเก็บเครื่องมือในที่ไม่เหมาะสม พื้นที่การถ่ายทำไม่เอื้ออำนวย อุณหภูมิของอากาศ และการเหนื่อยล้าของทีมงาน คือปัญหาขณะการถ่ายทำที่เกิดขึ้น และต้องคอยแก้ไขตลอดเวลา จากปัญหาต่าง ๆ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าสามารถทำให้เกิดผลออกมาคือเกือบดีและอีกทางคือไม่สามารถแก้ไขได้ ฉนั้นทุกคนควรตื่นตัวและพร้อมรับปัญหาที่จะเกิด คิดและแก้ไขอย่างรอบคอบ นอกนั้นคือการเตรียมงานให้พร้อมที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

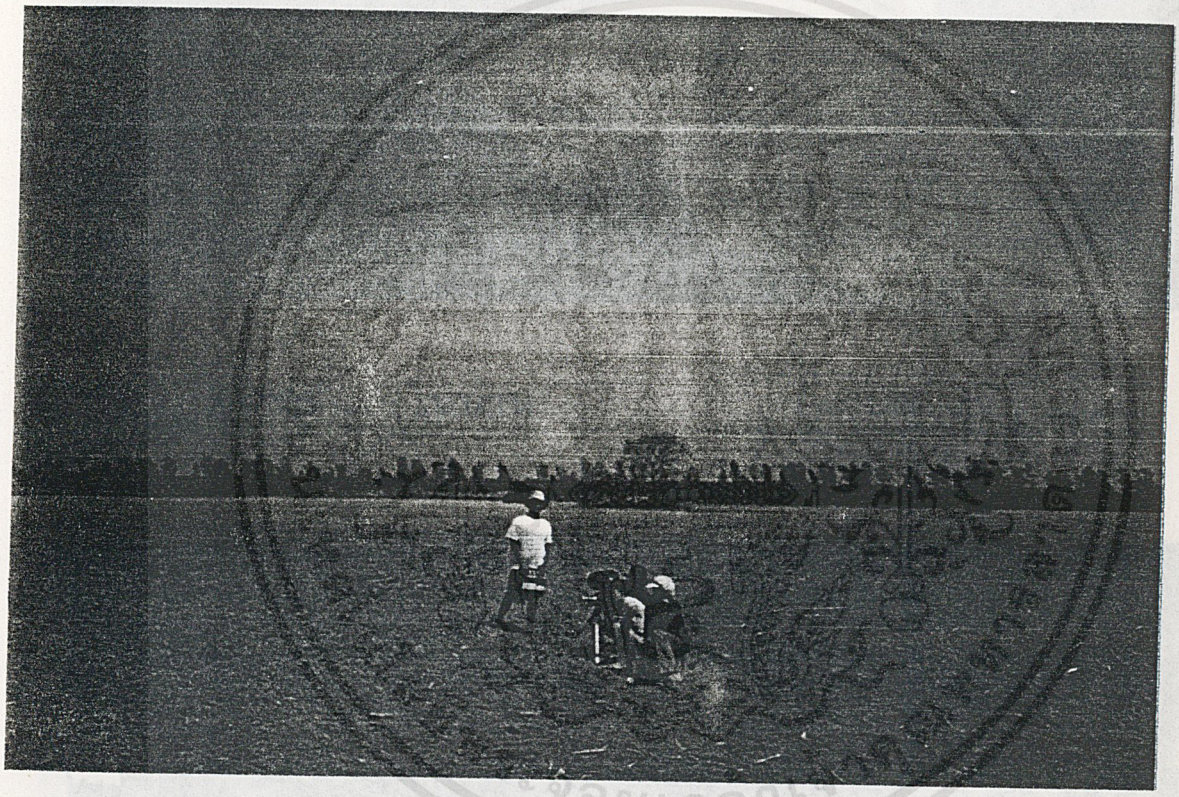

12/2/96 กลางทุ่ง ปราจีนบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

POST - PRODUCTION

ขั้นตอนการล้างฟิลม์ที่ถ่ายทำ และนำฟิลม์มาตัดต่อใส่เสียงพูดดนตรีประกอบ เสียงประกอบให้เป็นภาพยนตร์ที่สมบูรณ์ จากการถ่ายทำภาพที่ได้ไม่สามารถนำมาใช้ได้บางส่วนอันเนื่องมาจากปัญหาฟิลม์เสียคิดเป็น สามสิบเปอร์เซนต์ จากร้อยเปอร์เซนต์ และเป็นส่วนที่ค่อนข้างมีความสำคัญต่อภาพยนตร์ นอกจากนี้การไม่ได้ถ่ายเพื่อ เก็บภาพบรรยากาศ และภาพใกล้ของสิ่งของต่าง ๆ เป็นปัญหาที่มีผลต่อการตัดต่อด้านภาพ ส่วนทางด้านเสียง มีบางส่วนไม่สามารถอัดมาได้อย่างชัดเจนปัญหาจึงตกอยู่กับการหาภาพและเสียงมาใส่ การแก้ปัญหาในขั้นนี้ทางแรกคือ การหาอุปกรณ์ในการทำที่ดี และทันสมัย มีประสิทธิภาพสูงอุปกรณ์การตัดต่อจะช่วยได้มากทั้งทางด้านภาพและเสียง นอกจากนี้การตรวจค้นหาภาพที่จะนำมาใช้แทน ภาพที่สูญเสียไป หรือถ่ายทำไม่ได้เป็นสิ่งสำคัญ ควรดูให้ละเอียดว่าสามารถนำมาใช้ได้หรือไม่ ในด้านทิศทางขนาดภาพ สี และความหมาย ควรตรวจสอบอย่างละเอียด ถ้ายังไม่ได้ควรทำการถ่ายซ่อม เพื่อความสมบูรณ์ของภาพยนตร์ นอกจากนี้การหาดนตรีและเสียงประกอบควรคิดไว้ล่วงหน้า ว่าจะเป็นอย่างไร สำหรับปัญหาเสียงประกอบทำการอัดเสียง และอัดใหม่ในห้องบันทึกเสียงได้ อาจใช้เสียงจากเทปคาสเซ็ทและซีดี ที่เป็นชุดเสียงประกอบภาพยนตร์ได้ แต่ข้อที่พึงระลึกถึงอยู่เสมอ เราควรเตรียมตัวแต่แรกให้ดี ถ้าเริ่มต้นดีปัญหาก็จะน้อยลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในการทำวิทยานิพนธ์ปัญหาต่าง ๆ สามารถที่จะเกิดขึ้นได้ แต่เราสามารถป้องกันได้ เช่นเดียวกับปัญหาและข้อเสนอที่จะเสนอนี้อาจเป็นประโยชน์แก่บุคคลอื่นที่สนใจได้ไม่มากก็น้อย

- การนำเรื่องสั้นมาดัดแปลงควรดูเนื้อหาของเรื่องควรเป็นเรื่องที่มีการดำเนินเรื่องด้วยเหตุการณ์ ซึ่งจะง่ายต่อการดัดแปลงมากกว่า เรื่องที่เป็นการดำเนินเรื่องบรรยายจิตใจและความสับสนของตัวละครเพราะการตีความและปรับจากตัวอักษรที่เขียนบรรยาย จะสามารถทำได้ง่ายและสื่อสารได้ตรงมากกว่า

- การนำเรื่องสั้นมาใช้เบื้องหลังตัวละครจะถูกกว่าถึงน้อยมากเพราะจะพุ่งประเด็นมาที่เหตุการณ์กระตุ้นเลยเราต้องวิเคราะห์และตีความเพื่อความเข้าใจในตัวละครก่อนเพราะภาพยนตร์จะต้องมีการปูเบื้องหลังตัวละครให้คนดูทราบก่อนจึงสามารถดำเนินเรื่องได้โดยง่ายต่อการเข้าใจ

- ในภาพยนตร์ต้องมีการเพิ่มเติมหรือปรุงแต่ง สถานการณ์และพฤติกรรมที่เกี่ยวกับตัวละครระหว่างการดำเนินเรื่องอีกเพื่อความชัดเจนของตัวละคร

- การทำงานในสถานที่ที่อุณหภูมิสูงหากเก็บรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ไม่เหมาะสมอาจเกิดปัญหา อุปกรณ์และเครื่องมือบางชนิด ต้องรักษาอุณหภูมิและหลีกเลี่ยงแสดงแดด เช่นกล้องและฟิลม์ โดยเฉพาะฟิลม์ที่ความไวแสงสูง ฉนั้นการถ่ายทำที่ที่มีอุณหภูมิสูงหรือนอกสถานที่กลางแดดควรนำสิ่งที่สามารถบังแสดงและเก็บความเย็นรักษาอุณหภูมิได้ เช่น กระติ๊กติดไปสำหรับใส่ฟิลม์ทั้งที่ถ่ายเสร็จแล้ว และยังไม่เสร็จ ส่วนกล้องทั้งที่ใส่ฟิลม์ หรือยังไม่ได้ใส่ไม่ควรนำมาโดนแสงแดดนานถ้าต้องถ่ายทำก็ควรหาร่ม หรือสิ่งบังแดดให้ การเก็บกล้องหลังรถ หรือที่อับที่อุณหภูมิสูงก็มิควรทำ หลังจากใช้ฟิลม์เสร็จควรปิดเทปที่กล่องอย่างแน่นหนาป้องกันแสงเข้าไปโดนฟิลม์ ซึ่งจะทำให้ฟิลม์เสีย

- สำหรับการถ่ายทำนอกสถานที่ การออกไปสำรวจและหาข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญที่ควรทำคือ การหาค่าของแสงในบริเวณนั้น ทิศทางที่พระอาทิตย์ขึ้นและตก พื้นที่สำหรับการทำงาน การหาแหล่งไฟฟ้าสำหรับถ้าต้องการใช้ไฟ การเปลี่ยนแปลงระหว่างตอนดูสถานที่และการถ่ายทำสถานที่บางทีสามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว

- การสื่อสารจากเรื่องสั้นที่สามารถบอก จิตใจตัวละครว่าคิดอะไร และอยากทำอะไร โดยผ่านทางการบรรยาย เป็นตัวหนังสือแต่ภาพยนตร์ไม่สามารถบอกได้ว่าคิดอะไร ภาพแต่ละภาพควรใช้ทุกอย่างในเฟรมให้เหมาะสม ระลึกอยู่เสมอว่าคนดูจะไม่รู้อะไรเหมือนอย่างในหนังสือที่สามารถบรรยายได้โดยตีความคิดออกมาเป็นภาพให้ได้ ชัดเจน โดยใช้องค์ประกอบภาพ

- การตีความเรื่อง และหาวัตถุประสงค์ของเรื่องเดิม อาจผิดพลาดควรอ่านและศึกษาอย่างละเอียด โดยใช้หลักการ 7 ข้อ ที่ได้กล่าวถึงไปแล้วในเบื้องต้นของหนังสือวิทยานิพนธ์เล่มนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป

การทำวิทยานิพนธ์ เพื่อสำเร็จการศึกษา เกิดขึ้นและสำเร็จลุล่วงไปได้ก็โดยอาศัยปัจจัยหลายๆ อย่าง แต่ที่สำคัญที่สุดก็คือ ตัวผู้ทำเอง ผู้ทำควรมีความอดทนต่อสิ่งต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ คิดก่อนที่จะตัดสินใจทำอะไร และทุกอย่างมันก็จะมีทางออกของมันเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

อ. เจตนา นาควัชระ, วิจารณ์วรรณกรรม, หน้า 5-59, 93-119

เจือ สตะเวทิน, ศิลปะการประพันธ์, หน้า 40-67

เจือ สตะเวทิน, เรื่องสั้นตัวอย่าง, หน้า 230-239

เปลื้อง ณ นคร, วิชาการประพันธ์ และหนังสือพิมพ์, หน้า 17-18

วอสเลส และแมรี่ สเต็กเนอร์, วรรณกรรมชิ้นเอกของอเมริกา, หน้า 5

ประวิทย์แต่งอักษร, ฟิลม์วิว ฉบับที่ 18 ปีที่ 2, หน้า 108-112

ม.สุโขทัยธรรมาธิราช, การผลิตภาพยนตร์ชั้นสูง, หน้า 67-169

ปิยกุล เลาวัณยศิริ, ความรู้ทั่วไปทางภาพยนตร์, หน้า 112-114

คึกฤทธิ์ ปราโมช, เมืองมายา, หน้า 23-42

ม.สุโขทัยธรรมาธิราช, การสร้างสรรค์และผลิตภาพยนตร์เบื้องต้น
หน้า 315-358

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้